

உள்ளம்

வெள்ளி இதழ்

சித்திரை/வைகாசி-1994

சுப்பிரமணியன் 94

விடுதலைப்புலிகள்
கலை, பண்பாட்டுக் கழகம்

உங்களின் வாழ்வில் மறக்கமுடியாத நாட்களை
என்றும் உங்கள் கண்ணுக்குள் கொண்டு வருகிறார்கள்
வீடியோப்படப் பிடிப்பின் மூலம்
“முத்தொளி” வீடியோப் படப்பிடிப்பாளர்கள்

திருமண வைபவங்கள்,
புதுமனைப் புகுவிழா
கலை, இலக்கிய விழாக்கள், நிகழ்ச்சிகள்
அரங்கேற்றங்கள்
மற்றும் மங்களகரமான எந்த நிகழ்ச்சிகளையும்
நவீன வீடியோ - மிக்ஸர் மூலம்
வீடியோப்படம் பிடித்துத் தருகிறார்கள்

முத்தொளி

வீடியோப் படப்பிடிப்பாளர்கள்

நவீன சாதனங்கள் மூலம்
திறமையான படப்பிடிப்பு
நேர்த்தியான தொழில் நுட்பம்
நுணுக்கமான படத்தொகுப்பு
அழகு ததும்பும் இயற்கைக் காட்சிகளின் கலவை
எல்லாவற்றையும் இணைத்து
உங்களை உங்களுக்கே பிரமிக்கும்படி தருகிறது

முத்தொளி

வீடியோப்படப் பிடிப்பாளர்

முத்தொளி

கோண்டாவில்

கிளை:

முத்தொளி

குளப்பிட்டிச் சந்தி
கொக்குவில்.

மின்னல் குடியிருக்கும் கண்களைத் திறந்து
கைகளை வீச.

புயல் புறப்பட்டோப் போகட்டும்.

எடுத்துவைக்கும் காலடி ஒவ்வொன்றுக்கும்
இடிமுழக்கங்கள் கேட்கட்டும்.

நட; காலம் உனக்கு கைகட்டும்.

வான் பரப்பெங்கும்

பிணந்தின்னிக் கழுகுகள் போடும் எச்சத்தால்;

கீழே குடியிருப்புகள் தீப்பிடிக்கின்றன.

ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும்

ஒப்பாரி கேட்கிறது.

இத்தனையையும் மீறிக்கொண்டு

சின்ன அலகால் சுள்ளி பொறுக்கி

எங்கள் மரங்களில் குருவிகள் கூடுகட்டுகின்றன.

மேய்ச்சலுக்குப் போகும் மாடுகள்

கன்றீன்று பால் சொரிகின்றன.

வாமும் வழி இதுதான்.

நீயிர்ந்து கொள்.

மேகம் உன் தலைதடவி விளையாட்டும்.

— மாலிகா —

வணக்கம் வெளிச்சம் வாசகர்களே!

மிகுந்த மனநிறைவுடன் வெளிச்சத்தின் வெள்ளி இதழை தங்களுக்குக் கையளிக்கின்றோம். இந்த நெருக்கடிகால நெருப்புக் குளியலுக்குள்ளும் நிரிர்ந்து நின்று இந்த இதழைக் கொண்டுவருவதற்கு நாங்கள் செய்த தவயிருக்கிறதே இது ஆகாயகங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வர பகீரதன் செய்த தவத்துக்கு எந்த விதத்திலும் குறைந்ததல்ல. (உவமை கொஞ்சம் ஓவராகப் போய்விட்டதுதான் என்றாலும் உண்மையில்லாமல் இல்லை) வெறும் வெளியில் நின்றுகொண்டு காற்றை கைகளால் அளைந்தபடி ஏதோ ஒரு உந்துதலில் "அதிக பக்கங்களுடன், அழகான ஓவியங்களுடன் வெளிச்சத்தின் வெள்ளி இதழ் வரும்" என்று அறிவித்துவிட்டு திபும்பிப் பார்த்தப்போது எங்களுக்குத் திகைப்புத்தான் ஏற்பட்டது.

எதைநம்பி, எந்தவளத்தை எதிர்பார்த்து இப்படி அறிவித்தீர்கள் என்றெல்லாம் பலரும் கேட்கத் தொடங்கினர். ஆற்றல்மிக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களில் அதிகமானோர் அசதி நாற்காலிக்காரர்களாச்சே, தகுந்த நேரத்தில் தங்கள் படைப்புக்களைத் தந்து ஒப்பேற்றுலார்களா? என்றெல்லாம் எம்மைச் சிலர் பயமுறுத்தியும் விட்டனர். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் வெளிச்சம் ஒரு சவாலாகவே எடுத்துக்கொண்டது. எம்மால் ஏன் முடியாது? என்று வெளிச்சம் எழுந்து கொண்டது. இந்தப் பிணைணிப் பலத்துடன் வெளிச்சத்தின் அயராது உழைப்பும் அதற்கும் மேலாக பலரின் உற்சாகமான கைகொடுப்புகளும், தட்டிக்கொடுத்து எமது தலைவர் கூறிய "செய்யுங்கள்" என்ற மந்திர வார்த்தையும் சேர்ந்து வெள்ளி இதழை நல்ல இதழாக மலரச் செய்துள்ளது.

வெளிச்சத்தின் வெற்றிக்குப் பல வீரியங்கள் பக்கத்துணையாயின. எமது தேசியத் தலைவர் தகுந்த நேரம் பார்த்து வெளிச்சத்தின் மூலவேருக்கு நீரை வார்த்தார். எமது இயக்கத்தின் பிறகுறைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கைகொடுத்துத் தூக்கிவிட்டனர். பலர் தங்களின் பிள்ளையொன்றை அழகு செய்து பார்ப்பதுபோல வெளிச்சத்துக்கு அலங்காரம் செய்ய உதவினர், எல்லோரையும் வெளிச்சம் நன்றியுடன் நினைவில் வைத்திருக்கும்.

எம்மண்ணின் விடுதலையை அவாவிநிற்கும் கனதியான கலை, இலக்கிய படைப்பாளிகள் பலரும் இவ்விதழில் எழுதியுள்ளனர். புதிதாகப் புலர்வு கொள்ளும் போராளிகளிலிருந்து "தத்துவச் சிக்கெடுத்துப் புதியன உருவாக்கும்" பிரம்மஞானிவரை, எங்கோ ஒரு மூலையில் இருந்து எழுதி முன்னேறத் துடிக்கும் புதிய முறையிலிருந்து பேர்பெற்ற பேராசிரியர்கள் வரை எல்லோரும் இவ்வெள்ளி இதழுக்கு வெளிச்சம் சேர்ந்துள்ளனர்.

கலை, இலக்கியப் படைப்பாளிகளே!

குருதிகொப்பளிக்கும் மண்ணின் மனச்சாட்சிகளே!

நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்றிணைவோம்.

எமது ஆக்கப்படைப்புகள் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப் போருக்கு அணிசேர்ப்போம்; உரம் சேர்ப்போம்.

சிகரங்களைத் தொட்டு அசைப்போம்.

நாளைய எமது சந்ததியின் விடிவுக்கு நாங்களும் காரணிகளாவோம்.

பாரதி சொன்னானே "பாட்டுத்திறத்தாலே வையத்தை பாலித்திட வேண்டும்" என்று. அதுபோல எங்கள் படைப்பும், உழைப்பும் தமிழீழ விடுதலை வேருக்கு நீராகஓட்டும்.

வெளிச்சம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

வெளியீடு: விடுதலைப் புலிகள்
கலை, பண்பாட்டுக்கழகம்
உருவாக்கம்: ஆரியர் குழு
இதழ் அமைப்பு: இணுவையூர்
சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

ஓவியங்கள்: கோபாலி
(மு. இராதாகிருஷ்ணன்)

புகைப்படங்கள்: பேபி போட்டோ
விடுதலைப்புலிகளின்
புகைப்படப்பரிவு

அட்டை அச்சு: அந்திவானம் பதிப்பகம்

புள்ளைக்குகள்: அழகன் புள்ளைக் தயாரிப்பாளர்

அச்சமைப்பு: ம. மரியதாஸ்

நேர்காணல்

- O காலநதிக்கரையில் மீளநினைக்கின்றேன்
- தமிழ்மீத தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன் 04
- O வண. பிதா. பிரான்சிஸ் ஜோசவ் அடிகள் 41
- O கோமல் சுவாமிநாதன் 108

கட்டுரைகள்

- O இ. முருகையன் 13
- O கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் 24
- O கலாநிதி சபா. ஜெயராசா 45
- O அடேல் ஆன் 48
- O செ. கிருஷ்ணராசா 55
- O பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி 73
- O பிரம்மஞானி 77
- O செல்வி. யசோதா பத்மநாதன் 99
- O மு. இராதாகிருஷ்ணன் 125
- O ப. புஸ்பரத்தினம் 137

மதிப்பீடு

- O ஆர். நந்தகுமார் 59
- O ராஜ ராகுலன் 121
- O நம்பியாருரன் 141

கவிதைகள்

- O மாலிகா 01
- O புதுவை இரத்தினதுரை 10
- O சோ. பத்மநாதன் 21
- O வீ. பரந்தாமன் 32
- O முருகையன் 58
- O இளையவன் 58
- O காசி. ஆனந்தன் 76
- O போராளிகளின் பேனாவிலிருந்து
(போராளிகளின் கவிதைகள்) 83—90
- O கல்வயல் வே. குமாரசாமி 105
- O வளநாடன் 107
- O கருணாகரன் 122

கதைகள்

- O மலரன்னை 18
- O சு. மகேந்திரன் 26
- O செங்கை ஆழியான் 61
- O செம்பியன் செல்வன் 91
- O சாந்தன் 110
- O நாக. பத்மநாதன் 128
- O இணுவையூர்
சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் 130

கால நதிக்கரையில் மீள நினைக்கின்றேன்

● இளம்பராயத்திலிருந்தே தாங்கள் பல்வேறு நூல்களை வாசித்து வருகின்றீர்கள். உங்களுக்குள் தமிழ்த்தேசிய உணர்வையும், ஒடுக்குமுறைக் கெதிரான போராட்டக்குணாம்சத்தையும் தோற்று விப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த நூல்களைப்பற்றி விபரித்துக் கூறமுடியுமா?

● சின்ன வயதிலிருந்தே நானொரு புத்தகப்பிரியன். எனது இளம் பராயத்தில் அதிக பொழுதுகள் நல்ல நூல்களுடனேயே கழிந்தன. அதிலும் சரித்திர நாவல்களையும், வரலாற்று நூல்களையும், வீரபுருஷர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதங்களையுமே நான் விரும்பிப் படித்தேன். கைச் செலவுக்காக என்வீட்டார் எனக்கு வழங்கிய பணத்தை எல்லாம் புத்தகங்கள் வாங்குவதிலேயே செலவிட்டேன். புதிய புதிய நூல்களை வாங்கிப் படிப்பதில் எனக்குத் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது. எனது ஊரில் ஒரு புத்தகக்கடை இருந்தது. அங்கிருந்த அரிய நூல்களை எல்லாம் எப்படியும் வாங்கி வாசித்து விடுவது எனது வழக்கமாக இருந்தது. அலெக்சாண்டர், நெப்போலியன் போன்றவர்களின் வீர வரலாற்றை இப்படியான நூல்களின் மூலமே நான் அறிந்து கொண்டேன். இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தையும், அதற்குத் தங்களையே தற்கொடையாக்கிய சுபாஸ் சந்திரபோஸ், பகத்சிங், பாலகெங்காதர திலகர் போன்றோரில் எனக்கு ஏற்பட்ட பற்றும், கரிசனையும் இந்த வாசிப்பின் விளைவுகள் தான். என் போராட்ட வாழ்வின் அத்திவாரம் இப்படியான புத்தகங்களின் வாசிப்பினால் தான் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. இந்திய விடுதலைப் போரின்பால் எனக்குள் ஏற்பட்ட ஆர்வமும், அந்நிய ஆட்சியின் ஆதிக்க அடக்குமுறைக்கு எதிரான கொதிப்புணர்வும் இந்த வாசிப்புப் பழக்கத்தினாலேயே ஏற்பட்டன.

1958ஆம் ஆண்டு, இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரமும், ஈழத் தமிழினம் இந்தக் கலவரத்தினால் சந்தித்த இன்னல்களும் எனக்குள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களே என்னைப் போராடத் தூண்டின. அன்றாடம் நான் வாசித்தறிந்த செய்திகளே என்னில் ஒரு ஆவேசப்புயலை ஏற்படுத்தியது. தமிழகத்து எழுத்தாளர்களான கௌசியனின் 'பாயி

“ 1958ஆம் ஆண்டு, இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரமும், ஈழத் தமிழினம் இந்தக் கலவரத்தினால் சந்தித்த இன்னல்களும் எனக்குள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களே என்னைப் போராடத் தூண்டின. அன்றாடம் நான் வாசித்தறிந்த செய்திகளே என்னில் ஒரு ஆவேசப்புயலை ஏற்படுத்தியது ”

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன்
அவர்களின்

நினைவலைகள்

னிப் பாவை", சாண்டில்யனின் "கடற்புறா", கல்கியின் "பொன்னி யின் செல்வன்" போன்ற நாவல்களை நான் வாசித்தபோது, எமது மூதாதையோர் எப்படிப் பெரும் சாம்ராச்சியங்களை அமைத்து ஆட்சி புரிந்தார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். திரும்பவும் எமது இனம் தலை நிமிர்ந்து, தன்னாட்சி பெற்று உலகத்தையே வியப்பில் ஆழ்த்தும் விதமாக வாழவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை இந்த நூல்கள் என்னுள் ஏற்படுத்தின.

அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக ஏன் நாங்கள் ஆயுதமேந்திப் போரா டக்கூடாதென்ற எண்ணத்தை இந்த நூல்கள் என் மனதில் எழுப் பின. மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற காவியங்களை இளம் வயதில் நான் விரும்பி வாசித்தேன். அவையும் என்னுள் சில சிந்தனைத் தெறிப்புகளை ஏற்படுத்தின. "கடமையைச் செய் பலனை எதிர் பார்க்காதே" என்ற ஆழமான கருத்தை பகவத்கீதையை நான் வாசித்த போதே புரிந்து கொண்டேன். நல்லவழி காட்டும் அறநெறிக் கதைகளை நான் வாசித்தபோது நல்லவனாகவும், ஒழுக்கசீலனாகவும், கட்டுப்பாடு டையவனாகவும், சமூகத்திற்கு நற்பணி செய்பவனாகவும் நான் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை எனக்கு அறிவுறுத்தின. எல்லாவற்றுக் கும் மேலாக சுபாஸ் சந்திரபோஷின் வாழ்க்கையே எனக்கு ஆதர்ஸ ஓளியாக வழி காட்டியது. அவரது ஒழுக்க வாழ்வும், நாட்டின் விடு தலைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்த விதமும் எனக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. வாசிக்கும்போது எனக்கு ஒரு வழக்கமிருந்தது. வெறும் மேற்போக்கான வாசிப்பாக இல்லாமல், வாசிக்கும் நூலுக்குள் ஆழ்ந்து போகும் ஒரு தன்மையை நான் கொண்டிருந்தேன். நூல்களுடன் ஒன்றிப்போவேன். வாசித்து முடிந்ததும் ஏன்? எதற்கு? இப்படி ஏன் ஆனது? என்ற வினாக்கள் என்னில் எழும். அந்நூலின் கதையுடனும், பாத்திரங்களுடனும் எமது வாழ்க்கையையும், எம்மினத்தின் வாழ்க் கையையும் சேர்த்துப் பார்ப்பேன். அப்போதெல்லாம் என்னினத்தின் விடிவிற்காகப் போராட வேண்டும் என்ற எண்ணமே என்னுள் மேலோங்கி நிற்கும். சரித்திர, வரலாற்று நூல்களுடன், கலைக்கதிர் போன்ற விஞ்ஞான அறிவு நூல்களையும் நான் விரும்பி வாசிப்பேன். அறிவியல் ரீதியாகவும், விஞ்ஞான ரீதியாகவும் எனது இனமும் எனது

"அறிவியல் ரீதியாக வும், விஞ்ஞான ரீதி யாகவும் எனது இன மும் எனது மக்களும் வளர வேண்டும் என்று நான் அதிகம் விரும்பி னேன். எமது நாடு விடு தலை பெற்று, விஞ் ஞான ரீதியில் சாதனை படைக்கவேண்டும் என என்னுள் ஒரு கனவை வளர்த்துக் கொண் டேன்?"

மக்களும் வளர வேண்டும் என்று நான் அதிகம் விரும்பினேன். எமது மண் விடுதலை பெற்று, விஞ்ஞான ரீதியில் சாதனை படைக்க வேண்டும் என என்னுள் ஒரு கனவை வளர்த்துக் கொண்டேன். இந்நூல்கள் மூலம் பரந்த உலகப்பார்வை ஒன்று எனக்குள் விரிந்து கொண்டது. கற்பனையில் மட்டும் காலம் கழிக்காது செயல்ரீதியாக எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என்மனதில் ஏற்படுத்தியது. எமது தமிழினத்திற்கு செயற்பாட்டுத் தன்மையே இனித்தேவையானது என்று நான் நம்பினேன். நான் வாசித்த விடுதலைப் போராட்ட நூல்கள் "ஒரு போராளி புனிதமான வனாகவும், தன்னலமற்றவனாகவும், மக்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணிப்பவனாகவும் இருக்க வேண்டும்" என்ற செய்தியை என்னுள் தெரிவித்துக்கொண்டன. இப்படி நான் வாசித்த பல்வேறு நூல்கள்தான் என் இனத்திற்காக என்னைப் போராடத் தூண்டின.

● உங்கள் சிறு பராய வாழ்க்கை இன்றைய இளம் சந்ததியின் வாழ்வு நிலைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவே இருந்திருக்கும். அந்த இளம் பராய வாழ்க்கை பற்றி வெளிச்சத்துக்கு விபரிப்பீர்களா?

● சின்ன வயதில் என் வீட்டுக்கு நான் செல்லப்பிள்ளை. அதனால் எனக்கு வீட்டில் அதிக கட்டுப்பாடு இருந்தது. பெற்றோர்கள் என்னை வீட்டுக்கு வெளியே விடுவது அபூர்வம். அயல்வீட்டுப் பிள்ளைகள் மட்டுமே என் விளையாட்டுத் தோழர்கள். என்வீடு, அயல்வீடு என்று இவற்றைச் சுற்றியே என் உலகம் இருந்தது. தனித்த, அமைதியான வீடென்ற சுற்றுவட்டத்துக்குள்ளேயே என் சின்ன வயதின் வாழ்வு கழிந்தது.

எட்டாம் வகுப்பில் நான் படித்துக்கொண்டிருந்த போது எனது ஊரான வல்வெட்டித்துறையில் "வல்வைக் கல்வி நிலையம்" என்ற கல்வி நிலையம் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. உயர் கல்வி கற்ற இளைஞர்கள் சிலர் தங்கள் ஊரை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் என் வீட்டுக்கு அயலிலிருந்த "சிவகுரு வித்தியாசாலை" (ஆலடி பாடசாலை)யில் இந்த கல்வி நிலையத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தனர்.

"இப்படியெழுந்த வீடுதலைத் தாக்கத்தால் எனது பதின்நான்காவது வயதில் எமது பாடசாலையில் வீடுதலைக்காகப் போராட வேண்டும், இராணுவத்தினரைத் தாக்க வேண்டும் என்று நானும், என் உணர்வொத்த ஏழு இளைஞர்களும் சேர்ந்து பெயரில் லாத ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தோம்"

இரவில் கீழ் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவருக்கு "ரியூசன்" சொல்லிக் கொடுப்பதுவும் இக்கல்வி நிலையத்தின் பணியாக இருந்தது. எனது ஊரைச் சேர்ந்த தமிழ் ஆசிரியரான, வேணுகோபால் அவர்கள் "தமிழர்கள் ஆயுதமேந்திப் போராட வேண்டும்" என்ற கருத்தை எமக்குப் போதிப்பார். இவர் தமிழரசுக் கட்சியின் வாலிப முன்னணியின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்து பின்னர் அக்கட்சியின் "போராட்டத் தீவிரம் போதாது" என்று திரு. வி. நவரத்தினத்துடன் இணைந்து சுயாட்சிக் கழகத்தை உருவாக்கியவர்களில் ஒருவர். இவரே, எனக்கு ஆயுதப் போராட்டத்தின் தேவையையும், அதன் மீது நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியவர் ஆவார். எனது ஊர் இராணுவ அடக்கு முறையை தினசரி சந்திக்கும். இதனால் இராணுவத்தின் மீது சின்ன வயதிலேயே எனக்கு வெறுப்பு அதிகமானது. இத்துடன் சேர்ந்து

ஆசிரியர் வேணுகோபால் அவர்கள் ஊட்டிய ஆயுதபோராட்ட உணர்வும், விடுதலைத் தாகமம் என்னுள் ஒரு வேகத்தை ஏற்படுத்தின. நானும் என் வயதொத்த நண்பர்களும் இவருக்குப் பின்னால் திரிந்தோம்.

இப்படியெழுந்த விடுதலைத் தாகத்தால் எனது பதின்நான்காவது வயதில் எமது பாடசாலையில் விடுதலைக்காகப் போராட வேண்டும், இராணுவத்தினரைத் தாக்க வேண்டும் என்று நானும், என் உணர்வொத்த ஏழு இளைஞர்களும் சேர்ந்து பெயரில்லாத ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தோம். நானே அவ்வியக்கத்தின் தலைவராக இருந்தேன். எங்களுக்கு அப்போதெல்லாம் ஆயுதமொன்று வாங்கவேண்டும், வெடிகுண்டொன்று செய்யவேண்டும் என்ற உணர்வே மேலோங்கியிருந்தது. வீட்டில் கிடைக்கும் பணத்தில் வாரத்துக்கு இருபத்தைந்து சதத்தை இவர்கள் என்னிடம் தருவார்கள். நான் சேகரித்துக் கொள்ளுவேன். இப்படியாக நாற்பது ரூபா எங்களிடம் சேர்ந்துவிட்டது. இந்த நேரத்தில் எமது பக்கத்து ஊரில் இருந்த "சண்டியன்" ஒரு வரிடம் நூற்றியம்பது ரூபாவுக்கு "ரிவோல்வர்" ஒன்று விற்பனைக்கு இருப்பதாக அறிந்தோம். எப்படியும் அந்த "ரிவோல்வரை" வாங்கி விடவேண்டும் என்ற துடிப்பில் என் சகோதரியின் திருமணத்தின் போது எனக்கு அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த மோதிரத்தை விற்று எழுபது ரூபா பெற்றுக்கொண்டோம். எல்லாமாக சேர்ந்து எம்மிடம் நூற்றிப்பத்து ரூபா இருந்தபோது மிகுதிப்பணம் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த "ரிவோல்வர்" வாங்கும் திட்டத்தை கைவிட நேர்ந்தது. இப்படியாக என் இளம்பராயம் போராட்டம், விடுதலை, இனத்துக்காக எதையாவது செய்யவேண்டும் என்ற துடிப்பு, என்ற எண்ணங்களுடனேயே கழிந்தது. கழிந்தது என்று சொல்லுவதிலும் பார்க்க வளர்ந்தது என்று சொல்லுவதே பொருத்தமானது என்று நினைக்கின்றேன்.

"தமிழீழ போராட்டச் சூழலில் இன்று மையம் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய எழுச்சி எதிர்காலத்தில் அதியுன்னதமான ஆக்க இலக்கியங்களை படைத்து உச்சங்களைத்தொடும் என்று திடமாக நம்புகின்றேன்"

நான் படிக்கும் காலத்தில் என்னொத்த மற்றவர்கள் எல்லாம் விளையாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். நான் மட்டும் அகப்பட்ட மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு வெடிகுண்டு செய்வதிலும் அதை வெடிக் கச் செய்வதிலுமே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நிச்சயமாக பதின் நான்கு வயதில் போராட வேண்டுமென்று நான் துடித்ததுடிப்பு இருக்கிறதே, அது இன்றைய என் வயதொத்த சிறுவர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து மாறுபட்டதாகவேயிருந்தது.

● எமது தேசத்தில் இன்று நிலவும் விடுதலைப் போராட்டச் சூழலில் கலை இலக்கியத்தின் பங்கு எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்.

கலை, இலக்கியங்கள் இன்றைய போராட்ட வாழ்வை சித்தரிப்பதாக அமையவேண்டும். இன்றைய காலத்தை உருவகிப்பதாக அமைய வேண்டும். இன்றைய வரலாற்றுப்போக்கை பதிவு செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.

கலையும், இலக்கியமும் வாழ்க்கையை கருப்பொருளாகக்கொண்டவை. வாழ்க்கையைத் தரிசித்து நிற்பவை. வாழ்வனுபவத்தைக் குறியீடு செய்பவை. இன்று எமது வாழ்வும் வாழ்வனுபவமும், விடுதலை வேண்டிய ஒரு போராட்டத்துடன் பிணைந்து நிற்கிறது. இந்த போராட்ட சூழ்நிலையே எமது வாழ்வை நிர்ணயிப்பதாகவும் அமைந்துவிட்டது. எனவே, எமது கலை, இலக்கியங்கள் இந்தப் போராட்ட வாழ்வின் தன்மைகளை, அந்த வாழ்வில் பிறக்கும் ஆழமான அநுபவத்தமும்புகளை, உணர்வலைகளை சித்தரித்துக்காட்ட வேண்டும். அதேவேளை, விடுதலை என்ற உன்னதம் பற்றி விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவிப்பதாக அமையும்பொழுது அவை சிறப்புப் பெறுகின்றன. மானிட விழுமியங்களை வலியுறுத்தி, மனித மேம்பாட்டைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட படைப்புக்களே சிகரத்தை எட்டுகின்றன. தமிழீழ போராட்டச் சூழலில் இன்று மையம் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய எழுச்சி எதிர்காலத்தில் அதியுன்னதமான ஆக்க இலக்கியங்களை படைத்து உச்சங்களைத்தொடும் என்று திடமாக நம்புகின்றேன்.

● எமது இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இளம் போராளிகள் இன்று படைப்பாளிகளாக மாறிவருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவர்கள் இன்றைய போராட்டம் பற்றியும், போர்க்கள வாழ்வு பற்றியும் எழுதிவருகின்றனர். போர்க்கால இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்து வரும் இந்தப் புதிய கலை, இலக்கியம் பற்றி தாங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

● தமிழீழத்தில் போர்க்கால இலக்கியம் வளர்ந்து வருகின்றது. எமது இளம் போராளிகள் பலர் படைப்பு இலக்கியத்தில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார்கள். சிலரிடம் தரம் வாய்ந்த எழுத்துக்களையும், கலைப் படைப்புக்களையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இது நல்லதொரு அறிகுறி. காலப்போக்கில் அநுபவ முதிர்ச்சியில் எமது போராளிகளிடம் இருந்து சிறந்த கலை இலக்கியப் படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கலாம். எமது போராளிகளே வரலாற்றின் கதாநாயகராக இருந்து காலத்தை நகர்த்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களே அந்தக் காலத்தைப் பதிவு செய்யும் போது அது உண்மையானதாகவும், உன்னதமானதாகவும் அமைந்து விடுகிறது.

தமிழரின் சரித்திரத்திலேயே இன்றைய காலம் ஒரு முக்கியமான யுகம். இன்றைய காலத்தில் கட்டவிழும் விடுதலை வரலாற்றை, கலை இலக்கியமாக உருவகப்படுத்தி அடுத்த தலைமுறையினரும் அறியச் செய்வது இன்றைய சிருஷ்டிகர்த்தாக்களின் முக்கிய கடமையாக நான் கருதுகின்றேன்.

போராட்டம் பற்றியும், போர்க்கள வாழ்வு பற்றியும் ஆழமான அநுபவத்தையும், துல்லியமான பார்வையையும் கொண்டு வளர்வதால் எமது போராளிகள், சிறந்த படைப்பாளிகளாக மாறி, ஒருகாலம், உன்னதமான கலை இலக்கியங்களைப் படைப்பார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை. அதனால் தான் எமது இயக்கத்தில் முளைத்துவரும் இளம்

“தமிழரின் சரித்திரத்திலேயே இன்றைய காலம் ஒரு முக்கியமான யுகம். இன்றைய காலத்தில் கட்டவிழும் விடுதலை வரலாற்றை, கலை இலக்கியமாக உருவகப்படுத்தி அடுத்த தலைமுறையினரும் அறியச் செய்வது இன்றைய சிருஷ்டிகர்த்தாக்களின் முக்கிய கடமையாக நான் கருதுகின்றேன்”

எழுத்தாளர்களையும், கலையார்வம் கொண்டவர்களையும் நான் ஊக்குவித்து வருகின்றேன்.

● இப்போராட்டச் சூழலில் பாதிப்புக்குள்ளான சிறுவர் நலனில் நீங்கள் அதிக ஆர்வமும், அக்கறையும் காட்டி பல செயற்தீட்டங்களையும் உருவாக்கி வருகின்றீர்கள். இந்த குழந்தைகளை அரவணைத்து, அவர்களின் எதிர்கால வாழ்வு சுபீட்சம் அடைய வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவதன் காரணம் என்ன?

● ஒரு நாட்டை கட்டியமைக்க நான் துடிக்கின்றேன். அதனையே எனது வாழ்க்கையின் இலட்சியமாக வரித்துக் கொண்டுள்ளேன். நாம் கட்டியெழுப்ப முனையும் இந்த நாட்டுக்கு எதிர்கால சந்ததியே ஆதாரமானது. எனவே நாட்டையமைப்பதோடு எதிர்கால சந்ததியையும் உயரிய பண்புகளுடனும் வளர்த்து எடுக்க வேண்டியது முக்கியமானதாக நான் கருதுகின்றேன். இதனால் தான் எதிர்கால சந்ததியை வளர்ப்பதில் அதிகளவு அக்கறை காட்டுகின்றேன். எமது நாட்டின் எதிர்கால சிற்பிகளாக ஒரு புதிய இளம் பரம்பரையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே எனது அவா. அறிவியல் ஆற்றல் மிகுந்தவர்களாக, தேசத்தில் பற்றுக்கொண்டவராக, நேர்மையும், கண்ணியமும், வீரமும், மானமும் உள்ளவர்களாக, போர்க்குணம் மிக்கவர்களாக இந்த புதிய பரம்பரை உருவாக வேண்டும்.

இந்தப் போர்ச் சூழலினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர், சிறுமிகளை நாம் அரவணைத்து வளர்த்து வருகின்றோம். இவர்களை நான் அநாதைகளாகவோ யாருமற்றவர்களாகவோ கருதவில்லை. இவர்கள் தமிழன்னையின் குழந்தைகள். இவர்கள் எம் மண்ணில் மலர்ந்துள்ள புஷ்பங்கள். நாம் எமது மொழியையும், மண்ணையும் தாய்மொழியென்றும், தாய்மண்ணென்றும் அன்னைவடிவில் காண்பதுபோன்று இவர்களையும் எமது தேசியத் தாயின் பிள்ளைகளாகவே நான் கருதுகின்றேன். இந்த சிறுவர்களை சிறப்பாக வளர்த்து எடுத்து அவர்களுக்கு செம்மையான கல்வியை ஊட்டி, எமது தேசத்தின் எதிர்கால சிற்பிகளாக உருவாக்குவது எமது தலையாய கடமையாக கருதுகிறேன். அதனால் தான் இவர்கள்மீது எனது விசேட கவனத்தைச் செலுத்துகின்றேன். □□

“இந்தப் போர்ச் சூழலினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர், சிறுமிகளை நாம் அரவணைத்து வளர்த்து வருகின்றோம். இவர்களை நான் அநாதைகளாகவோ யாருமற்றவர்களாகவோ கருதவில்லை. இவர்கள் தமிழன்னையின் குழந்தைகள். இவர்கள் எம் மண்ணில் மலர்ந்துள்ள புஷ்பங்கள்”

நிறுவெறிக்கும், இனவெறிக்கும் எதிராக
அரை நூற்றாண்டு காலம் போராடி
இருண்ட கண்டத்தின் புதிய வெளிச்சமாக
சுதந்திர தனிநாடு அமைத்திருக்கும்
தென்னாபிரிக்க மக்களுக்கு
எமது புரட்சிகர நல்வாழ்த்துக்கள்

நெருஞ்சி எரிந்து நீறானால்... அறுகுபடர்ந்து அழகாகும்

புதுவை இரத்தினதுரை

இன்று வெள்ளிக்கிழமை.
ஆரதக்கறியுடன் உண்ட அசதி.
திண்ணையில் அயர்ந்து விழித்த போது;
அந்த நினைவு வந்து மிதந்தது.
“கோட்டை முனியப்பரைத் தரிசித்து எத்தனைகாலம்?”
செல்லுமிடம் சொல்லாமல்
சைக்கிள்ஏறி மிதிக்கத் தொடங்கினேன்.
எதிர்காற்று, என்றாலும் தொடர்ந்து முன்னேறி;
பத்துமைல் கடந்து வந்தபோது,
“பண்ணைக் கடல்” குருதியில் குளித்துக்கொண்டிருந்தது.
சூரியன் மஞ்சள்வெய்யிலை வீசிறிவிட்டு
பாதியுடல் கடலுக்குள்ளும்,
மீதியுடல் வெளியிலுமாக விழுந்து கிடக்கின்றான்.
வைகாசிமாதத்து இளந்தென்றல் மேனிவருட இதமாக இருக்கிறது.
“முனியப்பர் கோவிலின்” சடைத்த மரங்களில்
குடியிருக்கும் பறவைகள் கூடுதிரும்புகின்றன.
“சல்வீனியா” பூண்டுபடர்ந்த “புல்லுக்குளம்” கூட
எட்ட இருந்து பார்க்கும்போது எழிலாகத்தான் இருக்கிறது.
“இடிந்த நூல்நிலையமும்”, “திறந்தவெளி அரங்கும்”
தங்கள் இருப்பை இடிந்த நிலையில்
தேடுவாரற்று ஒதுங்கிக் கிடக்கின்றன.
பக்கத்தில் “வீரசிங்க மண்டபம்”
பார்க்கப் பாவமாக இருக்கிறது.
“நீகல் தியேட்டர்” முன்பாக
தார்வீதி பிளந்து புல்முளைத்திருக்கிறது.

கும்பகர்ணன் தூங்குவதுபோல “கோட்டை” கிடக்கிறது.
நெருஞ்சி படர்ந்திருக்கும் “முற்றவெளி”

“உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு உயிர்ப்பலி நினைவுகற்கள்”

நித்திரை விழித்துக் கட்டிய “முத்தமிழ் விழா” மேடை
எல்லாவற்றையும் பார்க்க நெஞ்சுக்குள் நெருப்பு மூண்டது.

அந்தக் கால நினைவுகள்

நெஞ்சில் அலையெறிந்து கொள்ள,

பழையன கரையொதுங்கிக் கொண்டன.

பஸ் நிலையத்திலிருந்து நூல் பிடித்த மாதிரி

நேராக ஓடிவரும் “முத்திர ஒழுங்கை” முகப்பில்தான்

அந்தத் “தேனீர்க்கடை” இருந்தது.

பக்கீஸ் பலகைச் சுவரும்; தகரக் கூரையுமாய்

எந்த நேரமும் நல்லவியாபாரம் நடக்கும்.

உழுந்துவடை ருசியாக இருக்கும்

‘பிளேன் ரீ’ ஐந்துசதம்தான்.

“காற்றுவாங்கவரும் கவிஞர்கள்” கூடி

இங்கேதான் கல்பணிஸ் கடிப்பார்கள்.

எங்கே அந்தக்கடை? இருந்த சுவடே தெரியாமல்

ஒத்தியெடுத்துத் துடைத்தது யார்?

வாரத்தில் மூன்று நாட்களுக்கென்றாலும்

வீரசிங்க மண்டபவாயிலில் வாழை கட்டியிருக்கும்.

பூச்சரம் கட்டிச் சோடித்திருக்கும்.

காஞ்சிபுரமும், கணகாம்பரமும் வாசலில் வரவேற்கும்

சந்தனமும் பன்னீரும் முக்கிலடிக்கும்,

மீன்கம்பத்தில் கட்டிய பெரிய புனலுக்குள்ளிருந்து

கே. பி. சுந்தரம்பாள் பாடுவார்.

சில நாட்களில் ‘சீர்காழி’ பாடிக்கொண்டிருப்பார்.

ஐயோ என்ன இது? கூட்டுறவுக்கு என்ன நடந்தது?

இந்திரமாளிகையை இடித்ததுயார்?

பக்கத்துப் பள்ளத்தில்தான் நீகல் தியேட்டர்

ஆங்கிலப் படங்களுக்கு ஏங்குபவர்கள் இங்கேதான் ‘தாகம்’ தணிப்பார்கள்.

மாலை 4-45க்கு ஒருகாட்சி

பள்ளிப்பிள்ளைகளுக்கு மெத்தவசதி

‘நல்லபிள்ளைகளாக’ வீடுதிரும்புவார்கள்

இதென்ன கூரையற்ற குட்டிச்சுவர்?

அப்போ நீகலுக்கு என்னநடந்தது?

இங்கேதான். இந்த இடத்தில் தான்?

ஆவிபறக்கும் ‘காரம் சுண்டல்’ வண்டிலுடன்

ஒருவன் வாசலில் நிற்பானே!

உப்பு, புளி வெங்காயம், மிளகாய்

எல்லாம் கலந்து சுடச்சுடத் தருவான்.

ஒருசுருள்போதும் அறுசுவை அறியலாம்.
 அவன் எங்கே தொலைந்து விட்டான்?
 நாக்கு சப்புக் கொட்டுகிறது.
 நெருஞ்சி படர்ந்துள்ள முற்றவெளி.
 முன்னரெனில் இப்படியா கிடக்கும்?
 அறுகுபடர்ந்து அழகாய் இருக்கும்.
 கோட்டை அகழிக்கரையில்
 நெஞ்சில் கனவுகள் விதைத்த காதற்பறவைகள்
 கூடியிருந்து கொத்துப்படுவர்
 கதைப்பது காற்றில் வராது. காதோரம் நின்றுவிடும்.
 இடைக்கிடை மின்னலடிக்கும் சிரிப்புமட்டும் தெரியும்.
 “சென்றல் கொலிச்” மைதானத்துக்கு
 விளையாடப்போகும் வீடலைகள்
 விசிலடித்துக் கொண்டு போவார்கள்.
 காற்று இங்குமட்டும் தான் இலவசம்
 மற்றெங்கும் விலையதிகம் என்பதுபோல
 வாங்கத் திணைசரி வந்துகூடும் “பென்சன்காரர்கள்.”
 சாமான்யரின் சின்னக் கனவுகளையெல்லாம்
 நிராகரித்துவிட்டு,
 புதுயுகம் தேடிய யாழ்ப்பாணத்துக் “கனவு எழுத்தாளர்கள்.”
 இவர்களால் முற்றவெளி பூத்துக்கிடக்கும்.
 சித்திரை மாதத்து அக்கினி நாளென
 இன்று இவையெல்லாம் எப்படி எரிந்து போயின?
 பண்ணைக் கடலையும் பார்த்து விடலாம்.
 கால்கள் நடக்கத் தொடங்கின.
 “அண்ணர் நில்லுங்கோ”
 திரும்பினேன்.
 தூக்கமுடியாத துப்பாக்கிச் சூமையுடன்
 சீருடைதரித்த சிறுவன்.
 “என்ன தம்பி”
 அங்காலை போனால் ‘ஆமி’ “சினைப்பண்ணுவான்”
 அட எட்டும் தூரத்தில் எதிரி
 எப்படி எம்மண் சிரித்தல் கூடும்.
 நன்றியை உதிர்த்துவிட்டுத் திரும்பி நடக்கின்றேன்.
 ‘சீருடை தரித்த சிறுவனே!
 உன்னால் மீண்டும் இவையெல்லாம் உயிர்க்கட்டும்’
 முனியப்பர் கோவிலின்
 பின்னேரப் பூசைக்குப் பெரியமணி அடிக்கிறது.
 அச்சமில்லை.
 இனி எல்லாம் பச்சை நிறமாகும்.

கலைத்திறம் பற்றிய கருத்துக்கள் சில முருகையன்

இன்று தமிழ்க் கலையுலகில், சில வட்டாரங்களில் ஒரு விதமான சோர்வு காணப்படுகிறது. உலகம் விரைவாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பல தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன; திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் வகுக்கப்படுகின்றன. இவை எண்

ணிக்கையிலும் இயல்பிலும் பன்முகப்பட்டுப் பரந்து விரிந்து செல்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்து நாம் எம்மை மறுமதிப்பீடு செய்ய வேண்டுமே! எம்மை நாம் மாற்றிக்

கொள்ள வேண்டுமே - இப்படி எல்லாம் நாம் அங்கலாய்த்துக் கொள்ளுகிறோம்.

நம்முடைய ஆற்றல்கள் கணிசமாக வளர்ந்துள்ளன; ஆனால் சர்வதேச மட்டத்தை நாம் எட்டிவிடவில்லை என்றவாறு பெரியவர் ஒருவர் அண்மையிலே குறைப்பட்டுக் கொண்டார். இன்று நமது தரங்களெல்லாம் இறங்கு திசையிலே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன; இவற்றை நாங்கள் இப்படியே விடக்கூடாது; மேம்பாட்டுக்கு வழி வகுக்கும் கருத்துகளை நாம் முன் வைக்க வேண்டும் என்று நெஞ்சார நினைப்போர் பலர் நம்மிடையே உள்ளனர்.

இந்தச் சூழலில் ஒரு விதமான இரட்டைத் தன்மை உள்ளது என்று தோன்றுகிறது. ஒரு புறத்திலே நமது நிலைமைக்கு இரங்கி அதனைத் தரமுயர்த்தும் உந்துதல் காணப்படுகிறது; இது நல்லது; ஆரோக்கியமானது; வளர்ச்சி நோக்கிய இந்த நாட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. மறுபுறத்திலே, வெளியுலகைக்கண்டு அதன் அசைவியக்கப் பெருக்கத்தை - அடித்தளளிக்கொண்டு போகும் கால ஓட்டத்தின் விரைவை - பார்த்து ஒரு மலைப்பு உண்டாகிறது; ஒரு திணறல் தோன்றுகிறது; ஒரு தயக்கம் பிறக்கிறது; சோம்பலும் மரபும் விளைகின்றன; செயலின்மையும் வெறுமையும் நேர்கின்றன. இந்தப் போக்கு விரும்பத்தக்க தல்ல. இது நலந்தராது; நோய்த்தன்மை வாய்ந்தது.

நமது சூழலில் உள்ள இந்த நோய்த்தன்மை வாய்ந்த போக்குக்கு நாம் பரிகாரம் காண வேண்டும். இந்த நிலைமைக்கும் மனப்பாங்குக்கும் அடிநிலை ஏதுவாக இருப்பது, கலைத்தரம் அல்லது 'கலைத்திறம்' என்றால் என்ன என்பது பற்றி நம்மிடையே நிலவும் தடுமாற்றங்கள் தான். ஆகவே 'கலைத்திறம்' என்னும் எண்ணக்கரு பற்றிச் சில முக்கியமான வினாக்களை எழுப்பி அவற்றுக்கு விடைகாண முயல்வது நல்லது.

2

'கலைத்திறம்' என்றால் என்ன? "திறமான புலமை எனில், பிற நாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்" என்றான் பாரதி. 'புலமை' என்ற சொல்லை இங்கு கவின் கலைகளுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்திப் பார்க்க முடியாது. சாத்திரங்களையும், புது நூல்களையும் - அதாவது அறி

வியலையும் கலைத்துறையையும் - சேர்த்துத் தழுவும் ஒரு சொல்லாகத்தான் 'புலமை' என்பதைப் பாரதி எடுத்தாள்கிறான். ஆனால், "பாட்டுத் திறத்தாலே - வையத்தைப் பாலித்திடவேண்டும்" என்று பேசும்பொழுது, பாட்டின் 'கலைத்திறம்' தான் கவிஞனது நெஞ்சில் மேலோங்கி நிற்கிறது

பாரதியின் சிந்தனைப் போக்கிலும், பிறநாட்டார், வையம், மாநிலம் ஆகிய 'பரந்த உலகம்' நமது கலைகளைப் போற்ற வேண்டும்; பாராட்ட வேண்டும்; நயக்க வேண்டும் என்னும் ஆசை தொக்கு நிற்கிறது.

இந்த ஆசை இயல்பானது தான்.

ஆனால், கலைகளைப் பொறுத்தவரையிலே உலகப் பொதுமையை ஈட்டுவதிலே சில சிக்கல்கள் உள்ளன. அறிவுமயமான சிந்தனைகளைவிட, அழகுமயமான கூறுகளே கலைகளில் மேலோங்கி நிற்பனவாகும். அழகுமயமான கூறுகள் உணர்வு நிலைப்பட்ட பற்றுக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையன. அதனால் அவை ஒவ்வொரு சமூகக் குழுவுக்கும் கணிசமான அளவு வேறுபாடுகளுடன் அமைந்து விடுகின்றன. பழங்கால உலகிலே, இந்தச் சமூகக் குழுக்கள் இருப்பிடத்தாலும் சூழ்நிலைகளாலும் தனித்தனி பிரிந்து ஒதுங்கிய நிலைகளிலேதான் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. இன்றுங்கூட நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது என்று கூற முடியாது. 'தாயகம்', 'சொந்த மண்' என்னும் சிந்தனை நெறிகளுக்கும், ஒரே உலகம், மனிதப் பொதுமை என்ற கருத்தோட்டங்களுக்குமிடையே இன்று ஒருவகையான இழுபாடு நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. சிற்சில கூட்டத்தாரின் தனித்திற உணர்வுகள் ஏனைய பிற கூட்டத்தாரின் தனித்திற உணர்வுகளையும் வாழ்முறையையும் அடக்கியும் அழித்தும் வென்று மேலோங்க வேண்டும் என்ற மூர்க்கத்தனம் (திமிர்) தலை தூக்கும் போது, போரும் பூசலும் தலையெடுக்கின்றன. இவ்வித முரட்டுத்தனத்திலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பாதிக்கப்பட்ட சாரார்களார்ந்து எழுகின்றார்கள். எங்கள், ஈழத்தமிழர் நிலையே இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகிறது.

தனித்திறங்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் அதே வேளை அவற்றுக்கு ஊறு ஏற்படாத விதத்திலே - அவற்றைக் காயப்படுத்தாத விதத்திலே - பொதுமை நிலையை நிறுவுவது எப்படி? மனித குல வரலாற்றை எதிர் நோக்கும் பெருஞ் சவாலாக

இன்று உள்ளது இது தான். இதற்கு விடை காணும் வல்லமை வரலாற்றின் கைகளிலே தான் உள்ளது.

முதலாம் உலகம், இரண்டாம் உலகம், மூன்றாம் உலகம் என்று பேசுவது ஒரு மரபு - அது அரசியல் - பொருண்மிய அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டது. வடக்குலகம், தெற்குலகம் என்று பிரித்து நோக்கும் போக்கு மற்றொன்று. நிலநடுக்கோட்டை அண்டிய பகுதிகளில் உள்ள தெற்குலக நாடுகளை - உலகின் வடகோடியில் உள்ள நாடுகள் சுரண்டிப் பிழைக்கின்றன என்பது ஒரு கருத்தோட்டம். பண்பாட்டை மையமாக்கிச் சிந்திப்போர் கிழக்கு - மேற்கு என்ற பாகுபாட்டை உயர்த்திப் பிடிப்பதனையும் நாம் அடிக்கடி பார்க்கிறோம். அரசியல், பொருண்மியம், நாகரிகம், சமயம், ஆன்மிகம் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் இந்த வேறுபாடுகள் காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு அழுத்தங்களைப் பெற்று வந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது.

"ஒன்று படுமா உலகமிது / உடைந்து நொருங்கி உள்ள வரை? / ஒன்றை ஒன்று தின்ன வரும் / உள்ளத்தெழுச்சி பலகோடி / கொன்றிவ்வுலகைத் தூள் தூளாய்க் / கொத்திப் பிளவு செய்து விட / ஒன்று படுமா உலகமிது? / ஒன்று படுமா உலகமிது? " என்று கவிஞரொருவர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாடிய பாட்டொன்று இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கது.

இதுவரை நாம் கவனித்தது, ஒரே காலத்திலே பல்வேறு சமூகக் குழுக்களிடையே நிலவும் வேறுபாடுகளை.

மற்றுமொரு வகை வேறுபாடுகளை நாம் எடுத்து நோக்குதல் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகக் குழுவை எடுத்துக் கொண்டாலும், அது காலத்துக்குக் காலம் பல வேறுபாடுகளைப் பெற்று மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இது வரலாற்றினூடே நிகழ்ந்தேறி வரும் அசைவியக்கம். இந்த அசைவியக்கத்தின் பேறாக அந்தச் சமூகத்தின் விழுமியங்கள் இடையறாது மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிக்கோள்கள் மாறுகின்றன; நோக்கங்கள் மாறுகின்றன; நன்மை தீமைகள் பற்றிய கொள்கைகள் மாறுகின்றன; நம்பிக்கைகள் மாறுகின்றன; அறநெறி பற்றிய பார்வைகள் மாறுகின்றன; நடத்தைகள் மாறுகின்றன; ஒழுக்கங்கள் மாறுகின்றன.

இந்த மாற்றங்கள் யாவும் சிறுகச் சிறுக நிறைவேறிச் செல்வதனால், எளிதாக நமது அவதானிப்புக்குப் புலப்படுவதில்லை. அதிகம் வெளிப்படையாகத் தெரிவன மக்களின் நடத்தைப் பாங்குகளில் உண்டாகும் மாற்றங்களே. இவையே ஒரு கட்டத்தில் விழுமிய மாற்றங்களின் காரணங்களாகவும் பிறிதொரு கட்டத்தில் அவற்றின் காரியங்களாகவும் அமைந்து விடுகின்றன.

சுருங்கச் சொல்வதானால், கால - இடப் பன்மைப்பாடு சமூக நிலைப்பட்ட விழுமியங்களிலும் உலக நிலைப்பட்ட விழுமியங்களிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒவ்வொரு தனியாளுடனும் தொடர்புபட்ட வகையிலே, ஆள் நிலைப்பட்ட விழுமியங்களும் பலவாறு 'தள்ளுண்டும் மோதுண்டும் தள்ளியும் மோதியும்' இசைந்தும் பிணங்கியும், ஊக்கியும் தாக்கியும் அல்லாடிக் கொண்டும் இருக்கின்றன என்பது வெளிப்படை.

இந்த அல்லாடல், இந்த அமளி துமளி, குமுறல், சும்மாளம், எல்லாக் காலங்களிலும் இருந்து வந்த இருந்து வருகின்ற - ஒன்று தான். ஆனால் இது இன்று நமக்கு ஒரு முனைப்பான. முதன்மையான தோற்றப்பாடாகத் தெரிகிறது. இது ஏன்?

'கலைத்திறம்' தொடர்பான நமது வினாக்களுக்குச் செம்மையாக விடைகாண வேண்டுமானால், இந்தப் பன்மைப் பாட்டையும் அல்லாடலையும் மேலும் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

3

இன்று இவ்வாறான பன்மைப்பாடுகளும் அல்லாடல்களும் நம்மை அதிகமதிக்கமாக உறுத்தி வருவதற்கு இரண்டு பிரதான ஏதுக்கள் உள்ளன என்று கருதலாம்.

ஒன்று நுகர்வோரியம்; மற்றது தொடர்பாடலின் விரிவாக்கம்.

நுகர்வோரியம் என்றால் என்ன? இது 'கெ'ன் சியூமறிசம்' என்று சொல்லப்படும் - தொழில் நுட்பயுகம் என்று பேசப்படும் இன்றைய கால கட்டத்தில், மனிதர்கள் நுகர்வதற்கென்று புதுப் புதுப் பண்டங்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. சவர்க்காரங்கள், வாசனைத் திரவியங்கள், கட்டில்,

மெத்தை, தொலைக்காட்சி, வீடியோக் கசெற்று கள், தற்பயன் கணினிகள், பூக்கள், பூச்சாடிகள், தோடுகள், தொங்கட்டான்கள், தாலிகள், சங்கிலிகள் - அப்பப்பா, பட்டியலிட்டுமாளாது. இவைகளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் இவற்றை விற்பனை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் நயம் பெறுவார்கள்; அவர்கள் பிழைத்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு விற்பனை செய்வதற்காக, பாரிய செலவிலே விளம்பரங்கள் செய்ய வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு உண்டு.

ஒரு விதத்திலே பார்க்கப் போனால், விளம்பரங்கள் மூலம் இந்தப் பொருள்களில் ஆசையை உண்டாக்கி, அந்த ஆசைகளுக்குத் தீனி போட வேண்டும். பெருவணிக முயற்சிகள் நின்று பிடிப்பதற்கு இது மிகவும் முக்கியமானதொரு முன் தேவையாக உள்ளது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், விளம்பரங்களால் நுகர்ச்சிப் பண்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி, அவற்றை விலைப்படுத்தி நுகர்ச்சிப் போக்கைப் பெருக்கி வளர்ப்பது தான் 'நுகர்வோரியம்' என்பது.

இதிலுள்ள ஒரு பண்பு என்னவென்றால், அந்த நுகர்ச்சியானது வாழ்க்கையை இலகுபடுத்தும் நோக்கத்துடன் - இன்றியமையாத தேவைகளை மாத்திரம் நிறைவு செய்வதாய் இருப்பதில்லை. பெரும்பாலும் மக்களை ஏமாற்றும் தன்மை விளம்பரங்களுக்கு உண்டு. இந்த ஏமாற்றுக் கலைக் கென்றே தனியான ஆய்வு முறைகளும் நுணுக்கங்களும் உண்டு. சனப்போக்கு உளவியல் என்னும் அறிவுத்துறை அப்படிப்பட்டதொரு கருவி. மக்களின் பலவீனங்கள் என்ன? அவர்களின் அச்சங்கள் யாவை? அங்கலாய்ப்புகள் யாவை? அவர்கள் எவை எவற்றைக் கண்டு இலகுவாக 'எடுபடுவார்கள்'? ஏமாந்து போவார்கள்? - இவ்வாறெல்லாம் திட்டமிட்டுத்தான் நுணுக்கமாக விளம்பரங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. வியாபார நயத்தின் பொருட்டு, எவ்வளவு கீழான மட்டங்களுக்கும் போகத் தயங்குவதில்லை - இந்த விளம்பரங்கள். சமூகத்தில் நிலவும் விழுமியங்களையோ குறிக்கோள்களையோ தாம் விரும்பியபடி திரித்து மறைத்து, மழுப்பி, குழப்பி, ஏன் அழித்தும் கூட, மனிதமனங்களைக் கண்டபடி ஆட்டிப்படைப்பதே விளம்பரக்கலையின் வெற்றியாகக் கருதப்படுகிறது.

'சரி - விளம்பரக்காரர்கள் தந்திரசாலிகள்; வியாபார வெற்றிக்காக இவைகள் நடக்கின்றன;

அதனாலே கலைகளுக்கு என்ன வந்தது?' என்று யாராவது கேட்கக் கூடும்.

இந்த விளம்பர நாகரிகத்தினாலே கலைகள் மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அப்பாதிப்புக்கு ஏதுவாயுள்ளன. நுகர்வோரியத்தை நாம் புறக்கணித்து விடுதல் கூடாது.

முதலாவதாக, விளம்பரம் சார்ந்து சில கலைப் போலிகள் தோன்றுகின்றன. வானொலி ஒலிபரப்புகளிலும், தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புகளிலும் கூட விளம்பரகாரர்களுக்கென்று 'ஆனந்தமான அறுபது நிமிடங்கள்' போன்று பல அறுபது நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அடுத்ததாக, இலட்சக்கணக்கில் விற்பனையாகும் இதழ்கள் பல, விளம்பரங்களைத்தான் முற்று முழுமையாக நம்பி நடந்து வருகின்றன. இவையெல்லாம் விளம்பர நாகரிகத்திலே மூழ்கிக் கிடப்பன. அப்பட்டமான விளம்பரங்கள் ஒரு புறமாக, இந்தச் சாதனங்கள் தம் விளம்பரங்களுக்குப் பக்கத் துணையாக கலை என்ற பெயரில் மக்களுக்குத் தரும் 'சாமான்கள்' மறைமுகமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்த வல்லன. வாழ்க்கைக் கூறுகளை மேலோட்டமாக நோக்குவதிலும், உண்மையான பிரச்சினைகளைப் பூசிமெழுகி மறைத்துப் பளபளப்புக்காட்டுவதிலும், 'பேய்க்காட்டுவதிலும்' இந்தக் கலைப்போலிகள் முதலிடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறான கலைப்போலிகள் 'வணிகக் கலை' என்னும் வகையைச் சார்ந்தன ஆகும்.

இதில் உள்ள அவலம் என்னவென்றால், உண்மையான, மெய்யுணர்வுள்ள, உள்ளத் தூய்மையுள்ள படைப்பாளிகளாகத் தமது கலை வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் பலரும் கூட, காலப்போக்கிலே இந்த விளம்பர வெள்ளத்திலே அடிபட்டு, அள்ளப்பட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். அப்படிப் போனால் தான் அவர்கள் 'நட்சத்திரங்கள்' ஆக முடியும். நட்சத்திரங்களுக்கு விசிறிகள் கிடைப்பார்கள். இப்படி விசிறிகளைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதும் நட்சத்திரத் தன்மையை எய்துவதும் தான் 'கலைத்திறம்' என்னும் மயக்கம் பலரிடம் உண்டு.

இது மிகவும் பெரியதொரு துயரந்தரும் அவலமாகும்.

சனத்தொடர்பு ஊடகங்கள் என்று கூறப்படும், ஏடுகள், இதழ்கள், திரையரங்குகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் ஆகியவற்றின் பக்கவிளைவாக உள்ளதே இந்த அவலம். 'தொடர்பாடலின் விரிவாக்கம்' என்று நாம் மேலே குறிப்பிட்ட தன் தாற்பரியம் இப்பொழுது புலனாகும்.

சர்வதேச மட்டம், உலகப் பொதுவான தரநியமங்கள் என்று பேசுவோரிற் பலருங்கூட, நட்சத்திரத் தன்மைக்கும் கலைத்திறத்துக்குமிடையே உள்ள பாகுபாட்டைத் தெளிவாக உணராதவராக இருத்தல் கூடும். ஏனெனில், கலைத்திறம்

வாழ்க்கைச் சூமையோடு தலைச்சூமையும்

- தளராத நம்பிக்கை -

பற்றிக் கருத்துரைக்கும் பலர், பரிசில்கள் விருதுகள், போட்டிகள் பற்றிய எண்ணத் தொடர்புகளின் தாக்க வட்டத்திற்கு ஆட்பட்டவர்களாக உள்ளமையை நாம் அடிக்கடி அவதானிக்கிறோம்.

கலைகளிலே போட்டி வைத்து, வெற்றி தோல்வி கண்டு தீர்ப்பளிக்கும் நடைமுறையை எந்தப் புண்ணியவான் கண்டு பிடித்தானோ! உண்மைக்கலைஞனின் அர்ப்பணிப்பு மனப்பான்மைக்கும் போட்டிப்பரிசுகள் போன்ற சங்கதி களுக்குமிடையிலுள்ள தொலைவு மிகமிகப் பெரியதாகும். வேறு சிறந்த வழி முறைகள் இல்லாத நிலையில், சிறுவர்களை ஊக்கும் பொருட்டுக் கலைப்போட்டிகள் நடத்துவதை ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அது கூட, போட்டியுணர்வின் விதைகளை இளவயதிலே ஊன்றுவதற்குத் துணை நிற்கும். இதனை மறந்துவிடல் ஆகாது. வளர்ந்த, முதிர்ச்சியடைந்த உண்மைக் கலைஞர்கள் கலையைத் தம் உயிர் மூச்சாக உடையவர்கள். அவர்கள் கலையை ஆக்குவதில்லை. அவர்கள் வாயிலாகக் கலை தன்னை நிகழ்த்துகிறது. இவ்வாறுள்ளமையால் கதைத்திறத்தையும் நட்சத்திரத் தன்மையையும் கற்பனையிலே கூடப் பொருத்திப் பார்ப்பது அபத்தமானது.

4

அப்படியானால், கலைத்திறம் எப்படித் தோன்றுகிறது? எவ்விதம் இனங்காணப்படுகிறது?

வாழ்நிலையிலிருந்து தன்னியல்பாகத் தோன்றும் கலையே நேர்மையானது. நேரடியான அந்தக் கலை, மெய்மைப் பண்பிலிருந்து தான் தன் வலிமையைப் பெறுகிறது.

பலசரக்குப் பொருட்களை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் நல்ல பொருட்களை நியாய விலையில் விற்பவர்கள்

பிறரைப் பார்த்துக் கொப்பியடிக்கும், அவ்வது போலிபண்ணும் இரவற்போக்கு உய்வது கடினம். அது பெறுமதி மிக்க உயர் நிலையை எய்துவதோ மிகமிகக் கடினம்.

இப்பொழுது நாங்கள் என்ன செய்கிறோம்? கருத்து இரவல்; உத்தி இரவல்; உள்ளடக்கம் இரவல்; அணுகும் முறை இரவல்; நயக்கும் விதம் இரவல்; திறனாய்வு இரவல்; தீர்ப்பு இரவல்; இந்த இரவல்களுக்கு இடையிலே கலைத்திறத்தை நாங்கள் எங்கே தேடுவது? எப்படித் தேடுவது?

அப்படியானால் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? எங்கள் சொந்தச் சூழலிலிருந்து, சொந்த உந்தல்களிலிருந்து. சொந்தப் புத்தியிலிருந்து, சொந்தத் தேவைகளிலிருந்து, சொந்த வேட்கைகளிலிருந்து நமது முயற்சிகளைத் தொடங்க வேண்டும்.

தனித்தன்மையும், தன்மதிப்பும், தற்புதுமை ஆர்வமும் நமது இன்றைய உடனடித்தேவைகள். தனியாள் நிலையில் மட்டுமன்றி, நமது சமூகத்தின் கூட்டுணர்வாக இவற்றை நாம் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். நாம் எங்கள் தவத்தைச் செய்வோம். பிறகு உலகம் எங்களைக் கண்டு கொள்ளும். கண்டு கொள்ளட்டும்.

அரசியல் நிலையிலும் தேசிய, சமூக நிலைகளிலும் இன்று நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் 'விடுவிப்பு வேள்வி' நமக்குக் கற்பிக்கும் பாடங்கள் பல. கலைத்துறையிலும் அந்தப் பாடங்கள், உரிய திருத்தங்களுடன் செல்லுபடி ஆகும். செல்லுபடி ஆக வேண்டும்.

சிவபாதம் பலசரக்கு மாளிகை
பலாலி வீதி, கோண்டாவில் சந்தி

ஊ ரே அடங்கிப் போயிருந்த வேளை. காரிருளின் அமைதியைக் குலைத்தது அந்த அபலையின் கூச்சல்.

“ஐயோ! என்னால தாங்க முடியேல்லையே! ரெண்டு பேரையும் ஒண்டாக் குடுத்திட்டுத் தவிக்கிறனே! கர்த்தரே! என்றை மனத்துக்கு அமைதியைத்தந்து காத்தருளும், என்னால தாங்க முடியாது. யேசுவே! யேசுவே!”

பெருங்குரலெடுத்து அழத் துவங்கிவிட்டாள் பிலோமினா.

நித்திராதேவியினால் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில் படுக்கையில் உழன்று கொண்டிருந்த நீட்டா, எழுந்து போய் அம்மாவின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டாள். உடல் சோர்ந்த நிலையில், அவளுக்கு மூச்சு வாங்கிக் கொண்டிருந்தது. அப்படியே தாயை அணைத்துத் தனது மடியில் படுக்கவைத்துக் கொண்டாள்.

“கொஞ்சம் படுத்திருங்கம்மா. நான் விசுக்கி விடுறன்” சொல்லிக்கொண்டே அருகில் கிடந்த காகித மட்டை ஒன்றை எடுத்து விசிறிவிட்டாள்.

“மகள், என்னால தாங்க முடியேல்ல, நானும் அழிஞ்சு போனாத்தான் என்றை கவலையும் தீர்ந்து போகும்”

சொன்னவளின் கண்களிலிருந்து, கண்ணீர் அருவியெனப் பாயத்தொடங்கியது. கண்ணீரைச் சொரிந்தாலாவது தாயின் மனப்பளு சற்றுக்குறையும் என நம்பிய நீட்டா, மெளனத்துடன் அவளது தலையைத் தடவி விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவளது எண்ணங்கள் நான்கு நாட்களின் முன் நடந்த நிகழ்வு

ஒத்தடம்

மலரன்னை

களை நோக்கி அலையெனத் தானின.

நீட்டாவின் அப்பா, திண்ணைக்குந்தில் இருந்தவாறு ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். படலையைத் திறந்து கொண்டு சின்னப்பு மாஸ்டர் வேகமாய் வந்தார்.

“ஆசீர்வாதம், என்னடாப்பா யோசினை பலமாக்கிடக்கு?”

“என்னத்தை மாஸ்டர் யோசிக்கிறது. இப்படியே எங்

கடை காலமும் வெட்டியாக் கழியுதே எண்டுதான் யோசிக்கிறன்”

சலிப்புடன் சொன்னார் ஆசீர்வாதம்.

“அதுக்குத்தான் நான் உனக்கு ஒரு நல்ல சேதியோட வந்திருக்கிறன்”

“மெய்தானே மாஸ்டர் என்ன செய்தியெண்டு சொல்லுங்களன்”

“நேற்று இரவு, வெரித்தால் செய்தியிலை சொன்னவங்கள், சிறீலங்கா அரசாங்கம், எங்கடை கடலிலை மீன்பிடிக்கக்கூடா தெண்டு போட்டிருந்த தடையை நீக்கி இருக்காம்”

மாஸ்டர் சொல்லி வாய் மூடமுன் ஆசீர்வாதம் மகிழ்ச்சியுடன் -

“அப்ப பின்னை நாங்க பயமில்லாமக் கடலுக்கை இறங்கலாமெண்டு சொல்லுங்க”

மாஸ்டர் இடை மறித்தார்.

“ஆசீர்வாதம், இநிலை இன்னொரு விசயமும் இருக்குது. இனிமேல், கடற்றொழிலாளருக் கெண்டு குடுத்து வந்த நிவாரணத்தை வெட்டிப் போடுவாங்கள். தொழில் செய்யுறியள்தானே. உங்களுக்கென்ன நிவாரணமெண்டு.”

“மாஸ்டர்”... என்று இழுத்தவர், “அவங்கட நிவாரணம் எங்களுக்கு என்னத்துக்குக் காணும். நாங்க தொழிலுக் கெண்டு போனா எவ்வளத்தை உழைச்சு, எப்படியெல்லாம் சீவிக்கலாம். சும்மா விட்டுத் தள்ளுங்க, அவங்கட கதையை.

“நீ சொல்லுறதும் சரிதான் ஆசீர்வாதம். நம்மட சனங்கள் தொழிலுக்குப் போகாம படுற கஷ்டம் ஆருக்கு விளங்கப் போகுது. அவனவன் உயிரைப் பணயம் வைச்சுத் தொழில் செய்யுறான். நம்மைப் போல பயந்த வேன்கள் இப்பிடியே கஷ்டத்தை அனுபவிச்சுக் கொண்டு சீவிக் கிறம்.”

சொல்லி முடித்தவர் எதையோ நினைத்துக் கொண்ட வராய்,

“ஆசீர்வாதம்! நான் ஒருக் காப் போய் மத்தவங்களிடையும சொல்லிப் போட்டு வருவம் என்று பாக்கிறன்”

சொல்லிக் கொண்டே புறப் பட்டு விட்டார் சின்னப்பு மாஸ்டர், அவர் போன கையோடு ஆசீர்வாதம், மூலையில் கிடந்த வலைகளை எடுத்து, அவற்றிலிருந்த ஓட்டைகளைப் பொத்தத் துவங்கிவிட்டார்.

இவ்வளவு காலமும் அவரைக் கடலுக்குப் போக விடாமல் ஓரேயடியாகத் தடுத்து வைத்திருந்த அவரது மனைவி பிலோமினா, இந்த நற்செய்தியைக் கேட்டதும் நீண்டதொரு நிம்மதிப் பெருமூச்சை விட்டாள்.

நீண்ட நாட்களின்பின் ஆசீர்வாதம் உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டார். அவரது மூத்த மைந்தன் டேவிட், தானும் கடலுக்கு அவருடன் வரப்போவதாகப் பிடிவாதமாக நின்றான். ஆசீர்வாதத்துக்கு அவனை அழைத்துப் போவதில் துளியும் இஷ்டமில்லை. மறுத்துப்பார்த்தார். பிலோமினா குறுக்கிட்டாள்.

“கடலுக்கை போக அனுமதி குடுத்திட்டாங்க எண்டுதானே

நம்மட சின்னப்பு மாஸ்டர் சொன்னவரு, புள்ளையும் ஆசைப்படுறான். கூட்டித்தான் போங்களை”

ஆசீர்வாதம் வாய் திறக்கவில்லை. அவரது மௌனம் தனக்குச் சாதகமாகி விடவே, டேவிட் மகிழ்ச்சியினால் துள்ளிக்குதித்தான். அவனது வாய் பாடலொன்றை இசைக்கத் தொடங்கியது. அவனது மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த நீட்டாவுக்கு, அவன் பாடிய சில வரிகள் அச்சத்தைக் கொடுத்தன.

‘மச்சத்தைத் தேடி வலை வீசுவெனச் சென்றவர்கள் மிச்சமெதும் இல்லாத வேதனைகள் தாங்கி வரும்’

சட்டென அவனை இடைமறித்தவள்,

“அண்ணன் ஏனிப்பிடி அபசகுனம் மாதிரிப் படிக்கிறாய்?” அதட்டலோடு அவனிடம் கேட்டு விட்டாள், நீட்டா.

“அட இதென்ன இவள் பாட்டும் பாட விடமாட்டாளாம். இவளுக்கு இப்ப, வாய் நீண்டுதான் போச்சுது. இருவாறன்”

அவளை அடிப்பதற்கு நெருங்கி வந்தவனை, அம்மா, அதட்டி அடக்கி விட்டாள். வள்ளங்கள் எல்லாம் பழுதுபார்க்கப்பட்டன. மறு நாள், பல வள்ளங்கள் ஒன்றாகக் கடலில் இறங்கின. அவற்றுள் ஒன்றில், ஆசீர்வாதமும், டேவிட்டும் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு பயணத்தைத் தொடங்கினர். நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின், அவர்களது மேனியைக் கடற்காற்று தழுவியபோது, அவர்களுக்குப் புதுத்தென்பு பிறந்தது.

பிலோமினாவும், அவளது இரு பெண்களும் கடலுக்குப் போனவர்களது வரவை ஆவலுடன் காத்திருந்தனர், இருளின் அமைதியைக் கலைத்தது, சிறீலங்கா கடற்படையினரின் பீரங்கிகளிலிருந்து புறப்பட்ட வெடிச்சத்தங்கள். தாயும், மக்களும் தவித்துப்போயினர். படபடக்கும் நெஞ்சங்களுடன், பதறித் துடித்த அவர்களுக்கு, காற்றோடு கலந்து வந்த செய்தி நாராசமாய் அவர்கள் காதில் விழுந்தது.

சிறீலங்கா அரசின் வஞ்சக வலைவிரிப்பில், ஆசீர்வாதமும், டேவிட்டும் ஏன் அவர்கள் பயணம் செய்த படகும் கூட மிச்சமேதும் இல்லாமற் போய் விட்டது. நீட்டா, குனிந்து தனது மடியில் தலைவைத்துப் படுத்திருக்கும் தாயை ஒருமுறை பார்த்தாள். அவள் சிறிது கண்ணயர்ந்திருந்தாள்.

மீண்டும் நீட்டாவின் நினைவுகள், சில நாட்களின் முன்னர் நடந்த சம்பவம் ஒன்றை நோக்கித் தாவியது.

அண்ணன் டேவிட் வளர்த்த முயல் ஒன்று நான்கு குட்டிகளை ஈன்றிருந்தது. காலையில் முயல்களுக்கு உணவளிக்கப் போன டேவிட், அங்கிருந்த வாறே குரல் கொடுத்தான்.

“அம்மா! அம்மா!! இங்க வந்து பாருங்க, முயல்குட்டியளைக் காணேல்ல, ஒண்டுதான் இருக்கு மத்தது மூணையும் காணேல்ல”

“சின்னக் குட்டியள்தானே, அங்கினைக்க எங்கையும் ஒளிச்சுக்கிடக்கும். வடிவாய்த் தேடிப் பாக்கிறதைவிட்டிட்டுக் காலங் காத்தாலை அவலமாய்ச் சத்தம் போடுறாய்!”

அம்மா, அண்ணனைப் பேசிக் கொண்டே முயற்கூடு அமைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திற்குப் போனாள். அம்மாவின் பின்னால் நீட்டாவும், தங்கையும் போயினர். எல்லாருமாகச் சேர்ந்து தேடுதல் வேட்டையில் இறங்கினர். கூட்டின் உட்புறமெங்கும், அலசி ஆராய்ந்தும் அவற்றைக் காணவேயில்லை. தாய்முயல்மட்டும் சோகமே உருவாகப் படுத்திருந்தது.

“நான் நினைக்கிறேன். பாம்பு தான் வந்து புடிச்சிருக்கும். சிக்காராய் அடைச்சிருக்கிறகூட்டுக்கை வேறே என்ன வரப் போகுது? எனக்கெண்டால், தாய் முயலைப் பாக்க வயித்தைப் பத்தி எரியுது. குட்டியளைப் பறி குடுத்துப் போட்டுக் கிடக்கிது.”

அம்மா அன்று சொன்ன வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்தவள், அம்மா இன்று கிடக்கும் நிலையை ஒரு கணம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாள். மீண்டும் அவளது நினைவலைகள் தொடர்ந்தன.

அண்ணன் அழத் தொடங்கி விட்டான். அம்மாவுக்குத்தாய் முயலின் சோகத்தைப் பார்க்க வேதனை ஒருபுறம். மறுபுறம் மகன் அழுவதைப் பார்த்துச் சகிக்க முடியாதவளாய்,

“மூண்டு குட்டியளை முழுங்கினது தூர எங்கையும் போயிராது. உங்கினைக்கதான் எங்கையும் அரக்கேலாமல் கிடக்கும்”

சொல்லிய அம்மா, சேலையை இழுத்துச் செருகிக் கொண்டாள், மறு கணம், ஒரு பெரிய தடியை எடுத்துக் கொண்டு வளவின் மூலை முடுக்குகளில் தேடத் துவங்கிவிட்டாள்.

“மகன்! இங்க பாரன் அரைஞ்ச அடையாளங் கிடக்

குது. நான் சொன்னது சரிதான் போலகிடக்கு”

“ஓம் அம்மா! சரியாத்தான் கண்டு பிடிச்சிட்டங்க நீங்க”

சொல்லிக் கொண்டே டேவிட், மணல் மேல், சிறு கோடாக இழுபட்டிருந்த அடையாளத்தைப் பின்பற்றிப் போனான். நீட்டாவும், தங்கையும் அண்ணனின் பின்னால் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

இதற்குள், அடுக்கி வைத்திருந்த கிடுகுகளின் கீழ் சுருண்டு கிடந்த சாரைப்பாம்பை அம்மா கண்டு பிடித்து விட்டாள். பாம்பைப் பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் அம்மா கையில் வைத்திருந்த தடியினால் ஒங்கி அடிக் கத்தொடங்கினாள். அம்மா அன்று நின்ற கோலத்தை, இப்போது நினைக்கையிலும் நீட்டாவின் மேனி உணர்ச்சி வசப்பட்டு, மயிர்க்கால்கள் குத்திட்டு நின்றன. புல்லரித்த தனது மேனியை ஒருகணம் சிலிர்த்துக் கொண்டாள், நீட்டா, நினைவுகள் மீண்டும் தாவின.

குற்றயிராய், புரண்டுகிடந்த பாம்பை, அண்ணன் டேவிட் அடித்துச் சாகடித்தான். அம்மாவின் முகத்திலிருந்த கவலை மறைந்து, இப்போது புன்னகை தோன்றியிருந்தது. வெற்றிக் களிப்புடன் அம்மா கையிலிருந்த தடியைத் தூர ஏறிந்துவிட்டு,

“டேவிட்! இந்தப் பாம்பை தூக்கியந்து அந்த முயலுக்கு முன்னால போட்டு விடு மகன். அப்பத்தான் அதுக்குக் கவலை கொஞ்சமெண்டாலும் குறையும்”

அம்மாவின் அந்த வார்த்தைகள் இப்போது அவளது செவிப்பறையில் மாறி மாறி வந்து மோதிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. விளைவு..... அவளது

உணர்வுகள் விழிப்படையத் தொடங்கின.

அம்மா, ஒரு விசம்பலுடன் திடீரென்று எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள். இதமாக அவளது முதுகைத் தடவிக் கொடுத்த நீட்டா, மெதுவாகப் பேசத் தொடங்கினாள்.

“அம்மா! எங்களுக்கு மட்டுந்தானே இந்தப் பிரிவுகளும், கவலைகளும், என்று நினைச்சுக் கொண்டிருக்கிறியள். எங்களைப் போல எத்தினை பேர் இப்பிடிக்கண்ணீரோடையும், கவலையோடையும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கினம். இதுகளுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு வரவேணும்மெண்டால் எனக்குத் தெரிஞ்சது ஒரு வழி தான்”

சொல்லிக்கொண்டே போனவள், ஒரு கணம் தனது பேச்சை இடைநிறுத்தி, நீண்ட ஒரு பெருமூச்சை வெளிப்படுத்தினாள். தன்னை ஒரு கணம் ஆசவாசப்படுத்திக் கொண்ட அவள், தனது ஆணித்தரமான முடிவை அம்மாவிடம் எடுத்துக் கூறினாள்.

அதனைக் கேட்டதும் பிலோமினாவின் கண்களில் ஒரு பிரகாசம் தோன்றி, மறைந்தது. அப்படியே மகளை இறுக அணைத்துக் கொண்டாள். அவளது இதயத்தின் வலிக்கு மகளது வார்த்தைகள் ஒத்தடமாக அமைந்தன.

அவள் கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டாள். அங்கே..... அவள் முன்பரந்த கடல் விரிந்து கிடக்கிறது. நீலக்கடலில் புரளும் அலைகளை ஊடறுத்துக் கொண்டு ஒரு படகு வேகமாக, மிகவேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதில்... கையில் ஏந்திய ஆயுதத்துடன், கடற்புலிச்சீருடையில் அவளது அருமை மகள் நீட்டா, எதிரியைத் தேடிவலை வீசிக் கொண்டிருக்கிறாள்

கும்பிட்டு வாழ மாட்டோம்

சோ, பத்மநாதன்

1

வெள்ளைக் கொக்குகள் காலைப் பொழுதிலே
வீதி ஓரமாய் மெல்ல நடந்தன!
கள்ள மற்ற சிரிப்பில் அச் சூழலே
கலகலத்தது; கையை அசைத்துத்தம்
பிள்ளைகள் நடை பயிலும் அழகிலே
பெற்றவர்தம் கவலை மறந்தனர்:
'பள்ளி செல்லுகின் றார்கள் தம் பாடங்கள்
படிப்பர், நாளை அவர்கள் உடையது!'

புத்த கப்பை முதுகில் சுமந்தவர்,
போத்தல் தோளில் அசைய நடந்தவர்,
சித்தி ரத்துக் குரியதாள், தூரிகை,
தீட்டும் வண்ணக் கலவை, சிமிழுடன்
கொத்துப் பூக்கள்செண் டாகப் பிடித்தபூங்
கொத்துக்கள் வாய் பிளந்தசெம் மாதுளை
முத்தை ஏந்திய பால்மணம் மாறிலா
முறுவலர், அடிபெயர்த்துமுன் போயினர்!

ஊழிக் காற்றுஅத் திசையினை நோக்கியே
ஓர் நொடிக்குள் நெருங்கிய தாமெனப்
பேரிரைச்சல் - வான் முகடிரண் டாகியே
பிய்ந்து கீழே வீழ்ந்தது மாதிரி!
சூழல் யாவும் புகையும் கரியுமாய்ச்
சுக்கு நூறுபட, நெடும் ஆலொன்று
வேரோடும் தரை சாய்ந்தது! பாதகர்
வீச குண்டுஇத் தணையும் புரிந்தது!

வெள்ளைச் சீருடை செந்நிற மாயது
வீதி எங்கும் குருதி மணத்தது
பள்ளிப் பைஒரு பற்றையில் தொங்க, ஓர்
பாத ரட்சை தனித்துத் தவித்தது
'தள்ளிச் சற்றுக் கிடந்தது மானிடத்
தலை' என்றே யொரு செய்தி பறந்தது
பிள்ளைப் பிஞ்சு நடந்தஅம் மண்ணிலே
பெரிய தோர்குழி வாயைப் பிளந்தது!

2

பத்து வருஷம் பறந்தோடி விட்டாலும்
பெற்ற வயிற்றின் பிரலாபம் ஒய்ந்திடுமா?
குஞ்சு சிறகு முளைத்துப் பறந்ததுவோ!
கோழி அதைப்போட்டுக் கொத்தித் துரத்தியதோ!
எங்கோ தொலைவில் இருந்தே அவன் எழுதும்
வானஞ்சல்கூட வழிமாறும் என்கின்ற
'ஞானம்' தளர்ந்த உடலை நலிவுறுத்தும்!
பெற்ற மனத்தின் ஏக்கம் உணராதோர்
கற்பழித்த பின்னர் அனுப்பும் கடிதங்கள்
வந்தாலும் வாராதொழிந்தாலும் ஒன்றென்றே
நொந்த ஒருதாய் கொழும்பு நகர்நோக்கிப்
போகப் புறப்பட்டாள்.
போய் ஒருகால் போனில்
'நான் சாகமுன்னர் உன்'ரை சடங்குக்கு
ஒரு முடிவு சொல்!' என்று கேட்கத் துணிந்து!

வெண்ணிலவு வீச, விரிகடலின் அலைஎற்ற
தண்ணீர் கிழித்துத் தவழும் படகுகளோ
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் கிளாலி இருந்து நல்லூர்
சென்றுவரும் பாதை; திசை சரியாய்த் தெரியாது!
பாதிவழி கடந்த மகிழ்ச்சி நிலைக்கவில்லை
நேவி வள்ளங்கள் நிலையாய் ஒளிபாய்ச்சி
வந்து மறித்து வயதா னவர்என்றோ,
குஞ்சு குழந்தைஎன்றோ பாராமல் குத்திவெட்டி,
சட்டுப் படகோடு எரித்து வெறியாடி
எட்டுப் பிணங்கள் அறுவடை செய்தேகினராம்!

'கோல்' எடுத்துப் பேச, கொழும்புசென்ற பொன்னம்மா
நீலக் கடலில் நினைவாகிப் போய்விட்ட
கொடுமையினால் நெஞ்சு குமைகிறான் அன்புமகன்!

3

ஓடுகிற ஊர்திகளை நிறுத்தி உள்ளே
இருக்கின்ற தமிழரைஒவ் வொருவ ராக
தேடி, அவர் களுக்குள்ளே புலியைக் கண்டு
சிலிர்த்து உணவு விடுதிகளைத் தடவி, மற்றும்

வீடுகளில் வந்தவிருந் தினரை அள்ளிக்
கொண்டுபோய் விடுவிக்க லஞ்சம் கோரும்
கேடுகெட்ட அரசுக்குக் கொடியேன்? ஆல
வட்டமேன்? குடையேன்? செங்கோல்தான் ஏன், ஏன்?

“வடக்கில் ஒரு வரிப்புலியை ஆளவிட்டோம்!
மலையகத்தைக் கிழப்புலிக்குத் தாரை வார்த்தோம்!
கிழக்கு எமது கைக்குள் என்றோம்; ஆனால் காடு
கிடுகிடுக்கும் உறுமல்களைக் கேட்டு நொந்தோம்!
இடைக்கிடையே எல்லைகளைத் தாக்கிஎம்மை
ஈடாட வைக்கிறார் என்றே ஓடி
கடற்பரப்பில் நின்றாலும் கண்ணிவைக்கக்
கலங்குகிறோம்!” எனப்புலம்பும் கயவர்முன்னே -

கும்பிட்டா நிற்பான்இத் தமிழன்? தங்கக்
கூட்டுக்குள் அடைபட்டா கிடப்பான்? அல்ல!
நம்பிக்கை இழந்தவனாய் நாட்டைவிட்டு
நாலு திசையும் திரிந்து தொழும்பு செய்து
கும்பிக்கு வழிதேடும் கூட்ட மாக
குனிந்ததலை நிமிராது கூனிக்கூனி
வெம்பிப்போய் நடைப்பிணமாய் வீழ்வா னோடா?
விடுதலையை வேட்டெழுந்து வாழ்வா னோடா?

செம்பாட்டுக் கைகால்கள் சிதறிப் போக
சிறிசுகளை ஷெல்ஏவிக் கொன்று தீர்த்தும்
அம்பிட்ட பேரைநடுக் கடலில், ஆண் பெண்
மூப்பு, இளமை பாராது கூட்டுக் கொன்றும்
கும்பிட்ட கைகளையும் வாளால் வெட்டிக்
குவிக்கின்ற கொடியரையும் மனிதர் என்று
நம்பிப்போய் அவர்க்கேவல் செய்து, பிச்சை
நச்சுகிற கூட்டமாய் வாழ மாட்டோம்!

சிங்களர்தம் தாயகம்இந் நாடு; வந்த
செந்தமிழர்க் கிடமில்லை; பௌத்த மார்க்கம்
எங்களது தனிஉடைமை; மாநா யக்கர்
திருவுள்ளக் குறிப்பறிந்து நடந்து கொள்வோம்!
சங்கடங்கள் ஏற்பட்டால் வழிகாண்டற்குத்
தம்மபதம் துணையாகும்! ஐயமில்லை
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு!” என்று பேசும்
இவரைப்போய்க் கும்பிட்டா வாழ்வதையா?

மாவில்லை, மருந்தில்லை, சீனி இல்லை,
மண்ணெண்ணெய் இல்லை, காய்கறிகள் எல்லாம்
தேவர்தம் உலகுவரை உயர்ந்தபோதும்
செயலற்றுத் தமிழர்குலம் இருந்ததில்லை!
கோயில்கள் விழாக்கள் கலைநிகழ்ச்சிக் கேதும்
குறைவில்லை! எமதுதலை குனிந்ததில்லை!
சேவல்தன் சிறகடித்துக் கூவக் கேட்டோம்;
“திருநாடு மீளும்!” அதுவொன்றே வேட்டோம்! □□

சுவைத்தலும் மதிப்பீடுதலும்

கலாநிதி
நா. சுப்பிரமணியன்

கலை இலக்கியம் என்பவற்றை நுகரும் நிலையிலே இரு வேறு அணுகு முறைகள் பயில் நிலையில் உள்ளன. ஒன்று சுவைத்தல்; மற்றது மதிப்பீடுதல். சுவைத்தல் என்பது பொதுவாக இரசனை என்ற வட சொல்லால் வழங்கப்படுவது. மதிப்பீடுதலு என்பது விமர்சனம் என்ற வட சொல்லால் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கடந்த ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளாக திறனாய்வு என்ற சொல்லாலும் இதனை வழங்கி வருகின்றோம்.

சுவைத்தல் அல்லது இரசனை என்பது புலன்கள், மனம் என்பவற்றின் தொழிற்பாடு சார்ந்ததாகும். இவற்றின் அநுபவ உணர்வில் திழைக்கும் நிலையே சுவைத்தலின் முடிந்தமுடிபாகும். அதாவது ஒரு கலைப்படைப்பு அல்லது இலக்கியம் பார்வையாளன் அல்லது செவிநுகர்வோன் அல்லது வாசகனின் உள்ளத்தைத் தொட்டு அவனைப் புதிய அநுபவநிலைக்கு இட்டுச் செல்லுமாயின் அதுவே அவ்வாக்கத்தின் வெற்றி என்று கருதப்படும். மதிப்பீடுதல் அல்லது திறனாய்தல் என்பது புலன்கள், மனம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் அறிவுநிலை நின்று மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடாகும். ஒரு கலைப்படைப்பு அல்லது இலக்கியத்தின் தொனிப்பொருள், அமைப்பியல்,

பயன் முதலியவற்றைக் காரணகாரிய ரீதியாக தருக்கநிலையில் விளக்கும் வகையில் அமையும் முயற்சி இது. இவ்வகையில் நோக்கும் போது சுவைத்தல் என்பது உள்ளம் அதாவது இதயம் சார்ந்த ஒரு செயற்பாடாகவும் மதிப்பீடுதல், மூளைசார்ந்த ஒரு செயற்பாடாகவும் திகழ்கின்றமை புலனாகும். எனவே இவ்விரண்டும் இருவேறு தளநிலைச் செயற்பாடுகள் என்பது தெளிவாகும். இவ்வாறு இருவேறு தளங்களில் நிகழும் இவற்றுக்கிடையில் உள்ள உறவுநிலை பொதுமை—வேற்றுமை என்பன இங்கு நமது சிந்தனைக்குரியனவாகின்றன.

கலை இலக்கிய நுகர்ச்சி என்ற பொது அடிப்படையிற் பயிலும் இவற்றுள் சுவைத்தல் தனிமனிதப்பாங்கானது; ஒவ்வொருவரதும் அநுபவ நிலைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபடக்கூடியது. ஒருவரால் சுவைமிக்கது என உணரப்படும் ஒரு ஆக்கம் இன்னொருவரால் அபத்தம் என இகழப்படவும் கூடும். எனவே சுவையுணர்வு பொதுமைப்படுத்தப்படக்கூடியதன்று. ஒவ்வொருவரும் தன்னளவில் அநுபவித்துத் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளுதல் என்ற அளவிலேயே அது எல்லைப்பட்டு நிற்கும். இந்தச் சுவையநுபவத்தை ஒருவர் மற்றொருவருக்கு எடுத்துக் கூற முற்படும் பொழுது உதாரணங்கள்; காரணகாரிய ரீதியில் விளக்கங்கள் என்பன அவசியமாகின்றன. இந்நிலையில் மனம் என்ற தளத்தின் செயற்பாட்டைக்கடந்து மூளையின் செயற்பாடு தொடங்கி விடுகிறது. சுவையுணர்வு மதிப்பீடாகப் பரிணாமம் பெறும் நிலைக்கான தொடக்கம் இது. அதாவது உணர்வு நிலையிலிருந்து அறிவுநிலைக்கு அடியெடுத்து வைக்கும் கட்டம் இது. இந்நிலையில் தனிமனித அநுபவம் பலரது பொதுவான ஒப்புதலுக்குரிய உண்மையாக பரிமாணம் எய்துகின்றது. இதன் முதிர்ந்த நிலையே திறனாய்வு என்ற முழுநிலைச் செயற்பாடாகும்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது மதிப்பீடு அல்லது திறனாய்வு என்ற செயற்பாட்டின் தொடக்க நிலை சுவையுணர்வு என்பது தெளிவாகும். அதாவது தன்னளவில் ஒரு கலையாக்கத்தை உணர்ந்து சுவைக்கவல்ல ஒருவரே அதனைப் பொதுநிலையில் திறனாய்வுசெய்து விளக்குவதற்கான அடிப்படைத் தகுதி உடையவராகிறார் என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. ஆனால் கலைஞர்கள் எல்லோரும் திறனாய்வாளராக முடியாது. அதற்கு முறையான பயிற்சி அவசியம். மேலும் விரும்பிச்சுவைத்த ஒன்றை

அவ்விருப்பக் கடந்த நிலையில் நடுநின்று சீர்தூக்கும் மனப்பக்குவமும் மிக அவசியம். இவ்வாறான பயிற்சி, பக்குவம் என்பன பெற்ற ஒருவர் சுவையுணர்வு என்ற அடிப்படைத் தகுதி அற்றவராக இருப்பின் அவரது திறனாய்வு செயற்கையானதாக - அதாவது யந்திரத்தன்மை வாய்ந்ததாக - அமைந்துவிடும் அபாயம் உண்டு. படைப்பிலே உள்ளடங்கியிருக்கும் தொனிப்பொருளை அதாவது கலைஞனது உள்ளத்தின் ஆழத்தில் உரியவாறு இனங்கண்டு கொள்வதற்கு கலையுணர்வு அவசியம். அதேபோல, குறித்த ஒரு கலைப் படைப்பின் உள்ளடக்கம் மீதான தனி ஈடுபாடுகாரணமாக கலைத்தன்மை குன்றிய ஒன்றை, உயர்ந்த படைப்பாகக் கருதிவிடக் கூடிய ஆபத்தை தவிர்ப்பதற்கு மேற்சட்டிய பயிற்சியும் நடுநிலைநோக்கும் அவசியமாகின்றன இவ்வாறு நோக்கும்போது திறனாய்வு என்பது குறித்த படைப்பு தொடர்பான விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கடந்து நடுநின்று குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடும் பணி என்பது தெளிவாகும். இந்நிலையில் அது கலை இலக்கியம் என்பவற்றையும் சமூகத்தையும் இணைக்கும் பணியைப்புகிறது. இன்னும் சரியாகக் கூறுவதானால் கலை இலக்கியம், சமூகம், அதன் சுவையுணர்வு ஆகிய மூன்றையும் இணைக்கும் ஒரு முக்கோணச் செயற்பாடாக திறனாய்வு அமைகின்றது.

முதலில் அது சமூக வாழ்க்கைக்கும் கலை இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராய்கின்றது. பின்னர் அவ்வாக்கங்களுக்கும் அவற்றைச் சுவைக்கும் உணர்வுநிலைக்கும் உள்ள உறவைத் தெளிவு படுத்தமுனைகின்றது. சமூக வாழ்க்கையுடன் கலை இலக்கிய ஆக்கங்கள் தொடர்பை நோக்கும் நிலையில் அவ்வாக்கங்களுடைய உள்ளடக்கங்களின் சமூக மெய்மை - உண்மைத்தன்மை கவனத்தைப்பெறுகிறது; அவ்வாக்கங்கள் சுவையுணர்வுடன் தொடர்புபடும் நிலையில் புனைதிறன் எனப்படும் ஆக்கச் செயற்பாடு கவனத்தைப்பெறும். அதாவது கலைசார்ந்த ஆக்கக்கூறுகள் குறிப்பாக கற்பனை, நடை, கட்டமைப்பு, உத்திமுறை என்பன இந்நிலையில் ஆராய்ந்து தெளியப்படுகின்றன. இவ்வாறு இவை ஆராயப்பட்டுத் தெளிவுபடுத்தப்படுவதன் மூலம் சராசரி பார்வையாளன், செவிநுகர்வோன், வாசகன் ஆகியவர்களது சுவையுணர்வானது செம்மைப்படுத்தப்படுகின்றது; தரமானவற்றை இனங்கண்டு சுவைத்துமகிழவும் பேணிக்கொள்ளவும் ஏற்றதான மனநிலை வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. இதன்மூலம் படைப்பின் தரம், சுவையின் தரம் என்பவை மேம்படுகின்றன. இவற்றின்

விளைபொருளாக சமூகநிந்தனையின் தரமும் வளர்ச்சியடைகின்றது. இவையாவற்றையும் தொகுத்து நோக்கும்போது தனிமனிதப்பாங்கான சுவைத்தல் என்பது மதிப்பீடு என்ற பரிணாமத்தை எய்தும் நிலையில் ஒட்டுமொத்தமான சமூகவளர்ச்சிக்கான செயற்பாடாக ஒரு சேவையாக - வெளிப்படுகின்றது. இவ்வாறு அமையும் திறனாய்வானது முதல்நிலையில் ஒரு கலைப்படைப்பு அல்லது இலக்கியத்தை விளக்க முயல்கிறது. அதன் தரத்தை மதிப்பிடுகின்றது. இச் செயற்பாடுகளுடாக தரமான கலை இலக்கியம் என்பன எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கான எண்ணங்களை முன்வைக்கின்றது. இதன் தொடர்ச்சியாக இரண்டாவது நிலையிலே புத்தாக்கங்களுக்கான படைப்புத் தூண்டுதலைச் செய்கின்றது. இவ்வகையில் கலைஞரின் தரம் படைப்பாளியின் தரம் என்பன ஒன்றையொன்று சார்ந்து வளரவும் இருநிலையினரும் ஒருவரைபொருவர் புரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையில் திறனாய்வானது சமகாலத்தின் கண்ணாடியாகவும் எதிர்காலத்துக்கான படியாகவும் நிகழும் சிறப்புடையதாகின்றது.

சுவைத்தல் என்ற நிலையினின்று திறனாய்வுத் தல் என்ற நிலைக்குத் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பும் ஒருவர், மேற்கொள்ளவேண்டிய பயிற்சியைப் பின்வரும் நான்கு படிநிலைகளாக வகைப்படுத்திக் கூறலாம். முதலாவது படிநிலை. கலை இலக்கியப்படைப்புக்களை அவற்றின் உள்ளடக்கம், வடிவம் அவற்றின் காலம், களம், ஊடகம், அணுகுமுறை முதலியவற்றின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தலாகும். இவ்வாறு வகைப்படுத்தியபின் குறித்த ஒரு வகைப் படைப்பினை அவ்வகையில் அமைந்த பிறபடைப்புக்களோடு ஒப்புநோக்கிப் பொதுமை - வேற்றுமை என்பன அவதானிக்கப்பட வேண்டும். இது இரண்டாவது படிநிலையாகும். இவ்வாறான ஒப்பீட்டை அடுத்து மதிப்பீடுதல் அதாவது தரம் காணல் என்ற செயற்பாடு அமையும். இதுவே திறனாய்வின் உயிரோட்டமான பகுதியாகும். ஒரு படைப்பு அகலா? நகலா? பயிரா? அல்லது களையா? என்பதைக் கண்டுவரும் பணி இது. இதுவே மூன்றாவது படிநிலையாகும். இம்மூன்று படிநிலைகளிலும் தயாரிப்பு நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்டவற்றைச் சமூகத்துக்கு எடுத்து விளக்கியுரைத்தல் என்பது நான்காவது படிநிலை ஆகும். இந்த விளக்கியுரைத்தல்பணி குறித்த ஒரு காலகட்டத்தில் எழுந்த கலை இலக்கியங்களை அக்காலப்பகுதிக்கு அப்பாலான காலப்பகுதியொன்றிற்கு அறிமுகம் செய்யும் செயற்பாட்டையும் உள்ளடக்கியதாக அமைகின்றது. □□

விடியலை நோக்கி எழுந்தகரங்கள்

சு. மகேந்திரன்

பார்த்திபன் என்ற காந்தன், மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள் பற்றி மக்களிடமிருந்து கிடைத்திருந்த கருத்துக்களைத் தொகுக்கும் பணியில் கடந்த ஒருவார காலமாக ஈடுபட்டிருந்தான்.

நாளைய அவற்றை அரசியல் துறைக்கு ஒப்படைக்கவேண்டும் இறுதியாக எல்லாவற்றையும் சரி செய்து பைலைக் கட்டி முடித்த போது இரவு 12.30 ஆக இருந்தது. 'அரிக்கன் விளக்கின்' ஒளியில் வேலைகளைச் செய்து முடித்தபின், தனது மேசைக்கு முன்னால் இருந்த கரும்புலி லெப்.கேணல் போர்க்கின் உருவப்படம் போட்ட கலண்டரில், டிசம்பர் 27ஐக் கிழித்தான்.

தனிமையில் மங்கலான ஒளியில் அமர்ந்தவனுக்கு, 8 வருடங்களுக்கு முந்திய டிசம்பர் 27ஆம் திகதி பற்றிய நினைவுகள் ஓர் திரைப்படம்போல் — பன்றி முகத்தையுடைய அந்த சார்ஜன்ட் வந்து அறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுக்கு, அத்

தகவலைக் கூறிய அக்கணத்தில் இருந்து — தொடரக ரூபகத் திற்கு வந்தன.

அந்த சார்ஜன்ட் வந்து அவர்களுடன் பேசத் தொடங்கிய போது, அவர்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்த அறைக்கு முன் உள்ள விறாந்தையில் கொழுவப்பட்டிருந்த மணிக் கூடு பகல் 10மணியைக் காட்டியது. கடந்த மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்து மழை பெய்துகொண்டிருந்தது. மணிக் கூடு இருந்திருக்காவிட்டால் என்ன மணி என்றே கூற முடியாதபடியான காலநிலை, அங்கு நிலவியது. அறை நிறைய மனிதர்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்ததால் அறை, கடுங்குளிர் காலத்திலும் சற்று உஷ்ணமாகவே இருந்தது.

அறையை நோட்டம்விட்டபடி "ஓங்கட இங்கூயர்ஸ் எல்லாம் பினிஸ்ட். பைல்ஸ் ஒக்கம ரெடி. நாளைக்கு நீங்க எல்லாம் போகப்போறது" என தனக்குச் சற்று முன்னர் சப்இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னதாக சார்ஜன்ட் கொச்சைத் தமிழில் கூறினான்.

"என்ன வீட்டுக்கா" என்றான் காந்தன். அன்று மட்டும் ஏதோ உந்துதலால் ஓர் பொலிஸ் காரனுடன் அவன் கதைத்திருந்தான்.

'யூ வில் நோ ருமோரோ மோனிங்' என ஆங்கிலத்தில் சார்ஜன்ட் கூறினான். நமட்டுச் சிரிப்பு ஒன்று அவனில் தெரிந்தது. அவர்களின் அறைக்குமுன் உள்ள விறாந்தைப் பகுதியில் இருந்த வயர்லெஸ் செற்றில்பணி புரிந்துகொண்டிருந்த பெண் பொலிசாரில் ஒருத்தி அவர்கள் கதைப்பதைக் கேட்டுத் திரும்பி பார்த்தவள், சார்ஜன்ட்டிடம் சிங்களத்தில் ஏதோ கேட்க அவனும் சிங்களத்திலேயே பதில் சொன்னான்.

"என்ன சொல்கிறான்?" என ராஜாவீடம் கேட்டான் காந்தன்.

ராஜா கண்டியைச் சேர்ந்தவன். மட்டக்களப்புக்கு சினேகிதன் ஒருவனது திருமணத்துக்குப் போய்விட்டு வந்தவனை, வரும் வழியில் மன்னம்பிட்டி

பாலத்தருகே இருந்த சோதனை நிலையத்தில் வைத்துப் பிடித்து விட்டார்கள்.

தனக்குச் சிங்களம் சரளமாகப் பேசத் தெரியும் என்பதாலும் அடையாள அட்டையில் தனது விலாசம் 'கண்டி' என இருந்ததால் தன்னை ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள் எனத் தப்புக் கணக்குப் போட்டதாலும் தமிழர்களைப் பாலத்தடியில் பிடிக்கிறார்கள் என ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தும் தான் பஸ்சில் வந்ததாக ராஜா அடிக்கடி கூறிக் கொண்டிருந்தான். அவன் வந்து பத்து நாட்கள்தான் ஆகிறது. அவனைத் தவிர பஸ்பயணிகள் யாருமே கடந்த ஒரு மாதகாலமாக பிடிபட்டுவரவில்லை. எல்லோருக்கும் பாலத்தடியில் பிடிக்கிறார்கள் எனத் தெரிந்துவிட்டதால், கொழும்பு சென்று, மட்டக்களப்பு ரயிலில் போகிறார்கள் போலும்!

“பூசாவுக்கு அனுப்பப்படப் போகிறோம்; அதைத்தான் அவர்கள் பேசிக்கொண்டார்கள்” என்றான் ராஜா.

இதைக் கேட்டதும், அங்கு வைத்தே விடுதலையாகி விடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த காந்தனுக்கு மிகவும் கவலையாகிப் போய்விட்டது. அக்கரைப்பற்றில் காந்தனின் அம்மா, “பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்தில் படிக்கிறான்” என எண்ணிக்கொண்டிருக்க; யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூர் அன்ரி — ‘போன பிள்ளை கடிதம் போடாமல் இருக்கிறானே’ என எல்லோரிடமும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பாள். அவள், காந்தன் இன்று வருவான், நாளைவருவான் என ஓர் மாதம்வரை அவனை எதிர் பார்த்திருந்துவிட்டு அவன் வரா

மல் போகவே, காந்தன் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டானா என அக்கரைப்பற்றிற்கு கடிதம் எழுதிக் கேட்டிருப்பாள். அம்மாவும் அக்காவும் என்ன பாடுபடுகிறார்களோ எனக் காந்தன் பரிதவித்தான்.

பல்கலைக்கழக புகழுகப் பரீட்சைக்கு ‘மாஸ்ரர் கல்வி நிலையத்தில்’ ரியூசன் எடுத்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தவன், இடைநடுவே வீட்டு நினைவு வந்து புறப்பட்டிருந்தான். சில காலமாக மட்டக்களப்பு—யாழ்ப்பாணம் பஸ் சேவை நின்றிருந்தது. கொழும்பு — யாழ்ப்பாண பஸ்சில் வந்தவன் நேரே கொழும்பு சென்று, மட்டக்களப்பு ரயிலில் போயிருக்கலாம். சுற்றி அலையாமல் விரைவாக வீட்டுக்குப் போய்விடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் வந்த வினை இது. கெக்கராவையில் அதிகாலை மூன்று மணிக்கு இறங்கியவன் குன்ந்தே நிற்க வேண்டிய மினி பஸ் ஒன்றில் பயணம் செய்து ஹபறணையை அடைந்தான். பின்பு வேறொரு பஸ்சில் பொலநறுவை சென்று அங்கிருந்து மட்டக்களப்புக்குப் போகும் பஸ்சில் ஏறினான். பஸ் முழுவதும், தமிழர் தாயகம் எங்கும் குடியேற்றப்பட்டிருக்கும் சிங்களவர்கள் இனிபுனானையை பஸ் கடந்த பின்பே தமிழரைப் பார்க்கமுடியும். பஸ்சில் அவன் மட்டுமே தமிழன். மன்னம்பிட்டியில் பாலத்தருகே இராணுவத்தினரும் பொலிசினதும் கூட்டுச் செக்கிங். அவனை அவர்கள் பஸ்சிலுள்ள சனங்களில் இருந்து வேறாக்கினார்கள். மன்னம்பிட்டியில் இருந்து ஹபறணைக்கு போன பொலிஸ் ஜீப்பில் ஏற்றி அனுப்பப்பட்டான். காந்தன் அந்த அறையில் அடைக்கப்பட்டு இப்போது, கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதம் இருக்கும்.

கண்களுக்கு மணிக்கூடு தெரிவது போல் கலண்டர் ஒன்றும் பார்க்கக்கூடிய இடத்தில் அங்கு இருக்கவில்லை. அறைக்கும் பொலிஸ் ஸ்ரேசனின் முன்பகுதிக்குப் போகும் நடைபாதையில், இவர்களின் பார்வைக்குத் தெரியாத இடம் ஒன்றில் அது இருந்தது. தேதியையோ அல்லது வேறு ஏதும் தகவல்களையோ அறைக்கு முன்னே நடமாடும் பொலிஸ்காரரிடம் கேட்டால், கேட்கப்படும் கேள்வியை எந்த வித அக்கறையுடனும் கவனிக்காமல் போய்க்கொண்டிருப்பார்கள். சில வேளைகளில் ‘புலிகளுக்கு தேதிதான் முக்கியமாகிப் போய்விட்டது இப்போது’ என்ற வசைமாரியும் கிடைக்கும். ஆரம்பத்தில், ஹபறணைப் பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்கு கொண்டுவரப்படும் சாதாரண குற்றவாளிகள் — பெரும்பாலும் மாட்டுத்திருடர்கள் — அவர்களுடனேயே — அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். தமிழர்களால் இரண்டு ‘லொக்கப்’ புகளும் நாட்கள் செல்லச் செல்ல நிறைந்துவிடவே, புதிதாக ஒன்றைப் பொலிஸ் ஸ்ரேசனின் முன்பகுதியில் அமைத்து, அங்கு சில்லறைத் திருடர்களை அடைக்கத் தொடங்கினர்.

காந்தனிருந்த அறையில் இருந்து பார்க்க ஸ்ரேசனின் முன்பகுதி தெரியும். ஆதலால் அந்த அறைக்கு சதா ஆட்கள் வருவதும் போவதுமாக இருப்பது நன்கு தெரியும். யாராவது சில்லறைத் திருடன் புதிதாக அடைபட்டால், சிலமணி நேரங்களிலேயே அவனைப் பிணை எடுக்க, யாராவது ஓர் ‘மொட்டைப் பிரக்கிராசி’ அங்கு வந்துவிடுவான். சாதாரணத் திருடர்கள் தமிழர்களுடன் ஒன்றாக அடைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில், திகதி போன்றவற்றைச் சரியாக அறி

யக்கூடியதாக இருந்தது. பொலிஸ் ஸ்டேசனில் எடுபிடி வேலை செய்யும் பழனிக்கிழவரைக் கேட்கலாம் என்றால், பல வாரங்களாகவே அவர், அவர்கள் இருக்கும் அறைப்பக்கம் வருவதைத் தவிர்த்திருந்தார். முன்பு அவர் அவர்களின் அறைப்பக்கமாக வரும்போதெல்லாம் அவர்கள் ஏக காலத்தில் தத்தமது தேவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கி விடுவார்கள். வயதான பழனியோ எல்லோர் சொல்வதையும் சீராகக் கிரகித்துப்,

“தனக்குச் சிங்களம் சரளமாகப் பேசத் தெரியும் என்பதாலும் அடையாள அட்டையில் தனது விலாசம் ‘கண்டி’ என இருந்ததால் தன்னை ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள் எனத் தப்புக்கணக்குப் போட்டதாலும் தமிழர்களைப் பாலத்தடியில் பிடிக்கிறார்கள் என ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தும் தான் பஸ்சில் வத்ததாக ராஜா அடிக்கடி கூறிக் கொண்டிருந்தான்.”

பதில்கூறமுடியாமல் திணறுவார். ஒரு நாள் சப் இன்ஸ்பெக்டர் “பலனி நீ அங்க என்ன செய்யிறது?” எனக் கேட்டுப் பின்னர் அவரை ஏதோ சிங்களத்தில் கடிந்துகொண்டான். அதற்கு அப்புறம் கிழவர் அவர்கள் அறைப்பக்கம் வருவதேயில்லை அதேபோல் இரவில் வரும் ஊர்காவல் படையினரையும் அவர்களின் அறைப்பக்கம் போகக் கூடாது எனக் கட்டளையிட்டிருந்தான் சப் இன்ஸ்பெக்டர்.

பதினைந்து இருபது நாட்களுக்கு ஒருமுறை குளிப்பதற்கு குளத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும்போதே, கலண்டரைப் பார்க்க முடியும். கலண்டரின்

மையத்தில் புத்தரைப் பெண்ணொருத்தி வணங்குவதுபோன்ற படம் இருந்தது. அப்படத்தைச் சுற்றி பல பௌத்த கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் சித்திரங்களாக வரையப்பட்டிருந்தன. ஒன்றில் புத்தர் தன்னைக் கொல்லவரும் ஒருவனை மன்னித்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருந்தார். அதிகாலை 6 மணிக்கு பனிக் குளிரில் அவர்களைக் குளிப்பதற்கு அழைத்துச் சென்று, 6.30 மணிக்கு முன்பே கொண்டு வந்து விடுவதால் சில வேளை

களில் கலண்டரில் உள்ள திகதி, அதற்கு முந்தின நாளினதாகவும் இருப்பதுண்டு. அங்கு முதன்முறையாக அவர்களை குளிப்பதற்கு காலை 10 மணி அளவில் ஊர்வலமாகக் கூட்டிச் சென்ற போது, ஓர் பெரிய கூட்டம் அவர்களையும் பொலிசாரையும் சூழ்ந்துவிட்டது. அதன் பின்னரே பொலிசார் அவர்களை அதிகாலையில் அழைத்துச் செல்லத் தொடங்கினர். இன்னுமொரு மாதக் கலண்டர் அவன் போனதில் இருந்து அங்கிருந்து வெளியேறும்வரை, மார்ச் மாதத்தையே காட்டிக்கொண்டிருந்தது.

தான் அங்குவந்து சரியாக எத்தனை நாட்கள் என அறிய

காந்தன் நினைத்தான். ராஜா விடம் இன்று எத்தனையாம் திகதி எனத் தெரியுமா? எனக் காந்தன் கேட்டான். “நான் பிடிபட்டு இத்துடன் பதினொரு நாட்கள். 16 ஆம் திகதி மட்டக்களப்பில் கலியாணம் நடந்தது. அன்று பின்னேரமே புறப்பட்டனான். அப்படியானால் இன்று டிசம்பர் இருபத்தி ஏழு” என்றான் ராஜா.

“புறப்படும் போதே நண்பர்கள் சொன்னவர்கள், நாளைக் காலை ரயிலில் போகும்படி, அப்படிச் செய்திருக்கலாம். சீ, போகும்போது ஒன்றும் செய்யாத அந்தச் ‘சீனாபுள்ளி’வரும் போது பிடித்துவிட்டானே” தொடர்ந்து, பூசா செல்வதையும் மறந்து, கல்யாணவீட்டில் தான் நின்ற ஐந்து நாட்கள் பற்றி விஸ்தாரமாக (எத்தனையோ முறை கூறியாகிவிட்டது) கூறத்தொடங்கினான். அவன் பிடிபட்டு வந்த பின்பு எல்லோரும் சிறிது கலகலப்பாகி புது நம்பிக்கை பெற்றிருந்தனர்.

காந்தனது வாழ்வில் ஒக்கோபர் மூன்றாம் திகதியும் டிசெம்பர் இருபத்தி எட்டாம் திகதியும் முக்கியமான நாட்கள். அவற்றுக்கிடையிட்ட நாட்களை சரியாக அறிய அவன் முற்பட்டபோது, நேரம் 10.45 ஆகி இருந்தது. வயர்லெஸ்காரிகளுக்கு வழமையாக அந்நேரத்தில் வரும் தேநீரை பழனி கொண்டு வந்து கொடுத்தான். காந்தனின் அறையில் உள்ளவர்கட்கு இன்னும் காலை உணவு கொடுக்கப்படவில்லை. அன்று உணவுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் — சற்றுமுன் காந்தனுடன் கதைத்த அந்தச் சார்ஜென்ட், வயர்லெஸ்காரிகளுடன் இன்னும் கதைத்துக்கொண்டே இருந்தான். அந்தப் பெண்களும் அவ

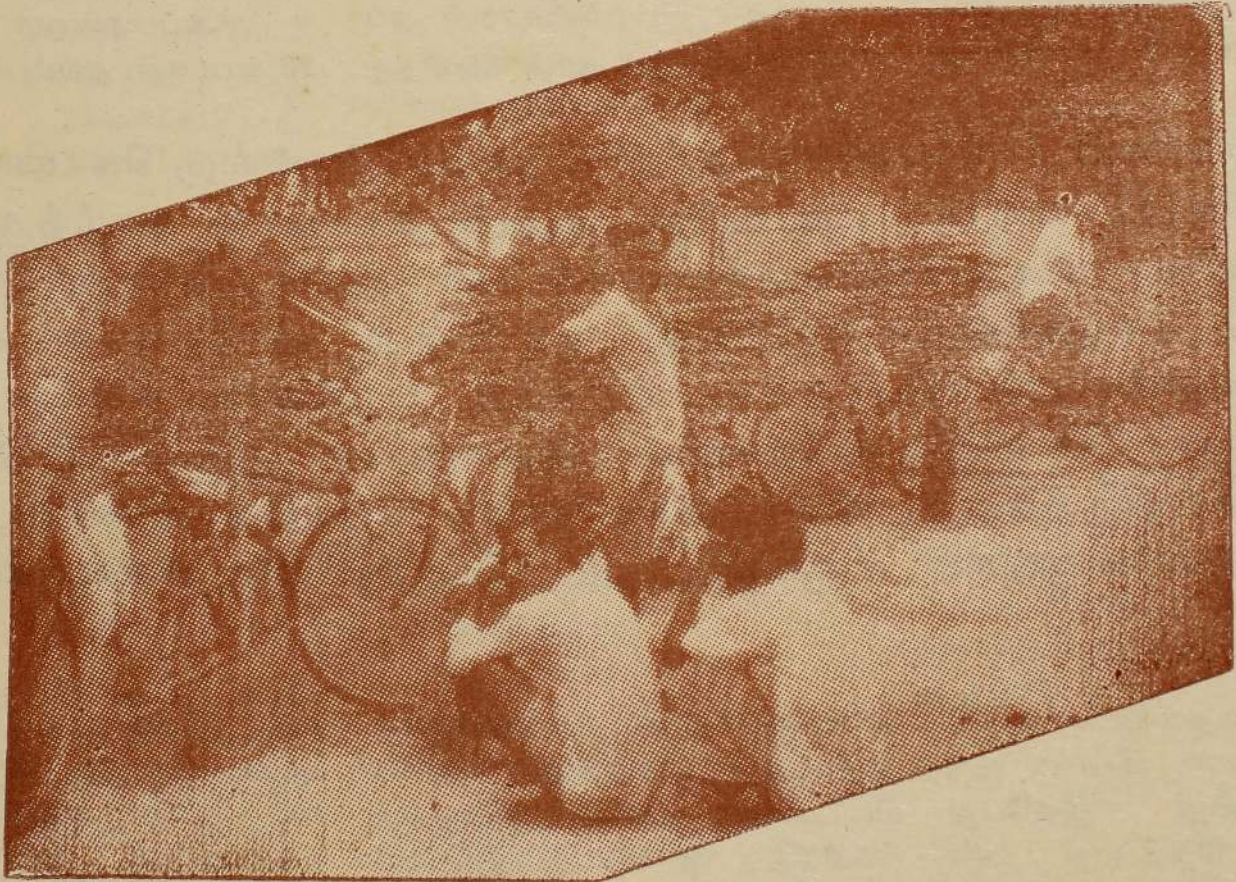
னும் சிரித்துச் சிரித்து சிங்களத்தில் கதைத்ததைப் பார்க்க காந்தனுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. பாடசாலையில் 8 ஆம் வகுப்பில் மாதங்களையும் அவற்றில் உள்ள நாட்களையும் சொல்லும் ஆங்கிலக் கவிதை போன்ற வரிகளை அரசு மிஸ் மிகவும் சந்தோசமான மனநிலையொன்றில் இருந்த போது சொல்லித்தந்து மனனம்

4.30 மணிக்கே வீடு செல்ல விடுவார். புதிய 'பொயற்றி' ஒன்றை சொல்லித் தந்து இரண்டு கிழமை வரைதான் மனனம் செய்வதற்கான அவகாசம் கிடைக்கும். அதற்குப் பின், மட்டக்களப்பில் சொல்வது போல், மனனம் செய்யாதவர்கள் நெடிய கயிற்றில் விடப்பட்டு விட்டவர்கள். அவர்களை பின் கவனிக்கவே மாட்

செய்வதற்கென்று ஓர் 'பொயற்றி'ப் புத்தகமும் ஆங்கிலக் கதைப் புத்தகமொன்றும் படிப்பிக்கப்பட்டு வந்தன.

காந்தன் சாதாரணமானது என எண்ணி இருந்த மாதங்களில் எத்தனை நாட்கள் என்பதைக் கூறும் ஆங்கில வரிகள் சட்டென நினைவுக்குவர மறுத்

பொருண்மியத்தடை வந்தால் என்ன உழைப்பு கை கொடுக்கும்

துணையாகும் சைக்கிள்

செய்ய வைத்தவர். கவிதைகளைச் சரியான உச்சரிப்புடனும் பாவனையுடனும் சொல்லித் தந்து பின் மனனம் செய்ய ஓர் கிழமை அவகாசம் தருவார். அப்படியும் முடியாதவர்களை பின்னேரம் பள்ளிக்கூடம் முடிந்த பின்பு நிற்பாட்டி இயன்றவரை மனனம் செய்யப்பண்ணி மாலை

டார் மிஸ். அதன் பின்பும் நெடிய கயிறுகளுடன் மிஸ் மெனக்கட்டால் அவரால் 'பொயற்றி'ப் புத்தகத்தை முடிக்க முடியாமல் போய்விடும். காந்தன் கல்லடிச் 'சிவானந்தா' வித்தியாலயத்தில் படித்த காலத்தில் அங்கு பாடப்புத்தகத்துடன் ஆங்கில அறிவை மேலும் விருத்தி

தன. ஆறு வரிகள் உள்ள அதில் இரண்டு வரிகள் நினைவுக்கு வந்தபோதும் அவை பிழையோ என்ற ஐயுறவு காந்தனுக்கு வந்தது. அது பொலிஸ் ஸ்ரேசனில் தொடர்ந்து வதைபட்டதாலும் காலையில் இருந்தே எதுவும் சாப்பிடாததாலும் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். பொலி

ஸ்ரேசனில் நடக்கும் தனது விசாரணை எங்கே போய் முடியப் போகிறதோ என்பதால் ஏற்பட்ட பயங்கர நினைவுகள் காந்தன் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களிலும் ஓர் தடுமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

கடைசியில் வரிகளை நினைவுபடுத்த முடியாமல் "ஒக்ரோபரில் எத்தனை நாட்கள்?" என ராஜாவைக் கேட்டான் காந்தன்.

ராஜாவும் காந்தனும் தரையில் சப்பாணி இட்டு அருகருகே அமர்ந்திருந்தனர். ராஜா வலது கையைப் பொத்தி மாதங்களில் எத்தனை நாட்கள் என்பதை

ராஜா ஏற்றமும் இறக்கமுமான தொனிகளில் தொடர்ந்து மொளிகளையும், பள்ளங்களையும் தொட்டு மாதங்களின் பெயர்களைக் கூறிக்கொண்டு போகையில் சின்னிவிரல் மொளியில் ஜூலை வந்தது. திரும்பவும் ஆள்காட்டி விரல் மொளியில் இருந்து கணக்கிட ஆரம்பித்தான். நடுவிரல் மொளியில் ஒக்ரோபர் வந்தது. அறையில் எழுந்த சத்தத்தைக் கேட்டு 'லொக் அப்' அருகே வந்த ஓர் பொலிஸ்காரன் சிங்களத்தில் ஏதோ கடிந்து கொள்ளவே ராஜா மௌனமானான்.

ராஜா பொலிஸ்காரன் அப்பால் சென்றதும் தான் செய்தது

ஆள்காட்டி விரல் வலது கை நடுவிரல் மொளியில் திடமாக இருந்தது. தான் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை கூட கண்டிக் கிரிக்கெட் கழகத்தில் புகழ்பெற்ற இடது கை துடுப்பாட்டக்காரனாக இருந்ததாகக் கூறி இரந்தான் ராஜா. காந்தனுக்கு அவன் கூறிய பல கதைகளை உண்மையா என ஊர்ஜிதம் செய்ய இதுவரை நேரம் கிடைத்ததில்லை.

"அப்ப நீங்க ஒக்ரோபரிலா பிடிபட்டீங்க?" என்றான் ராஜா.

"ஒக்ரோபர் 3 ஆம் திகதி"

"அப்படின்னா ஒக்ரோபரில் 28 நாட்கள். நவம்பரில் 30 நாட்

"எஞ்சினியர் பொய்க்குற்றச்சாட்டுகளுடன் அங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தார். மன்னம் பிட்டியில் காலங் காலமாக வாழ்ந்துவரும், தமிழ் விவசாயிகளுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கும் தண்ணீரே அம்முறையும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. குடியேற்ற வாசிகளான சிங்களவர் இதனைக்கூடப் பொறுக்கமாட்டாமல் பயங்கரவாதிகட்கு உதவுகிறார் என பொலிஸ் ஸ்ரேசனில் பொய்யான முறைப்பாடு ஒன்றைச் செய்திருந்தனர். விசாரணை என்ற பெயரில் இரண்டு மாதங்களாக அவர்களுடன் எஞ்சினியரும் 'லொக் ப்'பில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்."

மொளிகளின் உதவியுடன் கணக்கிட முற்பட்டான். இப்படி ஒரு இலகுவான முறை இருப்பது காந்தனுக்குத் தெரியாத ஒன்றல்ல. ஆனால் கணக்கை, ஆள்காட்டி விரல் மொழியிலா அல்லது கட்டை விரல் மொழியிலா ஆரம்பிப்பது என்பதை மறந்து போயிருந்தான். ஆள்காட்டிவிரல் மொளியைத்தொட்டு ஜனவரி என மிகப் பலமாகச் சொன்ன ராஜா, பின் ஆள்காட்டி விரல் மொழிக்கும் நடுவிரல் மொழிக்கும் இடையிலுள்ள பள்ளத்தைத் தொட்டு சிறிது குறைந்த தொனியில் பெப்ரவரி என்றான்.

சரிதானா என நிச்சயப்படுத்த திரும்பவும் முன்போலக் கணக்கிட்டான். ஆனால் இம்முறை கிசுகிசுத்த குரலில் அதனைச் செய்தான். அப்போதும் ஒக்ரோபர் நடுவிரல் மொளியிலேயே வந்தது. இவ்வளவு நேரமும் தலையைக் குணிந்தபடி கணக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தவன் தலையை நிமிர்த்திக் காந்தனைப் பார்த்து "ஒக்ரோபரில் முப்பத்தொரு நாட்கள்" என்றான். ஒரு பெரிய வேலையை முடித்துவிட்ட தோரணை அவனது குரலில் தெரிந்தது. அப்போதும் அவனது இடது கை

கள். இப்படிசம்பரில் நாளை யுடன் சேர்த்து 28 நாட்கள்" என்ற ராஜா அந்த முன்று இலக்கங்களையும் தரையில் படிந்திருந்த தூசியில் எழுதி அவற்றைக் கூட்டினான்.

"86 நாட்கள் இங்கு இருந்திட்டீங்க" என்றான் ராஜா.

காந்தன் 86 நாட்களை இந்த அறையிலும் மற்ற அறையிலும் மாகக் கழித்துவிட்டான். ஆட்கள் ஐக்கியமாகி விடுவார்கள் என்பதால்தான் அறைகளில் உள்ளவர்களை மாற்றி மாற்றி விடுகிறார்கள் என்று ஒருமுறை

இருந்தார் எஞ்சினியர் நவரத் தினம்.

எஞ்சினியர் பொய்க்குற்றச் சாட்டுக்களுடன் அங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தார். மன்னம் பிட்டியில் காலம் காலமாக வாழ்ந்துவரும் தமிழ் விவசாயி களுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கும் தண்ணீரே அம்முறையும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. குடியேற்ற வாசிகளான சிங்களவர் இதனைக்கூடப் பொறுக்கமாட்டாமல் பயங்கரவாதிகட்கு உதவுகிறார் என பொலிஸ் ஸ்ரேசனில் பொய்யான முறைப்பாடு ஒன்றைச் செய்திருந்தனர். விசாரணை என்ற பெயரில் இரண்டு மாதங்களாக அவர்களுடன் எஞ்சினியரும் 'லொக்கப்' பில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த கனேடிய வெள்ளைக்காரர் எத்தனையோ முறை பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்கு வந்து போனார். விசாரணை நடைபெறுகிறது, விரைவில் விடுகிறோம் என போக்குக் காட்டிக்கொண்டிருந்தான் ஆரிய ரத்னா.

இப்போது சார்ஜன்ட் கூறியது போல் எல்லா விசாரணைகளும் பூர்த்தியாகிவிட்டது போலவே இருந்தது. கடந்த இரண்டு தினங்களாக 'லொக்கப்' இரண்டிலும் இருந்து யாருமே விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படவில்லை. சப் இன்ஸ்பெக்டரின் அறையில் இருந்து எழும் அழுகுரல்கள் இரண்டு நாட்களாகக் கேட்கவில்லை.

ராஜா. அறையில் இருந்த ஒரு பகுதியினருக்கு கைமுட்டியின் உதவியுடன், அவர்கள் அடைக்கப்பட்டு எத்தனை நாட்கள் எனக் கணக்குப் பார்க்கத்

தொடங்க, மறுபகுதியினர் பூசாவுக்குப்போவதுபற்றிக் கதைக்கத் தொடங்கினர்.

“வசந்தன்...! நீங்கள் வந்து சரியாக 49 நாட்கள்” என்றான் ராஜா. மன்னம்பிட்டியைச் சேர்ந்த வசந்தன் அங்குள்ள பிள்ளையார் கோயிலில் பூசை செய்யும் இளைஞர். சிறைவாசம் அவனுக்கு மற்ற எல்லா ரையும்விடக் கடினமாக இருந்தது. அவன் அங்கு சைவக்கறிகொடுக்காத போதெல்லாம் வெறுஞ்சோற்றையே உண்டு வந்தான்.

எஞ்சினியர், “நல்லதுதான் எங்களை அங்கு வைத்து விடுதலை செய்துவிடுவார்கள்” என்றார்.

“என்னை ஏன்தான் பிடித்தார்களோ தெரியவில்லை. நாங்கள் ஈழமும் கேட்கவில்லை” என்றான் ராஜா.

சரியாகச் சிங்களவரைப் போல் சிங்களம் பேசத் தெரிந்த ராஜாவை, “உங்களது முழுப் பெயர் என்ன?” எனக் கேட்டார் எஞ்சினியர்.

“ராஜா செபஸ்ரியான்” என்றான் ராஜா.

“உங்கள் பெயரில் இருந்து பிடித்திருக்கமாட்டார்கள். நீங்கள் தமிழன் என்பதால், அடையாள அட்டையில் சிங்களத்தின் கீழ் தமிழிலும் உங்கள் விபரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். அந்நாள்தான் நீங்கள் பிடிபட்டீர்கள்” என்றார் எஞ்சினியர்.

பொலிஸ்நிலையப் பொறுப்பதிகாரி, அவர்கள் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த அறைகளுக்கு ஒருநாள் கூடவந்ததில்லை. அது பற்றிய சர்ச்சை ஒருநாள் எழுந்த

போது, கல்முனையில் அவர் வேலை செய்தபோது ஓர் தமிழ்ப் பெண்ணை மணந்ததாகவும் தனக்கு அது நன்கு தெரியும் என்றும் கல்முனையைச் சேர்ந்த கந்தசாமி சொன்னான் அதனால் அவன் தமிழர்களிடம் மென்போக்குக் காட்டிவிடுவானோ என்று சப்இன்ஸ்பெக்டர் ஆரிய ரத்தினாவிடம் தங்கள் வழக்குகள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதாக தொடர்ந்து சொன்னான். நல்ல சம்பளம் என்று, வெலிக்கந்தையில் இயங்கும் ஓர் பாற்பண்ணையில் தினக்கூலியாக வேலை செய்துகொண்டிருந்த அவனை, “பயங்கரவாதி” எனச் சந்தேகப்பட்டு இழுத்து வந்திருந்தார்கள். நல்ல உடற்கட்டுக்கொண்ட அவனை அவர்கள் எல்லோரிலும் அதிக சித்திரவதைப்பட்டவன்.

ஐந்து முறை அவனை விசாரித்தார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் விசாரணை முடிந்து அறைக்குத் திரும்பி வரும்போது தவழ்ந்து தவழ்ந்தே வருவான். அவர்கள் மாறி மாறி, வீங்கிக் கிடக்கும் அவனது திண்மையான உடற்தசைகளைப் பிடித்துவிட்டு ஒவ்வொருமுறையும் அவனை ஒருவாறு எழுப்பி விடுவார்கள்.

சப்இன்ஸ்பெக்டர் எந்நேரமும் சாதாரண உடையில், ஸ்ரேசன் முழுவதும் கையில் ஓர் பிஸ்டலுடன் உலாவித்திரிவான். அவர்கள் ஒவ்வொருவரது வாக்கு மூலங்களையும் அவனை எடுத்திருந்தான். இரு அறைகளிலும் அடைக்கப்பட்டிருந்த நாற்பத்தைந்து பேரில், முப்பத்து மூன்று பேர் மன்னம்பிட்டி, முத்துக்கல் என்னும் இரு தமிழ்க்கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். பத்துப் பேர் ஹபறணை - மட்டக்களப்பு நெடுஞ்சாலையில் பயணம் செய்தவர்கள். கந்தசாமியும் எஞ்சினி

யரும் பொலனறுவைப் பகுதி யில் வேலையில் இருந்தவர்கள்.

அன்று காலைக்கும் மத்தி மானத்துக்குமாகச் சேர்த்து 12-30 மணிக்கு, சோறும் மாட்டி றைச்சிக் கறியும் வந்தது. டியூட்டியில் இருக்கும் சார்ஜன்தான், தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கான சாப்பாட்டுக்குப் பொறுப்பு. அன்று இருந்த சார்ஜன், தான் இருக்கும் வேளைகளில் இப்படித்தான் காலைச் சாப்பாட்டை வெட்டிவிடுவான். மற்றைய இரு சார்ஜன்களும் டியூட்டியில் இருக்கும்போது காலை யில் பாணும், பிழிந்த

தேங்காய்ப்பூவில் செய்த சம்பலும் கிடைக்கும்.

மாலை மூன்று மணிக்கு சப்இன்ஸ்பெக்டரும், அவனுடன் ஒன்றாகவே திரியும் சி. ஐ டியும் வந்தனர். சி. ஐ. டி. சாதாரண உடையில் இருந்தான். என்றும் இல்லாத திருநாளாக சப்இன்ஸ்பெக்டர் ஆரியரத்னா அன்று சீருடையில் வந்திருந்தான். அவனது இடது பொக்கற்றுக்குச் சற்றுமேல், அவனது அந்தஸ்துக்கான எல்லா இலச்சினைகளும் இருந்தன. காந்தன், அவற்றில் ஒன்றான 'சென்ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ்' இலச்சினை தன்னிட

மும் வீட்டில் இருப்பதை, அப்போது நினைத்துக் கொண்டான். ஆரியரத்னா அன்று தொப்பி அணிந்து காக்கிச் சீருடையில், சாதாரண உடையில் இருப்பதைவிடக் கம்பீரமாக இருந்தான். அவனது கையில் எப்போதும் இருக்கும் கைத்துப்பாக்கி இன்று, அவனது பெல்டில் இருந்த கைத்துப்பாக்கி வைக்கும் உறையில் இருந்தது. அவனது ஒருகையில் பொல்லும் மறுகையில் ஓர் பட்டியலும் இருந்தன. அவர்களின் அறைக்கு முன்னால வந்து நோட்டம் விட்டு, பின் அடுத்த அறைப் பக்கமாகச் சென்றான்.

நல்லையல்லை நெடுவண்ணிலவே!

வி. பரந்தாமன்

இல்லும் இழந்தனம்; ஊரும் இழந்தனம் எல்லாம் இழந்தே ஏதிலியர் ஆனோம் வேற்றுர் தன்னில் வெயிலுக் கொதுங்கல் போற்றெரு வேராம் புனியோ வேம்போ ஆலோ அரசோ அருநீழல் தேடி, ஓலை மறைப்பில் உழலும் வாழ்க்கை ஒழியுநாள் வருமோ?

முன்னாள் எம்மார் -

உழுது வித்திய பழனச் செந்நெல் அலைகடற் படுத்த வீளைமீன் குழம்பொரு ஆர உண்டே, முரல் முறுவலார்

சேர இருந்து
திங்கள் சொரிந்த
பாலொளிப் பரப்பில்
மாலைத் தென்றல்
முல்லை நறுமணம் முகந்து வீச
மேனி சிலிர்ப்ப இன்பில் மிதந்த
எழில வாழ்வு கழிந்தது மாதோ!
இந்நாள் -

ஏர்க்களம் யாவும் போர்க்களம் ஆன;
வாரி யிடையே வலைஞர் செல்லார்;
குயிலும் கோழியும் கூவல் மறந்தன;
கிள்ளை மழலையும் கேளா; நல்ஆண்
கன்று துள்ளா; கறவை சுரவா
எல்லாம் அழுக்கா றுடையான் உள்ளம்போல்
புல்லென் றாகிப் போன!
யாமே -

கடுவெயில் அருவழி நெடுந்தொலை ஏகி
கான விறகு கட்டி விற்கும்
அல்லல் வாழ்க்கையேம் ஆனோம்!
இங்ஙன் -

சிறுவர் மகிழார்; இளையோர் நயவார்;
பாடுநர் நோக்கார்; பகையறக் களத்தில்
ஆடுநர் வேண்டார் நீடொளி பரப்பி
மெல்ல வானில் வருகுவை
நல்லை அல்லை நெடுவெண் நிலவே!

ராஜா, 'பூசாவுக்கு எங்களை அனுப்பி பொய்வழக்கொன்றைச் சோடித்துவிட்டால், இவனுக்கு இன்னுமொரு பட்டி கூடிவிடும்' என, மிகப்பலமான குரலில் கூறினான். சிலர் அதைக்கேட்டுச் சிரித்துவிட்டார்கள். அந்தப் பலமான பேச்சையும் சிரிப்பையும் கேட்டு சப்இன்ஸ்பெக்டர் அந்த அறைக்கு முன்னால்திரும்பி வந்து, "என்ன வேணும்?" என கொச்சைத்தமிழில் அதட்டலாகக் கேட்டான். அதன் பின் அறைகளில் மௌனம்நிலவியது.

முன்பு காந்தனை விசாரணை செய்தபோது, தான் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சங்கானையில் இரண்டு வருடம் வேலை செய்ததாகவும், தனக்கு தமிழ் நன்றாகத் தெரியும் எனவும் கொச்சைத் தமிழில் சொன்னான். மேலும் தொடர்ந்து, "இப்போ நான் அங்கு வரஏலுமா?" என்றான். காந்தன் அதற்குப் பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை. சில நிமிடம் பொறுத்திருந்து அப்போதும் காந்தன் மௌனம் சாதிக்கவே, கையில் இருந்த பொல்லால் காந்தனின் தோள் மூட்டின் மேலும் கைகளின் மேற்பாகத்திலும் அடித்தான்.

எல்லோரும் விறாந்தைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். ஓர் பொலிஸ்காரன் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த பைல்களை எடுத்து, விறாந்தையில் கிடந்த மேசையில் வைக்க, சப்இன்ஸ்பெக்டரும் அந்த 'விடியாமூஞ்சி' சி. ஐ. டியும் மேசைக்குப் பக்கத்தில் இருந்த நாற்காலிகளில் அமர்ந்தனர். காலை டியூட்டி முடிந்து வீட்டுக்குப் போக இருந்தவயலர்ஸ்காரிகள் அவர்களைப் பார்த்தபடி சிறிதுநேரம் நின்றனர்.

விறாந்தையில் வயலர்ஸ் பெண்கள் தங்கள் முகங்களைப் பார்ப்பதற்கு வைத்திருந்த முகக்கண்ணாடியில், தன்முகத்தைப் பார்த்தான், காந்தன். கண்கள் குழிவிழுந்து தாடைகள் ஓட்டி இருந்தன. அம்மா பார்த்தால் பயந்தேவிடுவாள். விறாந்தையில் நின்ற எல்லோரும் பிச்சைக்காரர் போலவே இருந்தனர். கல்முனை 'ரவி அண்ணாச்சி' யிடம் இரவில் வாங்கிமுன்பு வாசித்த 'அன்றி மல்றோ'வின் 'ஓர் மனிதனின் விதி' என்ற நாவலில் வரும் 'இரத்தத்தினால் உருவாகும் காவியங்களே பின்னாளில் பொன்னாலான காவியங்களை உருவாக்கின்றன' என்ற வரிகள் நினைவுக்கு வந்தன.

பொலிஸ் ஸ்டேசனில் இருந்து சூமார் நூறுயார் தூரத்தில் இருந்த வாகை மரத்தடியில், சில பெண்களும் ஆண்களுமாக - மழைபெய்ததால் குடைகளைப் பிடித்தபடி - நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பலமணி நேரம் அங்கு தவம் கிடப்பவர்கள் தான். ஆண்கள் வேட்டி, வாலாமணியுடனும், பெண்கள் தமிழ்ப் பெண்கள் அணிவதுபோல் சேலை உடுத்துப் பொட்டு வைத்திருந்ததும், பொலிஸ் ஸ்டேசன் விறாந்தையில் இருந்து பார்க்கும்போது, ரோட்டில் தெரியும் சிங்களவர்களிடம் இருந்து அவர்களை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. மன்னம்பிட்டி, முத்துக்கல் கிராமங்களிலிருந்து தம்பிள்ளைகளுக்கு சோறு, மாற்றுடுப்பு கொடுத்துவிட்டு போக வந்திருந்த அத்தமிழர்கள், வாகை மரத்தடியில் அப்பொலிஸ்காரரின் தயவை நாடி நின்றனர்.

ரயில்வே சிலிப்பர்கட்டைகள் நிலத்தில் நடப்பட்டு அவற்

றில் நிலமட்டத்திலிருந்து உச்சி வரை மிக நெருக்கமாக முட்கம்பி அடிக்கப்பட்டிருந்தது. பொலிஸ் நிலையத்தின் முன்புறம் மண் மூடைகள் அடுக்கப்பட்டு, காப்பரண்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. "பயங்கரவாதிகளின்" தாக்குதலில் இருந்து தப்புவதற்கு, பொலிஸ்நிலையத்தின் பாதுகாப்பு அதிகரிக்கப்பட்டிருந்தது. எக்காரணம்கொண்டும் மன்னம்பிட்டி முத்துக்கல் தமிழர்கள் பொலிஸ்நிலையத்துக்குள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

பொலிஸ்காரன் பைல்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சப்இன்ஸ்பெக்டரிடம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். அவற்றின் மேல் எழுதியிருக்கும் பெயர்களை உரக்க வாசித்த சப்இன்ஸ்பெக்டர், தான் கூப்பிட்ட பெயர்களை உடையவர்களை மேசைக்கு அருகில் வரச்சொன்னான். அந்தப் பைல்களுக்குள், பிரதான நகரம் ஒன்றில் இருந்து அங்குள்ளவர்களின் வீடுகளுக்குப்போகும் வரைபடமும் சப்இன்ஸ்பெக்டரும் சி. ஐ. டியும் சேர்ந்து அவர்களை வதைத் தெடுத்தபின், அவர்கள் கூறக் கூற ஆரியரத்தினாவே எழுதிக் கொண்ட ஒப்புதல் வாக்குமூலமும் இருந்தன. முன்பு காந்தனது விசாரணை முடிவுற்றபோது, அதை வாசிக்கும்படி காந்தனிடம் சப்இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்தான் அது சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டிருந்ததால் அதை வாசிக்காமல் அவனிடம் திருப்பிக் கொடுத்து அதன்கீழ் கையொப்பமிட்டிருந்தான் காந்தன்.

விசாரணைகள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அவர்களது முகங்களை முன்னோக்கிய நிலையில் ஒன்றும், சைட்போசில் இரண்டுமாக மூன்று புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. அப்

படங்களும் அவர்களது கைவிரல் அடையாளங்கள் பதிக்கப்பட்ட தாள்களும் அந்தப் பைல்களுக்குள் இருக்கும் என காந்தனுக்குத் தெரியும்.

முதலில் "கிருபாகரன் தங்கராசா" எனக் கூப்பிடப்பட்டது. அவன் முன்னே மேசைக்கருகில் சென்றான். "உனது நம்பர் இனிமேல் H (I)/1" என சப்இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னான். காந்தன் இருபதாவது ஆளாகக் கூப்பிடப்பட்டான். அவன் போய் மேசைக்கருகில் நின்றான். பைலை எட்டிப்பார்த்த போது, மஞ்சள் நிறப்பையில் பச்சை அடையாளமிடும் பேனாவால் 'ஹபறணை: பயங்கரவாத நடவடிக்கை' எனவும், அதன்கீழ் 'காந்தன் பாலுப்போடி' என அவனது முழுப்பெயரும், அதன் பக்கத்தில் அவனது இலக்கமாகிய H(I) | 20 உம் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன. H ஹபறணையைக் குறிக்கிறது என காந்தன் ஊகித்தான். H (I) என்றால் எதைக் குறிக்கிறது என்பது முன்பு விளங்கவில்லை. பின்பே தெரிந்தது.

பொலிஸ்காரன் ஒருவன் வெளியே நின்ற பெற்றோர்களில் ஒருவரை அருகில் வரும்படி அழைத்தான். கம்பி அருகே அவர்களில் ஒருவர் வந்தார். வேட்டி, வாலாமணி அணிந்திருந்த அந்தக் கறுத்த நெடிய மனிதனின் நெற்றியில் திருநீறு மிக அதிக அளவில் பூசப்பட்டிருந்ததால், அது கூடத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அப்போது கம்பியைப் பிடித்தபடி, பொலிஸ்காரன் ஏதோ சொன்னான். கம்பிக்குள்ளால் மின்சாரம் பாய்ச்சுகிறார்கள் என ராஜா முன்பு கூறி இருந்தான். பகலில், அதாவது பிற்பகல் 3 மணிக்கு மின்சாரம் பாய்ச்சப்படவில்லை

என உறுதி செய்யப்பட்டிருந்தது. இரவில் மின்சாரம் பாய்ச்சுகிறார்களா என அறிந்துகொள்ள அந்நேரத்திலும் ஓர் பொலிஸ்காரனை கம்பியைத் தொட்டுக் காட்டுகிறாயா எனக் கேட்க வேண்டும் என காந்தன் நினைத்தான்.

இதைப்பற்றிப் பின்பொரு நாள் ராஜாவிடம் கேட்டபோது, தனது வாதத்தைச் சற்றும்

காந்தனுக்கு. அவர்கள் அறையில், அன்று இருந்த குணாளன், ராசகாந்தன், அருள்நேசன் என்னும் மூன்று முத்துக்கல்லைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கும் மற்ற அறையில் இருந்த தியாகராசன் என்ற இளைஞனுக்கும் நம்பர்கள் கொடுக்கப்படவில்லை; அவர்களுக்கு பைல்களும் இருக்கவில்லை,

பொலிஸ்காரன் கூறியதை வாலாமணிக்காரர், வாகை மரத்

"சாப்பாடு உள்ளே கொண்டுபோகும் விஷயத்தில் இப்படி ஒரு பொலிஸ்காரன் முரண்டு பிடித்தால், பெரிய அதிகாரிகள் கூட பேசாமலேயே இருந்துவிடுவர். அதனால் மாலை ஐந்துமணி வரை வாகை மாத்தடியில் இருந்துவிட்டு அந்தப் பெற்றோர்கள் போக நேரிட்டது. அநேக நாட்களில், மத்தியானம் பன்னிரண்டு மணிக்கு வருவர்களை மாலை மூன்று மணிவரை காக்கப்பண்ணி அதன்பின்பே சாப்பாட்டை ஒரு பொலிஸ்காரன் வாங்கிவந்து, தருவான். அந்த மன்னம் பிடித் தரிழ் மக்களின் கண்ணீருடன் கலந்த சோறு, - உணவு-உள்ளே வீடப்படும் நாட்களில்-காந்தனுக்கும் கிடைத்திருக்கிறது"

விட்டுக்கொடாமல், மின்சாரத்தை நிற்பாட்டிவிட்டுத் தொட்டிருப்பான் என்றான். இன்ஸ்பெக்டர், பைல்களில் உள்ள பெயர்களைச் சொல்லி அவர்களுக்கு நம்பர் தந்தபோது, மழைகாரணமாக மாலை மூன்று மணிக்கே விறாந்தை இருட்டாகி இருந்ததால் 'லைற்' போடப்பட்டிருந்தது. 'லைற்' போடப்பட்டிருக்கும் போதே அந்தப் பொலிஸ்காரன் கம்பியைத் தொட்டிருக்கிறானே என காந்தன் பின்பு பேச்சில் நடுவே குறிப்பிட்டபோது, முட்கம்பிக்கு வேறு சேர்க்பூற் என்றான் ராஜா. அப்படியும் இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் இன்னும் தீரவில்லை

தடியில் நின்ற மற்றவர்களுக்குச் சொன்னார். கம்பியடியில் இருந்த அவர் போகும் போதே கைகளை நீட்டிப் பிடித்தபடி குழறிக்கொண்டு சென்றது தெரிந்தது. அவர் சொன்ன செய்தியைக் கேட்டபெண்கள் தலையில் அடித்துக் குழறத் தொடங்கினர். வாலாமணிக்காரர் 20 பார்சல்கள் வரை இருகைகளிலும் ஏந்தியபடி, அவற்றை உடம்புடன் அணைத்துக்கொண்டு கம்பிக்கருகே திரும்பவும் வந்தார். அதனைக் கண்ட பொலிஸ்காரன் 'போ போ' எனக் கத்தியபடி, கைகளால் 'அடித்து விடு வேன்' என்று பாவனை செய்து கொண்டிருந்தான். கம்பிக்கு அருகே வந்த வாலாமணி

காரர் ஏதோ அவனிடம் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார். கம்பிக்குள்ளால் கையை நுழைத்த பொலிஸ்காரன், பார்சல்களைத் தட்டிவிட்டான். இரண்டு மூன்று பார்சல்கள் விழுந்தன. விழுந்தவற்றைப் பொறுக்கும்படி, அவற்றை நோக்கிக் கைவிரல்களால் காட்டிக் கொண்டிருந்தான் அவன். கை நிறைய பார்சல்கள் இருந்ததால் அது முடியாமல் போகவே அவர், அவன் சொல்வதைச் சாட்டை செய்யாமல் வாகை மரத்தடிக்கு நடக்கத் தொடங்கினார். அதன் பின்பும் அப்பாசல்களைக் காட்டியபடி பொலிஸ்காரன் ஏதோ சிங்களத்தில் கத்திக் கொண்டிருந்தான். அதற்கிடையில் தெரு நாய்கள் அந்தப் பார்சலைக் காலால் பிய்த்து, உண்ணத் தொடங்கின. அவற்றுடன் சில காகங்களும் போட்டியிட்டன. உணவு அவ்விடம் முழுவதும் சிதறியது.

அன்று அந்த வாலாமணிக் காரர் இரக்கமற்ற ஒருவனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டார். இந்தப் பொலிஸ்காரனே டியூட்டி இல்லாத வேளைகளில் புலித்தோலின் சாயல் கொண்ட சட்டை ஒன்றை அணிந்து கொண்டு, கையிலுள்ள துப்பாக்கியை அறையில் இருக்கும் அவர்களுக்கு, நீட்டியபடி சுட்டு விடுவதாக மிரட்டிக்கொண்டு வெறிவந்தவனைப் போல் விறாந்தை எங்கும், கல்லின் மேல் மலம் கழித்துவிட்ட பூனையாக அலைந்து திரிவான். டியூட்டியில் இருக்கும் சார்ஜன்ற்றும் அவனைக் கண்டிக்காமல் பேப்பர் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, வயலர்ஸ் காரிகளும் விலாத்தெறிக்க சிரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

சாப்பாடு உள்ளே கொண்டு போகும் விஷயத்தில் இப்படி ஒரு பொலிஸ்காரன் முரண்டு

பிடித்தால், பெரிய அதிகாரிகள் கூட பேசாமலேயே இருந்துவிடுவர். அதனால் மாலை ஐந்து மணி வரை வாகை மரத்தடியில் இருந்துவிட்டு அந்தப் பெற்றோர்கள் போக நேரிட்டது. அனேக நாட்களில், மத்தியானம் பன்னிரண்டு மணிக்கு வருபவர்களை மாலை மூன்று மணிவரை காக்கப்பண்ணி, அதன்பின்பே சாப்பாட்டை ஒரு பொலிஸ்காரன் வாங்கிவந்து, தருவான். அந்த மன்னம்பிட்டித் தமிழ்மக்களின் கண்ணீருடன் கலந்த சோறு, - உணவு உள்ளே விடப்படும் நாட்களில் - காந்தனுக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. தங்களின் பிள்ளைகளுக்கு என்று அளவாகச் சாப்பாடு எடுத்துவராமல், ஒவ்வொரு பார்சலிலும் மூன்று பேர் சாப்பிடும் அளவுக்குச் சோறும், கறிகளும், கட்டித் தயிரும் வைத்துக் கட்டிவரும் அந்த மன்னம்பிட்டித் தாய்மார், குடியேற்றப்பட்ட சிங்களவர்களால் நிரம்பி வழியும் மட்டக்களப்பின் எல்லைக் கிராமங்களுக்கு, கண்ணீருடன் சென்று கொண்டிருந்தனர். விறாந்தையில் இருந்து பார்க்கும்போது பஸ் ஸ்ரான்ட் தெரியும். ஆதலால் அங்கு சென்று நின்ற அவர்கள் பார்சல்களை ஓர் சிங்களப் பிச்சைக்காரியிடம் கொடுப்பது தெரிந்தது. வேறு சில பிச்சைக்காரர் அந்தப் பிச்சைக்காரியிடம் பார்சல்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக அவளைச் சூழ்ந்தனர்.

மன்னம்பிட்டிப் பாதையால் பஸ்சில் மூன்றுமுறைதான் காந்தன் போயிருக்கிறான். மற்ற தெல்லாம் ரயில் பிரயாணமே. அப்பா இருந்தபோது 11 வயதில், பொலனறுவைச் சிவன்கோவிலில் முன்பெல்லாம் வருடா வருடம் நடைபெறும் ஒருநாள் உற்சவத்துக்கு அவருடன் சென்றிருந்

தான். வரும் வழியில் மன்னம்பிட்டியில் இருக்கும் அந்தச் சிறிய கடைத்தெருவில் பஸ் பழுதாகி விடவே, ரயர் மாற்றும்வரை, அவருக்குத் தெரிந்த கடையொன்றுக்குள் போனார்கள். அப்போது மன்னம்பிட்டியில் தமிழரே இருந்தனர். அந்தக் காலை நேரத்தில் தேநீர்க்கடைக்காரர் பால் அப்பமும், தேநீரும் கொடுத்தார். அப்பா தேநீர் பட்டடைக்குச் சென்று அப்பத்துக்குச் சீனி தூவிச் சாப்பிட்டது நல்ல ரூபகம் இருந்தது காந்தனுக்கு. அவனுக்கு அப்பத்தில் கொள்ளையாய் ஊற்றப்பட்டிருந்த பாலில் இருந்த அந்தப் பிரத்தியேக இனிப்புச் சுவையே விருப்பம் என்று அப்பாவுக்குத் தெரியும். ஆதலால் சீனி வேணுமா என்று அப்பா அவனைக் கேட்கவில்லை. கடைக்காரர், அப்பா எவ்வளவு வற்புறுத்தியும் காசுவாங்கவில்லை. இருவரும் வெலிக் கந்தை போய் மாடு அவிழ்ப்பவர்கள். அக்கரைப்பற்றில் இருந்து அப்பா மாடு வாங்க வரும்போதெல்லாம் கடைக்காரரின் வீட்டில்தான் 'நைற் அவுட்' போடுவதாக காந்தனின் அப்பா பஸ்சில் போகும்போது அவனிடம் சொன்னார்.

பின் முதன்முறையாக, யாழ்ப்பாணத்தில் படிக்க 'காங்கேசன்' பஸ்சில் சென்றபோது, பஸ் தேநீருக்காக மன்னம்பிட்டியில் நின்றது. முன்பு வரும்போது 'மன்னம்பிட்டி' எனத் தமிழில் மட்டும் எழுதப்பட்டிருந்த ஊர்ப்பெயர் தாங்கிய கல், அங்கே ஓரமாக இப்போதும் இருந்ததுதான். ஆனால் புதிய பெயர்ப்பலகையில் ஊரின் பெயர் சிங்களத்தில் அழைக்கப்படுவது போல் 'மன்னம்பிட்டிய' என்றே தமிழிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. தமிழ்ப் பெயர்ப்பலகையில் இரண்டாம் இடத்துக்குப் போயி

ருந்தது. கடைத்தெருவே மாறி இருந்தது. எங்கு பார்த்தாலும் புதிதாகக் குடியேற்றப்பட்ட சிங்களவர்கள் நிறைந்திருந்தனர். ஓரிரு தமிழர்கள் ஆங்காங்கே காணப்பட்டனர். அவனது தகப்பனாரது நண்பரின் கடை, பேக்கரியுடன் கூடிய ஓர் சிங்கள ஹொட்டேலாக மாறி இருந்தது. 'மெளகிதீன் பேக்'கின் புத்தம் சரணம் கச்சாமி'யை பெரிய சத்தத்தில் வைத்திருந்தான் கடைக்காரன். அக்கடையில் தேநீர் அருந்தியபின். அங்கிருந்த வேப்பமரத்தடியில் ஒரு சிறு கூட்டமாக அமர்ந்திருந்த சில தமிழர்களிடம் அப்பாவின் நண்பரின் பெயரைச்

அறைக்குள்ளும் போகச் சொன்னான் அந்தச் சி. ஐ. டி. எல்லோரும் அறைக்குள் போனபின் அறைகள் பூட்டப்பட்டன.

விறாந்தையில் நின்றபடி பலமான குரலில் 'நீங்கள் எல்லோரும் நாளைக்குப் பூசாவுக்கு அனுப்பப்படப்போகிறீர்கள்' என்றான் அந்தச் சப் இன்ஸ்பெக்டர். பின்பு ஏதோ பிழையாகச் சொல்லிவிட்டதுபோல், பாவனையுடன் தலையை ஆட்டி, "ஒரு பகுதியினர் விடுதலை செய்யப்படுவீர்கள்" என்றான்.

"அது நாங்களா?" என்றார் எஞ்சினியர் ஆங்கிலத்தில்.

தது. மனிதர்கள் மிக நெருக்கமாக அடைபட்டிருந்ததால் ஏற்பட்ட விளைவே அது எல்லோருக்கும் காலையில் எது நடந்தாலும் பரவாயில்லை. இன்றைய இரவுப் பொழுது விரைவாகப் போய்விடவேண்டும் என்ற நிலையே இருந்திருக்கும். ஆரம்பத்தில் ஒருவரும் அதிகமாக அலட்டிக்கொள்ளாமல் இருந்தனர். ஆயினும் சிரிய அறையொன்றில் நாற்பதுபேர்வரை அடைக்கப்பட்டிருந்ததால் அன்று இரவு முழுவதும் எல்லோரும் நிற்கவேண்டியே இருந்தது.

10 அடி நீளமும் 6 அடி அகலமும் இருக்கும் அவ்வறையில்

"பல நாட்களுக்குப் பின் பழனி அந்த அறைக்கு முன் வந்து நின்றார். காந்தனும் ராஜாவும் அறையின் கம்பியைப் பிடித்தபடி நின்றிருந்தனர். "யார் புதிய ஆட்கள்?" என ராஜா பழனியைக் கேட்டான். "நீங்கள் போன பின்பு ஆட்கள் தேவையே!" என்ற பழனி "துரைமார் இருந்த போது தேசத்தை ஆண்ட தமிழர்கள் இப்படி அவதிப்படுகிறார்களே" என்றார். அவர்களுடன் அடைக்கப்பட்டிருந்தவர்களில் நால்வர் வேறாகக் கப்பட்டு மற்ற அறையில் இப்போது இருப்பதை எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னதன் பின்பே பழனிக் கிழவருக்கு அதுபற்றி விளங்கியது"

சொல்லி அவர் எங்கே எனக் கேட்டான் காந்தன். மயிலுப் போடியார் மாடுகளையும் கடையையும் விற்றுவிட்டு மட்டக்களப்புக்கு கரை ஏறிவிட்டார் என அவர்கள் கூறினர். அதன் பின் காந்தன் பலதடவைகள் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் புகையிரதத்தில் போய்வந்திருக்கிறான். இம்முறை மன்னம்பிட்டிப்பாதையால் பஸ்சில் வந்தபோதே பொலிசாரிடம் பிடிபட்டு இருந்தான்!

பைல்கள் தயாரிக்கப்பட்டிராத அந்த நால்வரை ஓர் அறைக்குள்ளும் மற்றைய எல்லோரையும் இரண்டாவது

"நாளைக் காலையில் தெரியும்" என்றான் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆரியரத்தனா.

டியூட்டியில் இருந்த சார் ஜன்றறிடம் பைல்களைக் கொடுத்து ஏதோ மெதுவாகச் சொன்னான். காந்தனுக்கும் மற்றவர்கட்கும் அது கேட்கவில்லை. சப் இன்ஸ்பெக்டரும் சி. ஐ. டியும் அங்கிருந்து சென்றனர்.

அதிக சன நெரிச்சலால் குளிர்காலமாக இருந்தும் கூட குடாகவே இருக்கும் அறை, அன்று மற்ற எல்லா நாட்களையும் விட அதிஉஷ்ணமாக இருந்

நேற்றுவரை, அப்போது இருந்தவர்களில் சரி அரைவாசிப்பேரே இருந்தனர். அப்போது கூட எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் படுக்க முடியாது; முறைவைத்தே படுத்துவந்தனர். பகலில் ஒவ்வொருவரும் அரைவாசி நித்திரையைக் கொண்டு, மீதியை இரவில் இட்டு நிரப்பினர். சிலர் எந்நேரமும் நித்திரையில் இருப்பர். நித்திரை கொள்ளாத சமயங்களில் கம்பிகளுக்கு அண்மையாகச் சப்பானி இட்டு அமர்ந்தபடி கதைப்பது, ரோட்டை வேடிக்கை பார்ப்பது போன்றவற்றில் சிலர் ஈடுபட்டிருக்க, மற்றவர்கள் அறையின் பின்பகுதியில் நித்திரை கொள்வர். ராஜா வந்து சேர்ந்த பின்

அந்தக் கடைசிப் பத்து நாட்களும், சத்தமும் சிரிப்பும் அவர்களது அறையில் அதிகரித்திருந்தது. வயலர்ஸ்காரிகள் இடைக்கிடை அவர்களைப் பார்த்து “ஊஸ்... ஊஸ்” எனச் செய்தபடி இருப்பர்.

பொலிஸ் நிலையத்துக்கு மேலதிக பாதுகாப்புக்காக இரவில் வரும் ஊர்க்காவல் படைக்காரர்கள் சாறமும் சேட்டும் அணிந்தவர்கள். கையில் ‘பரல்’ துப்பாக்கிகளுடன் விறாந்தையில் திரிவர். இரவில் அறைகளில் சத்தம் எழுந்தால், கையில் இருக்கும் துப்பாக்கிகளின் மரப்பிடியை அறைக்குள் நீட்டிக்குத்துவார்கள். எஞ்சினியர் தன்னிடம் இருந்த பணத்தைப் பொலிசாரிடம் ஒப்படைக்கவில்லை. இரவுச் சாப்பாடு தரப்படாமல் விடும்போதெல்லாம், மற்ற நேரங்களில் “புலிகள் புலிகள்” என ஏசியபடி இருக்கும் ஊர்காவல் படைத்தலைவனான அந்தப் பரட்டைத் தலையன், பாணும் வெல்லத்துடன் தேநீரும் வாங்கிவந்து அவர்களுக்குக் கொடுப்பான். அதிக நாட்களுக்குப் பணத்தை வைத்திருப்பதற்காக, மிகக் குறைந்த செலவில் எல்லோருக்கும் வயிற்றை நிரப்பிக்கொண்டிருந்தார் எஞ்சினியர். மற்ற அறையில் உள்ளோருக்கும் பாணும் தேநீரும் கிடைத்து வந்தன. பரட்டைத் தலையனுக்கும் இதனால் இரவுக்கான சிகரெட் செலவு மிஞ்சும். இது நடப்பதைக் கண்டும் காணாததுபோல் இருப்பான் பொறுப்பாக இருக்கும் சார்ஜன்ட். இவன்பாண்வாங்கிக் கொடுப்பது சப் இன்ஸ்பெக்டருக்குத் தெரிந்து போகவே, சிலநாட்களின் பின், எங்கள் அறைப்பக்கம் வர ஊர்காவல் படையினர் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இதனால் திகதி

போன்ற பொதுவிடங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள இருந்த ஓர் வழியும் இல்லாமல் போனது.

நேரம் செல்லச் செல்ல அறையில் புலம்பல்கள் அதிகரித்தன. “கையை அப்படி வைத்திருவரும் குந்தி இருக்க முடியாது. சனியன் சீ, நீ இடிக்காதே. நிற்கத்தெரியாதா, கால்களை நேராக வைத்துக் கொள், என் மேல் சாயாதே” போன்ற வசைமொழிகள் அறையில் இருந்து கேட்டன. எல்லோரும் தமிழர்கள்; ஒரே குற்றச் சாட்டில் அடைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் என்ற உணர்வு அப்போது இருந்தும் கூட, மனிதவதையின் மிக மோசமான சூழலில் அவர்கள் தள்ளப்பட்டிருந்ததால் ஏற்பட்ட நிலை அது. அன்று அவர்கள் அடைந்த துன்பத்தை விபரிப்பது கடினம் தான்.

பல காலங்களுக்குப் பின் அன்று மாலை 6 மணிக்கு இரண்டு பேர் கொண்டு வரப்பட்டு, மற்ற நான்கு பேர் இருந்த ‘லொக்அப்’ புக்குள் அடைக்கப்பட்டனர். ஒருவன் முப்பத்தைந்து வயது மதிக் கத்தக்கதடித்த உருவம் கொண்ட வனாகவும், மற்றையவன் நெடிய இளம் வாலிபனாகவும் இருந்தான். லொறி ஒன்று, மரப்பெட்டிகள் அதன் கூரையின் மேல் வைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்க பொலிஸ் ஸ்ரேசன் முன் நின்றது தடித்தவன் டிரைவர். மற்றவன் கிளீனர் போலும். காந்தன், மரப்பெட்டிகளுக்குள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மட்டக்களப்புக்கு சுருட்டுப் போகிறது என நினைத்தான். பல நாட்களுக்குப் பின் பழனி அந்த அறைக்கு முன் வந்து நின்றார். காந்தனும் ராஜாவும் அறையின் கம்பியைப் பிடித்தபடி நின்றிருந்தனர்.

“யார் புதிய ஆட்கள்?” என ராஜா பழனியைக் கேட்டான்.

“நீங்கள் போன பின்பு ஆட்கள் தேவையே!” என்ற பழனி “துரைமார் இருந்த போது தேசத்தை ஆண்ட தமிழர்கள் இப்படி அவதிப்படுகிறார்களே.” என்றார்.

அவர்களுடன் அடைக்கப்பட்டிருந்தவர்களில் நால்வர் வேறாக்கப்பட்டு மற்ற அறையில் இப்போது இருப்பதை எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னதன் பின்பே பழனிக் கிழவருக்கு அது பற்றி விளங்கியது. ஆனால் மேலதிக தகவல் எதுவுமே அவரிடமிருந்து பெற முடியவில்லை.

இரவு 8 மணிக்கு, புதிதாக மூன்று இளைஞர்களை அடி அடி என அடித்து சப் இன்ஸ்பெக்டரும் சில பொலிஸ்காரர்களும் மற்ற நால்வர் இருந்த அறைக்குள் தள்ளி அடைத்தனர். காந்தனின் அறையில் இருந்த முத்துக்கல்லைச் சேர்ந்த சிலருக்கு அவர்களைத் தெரிந்திருந்தது. காந்தனுக்கு பைல்களில் H(I) என ஏன் போடப்பட்டிருந்தது என இப்போது விளங்கியது. சப் இன்ஸ்பெக்டரின் நெஞ்சில் புதிதாக இரண்டு பட்டிகள் ஏறப்போவது உறுதி. அதற்கு அவன் இன்னும் நிறைய உழைத்தாக வேண்டும்!

அன்று இரவு முழுவதும் ராஜா கதைத்தபடியே இருந்தான். சிரிப்பையூட்டும் பல வேடிக்கைப் பேச்சுக்களை அவன் பேசியும், யாரும் சிரிக்கவில்லை. எல்லோரும் மனிதவதையுடன், பூசாவா? விடுதலையா? எனத் தீர்மானிக்க முடியாத ஓர் நிலையில் இருந்தனர்.

“தான் அதிகம் படிக்கவில்லைத்தான். ஆனால் மூன்று மொழிகளும் தலை முகத் தெரி

யும்" என்றான் ராஜா. எஞ்சினியரைப் பார்த்து, "இவ்வளவு படித்த மனிதர் இங்கு படும் வேதனையைப் பார்க்கக்ஷ்டமாக இருக்கிறது" என்றான்.

காந்தன், "அது அவர் தமிழ்நாகப் பிறந்ததால்தான்" என்று விடை கூறினான். கணித பாடங்களையே எடுத்துப் படித்து வருபவனான காந்தன், எஞ்சினியர் ஆகவேண்டும் என்ற நோக்கத்திலேயே செயல்பட்டு வந்தான். ஆனால் இப்போது 'சுதந்திரம் அற்ற வாழ்வில் கிடைக்கும் பட்டங்கள் கூட பரிதாபத்திற்குரியவைதான்' என்ற எண்ணப் பொறி ஒன்று காந்தனின் மூளையில் பளிச்சிட்டது.

அடுத்தநாள் காலை 8.30 மணிக்கு பல வாகனங்கள் பொலிஸ் நிலையத்தின் முன் வந்து நின்றன. சில நிமிடங்களில் இராணுவத்தினர் ஸ்ரேசனுக்குள் நுழைந்தனர் சுமார் 150 பேர் வரை இருக்கும். சார்ஜன்ட் முன்னால் சென்று இராணுவ அதிகாரியுடன் ஏதோ கதைத்தான். அவர்களின் அறைக் கதவை ஓர் பொலிஸ்காரன் திறந்தான். பொலிஸ்காரர் அவர்களை மலசலகூடத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். வழமையாக மலசலகூடத்தில் தாமதமாகுவோரை வைதபடி இருப்பவர்கள் அன்று எதுவும் கூறாமல் இருந்தனர். காந்தன் பிடிபட்ட அடுத்த நாள் காலை மலசலகூடத்தில் வைத்து நன்கு தாக்கப்பட்டான். பொலிஸ் ஸ்ரேசனில் மலசலகூடங்கள் அறைகளுக்கு வெளியே இருந்தன. ஒவ்வொரு முறையும் பொலிசாரைக் கெஞ்சியே சிறுநீர் கழிக்கச் செல்ல வேண்டி இருப்பினும், இதனால் அறை துர்நாற்றம் அற்று இருந்தது. சார்ஜன்ட், அவர்களிடம் அடைக்கப்பட்ட

போது பெற்றுக் கொண்ட உடமைகளை அவர்களிடமே திருப்பிக் கொடுத்தான். "யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லபவுண். அங்கு பார்த்துச் செய்து கொண்டு வாதம்பி" என அம்மா கொடுத்த காசில் அக்காவுக்கு காந்தன் செய்து கொண்டு வந்திருந்த மோதிரம், திரும்பவும் காந்தனின் கைக்கு ஏறியது. மற்ற 'லொக் அப்' திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. புதிதாக நேற்று அடைக்கப்பட்டிருந்தவர்களில் அந்த நெடிய கிளினர் பையனைத் தவிர மற்றவர்கள், காந்தன் இருந்த அறைக்குள் அடைக்கப்பட்டனர். கிளினரை, முன்புறமாக அழைத்துக்கொண்டு ஓர் பொலிஸ்காரன் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

சார்ஜன்ட் இராணுவ அதிகாரியிடம் இவர்களை பைல்களைக் கொடுத்தான். எல்லோரும் ஓர் முறை எண்ணப்பட்டனர். வரிசையாகப் போய் இராணுவத்தினர் கொண்டு வந்திருந்த பஸ்சில் ஏறி அமரும்படி சார்ஜன்ட் சொன்னான். நம்பர் ஒழுங்கு பேணப்படவில்லை. முன்புறமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட கிளினர் லொறியின்மேல் இருந்த சுருட்டுப் பெட்டிகளைக் கீழே இறக்கிக் கொண்டிருந்தான். 'நாட்டாமை' ஒருவன் கீழே நின்று அவற்றை அடுக்கி வைத்து, ஒவ்வொன்றாகத் திறந்து வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவற்றுக்கு அருகில் சப் இன்ஸ்பெக்டரும் மூன்று பொலிஸ்காரரும் நின்றிருந்தனர். 'லொக் அப்' பில் புதியவர்கள் நால்வரும், வெளியே இந்தக் கிளினரும் இருக்கின்றனர். பஸ்சில் இருப்பவர்கள் பக்கம் இன்ஸ்பெக்டர் திரும்பவில்லை. இராணுவத்துக்கும் பொலிசுக்கும் இடையில் நல்ல சமூக உறவு இருப்பதில்லை

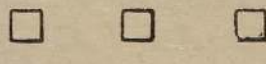
என்பது காந்தனுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தது.

பஸ்சில் ராஜாவும் காந்தனும் அருகருகே இருந்தனர். ராஜாவின் கையில் இருந்த எலட் ரோணிக் கடிகாரம் மணி 9-15 எனக்காட்டியது. "இன்று காலை யிலேயே எம்மை அவர்கள் வேறாக்கி இருக்கலாம். நேற்று பிற்பகலில் அதைச் செய்து எம்மை வேண்டுமென்றே வதைப்படுத்தி இருந்தனர். யார் விடுதலை, யார் பூசாவுக்கு என்று எம்மை இரவெல்லாம் ஏங்கப்பண்ணி அவதியுறச் செய்ததில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் இன்பம் கண்டிருப்பான் போலும்" என காந்தன் கூறினான். ஆரியரத்தினாவைக் கேட்டால் அது நிர்வாகத்தைச் சுலபமாக்கச் செய்யப்பட்டது எனக் கூறி இருப்பான். ராஜா இப்படி நடக்கும் என தனக்கு முதலே தெரியும் என்றான். தன்னிடம் படிக்கத் தந்த ஒப்புதல் வாக்கு மூலத்தில்தான் கூறியவாறே ஆரியரத்தினா எழுதியிருந்த போதிலும், தீவிரவாதியா? அல்லது இல்லையா? எனத் தீர்மானிக்க முடியாமல் உள்ளதாகவும், மேல் விசாரணை ஒன்று தேவை என்றுதான் கருதுவதாகவும் அடிக்குறிப்பு எழுதி ஆரியரத்தினா கையெழுத்து இட்டு இருந்ததாகவும் மேற்கொண்டு விசாரணை பூசாவில் நடக்கும்போது வதைப்படலம் தொடரும் எனவும் கூறினான். 'சீ கெட்டவன்' என கூறியதுடன் சிங்களத்தால் ஏதோ அவனைப் பேசினான்.

இரண்டு இராணுவ டிப்டிகுகள் முன்னேயும் பின்னேயும் வர அவர்களை ஏற்றிய பஸ் ஹபறனைப் பொலிஸ் ஸ்ரேசனில் இருந்து புறப்பட்டது. பஸ்யன்னல் வழியாகப் பார்த்த

போது சப் இன் ஸ் பெக்ரர் பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்குள்போவது தெரிந்தது. ராஜா மீண்டும் கதைக்கத் தொடங்கிவிட்டான். "வொறியைச் சோதனை இடும் வேலை முடிந்ததும் உள்ளே சென்று அவர்களுடன் இருந்த நால்வரையும் விடுதலை செய்து விடுவான்" என்றான். பூசாவுக்கு அவர்கள் அனுப்பப்படுவதற்கு ஆறு அல்லது ஏழு நாட்களுக்கு முன், ராசகாந்தனது தாயார் பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்கு வந்திருந்தாள். காலை ஏழு மணிக்கு எவ்வளவோ கெஞ்சி மன்றாடி பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்குள் வந்தவள், 11 மணிக்கே சப் இன் ஸ் பெக்ரரைப் பார்க்க முடிந்தது. அப்போது ராசகாந்தனையும் சப் இன் ஸ் பெக்ரரின் அறைக்குள் 'லொக்கப்' பில் இருந்து அழைத்துச் சென்றார்கள். வழக்கத்துக்கு மாறாக, இரு பொலிஸ்காரருக்குப் பதிலாக நான்கு பேர் அவனுடன் சென்றனர். வரும்போது அழுவது போலவே இருந்தான். அங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்ட எவருமே முழுமையாக எல்லா வற்றையும் மற்றவர்களிடம் சொல்வதில்லை. எல்லோரும் நன்றாகவே பழகினாலும் ஒரு வரும் மற்றவரை முழுமையாக நம்பவில்லை. மனித பலவீனங்களை வைத்து அவர்களில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான், சப் இன் ஸ் பெக்ரர். இன்று காலை அவர்கள் விறாந்தையில் நின்ற போது, காந்தன் தங்களுடன் ஒன்றாக இருந்து அப்போது அறைகளில் அடைக்கப்பட்டிருப்பவர்களை ஒருமுறை பார்த்தான். அவர்கள் விடுதலை அடையப் போகிறவர்களின் முகத்தோற்றத்துடன் இருக்கவில்லை. போகும் வழியெல்லாம் ராசகாந்தனது தாயார், அந்த நான்கு பேர்களுக்குமாகச் சேர்த்து காசு கொடுத்துவிட்டது நிச்சயம் என்

றும் அத்துடன் நால்வரும் உறவினர்கள் என்றும் கூறிக் கொண்டிருந்தான் ராஜா. ஆரியரத்தினா இன்னும் 10 நாட்கள் எம்மை பூசாவுக்கு அனுப்பாமல் வைத்திருந்தால் தன்னுடைய ஆட்கள் எப்படியும் தன்னை எங்கிருக்கிறான் எனத் தேடிப் பிடித்து, சப் இன் ஸ் பெக்ரருக்கு 'பகா' கொடுத்து வெளியே எடுத்திருப்பார்கள் என மேலும் கூறினான். பஸ் கொழும்பு ரோட்டால் பூசாநோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

திரைப்படம்போல தொடராக வந்த நினைவுகள் சட்டென

அறுந்தன. பூசாவில் நடந்தவைகள் எதுவுமே அவனுக்கு அப்போது ஒழுங்கான முறையில் மனதில் வர மறுத்தன. வீட்டு நினைவுகள் கூட அப்படித்தான். நினைவுகள் தொடர்ச்சியாக வந்து திடீரென அறுந்து விடும். அவன் ஹபறணைப்பொலிஸ் ஸ்ரேசனில் இருந்ததைப் போலன்றி இப்போது மிகவும் திடகாத்திரம் உடையவனாக இருக்கிறான். இடைக்கிடை வரும் முதுகுவலி மட்டும் அவனை வருத்தப்பட வைப்பதுண்டு. அது ஆனையி றவுச் சமரில் ஓர் பெரிய பள்ளத்

தில் விழுந்ததால் ஏற்பட்டது. எந்த வைத்தியத்தாலும் அது முழுமையாகக் குணம் பெறவில்லை. ஆரியரத்தினா அவனுக்குப் பொல்லால் அடித்த இடது மேற்கையில் சன்னங்கள் உள்ளே பதிந்திருக்கின்றன. கையில் பதிந்துள்ள சன்னங்கள் தசையுடன் ஒன்றாகி, நன்றாக இறுகிய பின்னரே அவற்றை சந்திரசிகிச்சை செய்து எடுக்க வேண்டும் என டொக்ரர் கூறி இருந்தார். இப்போது சப் இன் ஸ் பெக்ரர் சங்கானைக்கு மட்டுமன்றி தமிழீழத்தின் வடபுலத்து பெரு நிலப்பகுதிக்கு ஆணவத்துடன் வர முடியாது. விரைவில் அது கிழக்கிலும் நடக்கும்.

வெளியே மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அன்று பூசாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட காலை வேளையிலும் மழைத் தூறலாகவே இருந்தது. எல்லா மாரிகால இரவுகளும் ஒரே மாதிரியானவை போலும். சென்ற வருடம் இதே நாளில் அவன் மணலாற்றில் இருந்த போது ஐப்பசியில் இருந்து மார்கழி வரை மழையே பெய்யவில்லை. மாரி முழுவதும் சிறு தூற்றல்களுடன் போயிற்று. இந்த டிசம்பர் 28 நாள் பற்றிய நினைவு வரும் போதெல்லாம், அன்று பிள்ளைகள் பற்றிய நினைவுடன் அனாதரவாக அந்த மன்னம்பிட்டித் தாய் மார் அழுது கொண்டு சென்ற காட்சியே கண்களில் நீர் முட்ட அவனுக்கு ஞாபகம் வருவது வழக்கம். சமீபத்தில் ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் சின்னக் கடையில், அவர்களுடன் பூசாவில் இருந்த தரு முவைச் சந்தித்தான். அங்கு மரக்கறி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அவனிடம் இருந்து, அவன் நெடுநாளாக அறிய வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்த தகவல்கிடைத்தது. பூசாவுக்கு அவ டனுன் வந்தவர்களில் ஒருவரை

அன்றே அவன் காண்கிறான். இதற்கு முன்பும் மன்னம்பிட்டிப் பகுதியைச் சேர்ந்த சிலரை அவன் சந்தித்ததுண்டு. ஆயினும் அவர்களிடமிருந்து அந்த நால்வரைப் பற்றிய தகவல்களையும் அறிய முடியவில்லை. சீருடையில், பார்த்திபனை சட்டென தருமுவால் மட்டிமுடியவில்லை. பார்த்திபன் முதலானோர்கள் பூசாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட பின் வேறொரு இராணுவ வண்டியில் அவர்கள் மின்னேரியா இராணுவ முகாமுக்கு அனுப்பப்பட்டதாகவும், அதன் பின் முத்துக்கல்லில் இருந்து மூன்று வருடத்துக்கு முன்பு இங்கே வரும்வரை அவர்களைப் பற்றித் தகவலை இல்லை எனவும் கூறினான். அவர்கள் காணாமல் போனவர் பட்டியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பார்கள். ராஜா ஒன்று நினைக்கவேறொன்று நடந்திருக்கிறது.

தருமுகதைக்கும் போது பார்த்திபனை நான்கு ஐந்துமுறை ரீ குடிக்க அழைத்தான். பார்த்திபன் அன்பாகக் கதைத்து மறுத்து விட்டு மோட்டார் சைக்கிளை ஸ்ராட் செய்த போது, “எங்கடை ஊர்ப்பக்கத் தயிரை திரும்பவும் எப்போது சாப்பிடப் போகிறோமோ தெரியாது” என்றான். சிரித்தபடி விடை பெற்றான் பார்த்திபன்.

புலிகள் பூநகரி இராணுவ கடற்படைக் கூட்டு முகாமை முற்றாக அழித்த பின் வெளியான பத்திரிகைச் செய்திகளில், சிங்கள இராணுவத்தினரின் பெற்றோரும், மனைவிமாரும் இராணுவத் தலைமைப் பீடத்துக்கு அலைந்து திரியும் செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. முன்பு காணாமல் போனோர்பட்டியலில் அவனுடன்

இருந்த நான்கு முத்துக்கல் தமிழர்கள் சேர்ந்து கொண்டது போல், இவர்களும் இப்போது சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர். குட்டக்குட்டக் குனிந்து கொண்டிருந்த தமிழர்களை மாற்றி, எங்களாலும் திரும்பவும் குட்ட முடியும்-அதுவும் மோதிரக் கைகளால் - என்று மெய்ப்பித்துக் காட்டிய விடுதலைப் புலிகளின் செயல்பாட்டுத்திறனை எண்ணிப் பெருமிதம் கொண்டவன் விளக்கை அணைத்து விட்டுப்படுக்கைக்குப் போனான். வழமை போல் உடனேயே நித்திரையாகியும் விட்டான்.

பார்த்திபன் நாளை அதி காலை ஐந்து மணிக்கு முன் எழ வேண்டும். நாட்டின் விடுதலைக்காக அவன் ஆற்ற வேண்டிய பல பணிகள் அவனுக்காக காத்து நிற்கின்றன. □□

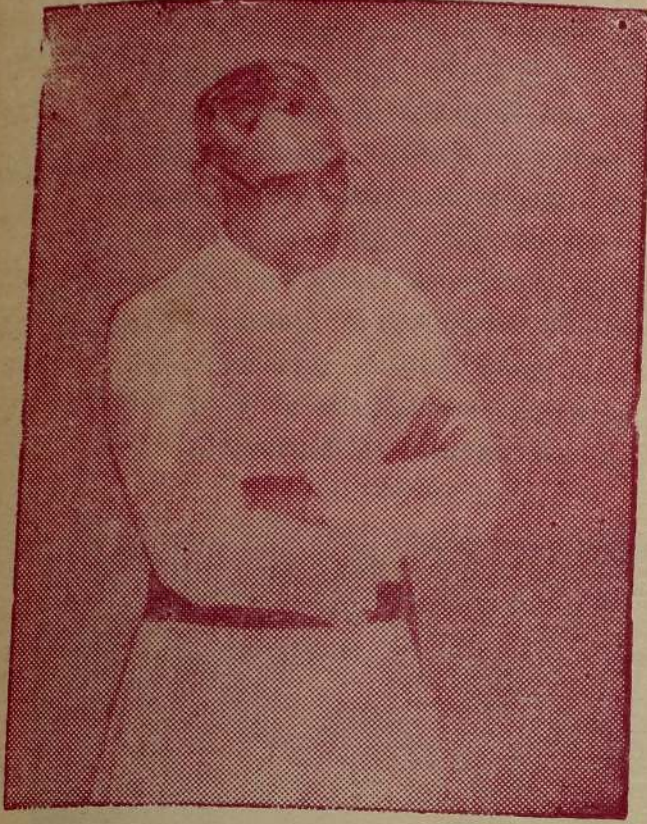

உங்களை மேலும் மேலும் எழிலாக்குகின்றது
எங்கள் நிறுவனம்

ஆண்களும், பெண்களும் தங்கள் சிகையை
அலங்கரித்துக்கொள்ள எம்மிடமே வருகின்றனர்
உங்களையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

நியூ தாசன் சலூன்
பரமேஸ்வராச்சந்தி, பலாலி வீதி,
திருநெல்வேலி.

● முதலில் உங்களது இளம்பராய வாழ்க்கை பற்றியும் அந்த வாழ்க்கையில் நீங்கள் பெற்ற அனுபவங்கள் பற்றியும் விபரித்துக் கூறுங்கள்:

□ ஒரு ஏழ்மைக் குடும்பத்திலேயே பிறந்தேன். நான் பிறந்த இரண்டு மாதத்தில் தந்தை இறந்துவிட்டார். தனிப்பிள்ளையாகிய என்னைத் தாயாரே வளர்த்தார். திருமணம் செய்து இருவருடங்களுக்குள் தன் கணவனை இழந்த என் தாயாரின் பெயர் அருளப்பு அன்னம்மா. நான் பிறந்த காலத்திலிருந்து இந்த அறுபத்தொரு வருடங்களாக அவர் விதவையாகவே இருந்து வாழ்ந்துவருகின்றார். அவரின் இறைபக்தியும், என்னை வளர்த்த முறைமையும் இன்றும் எனது வாழ்வுக்கும், மனதுக்கும் உந்துசக்தியாக

வண. பிதா க. அ. பிரான்ஸிஸ் ஜோசப் அடிகளுடன் நேர்காணல்

மனித நேயமும் இந்த மண்ணின் மீது பாசமும் கொண்ட வண. பிதா. பிரான்ஸிஸ் ஜோசப் அடிகள் நீண்ட காலமாக புனித சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியின் அதிபராகப் பணிபுரிந்தவர். தமிழீழக் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவையின் தலைவராக இருந்து தமிழீழ மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய தொண்டாற்றி வருபவர். தமிழீழ விடுதலைப் போரின் நியாயத்தை அனைவரும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்று அவரவரும் இவர் எங்களின் போராட்டத்துக்குக் குரல் கொடுப்பவர். தமிழிலக்கியத்தில் ஈடுபாடும் புலமையும் சிக்க இவரை இவரது ஆயர் இல்லத்தில் சந்தித்தோம்.

நேர்முகம்

கருணாகரன்

இருக்கின்றன. தான் வறுமையில் மிகவும் உழன்றபோதும் எனது தேவைகளுக்காக என்னை ஒருபோதும் அங்கலாய்க்க வைத்ததில்லை. அன்று தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் என்று சொல்லப்படும் சமூகத்தைச் சேர்ந்த நான், சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் சேர்ந்து புடிக்க வாய்ப்புக்குறைவு. என்னுடைய தாயாரின் பரித்தியாகமும் ஊக்கமும் தான் எனக்கு கல்லூரி வாய்ப்பையும், இந்த வாழ்வுக்கான ஊக்கத்தையும் தந்தன. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து (எங்கள் மறைமாவட்டத்தில்) சேவைசெய்யத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல்குரு நான்தான் என நினைக்கிறேன். இது ஒருவகையில் பெருமையும் தான். என்னுடைய மாமனார் தந்தையாரின் நிலையில் இருந்து என்னை நெறிப்படுத்தியவர். அவரும் இன்று குருவானவராயுள்ளார். அவர் பல இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியில் பெற்றிருந்த ஆங்கில அறிவுதான் என்னை ஆளாக்கியது. ஆனால் அவர்பெற்ற இடர்களை நான் பெறவில்லை. இந்த அடிப்படைதான்

இன்று இந்த உரிமைப் போராட்டத்துக்கு, தேசிய உரிமைக்கு, மனித உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கத் தூண்டுகிறது.

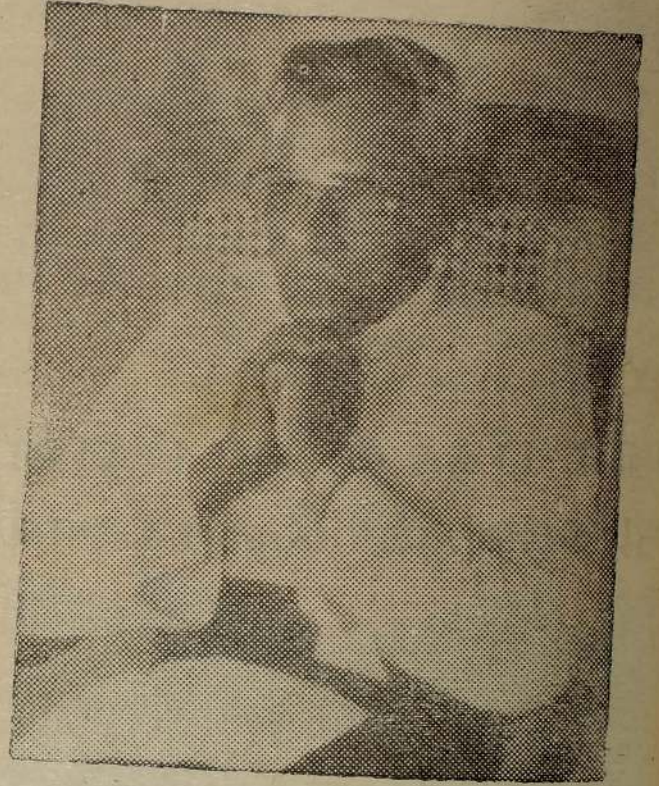
- நீங்கள் ஒரு துறவியாக வாழ்கின்றபோதும் இந்த மண்ணின் மீதும் அன்பும் அக்கறையும் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றீர்கள். இந்தத் தேசப்பற்றுணர்வு ஏற்படுவதற்கான காரணிகள் என்னவென்று கூறமுடியுமா?

- நான் முன்னர் சொன்ன அடிப்படையிலேயே இந்த ஈடுபாடு வந்தது. ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக, உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களுக்காகவே கிறிஸ்து தனது பகிரங்கவாழ்வின் பணியை நோக்கமாகக் கொண்டார். அந்த வகையிலேயே எம்மையும் அழைத்துள்ளார். இந்தப் பின்னணியிலேயே மண்ணுக்காகவும், மக்களுக்காகவும் பணிசெய்ய என் உள்ளம் தூண்டுகிறது. எங்களுடைய வேதாந்தமும் அதையே சொல்கிறது.

- இந்தத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் மதங்களின் பங்கு எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதுபற்றி விளக்குவீர்களா?

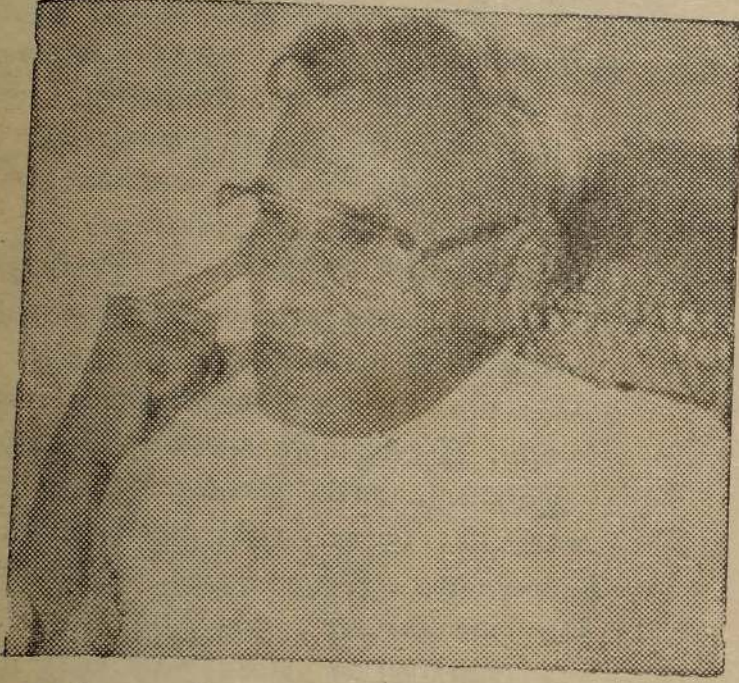
- இந்த விடுதலைப் போராட்டம் முழுமனித சமூக விடுதலைப் போராட்டம். மதங்களும் முழுமனித விடுதலையை, மனிதனை அடக்கும் சகல சக்திகளிலிருந்தும் விடுதலை அடைவதையே நோக்கமாகக் கொண்டன. இந்தத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் பரந்த, முழுமையான நோக்கையுடையது. நாங்களும் எங்களால் இயன்றவரை எல்லாத்துறைகளிலும் ஈடுபாடுகொண்டு முழுமனித விடுதலைக்காக உழைக்கவேண்டும். தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் தனியே அரசியல் போராட்டமல்ல. அது ஒரு முழுமனித விடுதலைப் போராட்டம். அந்தந்த மதங்களுக்குள்ள

வளங்களைப் பயன்படுத்தி இயலுமானவரையில், சக்திக்கேற்றவகையில், இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்கலாம். உண்மை, நீதி என்பனவற்றுக்காகக் குரல்கொடுக்கவேண்டிய பாரியபொறுப்பு எமக்குண்டு எங்கு நீதி மறுக்கப்படுகின்றதோ, எங்கு உண்மை மறைக்கப்படுகின்றதோ அங்கே எமதுகுரல் கிளம்பவேண்டும். துயரப்படும், துன்பப்படும் மக்களுக்காக நாம் செயற்படவேண்டும்.

- நீண்டகாலமாக தமிழீழ மக்கள் சிங்கள இனவாத ஒடுக்கு முறையின்கீழ் நசுக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். இந்த மக்களின் விடுதலையை நோக்காகக்கொண்டு நடாத்தப்படும் இப்போராட்டம் பற்றி உங்களது கருத்தென்ன?
- நாம் பலகாலமாக அதாவது நாற்பது வருடங்களாக பல்வேறு வகையில் எமது விடிவை எதிர்பார்த்தோம். இயன்றவரையில் அதிகாரத்திலிருந்தவர்களிடம் எமது உரிமைகளைத் தரும்படி கேட்டோம். எமது நியாயமான குரலுக்குச் செவிசாய்க்கும்படி பல தடவை கோரிக்கை செய்தோம்.

ஆனால் ஆட்சியாளர்கள்
மிகப்படுமோசமான விளைவுகளையே
எம்மீது திணித்துக்கொண்டார்கள்.
எனவேதான் மிகவும் நீதியின்
அடிப்படையிலும், காலத்துக்கு
ஏற்றதாகவும், தவிர்க்கமுடியாததாகவும்
இந்தப் போராட்டம் நிகழ்ந்தது.
சொந்த லாபங்களுக்காக,
குறுகிய நோக்கங்களுக்காக,
சுயதிருப்திக்காக இந்த விடுதலைப்
போராட்டம் நடைபெறவில்லை.
தன்னலமற்ற தியாகத்தின்

அடிப்படையில், பரந்த நோக்குடன்
இது நடைபெறுகிறது.
இந்தப் போராட்டத்தை
ஆழ்ந்துபார்க்கும்போது இந்தத்
தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.
இப்போராட்டத்தின் தன்னலமற்ற
தன்மையையும், எல்லா
மக்களினதும் விடுதலையே
பிரதானம் என்பதையும் அனைத்து
மக்களும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.
இந்தப் போராட்டம் வெல்லும்.
நீதிக்காகக் குரல்கொடுக்கும்பொழுது,
உண்மைக்காகப் போராடும்பொழுது
வெற்றி நிச்சயம் கிட்டும்.
உண்மையும் நீதியும்
எப்போதும் வென்றதாகவே
சரித்திரம் உண்டு.

நீங்கள் தமிழீழக் கல்வி மேம்பாட்டுப்
பேரவையின் தலைவராகப்

பணியாற்றி வருகிறீர்கள்.
இதன்மூலம் எமது சமூகத்தின்
கல்வி வளர்ச்சிக்கு இன்றைய
போர்ச்சுழ்நிலையில் எவ்விதம்
தொண்டாற்ற முடியுமெனக்
கருதுகிறீர்கள்?

□ சமூகம் வளரவேண்டுமாயின் எதிர்கால
நோக்குவேண்டும். அறிவால்
ஆய்ந்து திட்டமிட்டுச் செயற்படவேண்டும்.
அதற்கான ஆற்றலுள்ள,
ஆளுமையுள்ள பேரறிஞர்கள்
இந்தப் பேரவையில் இருக்கின்றார்கள்
நாம் எல்லோரும் சமுதாயத்தின்
பொது நலனையும், அதன்
முழுவிடுதலையையும் மனதில்
கொண்டு இயங்கவேண்டும்.
இவற்றிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து
செயற்படுவோமேயானால்
இன்றைய போர்ச்சுழ்நிலையிலும்
நல்லபங்களிப்பை நல்கமுடியும்.
போரின் வெற்றியும் கல்வியின்
வளர்ச்சியும் ஒன்றோடொன்று
இணைந்து செயற்படவேண்டிய;
செவ்வேண்டிய தேவை
இருக்கிறது. அத்துடன் இந்தப் போருக்கும்,
சமூக, பொருண்மிய வளர்ச்சிக்கும்
தேவையான அறிவைக் கொடுப்பது
கல்வியின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும்.
ஆகவே தொழில்சார் கல்விக்கும்,
விஞ்ஞானக் கல்விக்கும் எமது
கலை, பண்பாடு, மற்றும்
தேசியப் பற்றுணர்வை வளர்ப்பதற்கும்;
மொழிக்கல்வி அறிவுக்கும் நாம்
முன்னுரிமை கொடுத்தல் அவசியம்.
இந்த அடிப்படையில்
திட்டமிட்டு தொண்டாற்ற
விரும்புகின்றோம்.

● கலை, இலக்கியங்களிலும்
உங்களுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடும்
புலமையும் உள்ளதை அறிவோம்.
போராட்டக்கால கலை இலக்கியங்கள்
எத்தகைய தன்மை வாய்ந்தவையாக
இருக்க வேண்டும்? எத்தகைய
உணர்வை மக்களில் ஏற்படுத்த

“ தன்னை அர்ப்பணித்து தொண்டாற்றி வரும் மதவாழ்வினூடாக சமூகப்பணி செய்யும் பிரான்ஸிஸ் ஜோசப் அடிகள் தமது மதக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காகவும், உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களுக்காகவும் தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்துள்ளார். பரந்த முழுமையான விடுதலை நோக்கையுடைய இந்தப் போராட்டம் வெல்லும்; நியாயமும் உண்மையும் தோற்றதில்லை; எனவே வெற்றி எமக்குத்தான் என்று எம்மில் நம்பிக்கையை ஊன்றி விடுகின்றார். ”

வேண்டும்? என்பதுபற்றி
வீரமாகக் கூறுங்கள்:

- போராட்டக்கால கலை இலக்கியங்கள் எங்களுடைய உரிமைகளையும் அவற்றை அடையக்கூடிய வழிவகைகளையும் எடுத்துணர்த்தக்கூடியனவாக இருக்கவேண்டும். எங்களின் தியாகங்களையும், எமது அர்ப்பணிப்புகளையும் சித்தரிப்பனவாக அமைவது நன்று. எங்களின் பண்பாட்டையும் கலைகளையும் பேணிப்பாதுகாக்கவும், வளர்க்கவும் செம்மையான வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கவும் ஏற்றனவாக இருப்பது சிறப்பானது. பண்பாட்டைச் சிதைக்கும் சக்திகள் இருக்கின்றன. அவற்றில், நமக்கு சொந்தமான மரபுவழிப்பட்டன சிலவும், இறக்குமதியான சிலவுமுண்டு. இவற்றை நாம் இனங்காணுவது அவசியம். காலப் புரிந்துணர்வுடன், தேவையானவற்றை ஏற்று, இணங்கி புதிய பண்பாட்டை உருவாக்குவோம். இவற்றுடன் எங்களுடைய இழப்புகள், இன்னல்கள், துயரங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும் இருத்தல் இன்றைய கலை, இலக்கியங்களின் பிரதான தேவையாகும். எங்கள் வீரஉணர்வையும் நம்பிக்கையையும் மக்கள் உணர்விலும் மனதிலும் ஏற்படுவது அவசியம். துன்ப துயரங்களுடாகத்தான் எமக்கு விடிவுண்டு என்பதை மக்களின் மனதில் பதியச் செய்யவேண்டும். சாவினூடாகவே வெற்றி என்பதையும் கோதுமை மணி மண்ணில் விழுந்து மடிந்தாலே அது பலனளிக்கும் என்ற கோட்பாட்டையும் நினைவூட்டிக் கொள்வோம். இதுபோலவே எங்கள் இலக்கியங்களும் இந்த உண்மைக்கொள்கைக்கு இயைபாக இருக்கவேண்டும்.

சில அடிப்படை வினாக்கள்:

(அ) கணிதக் கல்விக்குப் புதுமெருகுதர முனைந்தோர் “புதிய கணிதம்” என்ற எண்ணக் கருவை முன்வைத்தனர். அத்தகைய ஒரு முன்னெடுப்பைக் கலை இலக்கியக் கல்வியும் வேண்டி நிற்கின்றதா?

கலை இலக்கியக் கல்வியும் திறனாய்வும் ஒரு மீள் நோக்கு

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா

(ஆ) ஒழுக்கவாழ்க்கை, உணர்ச்சி வாழ்க்கை, உலகு பற்றிய தர்சனம், அறிவின் புதிய தொடுவானம் முதலிய எதிர்பார்ப்புக்கள் கலை, இலக்கியக் கல்வியூடாக முன்னெடுக்கப்படும் என்ற இலக்குகள் நழுவவிடப்படுகின்றனவா?

(இ) “மகிழ்ச்சியின் ஊடாட்டம்” என்ற இலக்குகள் கலை இலக்கியக் கல்வியில் கைவிடப்

பட்டு பொறிமுறையான பரீட்சை இலக்குகளுக்குள் சுற்பித்தல் காலூன்றி விட்டதா?

(ஈ) நெகிழ்ச்சியற்ற உபாயங்களின் நெறிப்பாடாகக் கலை இலக்கியத் திறனாய்வு பயன்படுத்தப்படும் வேளைகளில் பொறிமுறையான உருச்சிதைவுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றனவா?

(உ) கலை இலக்கிய உருவங்கள் முழுமையாக நோக்கப்படாது வெட்டிப்பெயர்த்து உருக்குலைக்கப்படும் செயல்முறைகள் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றனவா?

மேற்கூறிய வினாக்களினுள்ளே உணர்ச்சிக் கலப்புக் காணப்பட்டாலும் அவற்றினூடே குறிப்பிடப்படும் அறிகைக் கோலங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

கலை இலக்கியங்களைப் பாடங்களாக்குதல்:

கலை இலக்கியங்களுக்குரிய “சுய இயங்கும் வலு”, “தனித்துவமாக இயங்கும் ஆற்றல்”, “மொழிபெயர்க்கமுடியாத இயல்பு” என்பவை அவை உருவாக்கப்படும் சமூகத் தளத்தின் இயல்புகளோடு சங்கமித்து நிற்கும். தனித்துவம் என்பவற்றின் வழியாக நோக்கும் பொழுது “சிக்கலாகும்” தன்மையை அவதானிக்கலாம். வினைத்திறன் மிக்க வெளிப்பாடு “சிக்கலாகும் தன்மை” யினைக் கொண்டிருக்கும். உதாரணமாக மனித மூளையானது வினைத்திறனொட்ட செயல்களை இயற்றுகின்றது என்று கூறும் பொழுது அதன் சிக்கலாகிய தன்மையின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகின்றது. இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் இருக்கருத்து பொருந்துவதாக அமைன்றது.

கலை இலக்கியங்களின் முழுமையான பண்பை யாதாயினும் ஓர் அளவு கோலுக்குள் சுருக்குதல் விபத்துக்களை ஏற்படுத்துவதாக அமையும். “சுருக்கமுடியாமை” என்ற பண்பு இலக்கியக் கல்வியிலும் திறனாய்வுகளிலும் நேர்முகமாகவோ, எதிர்முகமாகவோ நிராகரிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களையும் காணலாம். “நயத்தல்” அல்லது “நயம் எழுதுதல்” என்ற சுற்பித்

தல் செயற்பாட்டில் சுருக்கமுடியாமை (Irreducibility) என்ற இயல்பு கைவிடப்பட்டு “சுருக்கப்படும் அலகுகள்” வழியாகவே நயத்தல் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஒரு பெருங் கவிதையின் முழுமையாதாயினும் ஒரு கருத்தினுள்ளே அல்லது ஒரு சொற்றொடரிலுள்ளே சுருக்கி விடப்படுகின்றது.

கலை, இலக்கியம் முதலியவை “பாடம்” என்ற அமைப்பினுள் கொண்டுவரப்படும் பொழுது ஏனையபாடங்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டளைகளை ஏற்கவேண்டியுள்ளமையால், இலக்கிய ஆளுமையும், சுவையும், நயத்தலும் கைநழுவ விடப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் எழுகின்றன.

பாடக்குறிப்புக்கள் தருவோரால் வழங்கப்படும் இரண்டாம் நிலைத்தகவல்கள் மீதும், இலக்கியத்துக்கான குறிப்புப் புத்தகங்கள் மீதும் தங்கி நிற்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. கலை இலக்கியக் கல்வியின் சிறப்புப் பண்புகளுள் ஒன்றானத் தீர்ப்புக்கூறும் திறன், அல்லது “விழுமியத் தீர்மானிப்பு” வலு வற்புறுத்தப்படுகின்றது. ஒவ்வொருவருக்குமுரிய ஆளுமைத்தனித்துவத்தின் வழியாகவே இது கட்டியெழுப்பப் படவேண்டியுள்ளது. கலை இலக்கியத்துக்கான அணுகுமுறை ஒவ்வொருவரும் வாழும் சமூக நிரலமைப்பின் தனித்துவத்தின் வழியாக முனைப்படைகின்றது.

கல்விச் செயன்முறையும், சமூகச் செயன்முறையும் தனிமனிதரைக் கலை சம்பந்தமான வெறும் மூலப் பொருளாக (Artistically raw person) வைத்திருப்பதில்லை. கலை இலக்கிய இரசனை என்பது மாணவரது மனக்கருத்து உருவாக்கம், அறிகை அமைப்பு என்பவற்றுடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதனால், சமூகச் செயல்முறையில் இருந்து பிரித்துத் தனிமனிதரையும், இரசனையையும் பற்றி விளக்குதல் கடினமாகவுள்ளது.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் கலை இலக்கியங்கள் சித்திரிப்புப் படங்களுடனும், உதாரணங்களுடனும் இணைத்துக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதாவது கலை இலக்கிய ஆக்கங்களும் உருவங்களும் நிபந்தனைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலையிலிருந்து அருவமான கலை இலக்கியங்களை நோக்கிய பெயர்ச்சியானது உரிய முறையிலே ஏற்படுத்தாத சந்தர்ப்பங்களில் கலை

இலக்கியக் கல்வியும் இரசனையும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

ஆசிரியர்களும் திறனாய்வாளர்களும் கலை இலக்கியங்களை விளக்குவதற்குப் பல நுட்பவியல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். உதாரணமாக கவிதையை விளக்குவதற்குப் படிமம், அசைவு, ஓசை, ஒத்திசைவு, மனவெழுச்சி, சிந்தனை, கற்பனை முதலாம் நுட்ப அலகுகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த அலகுகள் அல்லது “தனிமங்கள்” பிற அலகுகள் மீது சாராது சுதந்திரமாகத் தனித்து இயங்குவதில்லை. இதனைப் புலப்படுத்தாத விடத்துக் கலை இலக்கிய அணுகுமுறை பின்னடைய நேரிடும். இந்த அலகுகளின் ஒன்றிணைப்பைத் திறனாய்விற்கு கவனத்துக்கு எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இத்துறையில் விரிவான ஆராய்ச்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

கலை இலக்கியங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் “யதார்த்தம்” என்பதற்கும் வாழ்க்கை யதார்த்தத்துக்குமிடையே நுண்ணிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. திறனாய்வுகளிலும், கலை இலக்கியம் கற்பித்தலிலும் “இரண்டும் ஒன்று” என்ற கருத்தே பெருமளவில் முன்வைக்கப்படுகின்றது. வாழ்க்கை யதார்த்தம் கலை இலக்கிய ஆக்கத்துக்குரிய மூலப் பொருளாகும். மூலப் பொருள் பண்படுத்தப்பட்டு, நிலைமாற்றம் செய்யப்பட்டு, மெருகூட்டப்பட்ட பின்னரே முஷ்டிப் பொருளாகத் தரப்படுகின்றது. “வாழ்க்கை யதார்த்தம்”, “கலை இலக்கிய யதார்த்தம்” என்பவற்றுக்கிடையே வேறுபாடுகளைக் கண்டறியாதவிடத்து அடிப்படை எண்ணக்கருக்களே தவறுகளே கையளிக்கப்படும். கலை இலக்கிய யதார்த்தத்தில் “உள அறிகைத் தொழிற்பாடும்”, அதன் “தெறிப்பு” சம்பந்தப்படுகின்றன. அதாவது, வாழ்க்கை யதார்த்தங்களில் இருந்து பிறக்கும் கலை இலக்கிய யதார்த்தம் மேலும் கூர்மைப்பட்டதாகக் காணப்படும்.

“உள்ளடக்கப் பொருள்”, “உள்ளடக்க விழுமியம்” என்ற ஒன்றிணைத்த இரு கூறுகள் கலை இலக்கியங்களிலே காணப்படும். உள்ளடக்கப் பொருள் “புறவயமான” மதிப்பீடுகளுக்கு உட்படும், உள்ளடக்க விழுமியம் “அகவயமான” மதிப்பீடுகளுக்கு உட்படும். இந்நிலையில் இலக்கியத்தை முற்றிலும் புயவயமாக மதிப்பீடு செய்ய முனைதல், அல்லது முற்றிலும் அகவய

மாக மதிப்பீடு செய்ய முனைதல், என்ற துருவப்பாடுகளை எடுக்க முனையும் பொழுது சமநிலை பிறழ்வடைய நேரிடுகிறது.

யாதாயினும் ஓர் அறிவுத் துறையினை ஆழ்ந்து கற்றவர் தனது துறையினூடாக கலை இலக்கியத்தை அணுகுதல் சமநிலைப் பிறழ்வை ஏற்படுத்துமா என்ற வினா இத்துறையில் இன்னமும் ஒரு சவாலாகவே கருதப்படுகின்றது.

அறிகையும் எழுச்சியும்:

கற்பித்தலிலும், திறனாய்விலும் “அறிகை ஆளுகை”, “எழுச்சி ஆளுகை” என்ற இரு எண்ணக்கருக்கள் முன்வைக்கப் படுகின்றன. இந்த எண்ணக்கருக்களை விரிவாக விளக்கிய புனும் என்பாரதும், அவருடன் இணைந்த ஆய்வாளர்களதும் கருத்துக்கள் இலக்கியக் கல்வியில் பெருமளவு செல்வாக்கினைச் செலுத்தியுள்ளன. விஞ்ஞான பாடங்களில் “இது சரி”. “இது பிழை” என்ற திட்டவட்டமான விடைகள் மாணவருக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு திட்டவட்டமான முடிவுகளை இலக்கியக் கல்வியில் ஆசிரியர் முன்வைக்க முயலும் பொழுது அது கருத்தேற்றமாக (Indoctrination) மாற்றப்படுகின்றது.

கலை இலக்கியங்களிற் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் அல்லது குறியீடுகள் இரண்டு விதமாகப் பாகுபடுத்தப்படும். ஒரு வகையான சொற்கள் “பிரதிநிதித்துவத் தொழிற்பாடு” என்ற பண்பைக் கொண்டிருக்கும். இன்னொரு வகையான சொற்கள் “வெளிப்பாட்டுத் தொழில்” என்ற பண்பைக் கொண்டிருக்கும். பிரதிநிதித்துவத் தொழிற்பாட்டை கொண்டிருக்கும் சொற்களை விளக்குதல் அறிகை ஆட்சியின் பாற்படும் “வெளிப்பாட்டுத்” தொழில் புரியும் சொற்கள் பற்றிய விளக்கம் எழுச்சி ஆட்சியின் பாற்படும். எழுச்சி ஆட்சியின் அறிகைப் பண்புகள் உட்பொதிந்து இருக்கும் என்பதை நிராகரிக்க முடியாது.

கலை இலக்கியம் கற்பித்தல் தொடர்பான டேவிட் கொல் புறாக் என்பவரின் கருத்துக்கள் “புதிய அழகியல் வாதம்” என்ற கண்ணோட்டத்தைத் தழுவி யுள்ளன. “கலை இலக்கிய

அனுபவங்கள்”, “சொந்த வாழ்க்கையிலிருந்து முகிழ்த்த அனுபவங்கள்” என்ற இரண்டுக்கு முள்ள வேறுபாடுகளை மாணவர் ஒப்புமை செய்து பார்த்தல் வேண்டும். இந்த ஒப்புமையின் வழியாகவே கலை இலக்கியம் எது, கலை இலக்கியம் அல்லாதது எது என்பதை மாணவர் கண்டறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இந்த அணுகு முறையும் பல சிக்கல்களை எதிர் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக கம்ப இராமாயணத்தில் ஒரு காட்சி தொடர்புபடுத்தும் மனவுணர்விற்கும் சமகால மனவுணர்வுகளுக்கும் இடையே சில சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்க்கு இணக்கமின்மை ஏற்படலாம்.

கலை இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை “அனுபவச் சித்திரிப்பு” என்பது காணப்படுதல் போன்று அனுபவச் சித்திரிப்புக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கான “தூண்டல்” என்ற பண்பும் காணப்படும். இவற்றை இனங்காணும் முயற்சியாக திறனாய்வு அமையும் போது அது தனித்துவமுள்ள ஓர் அறிவுத் துறையாகவும், தன்னளவிலே செயற்படக் கூடியதாகவும் வளர்ந்து வரும். இந்த நிலையில் ஏனைய துறைகளுடன் அதன் ஒன்றிணைப்பை மேலும் வலுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

கலை இலக்கியங்களை விளங்குவதற்கும், விளக்குவதற்குமான அறிகை அமைப்புகளை மேலும் கூர்மைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அறிகை அமைப்புக்கள் தர்க்க பூர்வமான ஒழுங்கமைப்புக்கு உட்பட்டவை.

கலை இலக்கியங்களுக்கான விளக்கங்கள் விரும்பியவாறும் எழுந்தமான முறையிலும் கொடுக்கப்படலாம், என்று கூறப்படும் பொழுது அவை தர்க்க பூர்வமான ஒழுங்கமைப்புக்கு உட்படுகின்றனவா என்பதை நோக்குதல் வேண்டும். அறிகை அமைப்புக்கள் அமைக்கப்படுதலும் குலைக்கப்படுதலும் ஏனைய துறைகளைக் காட்டிலும் கலை இலக்கியத் திறனாய்வில் துரிதமாக நிகழ்கின்றன. இவற்றின் காரணமாகத் திறனாய்வில் “மிகையான மலினப்படுத்தல்” என்ற பண்பும் ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

வி தேலைப் புலிகளின் பெண் போராளிகள்' (WOMEN FIGHTERS OF LIBERATION TIGERS) என்ற தலைப்பில் நான் எழுதிய நூலுக்கு, சரிநிகர் (பெப். 24 — மார்ச் 9) இதழில் ஒரு மதிப்பாய்வு வெளிவந்திருக்கிறது. 'விடுதலைக்கு துப்பாக்கியை மட்டும் நம்பிப் பயனில்லை' என்ற தலைப்பில் மல்லிகா சிவகடாட்சம் என்பவர் இந்த மதிப்புரையை செய்திருக்கிறார். எனது நூலின் முன்னுரையிலிருந்து சில பகுதிகளை மட்டும் மேற்கோள் காட்டி, ஆயுதப் போராட்டமே பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையில் புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவல்லது என நான் கருதுவதாக மிகவும் தவறான, விசமத்தனமான குற்றச்சாட்டு ஒன்றை முன்வைக்கிறார். "விடுதலைப் புலி

பெண் ஒடுக்குமுறையும் ஆயுதப் போராட்டமும்

அடேல் ஆன்

களின் இராணுவ வாதத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இந்நூல் அமைந்துவிடுகிறது" என்ற தீர்ப்பையும் வழங்கிவிடுகிறார்.

இந்த நூலின் பொருளடக்கம் என்ன, அதன் ஆய்வுக் குறிக்கோள் என்ன, என்பது பற்றி முன்னுரையில் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப் படுகிறது. இதனை மல்லிகா சிவகடாட்சம் தெளிவாக கிரகித்துக்கொள்ளவில்லைப் போலத் தெரிகிறது. இந்த நூல், விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் படையணியினது ஆறு ஆண்டு கால ஆயுதப் போராட்ட வரலாற்றை பதிவு செய்கிறது. காட்டுப்புற கெரில்லாப் போர் முறையிலிருந்து தொடங்கி, பெரும் படையணியாக நவீன மரபுவழி சமர்களில் பங்குபற்றி வியக்கத்தகுசாதனைகளைப் படைக்கும் அளவிற்கு புலிகளின் பெண் போராளிகள் அமைப்பு படிப்படியான பரிணாம வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது என்பதையும், இந்த வளர்ச்சிப் போக்கில் பெண் போராளிகள் பெற்ற அனுபவங்கள், அவர்களது அர்ப்பணிப்புகள், அவர்களது துணிகர சாதனைகள் பற்றியும் இந்நூல் எடுத்துச்சொல்கிறது. ஒட்டுமொத்தத்தில், இந்நூல் எமது பெண்

போராளிகளின் போராட்ட வரலாற்று அனுபவத்தை மட்டும் சித்தரிக்க முனைகிறது. இதில், தமிழீழப் பெண்ணினத்தின் சமூகச் சிக்கல்கள் பற்றியோ, பெண்ணிய கருத்தியல் பிரச்சனைகள் பற்றியோ விவாதிக்க முயலவில்லை. இது, இந்த ஆவணத்தின் வரையறைக்கு அப்பாற்பட்டது என முன்னுரையில் நான் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். இந்தப் போராட்ட வரலாற்றுப் பதிவேட்டின் நாக்கையும், வரையறைகளையும் புரிந்துகொள்ளாமல் தமிழீழ தேசிய போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை இழிவுபடுத்தும் வகையில் இந்த மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டிருப்பது ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் தருகிறது.

எனது நூலில், தமிழீழ தேசிய போராட்டத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியை சுருக்கமாகக் கூறும்பொழுது கீழ்க் கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

"ஆரம்பத்தில், தமிழர்கள், தேசிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக அகிம்சை வடிவத்தில் அரசியல் போராட்டத்தை தொடுத்தனர். காந்தியின் அகிம்சைத் தத்துவத்தை தழுவிக்கொண்ட தமிழ்ப் பாராளுமன்ற அரசியல் தலைமை, தமிழ்த் தேசத்தை முழுமையாக அணிதிரட்டி, தேசிய ரீதியில் வெகுசனப் போராட்டத்தை நடத்தியது. ஐம்பதுகளின் இறுதியிலும் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலும் தமிழ் அரசியல் அரங்கில் பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்திய இந்தத் தேசியப் போராட்டங்களில் நேரடிப் பங்குதாரர்களாக

தமிழ்ப் பெண்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். ஆர்ப்பாட்டங்கள், மறியல் போராட்டங்கள் மற்றும் எதிர்ப்பியக்கங்களில் பெண்கள் பங்கு கொண்டனர். 1961 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் தொடங்கி, மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாக நிகழ்ந்த ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கில் பெண்கள் பங்குபற்றினார்கள். சத்தியாக்கிரகங்களின் இந்த இயக்கம் தமிழ்ப் பகுதிகளில் அரசு நிர்வாகத்தை செயலிழக்கச் செய்தது. இதனால் அச்சம்கொண்ட சிங்கள அரசு சத்தியாக்கிரகங்களின் மென்முறைப் போராட்டத்திற்கு எதிராக வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டது. அமைதி வழியில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தவர்களுக்கு எதிராக ஆயுதப் படைகள் ஏவிவிடப்பட்டன. அரசு படைகள், சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்ட பெண்கள்மீதும் வன்முறையைப் பிரயோகித்தன. பெண்கள் தாக்கப்பட்டனர். குண்டாம் தடிகளாலும், துப்பாக்கிப் பிடியாலும் தாக்கப்பட்டனர்.

தேசிய நெருக்கடி பற்றி தமிழ்ப் பெண்கள் அரசியல் விழிப்புணர்வு பெற்று அமைதிவழியான அரசியல் போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டமையானது இவ்வரலாற்றுக் கால கட்டத்தில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். இக்கால கட்டத்தில், அரசியல் போராட்டங்களில் பெண்கள் பங்குபற்றிய நிகழ்வானது தமிழர் சுதந்திர இயக்கத்தின் தேசியத் தன்மையை செழுமைப்படுத்தி சிறப்புறச் செய்தது எனலாம். அமைதி வழியிலான இந்தத் தேசிய எதிர்ப்பியக்கம், பரந்து பட்ட வெகுசனங்களை தேசிய ரீதியில் அணிதிரட்ட முடிந்தது என்பதால், அதில் முற்போக்கான, சனநாயக அம்சங்கள் இருந்துள்ளது என்பதை மறுக்கமுடிந்தது. ஆயினும், இந்த இயக்கம், சாராம்சத்தில் பழமைவாத சித்தாந்தத்தையும் தலைமையையும் கொண்டிருந்தது.

கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் சரி, செயற்பாட்டு ரீதியாகவும் சரி, பழைய தலைமையின் அரசியலானது பெண்களின் சமூக ஒடுக்குமுறைப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளத் தவறியது. இனவாத ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான தேசிய விடுதலை என்ற கலோசத்தின் கீழ் தமிழ் சமூக அமைப்பிலுள்ள பிரதான முரண்பாடுகள் மூடிமறைக்கப்பட்டன. பெண் அடக்குமுறை உட்பட, பன்முகப்பட்ட சமூக ஒடுக்குமுறைகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு ஒரு புரட்சிகரமான வேலைத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க பழமைவாத பாராளுமன்றத் தலைமை

தவறிவிட்டது என்றே சொல்லலாம். அகிம்சைவாத அரசியலானது, தேசியப் போராட்டத்தில், பெண்கள் உட்பட பரந்துபட்ட வெகுசனத்தை அணிதிரட்டிய போதும், நடைமுறை அரசியலின் வறுமை காரணமாக, மிக முக்கியமான தேசிய சமூகப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள தவறியதால் காலப்போக்கில் அதன் கவர்ச்சியும் முக்கியத்துவமும் சரிந்துபோனது''

மேற்குறிப்பிட்ட இந்தப் பந்திகளில், அமைதி வழிப் போராட்டத்தையோ, அதில் பெண்களின் பங்களிப்பையோ நான் குறைகூற முயற்சிக்கவில்லை. இந்தப் போராட்டத்தில் பெண்கள் பங்குகொண்டமை ஒரு முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வு என சுட்டிக்காட்டியிருப்பதுடன், இது தேசிய போராட்டத்திற்கு செழுமையையும் சிறப்பையும் அளித்தது என்கிறேன். இந்தப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்திய தலைமையிடம் பெண் விடுதலை சம்பந்தமான ஒரு தெளிவான பார்வையோ அல்லது உருப்படியான வேலைத்திட்டமோ இருக்கவில்லை என்பதே எனது விமர்சனம். இதனைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட மல்லிகா சிவகடாட்சம், நான் அமைதி வழியிலான, சனநாயகப் போராட்டங்களை அவமதிப்பதாக வீண் பழி சுமத்த முயல்கிறார்.

தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில், அன்றைய கால கட்டத்தில் அகிம்சைப் போராட்டத்திலும், இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆயுதப் போராட்டத்திலும் பெண்கள் பங்குகொண்டனர். "ஆயுதப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பிரவேசமானது, அரசு ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக அவர்களின் நீண்ட கால அரசியல் பங்களிப்பின் ஒரு வளர்ச்சிப் போக்கைக் காட்டுகிறது," என்பதை இந்நூலில் நான் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

"அமைதி வழிப் போராட்டங்களிலும் பாராளுமன்ற அரசியலிலும் பெண்களின் பங்களிப்பானது அவர்கள்பற்றிய பண்பாட்டுப் படி

மங்களில் அடிப்படையான மாற்றம் எதையும் நிகழ்த்தவில்லை. ஏனென்றால், இந்த அரசியல் ஈடுபாடானது பெண்களின் செயற்பாடுகள் குறித்து சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைக்குள் அமைகிறது. ஆயினும், ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் பெண்களின் வரலாறு ஒரு வித்தியாசமான பரிமாணத்தைக் கொண்டது. ஆயுதம் ஏந்தும் பெண்கள் ஒரு புதிய உலகத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இது சாதாரண பெண்கள் வாழும் சாதாரண உலகத்திலிருந்து வேறுபட்டது.”

எனது நூலில் வரும் இந்தப் பந்தியை மேற்கோள் காட்டி, ‘பெண்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டாலன்றி அவர்களது வாழ்க்கையில் புரட்சிகரமான மாற்றமோ, அவர்களைப்

பற்றிய சமூகக் கருத்தோட்டத்தில் அடிப்படை மாற்றமோ, நிகழ்ந்துவிடாது’ என நான் எண்ணுவதாக மல்லிகா சிவகடாட்சம் ஒரு தவறான, விசமத்தனமான மதிப்பீட்டை முன்வைக்கிறார். இது அவரது சொந்தக் கற்பனாவா

தமின்றி எனது கருத்தல்ல. ஆயுதப் போராட்டமானது, அமைதிவழிப் போராட்டத்தைவிட அடிப்படையில் வேறுபட்டது; புரட்சிகரமானது. ஆயுதம் தரித்துநிற்கும் பெண் போராளிகளின் வாழ்க்கையானது சாதாரண பெண்களின் வாழ்நிலை அனுபவத்திலிருந்து வித்தியாசமானது, என்பதையே நான் சுட்டிக்காட்ட முனைந்தேன். அன்றைய அமைதிவழிப் போராட்டங்கள் பழமைவாத அரசியல் தலைமையால் வழிநடத்தப்பட்டதாலும், பெண் விடுதலையைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாததாலும், அப்போராட்ட செயல்முறைகள் சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நியமங்களுக்குள் அமைந்தாலும், பெண்கள் பற்றிய பண்பாட்டுப் படிமங்களில் அடிப்படையான மாற்றங்கள் நிகழவில்லை. ஆனால், ஆயுதப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பிரவேசம் அவர்கள் பற்றிய பழமைவாதப் படிமங்களைத் தகர்க்கவே செய்தது. இந்தக் கருத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்ட மல்லிகா, அதனை இராணுவ வாதமாகத் திரிக்க முனைகிறார்.

உலகத்தில் நிகழ்ந்த சமூகப் புரட்சிகளிலும், தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் பெண்கள் பங்குபற்றினார்கள்; ஆனால் அவர்களது வாழ்க்கை நிலையில் பெரிய மாறுதல் நிகழவில்லை எனச் சுட்டிக்காட்டும் மல்லிகா, ‘பிறநாடுகளில் பிற சமூகங்களில் என்ன நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பது பற்றி கவனம் கொள்ளாது எம்மிடையே எல்லாம் உள்ளது என மனப்பால் குடிக்கும் போக்கைக் கைவிடவேண்டும். பெண்கள் தமது வாழ்க்கையைத் தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். விடுதலைக்கு துப்பாக்கியை மட்டும் நம்பிப் பயனில்லை.’ என எழுதுகிறார்.

சோசலிசப் புரட்சிகளிலும், தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் பங்குபற்றிய பெண்களின் நிலைபற்றியும், அவர்கள் எதிர்கொண்ட நிற்கும் சிக்கல்கள் பற்றியும் நாம் நன்கறிவோம். எமது தேசத்தின் விடுதலைக்கு ஆயுதப் போராட்டம் அவசியமானது. ஆனால் பெண் விடுதலை என்பது பிரத்தியேகமான சமூகப் பிரச்சினை. இந்தப் பெண் விடுதலைப் போராட்டத்தை பெண்களே முன்னெடுக்கவேண்டும். இது ஒரு தொடர்ச்சியான போராட்டம். தேச விடுதலைக்குப் பின்னரும் சமூக மாற்றத்தின் பின்னரும் இந்தப் போராட்டம் தொடரவேண்டும் என்பதே எனது கருத்து. சமூகப் புரட்சியிலும், தேசிய விடுதலையிலும் பங்கு கொண்ட பெண்களின் நிலை எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை விளக்கி ‘சோசலிசமும் பெண் ஒடுக்குமுறையும்’ என்ற தலைப்பில் நான் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரை சுதந்திரப் பழமைவாத 1991 வைகாசி - ஆனி இதழில் வெளிவந்தது. இக்கட்டுரையிலுள்ள முக்கிய பகுதிகளை இங்கு மறுபிரசுரம் செய்கிறோம். எமக்கு அனைத்துலகப் பெண்ணினம் பற்றிய தெளிவான உலகப்பார்வை தேவையென பரிந்துரை வழங்கும் மல்லிகாவுக்கு இது ஒரு நல்ல பதிலாக அமையும்.

‘கோபன்கேகன் மாநாட்டை அடுத்து சோசலிச சமூகப் புரட்சிதான் பெண்ணின் விடுதலைக்கு ஒரே வழி என்ற கருத்து ஐரோப்பிய பெண்நிலைவாதிகள் மத்தியில் வேருன்றிப் பரவியது. சமூக, அரசியல் பொருளாதார வாழ்வில் பெண்கள் சமத்துவம் பெறுவதாக இருந்தால் ஒடுக்குமுறைகள் நிறைந்த சமூக அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்படுவதுடன் பழமையில் புதைந்திருந்த சித்தாத்தங்களும், சம்பிரதாயங்களும், சடங்குகளும் தூக்கி எறியப்பட வேண்டும் என்ற பார்வை உலகீதியாகப் பெண்ணுரிமை இயக்

கங்கள் மத்தியிலும் பரவியது. ரஷ்ய, சீன, கியூபா புரட்சிகளின் போதும், மற்றும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் இந்தக் கருத்துக்கள் பெண் விடுதலைக்கான கோட்பாடுகளாகவும் கொள்கைத் திட்டங்களாகவும் முதன்மை பெற்றன.

உலகின் பல நாடுகளில் நிகழ்ந்த சோசலிசப் புரட்சிகளில் பெண்கள் முழுமையாகப் பங்கு பற்றினர். ஆண்களுடன் கைகோர்த்துப் புரட்சிக் களத்தில் குதித்தனர். போராடினர். மூன்றாம் உலக நாடுகளில் நிகழ்ந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் பெண்கள் முழுப் பங்களிப்பைச் செய்தனர். ஆயுதம் ஏந்தியும் போராடினர். இந்தச் சோசலிசப் புரட்சிகளிலும் விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் பழைய சமூக அமைப்புகள் உடைத் தெறியப்பட்டு புதிய சமூக வடிவங்கள் தோற்றம் கொண்டன, முதலாளித்துவ வர்க்க முரண்பாடுகள் ஒழிக்கப்பட்டு தனியார் சொத்துடமை அழிக்கப்பட்டு, புதிய சமூக உறவுகள் உருவாக்கப்பட்டன. புதிய உலகம் படைக்கப்பட்டது.

இந்தப் புதிய சமூக உலகத்தில், புரட்சிகர சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த நாடுகளில், பெண் ஒடுக்குமுறை முற்றாக நீக்கப்பட்டதா? என்ற வினாவை எழுப்பினால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சமூக அமைப்புகள் மாற்றப்படலாம், பொருளாதார உற்பத்தி உறவுகள் மாற்றப்படலாம். புதிய சமூக வடிவங்கள் உருவாக்கப்படலாம், வர்க்க முரண்பாடுகள் ஒழிக்கப்படலாம். ஆயினும் ஆணாதிக்கமும் ஆணாதிக்கத்திற்கு அடிப்படையான பழமைவாத உலகப்பார்வையும் தொடர்ந்து இருக்கும்வரை பெண் ஒடுக்குமுறை ஒழியப் போவதில்லை என்ற எதார்த்த உண்மையை இன்றைய சோசலிச பெண்நிலைவாதிகள் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர். புரட்சி நிகழ்ந்த நாடுகளில் ஆட்சியதிகாரம் ஆண்வர்க்கத்தின் கைகளுக்கு மாறுவதும் ஆணாதிக்க சர்வாதிகார ஆட்சிகள் தலைதூக்குவதும் இந்த ஆட்சிகளில் பெண்களின் உரிமைப் பிரச்சனைகள் தட்டிக்கழிக்கப்படுவதும் பெண்கள் அந்நியப்படுத்தப்படுவதும் வழமையான நிகழ்ச்சிகளாக மாறி முற்போக்கான பெண்நிலைவாதிகளுக்கு உலக ரீதியாக பெரும் ஏமாற்றத்தையும் கசப்புணர்வையும் கொடுத்திருக்கின்றது.

சோசலிசப் புரட்சி நிகழ்ந்த நாடுகளில் பெண் உரிமைப் போராட்டம் எத்தகைய வரலாற்றுப் பாதையில் இட்டுச் செல்லப்பட்டது என்பதை இங்கு சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். இதிலிருந்து பெண் ஒடுக்குமுறையானது சமூக மாற்றத்திற்கு அப்பாலான ஒரு தனித்துவமான பிரச்சனை என்பது புலனாகும்.

சோவியத் யூனியனில் புரட்சிக்கு முந்திய கால கட்டத்தில் பெண் இயக்கமானது ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ஒரு அங்கமாகச் செயற்பட்டது. புரட்சிக்குப் பெண்களை அணிதிரட்டி சோசலிச சமூக மாற்றத்திற்காகப் போராடுவதே சோவியத் பெண் இயக்கத்தின் பிரதான குறிக்கோளாக இருந்தது. எனினும் முற்போக்கான ரஷ்ய பெண்நிலைவாதிகள் பெண்களின் பிரத்தியேகப் பிரச்சனைகளை முதன்மைப்

படுத்தி அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பெண்ணியக்கம் தனித்துவமான முறையில் போராட வேண்டும் எனக் கருத்துத் தெரிவித்தனர். ஆண்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்த கட்சித் தலைமைப்பீடம் இதனை விரும்பவில்லை. தனியார் சொத்துடமையின் அடிப்படையில் தோன்றியுள்ள வர்க்க முரண்பாடுகள் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்றும் தொழிலாளர் அரசு உருவாக்கப்பட்டு தொழில்துறையில் பெண்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டால் பெண் ஒடுக்குமுறை தானாகவே ஒழிக்கப்பட்டு விடுமென கட்சித் தலைமை வாதிட்டது. எனவே பெண்ணினத்தின் பிரதான கடமை சோசலிச சமூக மாற்றத்திற்காகப் போராடுவதுதான் எனத் தலைமைப்பீடம் வரித்த கொள்கையை ரஷ்யப் பெண்ணியக்கம் ஏற்றுக் கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. இந்தக் கொள்கைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் ரஷ்யப் பெண்கள் கட்சியின் தலைமையின் கீழ் அணிசேர்ந்து புரட்சிப் போராட்டத்தில் குதித்தனர். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முதலாவது சோசலிசப் புரட்சி வெற்றி பெற்றது. பழைய நிலப்பிரபுத்துவ முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு மாற்றப்பட்டு புதிய சமதர்ம சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டது.

ரஷ்யப் புரட்சியை அடுத்து ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களில் சோவியப் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் ஏற்பட்டது என்பது உண்மையே. ஆண் — பெண் சமத்துவம் சட்டரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. கல்வித் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் பெண்களுக்குக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் அழிக்கப்பட்டன. தொழிலாளர் சக்தியாகப் பெண்கள் அணி திரட்டப்பட்டனர். கர்ப்பினிகள், குழந்தைகள் பராமரிப்பில் அரசு பல சலுகைகளை வழங்கியது. இந்த நடவடிக்கைகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவைதான். ஆயினும் பெண்களின் பிரத்தியேகப் பிரச்சனைகள் உதாசீனம் செய்யப்பட்டன. தேசிய அரசியல் தலைமையிலிருந்தும் பெண்கள் ஒதுக்கப்பட்டனர்.

ரஷ்யப் புரட்சியை அடுத்து பாட்டாளி மக்களின் ஆட்சிக்குப் பதிலாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமையின் சர்வாதிகாரியான ஸ்டாலினின் தலைமையில் அரசு அதிகாரம் முழுவதும் ஆணாதிக்க வாதிகளின் கைகளில் சிக்கியது. தனித்துவமான ஒரு பெண் இயக்கம் வளர்வதைக் கட்சித் தலைமை விரும்பவில்லை. அத்துடன் பெண்களின் பிரத்தியேகப் பிரச்சனைகள் பற்றியும் அக்கறை காட்டவில்லை. தேசிய அரசியல் தலைமைப் பீடத்தில் பங்களிக்கவோ, தேசிய சமூகப் பிரச்சனைகள் பற்றி விவாதித்து முடிவெடுக்கவோ பெண்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை, பெண்ணினத்தை வெறும் உற்பத்திச் சக்தியாக, தொழிலாக்கச் சக்தியாக ஆணாதிக்கம் படைத்த சர்வாதிகாரத் தலைமை கருதியதே தவிர சமூக அரசியல் பொருளாதார வாழ்வில் பெண்களுக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளித்து தேசியரீதியில் அவர்களது பங்களிப்பிற்கு இடமளிக்க விரும்பவில்லை. இதனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றிய பெண்கள் தேசியரீதியில் பெண்ணின் பல்வேறு பிரச்சனைகளை முன்னெடுக்க முடியவில்லை.

ஸ்டாலினை அடுத்து பதவி ஏறிய தலைவர்களும் தேசிய தலைமைப் பீடத்தில் பெண்களுக்கு அங்கத்துவம் அளிக்கவில்லை. அரசு அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதும் நாட்டை நிர்வகிப்பதும் ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரித்தான விசயமென ரஷ்யத் தலைமை கருதியது போலும். சிந்தனை செயற்பாடு மற்றெல்லா வகையிலும் பெண்களைவிட ஆண்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று ஆணாதிக்கக் கருத்தியல் பார்வை கட்சித் தலைமையில் வேரூன்றி இருந்ததால் தேசிய நிர்

மாணப் பணிகளிலிருந்து பெண்கள் அந்நியமாக்கப்பட்டனர்.

பெருந்தொகையான பெண்கள் தொழில்துறைகளில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட போதும் அவர்களது குடும்ப நிலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. தொழிற்சாலைகளில் இயந்திரமாக முழுநேர வேலை செய்தபின்னர் வீட்டிலும் சமையல் தொடக்கம் குழந்தைப் பராமரிப்பு வரை முழுக் குடும்ப வேலைப் பழுவையும் பெண்களே சுமக்கவேண்டியிருந்தது. குடும்பத்திலும் ஆணாதிக்கம் தலைதூக்கியதால் பெண்களின் நிலைமை மோசமாகியது. சோசலிசப் புரட்சி பொருளாதாரப் புறநிலைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது உண்மையே. ஆனால் பழமைவாத பிற்போக்குச் சிந்தனைகள் ஆண்களைத் தொடர்ந்து பற்றியிருந்ததால் தேசியத் தலைமையிலிருந்து வீடுவரை பெண் ஒடுக்குமுறை தொடரத்தான் செய்தது.

ரஷ்யாவைவிட சீனாவில் நிலை வேறாக அமைந்தது. சீனப்பெண் இயக்கம் ஒரு தனித்துவமான புரட்சிகரச் சூழலில் வளர்ந்து பரிணாமம் பெற்றது. சீனப்பெண் இயக்கம் தனித்துவமான அமைப்பையும் தலைமையையும், கொள்கைத் திட்டத்தையும் கொண்டிருந்தது. பெண்ணியக்கம் தனித்துவமாக வளர்வதைச் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமை எதிர்க்கவில்லை. பதிலாக ஊக்குவித்தது. சீன மகளிர் அமைப்பு தனித்துவமாக இயங்கியபோதும் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கமாகச் செயற்பட்டது. கட்சியின் கொள்கைத்திட்டமும் பெண் விடுதலையைத் தனது பிரதான இலட்சியங்களில் ஒன்றாக விரித்திருந்தது.

சகல துறைகளிலும் ஆண்களுடன் பெண்களுக்கு சமத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். கல்வி வசதிகளும், வேலைவாய்ப்புகளும் பெண்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்பதனைச் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் தலைமை அங்கீகரித்திருந்தது. சோசலிச சமுதாய மாற்றம் ஏற்பட்டதும் பெண் ஒடுக்குமுறை தானாகவே ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் குறுகிய கண்ணோட்டத்தை சீனத் தலைமை ஏற்கவில்லை. சோசலிச சமூகமாற்றம் நீண்டபடிமுறை வளர்ச்சியைக் கொண்டதால் பெண்ணினம் தொடர்ந்து தனது விடுதலைக்காகப் போராட வேண்டும். தனது பிரத்தியேகப் பிரச்சனைகளை இனங்கண்டு அவற்றை ஆழமாக ஆய்வு செய்து அவற்றை

றின் தீர்வுக்காகப் பெண்களே போராட்டங்களை நடாத்தவேண்டும், என்ற முற்போக்கான கொள்கையைச் சீன கம்யூனிஸ்ட் தலைமை வலியுறுத்தி வந்தது. இந்தக் கருத்தையே சீனப் பெண்கள் சம்மேளனமும் கொண்டிருந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சீனப்புரட்சியும், புரட்சியைத் தொடர்ந்து எழுந்த பாரிய சமூக மாற்றங்களும் சீனப் பெண்ணினத்தின் வாழ்க்கை நிலையைப் பெரிய

எனலாம். ஒன்று தொழிற் துறையில் எழுந்த பால்வேறுபாட்டுப் பிரச்சனை, தொழிலாளர் அணியில் பெருந்தொகையில் பெண்கள் சேர்ந்து கொண்டபொழுது அவர்களுக்கு தேர்ச்சியற்ற மிகக் குறைந்த வேதனமுடைய, சாதாரண வேலைகளே வழங்கப்பட்டன. ஆண்களை விடப் பெண்கள் தகுதி குறைந்தவர்கள், திறமையற்றவர்கள் என்ற தவறான ஆணாதிக்க மதிப்பீடு தொழிற் துறையில் மேலோங்கி நின்றதால் பெண்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது. தொழிலாளிகளாக

கல்லோவியம்

முருகையன்

ஓவியம் ஆகி நின்றாய்
தோழா,
உன்னதமான குன்றாய் -
நின்றாய்
ஓவியம் ஆகி நின்றாய்

நீ விழுந்தாலும்
எங்கள்
நெஞ்சில் இருப்பாய்.
நீங்கா நினைவாகி
நேயம் சுரப்பாய்
ஓவியமாய்
எங்கள் உள்ளத்தில் நின்றாய்
உணர்வுக் கதிர் வீசி
உலகத்தை வென்றாய்
ஓவியம் ஆகி நின்றாய்...

தீவிரமாக நீ
சீறி எழுந்தாய்
திக்குகள் தோறும்
ஓர் தீயின் பிழம்பாய்
சாவையும் கூட ஓர்
புல் என்று கொண்டாய்
தாய் நிலம் வென்றிடும் -
வென்றிடும் என்றாய்
ஓவியம் ஆகி நின்றாய் ..

கை கட்டி வாய் பொத்திக்
காலில் விழுந்தும்
கண்கட்டு வித்தையில்
ஞானம் இழந்தும்
பொய்ப்பட்ட மூடரைக்
காறி உமிழ்ந்தாய்
புனிதப் பணிக்கென
உன் ஆவியும் தந்தாய்.
ஓவியம் ஆகி நின்றாய் ..
கோபுரம் ஆகி

ஒரு
கோட்டையும் ஆனாய்
குள்ள மதியோர் அஞ்சும்
சாட்டையும் ஆனாய்
ஞாபக நாயகன் நீ
நட்ட கல் ஆனாய்
நட்ட கல் ஆகி
அன்புப்
பெட்டகம் ஆனாய்
ஓவியம் ஆகி நின்றாய் ..

□□

அளவில் மேம்படுத்தியது. எனினும் பெண் விடுதலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சீன சோசலிச சமுதாயத்தில் சில பிரச்சனைகளும் சிக்கல்களும் ஏற்படத்தான் செய்தது. இரு முக்கிய விடயங்கள் சீன மகளிர் அமைப்பிற்கு அதிருப்தியையும் ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்தது

மாறிய பெண்கள் தொழிற்சாலைகளில் முழுநேர வேலையில் ஈடுபட்டதோடு வீட்டு வேலைப் பழுவும் அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டது. சமையல் கட்டில் உழைப்பதும், வீட்டைப் பராமரிப்பதும் பெண்களின் இயற்கையான தொழில் என ஆணினம் வாதிட்டது.

இரண்டாவதாக எழுபதுகளில் எழுந்த சீனக் கலாச்சாரப் புரட்சி சோசலிசத்தை முன்னெடுப்பதற்காக நடாத்தப்பட்டதாகக் கூறப்பட்ட இந்த கலாச்சாரப் புரட்சியின் போது பெண் விடுதலைப் பிரச்சனை முற்றாக ஒதுக்கப்பட்டது. பெண் சம்பந்தமான மூட நம்பிக்கைகள் பழமைவாய்ந்த கருத்துக்கள் ஆகியனவற்றிற்கு எதிராகக் கலாச்சாரப் புரட்சியானது போர் தொடக்காதது சீனப்பெண் இயக்கத்திற்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது.

ரஷ்ய சீனப் புரட்சி அனுபவத்திலிருந்து ஒரு விடயத்தை நாம் தெட்டத்தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். சோசலிச சமூக மாற்றம், அதாவது பொருளாதார உற்பத்தி உறவுகளில் ஏற்படும் மாற்றம் தன்னிச்சையான முறையில் பெண்விடுதலைக்கு வழிகோலப் போவதில்லை என்பதுதான். பெண்விடுதலை என்பது ஒரு பிரத்தியேகமான பிரச்சனை. பொருளாதார புறநிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சனை. சோசலிசப் புரட்சியின் காரணமாக பழைய உற்பத்தி உறவுகள் மறையலாம். புதிய சமூக வடிவம் தோன்றலாம். இதனால் பெண்களின் அடிப்படையான பிரச்சனைகள் தாமதமே தீர்ந்துவிடுமென எண்ணுவது தவறு. உலக சோசலிசப் புரட்சிகள், தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் உணர்த்தும் வரலாற்று உண்மை இது.

சமீபத்தில் வெற்றியீட்டிய நமீபிய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். நமீபிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்கள் முழுமையாகப் பங்கு கொண்டனர். ஆயுதம் ஏந்திப் போராடினர். நமீபிய நாட்டின் சுதந்திரம் நமீபிய பெண்களின் விடுதலைக்கு வழிவகுக்குமென நம்பினர். ஆனால் நடந்தது வேறு.

“நமீபியாவின் புதிய அரசியலமைப்பில் பெண்களுக்கு சமத்துவம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பெண்களின் சகல உரிமைகளுக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அரசியல் யாப்பில் சொல்லப்படுவதற்கும் நடைமுறை எதார்த்தத்திற்கும் பாரிய வேறுபாடு உண்டு. உண்மையில் ஆண்கள் எம்மைக் குழந்தைகள் போலவே நடத்துகிறார்கள்” என்கிறார் ஒரு பிரபல நமீபிய பெண் நிலைவாதி. புதிய நமீபிய நாட்டின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார வாழ்விலும், தேசிய நிர்மாணத்துறையிலும் பெண்கள் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். என்பதை சுட்டிக்காட்டும் இந்த நமீ

பியப் பெண், தேசிய சுதந்திரத்தின் பின்னரும் ஆணாதிக்கமும் பெண் ஒடுக்குமுறையும் தலைதூக்கியிருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினார்.

சோசலிசப் புரட்சியை முன்னெடுத்த கட்சிகளும், தேசிய விடுதலை இயக்கங்களும் பெண் ஒடுக்குமுறையை ஒரு பாரிய சமூகப் பிரச்சனையாக முன்வைத்துப் பெண் விடுதலையைத் தமது அரசியல் இலட்சியமாக வரித்துக் கொள்கின்றன. இந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றும் நோக்குடன் புரட்சிப் போராட்டங்களில் பெண்கள் அணிதிரட்டப்படுகின்றனர். பெண்களின் பங்களிப்பால் போராட்டம் முழுமைபெற்று வெற்றியீட்டுகின்றன. ஆயினும் உலக சோசலிசப் புரட்சிகளதும், தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களதும் வரலாற்று அனுபவத்தை ஆய்வு செய்யும் போது பல நாடுகளில் ஆணாதிக்க சர்வாதிகாரத்தலைமைகள் தோற்றம் கொண்டு பெண்ணினத்தின் விடுதலைக்கு குந்தகமாக அமைந்துவிடுகின்றன. மனிதப் பிறவிகளின் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும், கௌரவத்தையும், சுபீட்சத்தையும் இலட்சியமாக வரித்துக் கொண்ட சோசலிசப் பரிசோதனைகளில் சர்வாதிகாரம் ஊடுருவி மனித உரிமைகளும், சுதந்திரங்களும் நசுக்கப்பட்டதால் இந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலை எழுந்தன. சோசலிசப் பரிசோதனைகள் நிகழ்ந்த நாடுகளில் குறிப்பாகச் சீனாவில் பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் பாரிய சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு பெண்களின் வாழ்க்கைநிலை மேம்படுத்தப்பட்டது. எனினும் ஆணாதிக்கத்தின் அழுத்தங்களும் பழமைவாத சிந்தனைகளும் பிற்போக்கான உலகப் பார்வையும், பெண்விடுதலைக்கு முட்டுக்கட்டையாக நிற்கின்றது.

ஒடுக்குமுறையும் சுரண்டல் முறையும் சமூக அநீதிகளும் நிறைந்த சமூக அமைப்புக்கள் மாற்றப்பட்டு சமத்துவத்தினதும், சமூகநீதியினதும் அடிப்படையில் புதிய புரட்சிகர சமுதாயம் கட்டி எழுப்பப்படுவது அவசியம். ஆயினும் சமூகமற்றத்தால் மட்டும் பெண் விடுதலை கிட்டப் போவதில்லை என்பதைப் பார்த்தோம். பெண்ணினம் சமூக மாற்றத்திற்காக மட்டுமன்றி தங்களது சொந்த விடுதலைக்காகவும் போராட வேண்டும். பெண்விடுதலை என்பது பெண்சமூகத்தின் ஒரு பிரத்தியேகப் பிரச்சனை. இப் பெண்ணின விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பெண்களே முன்னெடுக்க வேண்டும். இது ஒரு தொடர்ச்சியான போராட்டம். சோசலிச சமூக மாற்றத்தின் பின்னரும் இந்தப் போராட்டம் தொடரவேண்டும். □□

ஈழத்தில் நாகர் மரபுகள்

ஆய்வுக்கான சில அடிப்படை தகவல்கள்

செ. கிருஷ்ணராசா

முதுநிலை விரிவுரையாளர்
வரலாற்றுத்துறை
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

அடிப்படைத் தகவல்களை மேலும் வழங்கக்கூடிய ஒரு சூழலை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் எனச்சற்று அழுத்திக் குறிப்பிடலாம். அவ்வாறான அம்சங்கள் தொடர்பான மிகச் சுருக்கமான ஒரு விபரணக் குறிப்பாகவே இக்கட்டுரை இங்கு அமைகின்றது.

ஈழத்து நாகர் மரபுகள் தொடர்பாக காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறுவிதமான விளக்கங்கள் வரலாற்றாசிரியர்களினால் கொடுக்கப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. செ. பரணவிதான பெளத்த — பாளி வரன்முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாகர்களைப் பற்றித் தெரிவித்திருந்த கருத்துக்கள் யாவும் இப்பொழுது மீள் பரிசீலனைக்குட்படுத்தப்படவேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. பரணவிதான தனது ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றில் நாகர் பற்றி பின்வருமாறு தெரிவித்திருந்த கருத்து மீண்டும் நோக்கத்தக்கது.

“இலங்கையில் கல்யாணி, நாகதீவு போன்ற மனித உலகின் சில இடங்கள் மனிதர்களின் வசிப்பிடங்களாகக் கருதப்படவில்லை என்ற

ஈழத்து வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலத் தொல்லியல் ஆய்வின் பெறுபேறாக, மிக அண்மையில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முடிவுகளுள் நாகர்களை ஈழத்து ஆதிக்குடிகளாக அங்கீகரிக்கும் போக்கு ஏற்பட்டிருப்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். ஈழத்துப் பாளி — சிங்கள வரலாற்றேடுகளில் நாகர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த செய்திகள் யாவும் ஐதீகமானவை என்ற நிலையிலேயே இதுவரைக்கும் எடுத்தாளப்பட்டு வந்தன. ஆனால் அண்மைக்காலத் தொல்லியல் ஆய்வு முடிவுகள் நாகர்களை வரலாற்றுதய கால (Protohistoric Period) மக்களாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பது ஈழத்து வரலாற்றாய்வில் ஏற்பட்ட மிகமுக்கியமான ஒரு மாற்றமாகும். இம்மாற்றமானது ஈழத்து அரசமுறமை — பண்பாட்டுத் தோற்றப்பாடு — பிராந்தியத் தனித்துவம் ஆகிய அம்சங்களில் ஆய்வுக்கான புதிய

“The Nagas were protohistoric 'A' People Who displaced the Stone age (Mesolithic)

The Prehistory of Sri Lanka part-I, by S. U. Deraniyagala, Director, Dept, of Archaeology, 1992, P. 363.

“வரலாற்றுதயகால மக்களான நாகர்களே (குறுணிக்) கற்கால (வாழ்க்கைமுறையினை இலங்கையில்) மாற்றமுறச் செய்தவர்கள் ஆவர்.”

உண்மை மகாவம்சத்திற் கூறப்படுவதனால் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. நாகதீவிற்கும், இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகட்கும் புத்தர் வந்த போது அங்கு மனித ஜீவன்கள் இருக்கவில்லையென மகாவம்சம் குறிப்பிட்டுள்ளது. இலங்கையின் ஜாதகத்தைகளில் காணப்படுகின்ற மணி—நாக அல்லது மணி—அக்கி, மகோதர போன்ற நாக அரசர்களின் பெயர்கள் சமஸ்கிருத இலக்கியத்தில் மனித வர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நாகர்களுடன் சேர்த்துக்கூறப்படுகின்றன. மணி நாக வழிபாடு இந்தியாவில் மத்திய காலம் வரைக்கும் நிலவியது. சில அறிஞர்களைப் பொறுத்தவரையில் வழமையாகிவிட்டாலும், நாகர்களை மனித ஜீவன்களாக மாற்றுவது நியாயமற்றதாகும். நாகர்களை மனிதர்களாகக் கொள்ளலாம், என்பதற்குக் காட்டும் வாதம் தேவர்களை மனிதர்களாகக் கொள்ளுவதற்கு உதவும். நாகர்களை மனித ஜீவன்களாகக் கொண்டாலும் அவர்களைத் திராவிடர்களுடன் அடையாளம் காண்பதற்கு எவ்விதக் குறிப்பான காரணங்களும் இல்லை. பழைய நாகத்தீவில் தற்போது தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள் என்ற காரணத்துக்காக நாகர்களைத் திராவிடராகக் கொண்டாலும், வடஇந்தியாவிலுள்ள நாகபுர என்ற இடத்தைச் சுற்றி இன்று மொழியைப் பொறுத்து ஆரியர்கள் வாழ்வதால், நாகர்களை ஆரியர்களாகவும் எடுக்கலாம்.”

இது பரணிவிதானவின் நாகர் தொடர்பான வாதமாகும். அவரது இக்கருத்து எந்தளவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்பது ஒருபுறமிருக்க, அவரே நாகரை மனித வர்க்கத்தினராக மாற்றிச் செல்வது இங்கு நோக்கத்தக்கது. அவருடைய சலனமான ஆரிய—திராவிட வாதமானது நாகரை ஈழத்தில் தனித்துவமான ஒரு மக்கட் பிரிவாக கொள்ளவும் வைக்கின்றது. அந்நிலையை மேலும் மேலும் தொல்லியற் சான்றுகள் வாயிலாகவும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள இப்பொழுது முடிகிறது.

ஈழத்து நாகர்மரபு தொடர்பாகக் கல்யாணி, நாகதீபம் போன்ற மையங்கள் முதலில் எடுத்துக் காட்டப்படுவது சமுத்திர வழிவந்த செல்வாக்கினை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. நாகர் பண்பாட்டுப் பரவலுக்கு கடற்பாதைகளே பெருமளவுக்கு வழி சமைத்துக் கொடுத்திருந்தன. கேரளத்துக் கரையோரத்தில் தொடங்கி ஈழத்து

மேற்குக்கரையோரமாகச் சென்று தென்கிழக்காசியாவில் மாநக்கவாரம் வரைக்கும் நாகர் வியாபார — பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் இருந்திருக்க வேண்டும். இதனாலேயே இப்பிராந்தியங்களில் நாகர் பண்பாட்டு எச்சங்கள் இன்று வரைக்கும் கிடைத்துவருகின்றன.

ஈழத்து நாகர் மரபுக்கும் ஆக்க காலப் பண்பாட்டிற்குமிடையே நெருங்கிய இணைப்பு காணப்பட்டிருந்தமை இப்பொழுது மெல்ல மெல்ல வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. ‘விஜயன்’ என்ற ஐதீகவுரு வருவதற்கு முன்னரேயே ஈழத்தில் நீர்ப்பாசன நிறுவனங்களும், சமூக நிறுவனங்களும் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன என்பதனை தொல்லியலாய்வு அறிக்கைகள் நன்கு நிரூபிக்கின்றன. அதுவே கற்கால வாழ்வுமுறை முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டமையும், குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கும் பெருங்கற்கால வேளாண்முறை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டமையும் ஆகும். நாகர் வம்சத்து மன்னர்களது பெயர்கள் பல ஈழத்து ஆக்க கால நீர்ப்பாசன நிறுவனங்கள் பலவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதே இதற்குத் தக்க சான்றாகும். ஆக்க காலத்து வரிவடிவங்களில் நாகர் மரபுக்குறியீடுகளே பெருமளவுக்குக் காணப்படுவது தொல்லியலாளர்களினால் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. நாகக்கற்கள் (நாகபாலர் வடிவங்கள்— 3 தலை, 5 தலை, 7 தலை என்றவாறு) பல சிற்ப உருவங்களை ஈழத்து நீர் நிறுவனங்களிலே காணமுடிகிறது. நாகர் சின்னமான நாகவடிவம் செழிப்பின் சின்னம் என்ற வகையில் வழிபாட்டுக்குரிய ஒன்றாகவும் இங்கு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. (யாழ்ப்பாணம் நாயன்மார் கட்டுப்பிராந்தியத்திலுள்ள பழமைவாய்ந்த கிணறுகளின் அடியில் நாகக் கற்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது)

ஈழத்து நாகர் மரபுச் சின்னங்களுடன் பாண்டியர் அரச சின்னமான மீன் இலச்சினை இணைந்து காணப்படுவது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓரம்சமாக உள்ளது. அதுவும் குறிப்பாக ஈழத்துக் கடற்கரையோரமாக உள்ள பிராந்தியங்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்களிலே இவ்வியல்பினைக் காணமுடிகிறது. சங்ககாலப் பாண்டிய அரசமுறையுடன் நாகர் வம்சம்கொண்டிருந்த தொடர்புகள் இப்பொழுது தெளிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவையாகின்றன. ஐதீகவுருவான ‘விஜயன்’ பாண்டிய இளவரசியைத் திரு

மணம் முடித்த நிகழ்வு பற்றிய நினைவு ஒரு வேளை ஈழத்தில் ஒரு காலத்தில் நாகர் அரசன் ஒருவனுக்கும் பாண்டிய வம்சத்திற்குமிடையே ஏற்பட்டிருந்த திருமணத் தொடர்பின் நினைவலைகளின் தொடர்ச்சியானதாக அமையலாம். அவ்வாறாயின் ஈழத்து நாகர்வம்ச கோன்மை முறைக்கு பாண்டிய வம்சத்தினர் பாதுகாப்பு வழங்கியிருந்தனரா என்பது ஆராய்வுக்குரிய புதிய தகவலாக அமையும். பாண்டிய அரச முறையிலும் நாகர் அரச முறையிலும் சம காலத்தில் சகோதரர்கள் ஆட்சி செய்யும் மரபு காணப்பட்டிருந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. புத்தர் நாகதீபத்திற்கு வருகை தந்ததற்கான காரணம் நாக அரசர்கள் (சகோதரர்) இருவர் சிம்மாசனத்திற்காக சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தமையே என மகாவம்சம் குறிப்பிடுவதும் நோக்கத்தக்கது.

நாகதீபத்தினைப் பொறுத்தவரையில் நாகர் மரபு அப்பிராந்திய மக்கள் வாழ்க்கையின் எல்லா அம்சங்களிலும் விரவியிருந்தமையைக் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. சில ஆய்வாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் நாகதீபம் என்பது ஐதீகவுருவாகத் தென்பட்டாலும் இங்கு இருந்திருக்கக் கூடிய நாகர் மரபினை உறுதிப்படுத்துவதற்கேற்ற தொல்லியற்சான்றுகள் கந்தரோடையிலிருந்தும் குடாநாட்டிலுள்ள பிற மையங்களிலிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. சிறப்பாக நாகர் கோயிற் பிராந்தியத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படும் சான்றுகள் அக்கருத்தினை உறுதிப்படுத்தி வருகின்றன. அண்மையில் நாகர் கோயிற் கருகாமையில் உள்ள ஒரு மண்மேட்டில் இருந்து மீட்கப்பட்ட சிறிய — ஆனால் முழுமையான — மட்கலசம் ஒன்று பெருங்கற்கால நாக மரபுடன் இணைந்ததாகக் காணப்படுவது நாகர் தொடர்பான ஆய்விற்கு உதவும் ஒரு மூலம் எனலாம். பெருங்கற்காலத்துக்குரிய தாழியின் உடைந்த சிதறல்களின் மத்தியிலே காணப்பட்ட இக்கலசம் பெருங்கற்கால நாவழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டதாகலாம். இது மேலும் ஆராயத்தக்க ஓர் அடிப்படையாக உள்ளது.

இக்கட்டுரையின் இறுதி அம்சமாக இங்கு குறிப்பிடவேண்டியிருக்கின்ற ஒன்றுதிராவிடநாகர் வம்சத்தினைப் பற்றியே ஆகும். ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் 'எலு' மொழிபேசியோரே நாகர் இனத்தவர் எனப் பொதுவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இவர்களுள் பல பிரிவினர்

வாழ்ந்திருந்தார்கள் எனவும் அவர்களுள் சிங்க இலச்சினையைக் கொண்டவர்கள், மயில் இலச்சினையைக் கொண்டவர்கள், ஓநாய் இலச்சினையைக் கொண்டவர்கள், காகம் இலச்சினையைக் கொண்டவர்கள், ஆடு இலச்சினையைக் கொண்டவர்கள், எருது இலச்சினையைக் கொண்டவர்கள் (காலிங்கர்) என்போர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாவர். படுத்திருக்கும் மாடு அல்லது எழுந்து நிற்கும் எருது என்ற சின்னம் தாங்கிய எலு மொழிபேசியோரே நாகதீபத்தினுள் வாழ்ந்த திராவிட நாகர் என்பது சேவியரின் கருத்தாக உள்ளது. கி. மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டுவரைக்கும் எலுமொழி பேசிய இனத்தவரான நாகர்கள் ஈழத்தில் அரச வம்சங்களை பரவலாக ஸ்தாபித்திருந்தார்கள். ஆனால் நாகதீபத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் எருது சின்னம் தாங்கிய எலு மொழி பேசிய திராவிட நாகர் பிராமி வரிவடிவத்தின் உபயோகத்தினை தமது அரச இறமைக்குப் பயன்படுத்தியிருந்தனர் என்ற கருத்தினைக் கந்தரோடையிலிருந்து கிடைத்துள்ள தொல்லியற் சான்றுகள் வாயிலாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறது. வட்டமான அமைப்பில் நாகமுத்திரைகள் பொறிக்கப்பட்ட மட்பாண்டத்துண்டுகள் ஒரு புரதான சூளைப் பரப்பிலிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நாகமுத்திரைகள் பிராமி வரிவடிவங்களுடன் கூடியவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றைவிட எருத்துவடிவம் வரையப்பட்டுக்கிடந்த எலும்பினாலான ஒரு கருவி திராவிட நாகர் பற்றிய ஆய்வுக்கு உதவுகின்ற ஒரு சான்றாதாரமாகலாம். குறுணிக் கற்காலப் பண்பாட்டினை முடித்து வைத்து வரலாற்றுதய காலமான பெருங்கற்காலத்தினை கந்தரோடையில் (குடாநாட்டிற்குள்) ஆரம்பித்து வைத்த நிகழ்வின் அடியாக இவ்வெருது பொறிக் கப்பட்ட எலும்பாயுதம் அமைந்திருக்கக்கூடும். இது மேலும் நன்கு ஆராயத்தக்க ஓர் அடிப்படையாகின்றது.

முடிவுரை:-

ஈழத்தில் நாகர் மரபுகள் தொடர்பான இக்கட்டுரையின் கண் எதிர்காலத்தில் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான வரலாற்றாய்வுக்குரிய சில தருக்கள் மிகச் சுருக்கமான வகையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அண்மைக்காலத்து தொல்லியல் ஆய்வுகள் குடாநாட்டின் உள்ளேயும் வெளியேயும் நிகழ்த்தப்பட்டவற்றிலிருந்து நாகர் வம்

மொன்றுக்கும் திராவிடப் பண்பாட்டிற்கும் இடையிலான இடைவெளி குறுக்கிக் காட்டப் படுவதனைக் காணமுடிகிறது. அதுவும் குடாநாட்டின்கண் குறுணிக்கற்காலப் பண்பாடு ஒன்று இருந்தது என்பதனையும், அதனை முடித்து வைத்து பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டினைத் தொடக்கி வைத்தவர்கள் நாகர் என்பதனையும் கிடைத்த தொல்லியற் சான்றுகள் கோடிட்டுக்

காட்டுகின்றன. குடாநாட்டின் உட்பரப்பில் நாகர் மரபுகள் தொடர்பான பல கதையுருக்களையும், எச்சங்களையும் சேகரிக்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது. இவை ஒரு வேளை எதிர்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள் உருவான பண்பாட்டுக்கான அடித்தளத்தினை மேலும் ஆராய்வதற்கு உரிய அடிப்படை ஆதாரங்களாக அமையலாம். □□

மயிர்க்கொட்டிகளின்
உயிரைக் கருக்கும் — மானுடம்
வண்ணத்து பூச்சிகளின்
அழகை ரசிக்க ஏங்குவது
வெறும் பம்மாத்து!

மரங்களில் உயிர்ப்பு இருக்கும் வரைதான்
வேர்களுக்கும் மதிப்பு இருக்கும்.
மரங்கள் உயிர்ப்பு இழந்தால்
வேர்கள் வெறும் விறகுகள் தான்.

கண்கள் இரண்டு என்றாலும்
காட்சி ஒன்றாக...
செவிகள் இரண்டு என்றாலும்
செய்தி ஒன்றாக.....
கைகள் இரண்டு என்றாலும்
ஆற்றும் கருமம் ஒன்றாக.....
பாதம் இரண்டு என்றாலும்
பாதை ஒன்றாக.....
இருக்கும் வரையில் தான்
தலைக்கு மதிப்பு இருக்கும்.

புலம் பெயர்ந்த
நுண்பனுக்கு

இளையவன்

குருடோ செவீடோ
அவள் என் தாய்
பாலைநிலமோ
பொட்டல் வெளியோ
பற்றைக் காடுகளோ
வரண்ட செம்மண்ணோ.....
அது என் தாயகம்
அதுவே மகிமை மிக்கது. □□

மதிப்பீடு

ஆர். நந்தகுமார்

எமது போராட்டமும்
தற்சார்புப் பொருண்மியமும்

மீழ்ப்பொருண்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனம் எமது போராட்டமும் தற்சார்புப் பொருண்மியமும் என்ற நூலை அண்மையில் வெளியிட்டது. வங்கக்கடலில் வீரகாவியம் படைத்த மூத்த தளபதி 'கேணல் கிட்டு' உட்பட பத்து மாவீரர்களின் ஓரண்டு நினைவையொட்டி இச்சிறிய நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பிறர் மீது தங்கியிருத்தலைக் குறைத்து சுலபமான ஒரு பொருளாதாரம் தமிழீழத்தில் தோன்ற வேண்டும் என்பதற்காக பலதரப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொண்ட தளபதி கிட்டுவின் ஞாபகார்த்தமாக இந்நூல் வெளிவருவது சாலவும் பொருத்தமே. சமர்ப்பணத்தை தொடர்ந்து நூலினுள் நுழையும் போது தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் படத்துடன் கூடிய அவரது சிந்தனை அலையில் உதயமான "எமது மண்ணில் எமது கால்களில் தங்கி நிற்கும் தன்னிறைவான வாழ்வை நாம் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்" என்ற வாசகம் எமது கண்ணில் படுகிறது. இந்த சிந்தனைத் துளிகளின் விளக்கமாகவே அட்டைப்படம் வரையப்பட்டுள்ளது போல எனக்குத் தோன்றுகிறது.

மண்ணை மீட்டெடுக்க போராடும் இந்த நேரத்தில் ஏன் தற்சார்புப் பொருளாதாரம் அவசியம் என்பதையும், ஏனைய பொருளாதாரங்களை சார்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சி எப்படி போராட்டத்தை நலிவடையச் செய்துவிடும், என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி, அடிப்படை பொருளாதார பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள, தற்சார்புப் பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்ப ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை தூண்டுவதே தமிழீழ பொருண்மியத்தின் நோக்கம் என்பதை 'எமது எண்ணம்' என்னும் முன்னுரையிலே சுருக்கமாக ஆனால் தெளிவாக நூலிலே சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

எமது வளங்களை உச்சமாக பயன்படுத்தும் போது அத்தியாவசிய தேவைகளுக்கு பிறரைக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. பொருளாதார ஆயுதத்தை பயன்படுத்தி மண்மீட்பு போரை நலிவடையச் செய்ய முடியாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

உள்ளே தற்சார்புப் பொருளாதாரத்திற்கு உரிய விளக்கத்தினை உதாரணத்துடன் விளக்க முற்பட்டுள்ளது. ஒரு சாதாரண பாமர மகனும் தற்சார்புப் பொருண்மியம் என்ற கருத்தினை விளங்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் விளக்கமளிக்க முற்பட்டிருப்பதாக தோன்றுகின்றது. எனினும் தற்சார்புப் பொருண்மியம் என்பதை வலையறை செய்வதில் இந்நூல் ஓரளவு வெற்றி கண்டுள்ளது என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

தமிழீழ தேசம் பொலிவுடன் திகழ வேண்டுமானால் எமது பொருண்மிய செயற்பாடுகளை போர்க்காலத்திற்கு ஏற்றதாகவும், தேசத்தை கட்டியெழுப்பும் காலத்திற்கு ஏற்றவாறும் திட்டமிட்டு செயல்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. போர் நடைபெறுகின்றது. எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற மனோ நிலையில் இருப்பவர்களை பயாவ்ராவையும், வியட்னாமையும் காட்டி பொருண்மிய யுத்தத்தையும் இராணுவ யுத்தத்திற்கு சமாந்திரமாக நடாத்தினாலேயே சுதந்திரமான தேசம் பிறக்கும் என்பதை சுட்டிக் காட்டி, தட்டி எழுப்புவது பொருத்தமாகவே இருக்கிறது. பொருண்மியக் கோட்பாடுகளை ஆங்காங்கே மெலெழுந்த வாரியாக தொட்டுச் சென்று ரஷ்யாவையும், சீனாவையும் உதாரணம் காட்டி தற்சார்புப் பொருண்மிய கட்டமைப்பே சீனா உலக

முதலாளித்துவ பொருண்மியக் கட்டமைப்பினால் விழுங்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளது.

இரண்டாவது ஈழப்போர் ஆரம்பமானதும் ஸ்ரீலங்கா தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இரு முனைகளில் தாக்குதல்களை தொடுத்தது. பொருளாதாரத்தடையை விதித்து தமிழ் மக்களின் உயிர் வாழ்வதற்கான அடிப்படை உரிமையில் கைவைத்தது. ஆனால் அவர்கள் எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாக புதியதொரு பரிமாணம் தோற்றம் பெற்றது. எமது வளங்களை பயன்படுத்தி அடிப்படைத் தேவையை பூர்த்தி செய்ய ஆர்வமும் ஊக்கமும் பிறந்தது. இவ்வற்பத்திகள் பலதரப்பட்ட நெருக்குதல்களுக்கு மத்தியில் இடம் பெறுதலால் தரத்தில் குறைவானதாக காணப்பட்டாலும் மக்கள் ஆதரவும் கிடைத்த போதும் முடிவடைந்தால் தரமிக்க பொருள் உற்பத்திக்கு தேவையான நிறுவன ஒழுங்குகள் உருவாக்கப்படும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட மறந்து விடவில்லை. காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இருந்த நாடுகள் ஆட்சியாளர்களின் பொருளாதார சுரண்டலினாலேயே இன்று பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன என்ற பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை இந்திய பருத்திகைத்தொழில் உதாரணம் காட்டி விளக்கியிருப்பதுடன் ஒவ்வொரு நாடும் தமது சுய நலனுக்காகவே ஏனைய நாடுகளை பயன்படுத்தும். சமூகநீதி, மனச்சாட்சி, இரக்கம் இவற்றையெல்லாம் எதிர் பார்க்க முடியாது என்பதையும் சூசகமாகவே சுட்டிக்காட்டுகின்றது. சுதந்திரமான பொருளாதாரக் கொள்கை, தங்கு தடையற்ற உற்பத்தி, வர்த்தகம், வளம் பாய்ச்சல், என்பது பற்றி வாய் கிழியப் பேசும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் தமது நலன் பாதிக்கப்படும் போது தாம் சார்ந்த நிலையில் இக் கொள்கையை கைவிட்டு தடைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் அழுத்தங்களையும் ஏற்படுத்துவதையும் சுட்டிக்காட்டி தற்சார்புப் பொருளாதாரமே உகந்தது. இதற்கு மக்கள் ஆதரவும், எமது நாடு எமது உற்பத்தி என்ற உணர்வும் அனைத்துப் பிரிவினரமத்தியிலும் அவசியம் என்பதையும் வலியுறுத்துவது பொருத்தமானதே.

□ வள்ளுவ வழியில்...

● கயமை!

பண்பாளர் நடுவே தான் இன்சொல் பயன்படும். நீதி ஊடுருவும்! கொடுமையும் பொய்யும் கைக்கொண்ட கீழோரிடையே இவை பயன்படா. சிழிந்து கொல்லப்

தற்சார்புப் பொருண்மிய வெற்றிக்கு உற்பத்தியாளர் பக்கத்தில் ஊக்கமும் நுகர்வோர் ஆதரவும் இன்றியமையாதது. ஒருகை தட்டி ஒலியெழும் பாது- இரண்டு கைகளையும் சேர்த்து தட்டினாலேயே சத்தம் வரும் என்பது தற்சார்புப் பொருளாதாரத்திற்கு அவசியமான அடிப்படை என்பதை நன்கு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. ஸ்ரீலங்கா அரசு திட்டமிட்டு எமது வளங்களைச் சுரண்டியதும் அல்லாமல் எமது உற்பத்தியாளரும் ஊக்கமிழ்க்கும் நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து செய்து வந்ததன் மூலம் நுகர்வோர் பிறதேச பொருட்களில் மோகம் கொள்ளச் செய்துள்ளது. தந்திரமாகவே எம்மை தங்கியிருந்தால் பொறிக்குள் கொண்டு செல்ல வழி வகுத்துள்ளது. இந்த நிலையிலாவது நாம் விழித்தெழுந்து எமது வளங்களை திட்டமிட்டு பயன்படுத்தி பொருண்மிய மேம்பாட்டிற்கு வழிகோல வேண்டும். இதற்கு நுகர்வோர் மனமாற்றமும் ஆதரவும் அவசியம் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றது. இந்த எண்ணம் ஒவ்வொரு வரிடமும் உருவாகினால் அத்தியாவசிய தேவைகளில் நாம் தன்னிறைவு கண்டு விடலாம் என்ற நம்பிக்கையையும் ஊட்டுகிறது.

ஒட்டுமொத்தமாக தற்சார்புப் பொருளாதாரத்தின் அவசியம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. தற்சார்புப் பொருளாதாரமே சுதந்திரப் போராட்டத்தின் வெற்றிக்குத் தேவையான பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு என்பதை உணர்த்துவதால் இந்நூல் வெற்றி கண்டுள்ளது.

ஆனாலும் பாமர மக்களும் தற்சார்புப் பொருளாதாரத்தை அதன் தேவையை விளங்கிக் கொள்ள இந்த நூல் உதவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இளைய தலைமுறையினர் தற்சார்புப் பொருளாதாரத்தின் தேவையை உணர்வது மட்டுமல்ல அந்தக் குறிக்கோளை நோக்கி நின்று நடைபோட வழி நடத்துவதிலும் எமக்கு பாரிய பங்குண்டு. எனவே தற்சார்புப் பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்ப, அதனை அடைந்து கொள்ள எத்தகைய திட்டம் தேவை, என்ன செய்ய வேண்டும்? என்பதையும் இதனைத் தொடர்ந்து வரும் நூல்களில் எடுத்துரைக்க வேண்டிய கடப்பாடு தமிழீழ பொருண்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனத்திற்கு உண்டு என்றே நான் நம்புகின்றேன். □□

படும் போது கரும்பு சாறு ஒருகிறது. அத்தகைய பயத்தின் நடுவே தான் கயவர் கசிவர், கனிவர்! நடுவு நிலைமையை நாடுவர்

தாமிரபரணி ஆற்றின் இடது கரையோரக் காட்டுக் கிராமமான ஆதிச்ச நல்

லூரில், நிசப்தமான ஒரு நாள் எரிவில் ஒரு குழந்தை பிறந்தது. முழுநிலவிற்கு இன்னமும் இரண்டு சூரிய உதயங்கள் நிகழ வேண்டும். பொங்கிப் பிரவாகிக் காது அமைதியாகச் சலசலத்தபடி ஓடிக்கொண்டிருந்த தாமிரபரணியின் மென்வளி, தாயின் உதரத்திலிருந்து மண்ணில் விழுந்த சிசுவின் உடலில் சூழலின் மாற்றத்தையுணர்த்தியதால் "வீல்" வென்றெழுந்த அமுகுரல் நாள் எரிவின் நிசப்தத்தைக் கீறியபடி பரவியது.

நிலவின் ஒளியில் தம்கூட்டத்தின் புதிய வரவினை எதிர்பார்த்து, முற்றத்து கபில நிற மணற்பரப்பில் அமர்ந்திருந்த பெருந்தாயினதும் அவள் கூட்டத்தினரும் முகங்களில் களி பொங்கக் குடிசையின் வாயிலை ஆவலுடன் நோக்கினர். குழந்தையின் அழகைக் குரல் முற்றத்தில் சற்று விலகிப் படுத்திருந்த வேட்டைநாய்களையும் விழிப்படையவைத்தது. அவை எழுந்து முனகி விட்டு, தாம் நின்றவிடத்தில் சுழன்று சூழலின் காற்று வளத்தைப் புரிந்துகொண்டபின் முகத்தை அப்பக்கமாக மோப்பம் பிடிக்க வைத்தபடி படுத்துக் கொண்டன.

குடிசைக்குள்ளிருந்து நடுத்தர வயதான ஒரு பெண் வெளியில் வந்தாள்.

அவளை எதிர்பார்த்துக்காத்திருந்த ஆவலுடன், "பிறந்தது பெண்ணா?" எனப் பெருந்தாய் வினாவினாள். வெளியில் வந்த பெண் சற்றுத், தயங்கிவிட்டு, "இல்லை அம்மா. ஆண் குழந்தை..." என்றாள் கவலையுடன்.

பழையவானத்தின் கீழே

செங்கை ஆழியான்

பெருந்தாயின் முகத்தில் எரிச்சல் படர்ந்தது.

"ஆண்களினால் என்ன பிரயோசனம்?..." எனப் பெருந்தாய் தனக்குள் கூறிக்கொண்டாள். அவள் ஆதங்கம் அங்கிருந்தவர்களுக்குப் புரியாமல்லை. அவர்கள் கூட்டத்தில் ஆண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவிட்டது. அவர்கள் தாய் வழிச்சமுகத்து மக்கள்.

"ஆண்களால் என்ன முடியும்? வம்சத்தைப்பெருக்க முடியுமா? விலங்குகளிடமிருந்தும் தம் கூட்டத்தாரைக் காக்கத்தான் முடியுமா? உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் பெண்கள் அழைக்கும்போது பின்னால் செல்வதற்குத்தான் இந்த ஆண்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. வேறெதற்கும் அவர்களால்

பிரயோசனமில்லை." என்பது பெருந்தாயின் கணிப்பு மட்டுமல்ல, அக்கூட்டத்துப் பெண்கள் எல்லாரதும் அபிப்பிராயமுமாகும்.

குழந்தையைப் பெற்ற உதிக்கும், பிறந்தது ஆண் குழந்தை என்றதும் பிரசவவலி அதிகரித்து விட்டமாதிரி உணர்ந்தாள். வெகு நேரம் அச்சிசுவை அழவிட்டு விட்டுப் பார்த்திருந்தாள். பின்னர் மனம் பொறுக்காமல் குழந்தையைத் தூக்கி மடியில் கிடத்தி முலையூட்டத் தொடங்கினாள்.

"இது யார் குழந்தை, உதி?"

"இது என் குழந்தை..."

என்றவள் கேள்வியைப் புரிந்து கொண்டவளாக, "பெருமகன் உடையதா, இத்தியுடையதா... சிலவேளை காயன் உடையதா எனக்குத் தெரியவில்லை, நடுத்தி.

மூவரில் ஒருவர் இக்குழந்தையின் அப்பன்..." எனக் கூறிவிட்டுச் சிரித்தாள்.

"ஆம், இது உதியின் பிள்ளை" என்றாள் நடுத்தி.

தாமிரபரணி ஆற்றின் அக்கரையில் நரிகள் நிலவைக்கண்டு குதூகலித்து ஊளையிட்டன. வெளியே பெருந்தாய் கத்துவது கேட்டது.

"எழுந்து போங்கள். ஒரு ஆணின் பிறப்பிற்காக இவ்வளவு நேரத்தை வீணாக்கிவிட்டோம். விலங்குகள் எங்களுக்காகக் காத்திருக்கா..."

கல்லாயுதங்களையும் கூர்த்தடிகளையும் கரங்களில் எடுத்துக் கொண்டு சில திடகாத்திரமான பெண்கள் எழுந்தனர். அவர்களைப்பின்பற்றி ஆண்கள் நடந்தனர்.

பெருந்தாய் வானத்தைப் பார்த்தாள். காற்றினால் ஆளப்பட்டு வட கீழ்த்திசையில் விரைந்த கருமுகில்கள் நிலவை எதிர்த்திசையில் ஓடவைத்தாற் போலத் தெரிந்தது. இரவுப் பறவைகள் சில வானத்தில் சஞ்சரித்தன.

நீண்டதொரு பெருமூச்சு பெருந்தாயின் நாசித்துவாரங்களை உப்பவைத்தது.

அவளுடைய குடும்பம் பெருத்துவிட்டது. காட்டில் விலங்குகள் அரிதாகி வருகின்றன. அவர்களுடைய வேட்டைச் சூழலைவிட்டு அவை அடர்காட்டின் மத்திக்கு ஓடிவிட்டன. அவ்வளவு தூரம் அவற்றைப் பின்தொடர்ந்து வேட்டைக்குச் செல்ல முடியாது. அவை கொடியவை. இலகுவில் வேட்டை

யாடக்கூடிய சிறிய விலங்குகள் அருகிவருகின்றன, செப்பமற்ற கற்களினால் அவற்றினைக்கொல்வது இலகுவாகவில்லை. காய்கனிகளும் கிழங்குவகைகளும் தாமிரபரணி ஆற்றின் படுக்கையில் குறைவின்றிக் கிடைப்பதால் அக்கூட்டத்தினர் பசியின்றி வாழ முடிகின்றது.

பெருந்தாய் எழுந்தபோது நடுத்தி கையில் குழந்தையுடன் வெளியில் வந்தாள்.

"உதியின் பிள்ளை, அம்மா"

குழந்தையைத் தன் கரங்களில் வாங்கிப் பார்த்தாள். பின்னர் நடுத்தியிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு ஆற்றினை நோக்கி நடக்கத்தொடங்கினாள்.

தாமிரபரணி சலசலத்தபடி கிழக்குநோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நிலவின் ஒளிக்கதிர்கள் தூய்மையான நீரில் வைரங்களை இறைத்து விளையாடின. ஆழமான படுக்கையன்று. இறங்கி நடந்தே மறுகரையை அடைந்து விடலாம். இடுப்பிற்கு மேல் நடாற்றிலும் நீர் ஏறாது.

ஆற்றின் படுக்கையில் அமர்ந்த போது, அக்கரையில் பெருங்குன்றங்களாக யானைகள் நின்றிருப்பது தெரிந்தது. அக்கூட்டத்தின் முன்னணியில் நின்றிருந்த யானையின் பருமனும் நிலவொளியில் பளபளத்த நீண்ட தந்தங்களும் பெருந்தாயை அதிர்ச்சியடையவைத்தன. அவை நீரில் இறங்கின.

ஆற்றினைக் கடக்கப் போகின்றனவோ?

அவை ஆற்றினைக் கடந்து இப்பக்கம் வந்தால் தாங்கள் அப்

பிரதேசத்தில் வாழ முடியாது என்பது பெருந்தாய்க்குத் தெரியும். இந்த விலங்குகள் அவர்களைத் தெற்கிலிருந்து துரத்தி வருகின்றன. இவற்றிற்குப் பயந்து ஏனைய கூட்டத்தினர் போல மலைக் காடுகளிலும் குகைகளிலும் அவள் வாழவிரும்பவில்லை. ஆற்றங்கரையோரமும் சமவெளிக் காடுகளும் அவளுக்குப் பிடித்தமானவை. மழைக்கும் வெயிலுக்கும் பாதுகாப்பாகத் தடிகளையும் புற்களையும் கொண்டு குடில்கள் அமைக்க அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. சிக்கி முக்கிக் கூற்களையும் மூங்கிக் கழிகளையும் கொண்டு நெருப்பு மூட்டவும் அக்கூட்டத்தினருக்குத் தெரிந்திருந்தது.

யானைகள் ஆற்றுநீரை துளாவி மகிழ்ந்தன. சந்தோசத்தில் பிளறி நீரைத் தும்பிக்கைகளால் வாரி உறிஞ்சித் தம் உடல் மீது வீசிக்கொண்டன. யானைகளின் பிளிறல் ஒலி எழுந்ததும் முற்றத்தில் தீ மூட்டப்பட்டதை ஆற்றங்கரையிலிருந்த படியே பெருந்தாய் கண்டாள். காய்ந்த கட்டைகளில் தீ பற்றியெரிந்தது. சள்ளிகள் நெருப்பில் போடப்பட்டன. அவை வெடித்து எரிந்த சத்தம் எழுந்தது. ஆற்றில் துளாவிக்கொண்டிருந்த யானைகள் கரையேறி விலகிச் செல்வது தெரிந்தது.

மனதில் அமைதி பரவியது. வேட்டைக்குச் சென்றிருந்தவர்கள் திரும்பிவருவது நிலவின் ஒளியில் மங்கலாகத் தெரிந்தது.

"அம்மா, காயனைப் புலி இழுத்துச் சென்றுவிட்டது. கொணாவை யானை அடித்து விட்டது." என்றான் முன்னால் விரைந்து வந்த சாகரன். பெருந்தாயின் இதயத்தில் வலிகள்

“அக்கரையில் விலங்குகள் வந்துவிட்டன. யானைகளும்... புலிகளும்... இந்தவிடம் இனி நமக்கு உகந்ததல்ல...”

பெருந்தாய் பொறுப்போடு தலையசைத்தாள்.

2

கி. மு. 28000, ஆண்டில் ஒரு நள்ளிரவு.

தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தாமிரபரணி ஆற்றுக்குத் தெற்குக் கரையோரத்தில் அமைந்திருக்கும் ஆதிச்ச நல்லூரில் கற்கால நாகரிகத்தின் ஆரம்பவேர்கள் நிலைத்திருந்தன. நீக்ரீட்டோ இனத்தைச் சேர்ந்த தமிழி மக்கள். குட்டையான தோற்றம். தட்டையான மூக்கு. கருமையான உடற்தோற்றம். அடர்த்தி மிகுந்தரோமம். குவாட்டை எனப்படும் படிக்கக் கற்களால் ஆக்கப்பட்ட கல்லாயுதங்கள் அவர்களிடமிருந்தன. கூர்மையான விளிம்புகளைக் கொண்டன வாயும், கட்டையில் கோடரியாகப் பொருத்தப்பட்டவையாகவும், பல்வேறு வடிவங்களில் அக்கல்லாயுதங்கள் இருந்தன. அவர்கள் வைத்திருந்த கூரான பற்கள் விலங்களுடையவை.

சிறிய வேட்டை விலங்குகள் அவர்களின் கருவிகளுக்கும் திறனுக்கும் சிக்குபவையாகவிருந்தன. பெரிய விலங்குகளை அவர்களால் வேட்டையாட முடியவில்லை. அவை இவர்களை வேட்டையாடின.

அன்றிரவு உதியின் பிள்ளை உதித்த நள்ளிரவில் அவர்கள் தீ பூட்டிச் சுற்றிவர அமர்ந்திருந்து வேட்டை விலங்குகளை நெருப்பில் வாட்டினர். கூரான

கல்லாயுதங்கள் விலங்குகளின் தோலைச் சிரமத்துடன் நீக்கின.

இடுப்பில் கட்டியிருந்த தோலாடையைச் சற்று இறுக்கியபடி பெருந்தாய் தன் கூட்டத்தினரை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள்.

“இந்தவிடம் நாம் வாழ உகந்ததாகவில்லை. காயனும் கொணாவும் இங்கு இறந்து போனார்கள், அவர்களுக்கு இவ்விடத்தை, விட்டு, வடக்கே, நாளை நாம் இடம் பெயர்கின்றோம். ஆற்றிறகு அக்கரையில் யானைகளும் புலிகளும் வந்து விட்டன. யானைகள் எந்தேரத்திலும் ஆற்றைக்கடக்கலாம். அதற்கு முன் நாம் இடம் பெயர்வோம்.”

அக்கூட்டத்தினரிடையே சற்று மௌனம் நிலவியது.

“இப்படியே எவ்வளவு காலம் தான் அலைவது? தமட கூட்டத்தினர், மயூரா கூட்டத்தினர் மேற்கே நிலையாக வாழ்கிறாராம். அவர்களைப்போல நாங்களும் ஓரிடத்தில்” நடுத்தி பேசியபோது பெருந்தாய் குறுக்கிட்டாள்.

“நமக்கு உணவு முக்கியம். அவை ஓரிடத்தில் கிடையா. விலங்குகள் எங்களிலும் வலிமையானவை. அவற்றிற்கு வெறிவந்தால் எம்மை அழித்துவிடும். ஆயிரம் பிறை கண்டவள் நான். எனக்குத் தெரியும், என் கூட்டத்தினருக்கு எது சரியென. என்னுடன் வரவிரும்புகிறாவர்கள் வரலாம்.”

வார்த்தைகளில் சற்று கடுமை தொனித்தது.

எவரும் எதுவும் பேசவில்லை. தீயில் வெந்த இறைச்சியைப் பங்கிட்டுக்கொண்டனர்.

“என்னுடைய மூதாதையர்கள் தனித்தனிகூட்டமாகப் பலவிடங்களுக்கும் பரவிவிட்டார்கள். சூரியன் எழும்புதியில் ஒரு தீவு இருக்கிறதாம். தாமிரபரணிக்கரையிலிருந்து வடக்காக ஓரநிலவு காலம் நடந்துசென்றால் குருசடை (ராமேஸ்வரம்) என்றவிடம் வரும்.... பெரும் நீர்ச்சமுத்திரம் குருசடைப்பிரதேசத்திற்குக் கிழக்கே பரந்திருக்கிறது. அதற்கு அப்பால் அந்தத்தீவு இருக்கிறதாம்...”

அவள் சொல்வதை எல்லாரும் ஆவலுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

“நீர்ச்சமுத்திரத்தை எப்படிக்கடப்பது?” இது நடுத்தியின் நியாயமான கேள்வி.

“குருசடையிலிருந்து அந்தத்தீவினை இணைத்து ஒரு நிலப்பரலம் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறதாம். வளர்பிறையில் நடக்கத்தொடங்கினால் முழுநிலவுக்காலத்தில் அத்தீவின் கரையை அடையலாமாம்...”

“நீர்ச்சமுத்திரமுடாகவா?... பயங்கரம்.... கடலில் மனிதர்களை விழுங்கும் பூதங்கள் இருக்கின்றன. வானத்தைத் தொடுமளவிற்கு நிமிர்ந்தெழும் இராட்சத விலங்குகள் உள்ளன. நீட்டி நீருக்குள்ளிருந்து கரங்களை அப்படியே இழுத்துக் கொள்ளும் பேய்கள் இருக்கின்றன.” என்றான் சாகரன் அச்சத்துடன்.

“நீங்கள் பேசுவதைப்பார்த்தால் அந்தத்தீவிற்கு இடம் பெயர்ந்துவிடுவோம் என்கிறீர்கள் போலவிருக்கிறது. நாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த இந்தக்காடு...” என்ற நடுத்தியைப் பெருந்தாய் ஏறிட்டுப்பார்த்தாள்.

எமது மண்ணில் விளைந்தவைகள்
எங்கள் சந்தைகளில்

ஔராதமுயற்சி

“நமக்கு எல்லாம் சொந்தம். எல்லாக்காடும் சொந்தம். இங்கிருப்பதெல்லாம் எல்லாருக்கும் சொந்தம். இங்கு நம்மைப் போன்ற கூட்டத்தினர் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்துவிட்டனர். உணவிற்குப் போட்டி ஏற்பட்டு விட்டது. ஆதலால் நாம் நமக்கென புதியதொரு இடத்தைத் தேடிக்கொள்வதில் தவறில்லை. மயூரா இனத்தவர் வலிமை பெற்று வருகிறார்கள். நம்மை அடிக்கடி தாக்கி வருகிறார்கள். சென்ற தடவை நிகழ்ந்த சண்டையில் நம் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த அறுவர் கொல்லப்பட்டனர். அவர்கள் பயன்படுத்தும் ஆயுதங்கள் எங்களிலும் பார்க்க வலிமையானவை. மனிதர்கள் ஒரு இடத்தில் இருக்கப்பிறந்தவர்களல்லர். சூரியனும் நிலவும் தெரிகின்ற இடமெல்லாம் அலைந்துசெல்லப்பிறந்தவர்கள். என் காலம் முடிவதற்குள் உங்களை நல்லதொருவிடத்தில் சேர்த்துவிட விரும்புகிறேன்.”

அவர்கள் நீண்டநேரம்
தீயினைச்சுற்றி அமர்ந்திருந்தார்

கள். பின்னர் காதல் செய்தார்கள். அப்படியே உறங்கிவிட்டார்கள்.

3

கூட்டோரமாக தமிழி கூட்டத்தினர் வடக்குநோக்கி நடந்தார்கள். வெகுதூரத்தில் சமுத்திரம் ஆர்ப்பரிப்பது கேட்டது. காட்டெல்லையிலிருந்து சமுத்திரக்கரை வரை மணல் பரவிக்கிடந்தது. மனிதரின் காலடிகள் படாத பிரதேசம். சமுத்திரக்கரையை அடையாளமாகக் கொண்டு காட்டோரம் நடந்து இடம் பெயர்வது அவர்களுக்கு இலகுவானதாகவும் பிடித்தமானதாகவும் இருந்தது. பெருந்தாய் அப்படித்தான் வழி நடத்தி வருகிறாள். ஆற்றின் கரையோரமாகப் பலநாட்கள் நடந்திருக்கிறார்கள். அதுபோல மருதமும் நெய்தலும் சந்திக்கின்ற விளிம்பில் கூட்டமாக நகர்வது பாதுகாப்பானதாகப் பெருந்தாய்க்குப்பட்டது.

கற்காலத்து மனிதர்கள்
அவர்கள். அவர்களின் தேவை

கள் மிகமிகக்குறைவு. கரங்களில் படிக்கல் ஆயுதங்கள், மட்கல்கள், ஊன்றுதடிகள் அவ்வளவுதான். தோற்பைகளில் வாட்டிய இறைச்சி, சிக்கிமுக்கிக்கல், மூல்கில் கழித்துண்டுகள். சிறுவர்கள் நிர்வாணமாக நடந்தனர். சிக்களை ஏந்தியபடி நடந்த தாய் மாருமிருந்தனர்.

உதி தன் குழந்தையை தோளில் சாய்த்தபடி நடந்தான். அவளுடைய பொருட்களைப் பெருமகன் காவி வந்தான். அடிக்கடி கனிவோடு உதியைப் பார்த்துப்புன்னகைத்தான்.

“குழந்தை உன்னைப் போலவே இருக்கிறது, பெருமக.” என்றான் உதி சிரித்தபடி.

“எனக்கு எங்கள் உறவு முறைபிடிக்கவில்லை...”

“ஏன்?...”

“நீ எனக்குமட்டும் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும்...”

உதி பெரிதாகச் சிரித்தான்

“இரைந்துபேசாதே. பெருந்தாய்க்குக் கேட்டுவிடப்போகிறது. நமக்குக் குழந்தைகள் தேவை. அதிலும் பெண்குழந்தைகள் அதிகம் தேவை. நமது கூட்டத்தினரைக்கொண்டு வழி நடத்த பெண்கள் தேவை...”

பெருமகன் எதுவும் பேசவில்லை. தலையைக் குனிந்து கொண்டான்.

“உதி...” என்றான் நீண்ட நேர நடையின் பின். “எனக்கு உன்னை மற்றொருவன் தொடுவது பிடிக்கவில்லை. இனி யாராவது தொட்டால் அவனை...”

“எவனும் பெண்ணின் விருப்பமின்றி தொடமுடியாது பெருமகன்..... என்றாலும் உனக்குச் சுயநலம் அதிகம். நான் உன்னோடு இருக்கப்பார்க்கிறேன்.”

பெருமகனின் முகம் மலர்ந்தது. சிரித்தான்.

“ஆனால் நீ மட்டும் என்னவாம்..... நடுத்தி அழைத்தால் பின்னால் செல்கிறாய். என்ன வேலையிருந்தாலும் அப்படியே போட்டுவிட்டு அவள் அழைத்ததும் பின்னால் செல்கிறாய். அன்று கூட மட்பாண்டம் செய்ய களிமண்ணைக் குழைத்துக் கொண்டிருந்தாய். இரண்டு வட்டில்கள் கூடச் செய்து முடிக்கவில்லை. காட்டோர எல்லையிலிருந்து நடுத்தி குரல் தந்தாள். அப்படியே ஓடிச் சென்றாய். மண்ணில் புரண்டுவிட்டுவந்து ஆற்றில் விழுந்தீர்கள். காதல் செய்வதற்கும் நேரகாலமில்லையா?”

பெருமகன் எதுவும் பேசவில்லை.

மேலை வானில் சூரியன் சரிகின்றவேளையில் அவர்கள் ஒரு

ஆற்றின் கரையில் தங்கினார்கள்.

தீமுட்டிவிட்டு அமர்ந்திருந்த போது பெருந்தாய் தன் கூட்டத்தினரை எச்சரிக்கை செய்தாள். “குழந்தைகளும் வயோதிபர்களும் உறங்கலாம். மற்றவர்கள் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். என்னுள் கலக்கமிருக்கிறது. மயூரர்கள் தாக்கலாம் என்ற அச்சமிருக்கிறது.”

அவளுடைய கலக்கம் மூன்றாம் நாள் நிதர்சனமாகியது. நள்ளிரவில் அவர்கள் அயர்ந்திருந்தவேளையில் தாக்கப்பட்டனர் சண்டைவெகுநேரம் நீடிக்கவில்லை. தமிழி குழுவினர் உக்கிரமாக எதிர்த்துத் தாக்கியதால் மயூரா குழுவினர் பின்வாங்கிச் சென்றுவிட்டனர். எனினும் தமிழி குழுவில் இருவரின் மரணம் தவிர்க்க முடியாததாகியது. இவர்களின் தாக்குதலுக்கு எதிர் நிற்கமுடியாது பின்வாங்கிச் சென்ற மயூரா குழுவினர், தூரத்திலிருந்து விசையுடன் விசய கல்வேல்கள் தமிழி குழுவில் இருவரின் உயிரைப்பலி கொண்டன.

பெருமகன் அந்தச்சண்டையில் வெகு துணிச்சலுடன் போரிட்டான். உதி சண்டையின் போது தோளில் காயமடைய நேரிட்டது. மயூரா குழுவைச் சேர்ந்த ஒருத்தி உதியைத்தாக்கி வீழ்த்திவிட்டு ஆயுதத்தைப் பிரயோகிக்க முயன்றபோது பெருமகன் குறுக்கிட்டதால் உதி தோள் காயத்துடன் தப்ப முடிந்தது. பெருமகனின் தாக்குதலால், காயப்பட்டவர்களை தூக்கி கொண்டு அவர்கள் ஓடி மறைந்தார்கள்.

இறந்தவர்களின் உடல்கள் காட்டோரத்தில் வீசப்பட்டன.

நரிகள் சும்மாளத்துடன் தசையைப்பிய்த்தன.

“உதி...” என்றான் பெருமகன். அவள் தோளில் ஏற்பட்ட காயத்தை அழுத்தி இலைகளை வைத்துக் கொடியால் கட்டியபடி.

“தக்க தருணத்தில் நீவந்தாய், பெருமக. இதென்ன வைத்திருக்கிறாய்?”

பெருமகன் கல்வேலை எடுத்துக்காட்டினான். நீண்ட கழியொன்றில் கல்வேல் ஒன்று தோலினால் பொருத்திக்கட்டப்பட்டிருந்தது. கல்வேல் அவர்களின் கல்லாயுதங்களிலும் பார்க்கக் கூர்மையானதாகிருந்தது.

“மயூரி குழுவினரின் ஆயுதம்... பார்த்தாயா? எங்களதிலும் பார்க்க வலிமையானது. வெகு தூரத்திலிருந்து இதனை வீசி நம்மவர்களில் இருவரைக் கொன்றுவிட்டார்கள். இப்படி இனி நாங்களும் செய்ய வேண்டும்.”

காட்டோரத்தில் நரிகள் சுடிபட்டன. உடலைப்பிய்ப்பதில் அவை போட்டியிட்டன. தங்களுடன் வாழ்ந்தவர்கள் பிணமாகி விட்டார்கள். பெருமகன் கவலையுடன் பார்த்தான். நரிகள் தசைகளைப்பிய்த்துக் குதறுவது தெரிந்தது. திடீரென எழுந்து நின்றான். கல்வேலை உயர்த்தித் தன் பலம் முழுவதையும் பிரயோகித்து நரிகளை நோக்கி வீசியெறிந்தான். அவன் எழுந்ததையும் கல்வேலை வீசியதையும் அதனைத்தொடர்ந்து நரியொன்று மரணஓலி எழுப்பியதையும் அக்கூட்டத்தினர் கண்டனர். நரிகள் தெறிகெட்டு ஓடின.

பெருமகன் அவ்விடத்துக்கு விரைந்து சென்று, இறந்துபோன நரியுடன் திரும்பி வந்தான். அவன் ஏந்தி வந்த கல்வேலைப் பெருந்தாய் வாங்கி ஆவலுடன் பார்த்தான்.

4

வைப்பாற்றினைக் கடந்து கீழைக்கரையை அவர்கள் இரு பதுநாட்கள் நடையின் பின்னர் அடைந்தபோது, வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் சிதறிச்சிரித்தன. சதுப்பு நிலங்களையும் புதை மணற்பகுதிகளையும் தவிர்த்து அவர்கள் புயணப்பட்டனர். வழியில் ஓரிக்கும் சதிக்கும் பிரசவ வலி கண்டது. ஒவ்வொரு சிசுக்களை அவர்கள் பெற்றனர். ஆனால் அவை பிறந்த சொற்ப வேளையில் மரணமடைந்தன.

பெருந்தாய் மிகுந்த மனவே தனையடைந்தாள். நிறையுடலி யாவதற்குமுன் தன் கூட்டத்தில் இரு சிசுக்கள் மரணித்தமைக் காக மட்டுமன்றி, கூட்டத்தைப் பெருக்கவும் பாதுகாக்கவும் கூடிய இரு பெண்சிசுக்களின் இழப்பினை அவளால் தாங்கிக் கொள்ளமுடியவில்லை.

“உதி உன் பிள்ளை கவனம்...” என்றான் பெரு மகன்.

“நீ தந்த நரியின் தோலி னுள் அவன் சுகமாக முடங்கிக் கிடக்கிறான், பார். முலையில் வைத்த வாயை எடுக்கிறா னில்லை. பார், பெருமக, கொழு கொழுவென்று பன்றிக்குட்டி மாதிரி இருக்கிறான்”

“நாங்கள் நீர்ச்சமுத்திரத் தைக்கடந்து அந்தத் தீவிற்குச் செல்லத்தான் வேண்டுமா?”

என்று நடுத்தி பெருந்தாயிடம் கேட்டாள்.

“அந்தத்தீவில் கொடிய விலங்குகள் இல்லையாம். ஏரா ளம் சிறியவேட்டைவிலங்குகள் உள்ளனவாம். நதிக்கரைகள் ஏராளம். தீவின் கரையோர மெல்லாம் கடலாமைகள் சஞ்ச ரிக்குமாம். தன்படுவான் தாவ ரத் தானியங்கள் விளைந்திருக் குமாம். பறவைகள் ஏராளம். கிழங்குகள், காட்டுப்பழங்கள்... அப்பப்பா அது ஒரு சொர்க்கத் தீவு..” என்றான் பெருந்தாய். அவள் விழிகள் கனவுகளில் தோய்ந்தன.

நடுத்தி எதுவும் கூறவில்லை. பெருந்தாய் தன் கூட்டத்தின ருக்கு நல்லதையே செய்வாள்.

“இதோ பார் நடுத்தி, எனக்குப்பின் இந்தக் கூட்டத்தை வழி நடத்தப்போகிறவள் நீ. ஒரு கூட்டத்திற்கு முதலில் தேவை உணவு. பட்டினிகிடக் காமல் முதலில் கூட்டத்தை வழி நடத்தவேண்டும். மற்றையது பாதுகாப்பு. விலங்குகளிடமிருந் தும் எதிரிகளிடமிருந்தும் கூட்டத் தைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.”

“விலங்குகள் உணவிற்காக எங்களைத் தாக்குகின்றன. இந்த மனிதக்குழுக்கள் எதற்காகத் தாக்குகிறார்கள் என்று தான் புரியவில்லை.”

பெருந்தாய் சிரித்துக் கொண் டாள்.

“போட்டி, பொறாமை...”

“எதற்குப்போட்டி?”

“தங்களது வேட்டைப்பரப் பில் நாங்கள் நுழைந்தால் அவர்

களுக்குரிய வேட்டை விலங்கி ன் நாங்கள் பங்கு கொண்டு விடு வோம் என்பதால் எழுந்த போட்டி. எங்களது குழுவில் சமு கத்திற்குப்பயனுள்ள பெண்கள் ஏராளம் இருக்கிறார்கள். அத னால் எழுந்த பொறாமை... உனக்குத் தெரியுமா? உனக்கு அப் போது சிறு பராயம். எங்களைத் தாக்கிய தமிழா குழுவினர் உன் னையும் வேறிரு சிறுமிகளையும் சிறை பிடித்துச்சென்றார்கள்; தங் கள் குழுவுடன் சேர்த்துக்கொள்ள உங்கள் ஓடுவரையும் மீட்பதற் காக நிகழ்ந்த யுத்தத்தில் தமிழா குழுவினரில் பன்னிரண்டு பேரைப் பலியாக்கினம். எங்கள் குழுவில் ஏழுபேர் பலியாகினர்”

“நினைவிருக்கிறது அம்மா...” என்றபடி நடுத்தி எழுந்தாள்.

மூட்டப்பட்ட தீயில் சற்றுக் காய்ந்து கொண்டாள். பெருமக னும் உதியும் பக்கத்துக்குப்பக்கம் அமர்ந்திருந்து பேசிக்கொண்டு தெரிந்தது. மனதில் எரிச்சல் படர்ந்தது.

“பெருமகன், எழுந்து என் னுடன் வா...” என்றான் நடுத்தி கம்பீரமாக.

பெருமகன் எதுவும் பேசா திருந்தான்.

“எழுந்து வா...” என்று நடுத்தி அதட்டியபோது, அவன் பரிதாபமாக உதியை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். விழிகள் அவளிடம் எதையோ யாசித்தன. நடுத்தி யின் கோபம் பொல்லாதது. அக் கூட்டத்தின் வலிமைமிக்க தலைவி களில் ஒருத்தி.

“எழுந்து போ, பெருமக...” என்றான் துயரத்துடன் உதி. பெருமகன் பலிக்களக்கடாவாக எழுந்திருக்க, அவ்விடத்துக்கு

விரைந்தெழுந்து வந்த இத்தி உதியின் தோளில் கரம் பதித்தான்.

“எட்டாகையை” என்று உதி உறுமினாள். தோளில் பதித்த கரம் பயத்துடனும் வியப்புடனும் விலகிக்கொண்டது. இத்தி தலையைக் குனிந்து கொண்டான்.

அவனைப்பார்க்க உதிக்குப் பரிதாபமாகவிருந்தது.

“என்னைக்கரைச்சல் படுத்தாதே இத்தி.”

அன்றிரவு அவர்கள் அவ் விடத்தில் தங்கினர். காட்டிற்குள் விதவிதமான ஒலிகள் எழுந்தன. வண்டுகள் இரைச்சலிட்டன. இரவுப்பறவைகள் வானத்தில் சஞ்சரித்தன. தூரத்தில் விலங்குகளின் அசுமாட்டத்தை உணர்ந்த நாய்கள் குரைத்து எச்சரித்தன.

ஓரியின் தலைமையில் வேட்டைக்குப் போனவர்கள் வெறுங்கையுடன் திரும்பி வந்தார்கள்.

“இந்தக்கல்வேலை என்னால் பிரயோகிக்க முடியவில்லை, அம்மா மான்கூட்டமொன்று நின்றிருந்தது. ஒங்கி வீசினேன். வேல் முனை மானின் உடலில் வளமாகப்பட்டது. ஆனால் மான் உதறி விட்டு ஓடிவிட்டது. இது அவ்வளவுதூரம் பயனுள்ள ஆயுதமாக வில்லை...” என்றாள் சலிப்புடன் ஓரி.

“இதனை வீசுவதற்குப் பலம் வேண்டும்...” என்றாள் பெருந்தாய்.

“என்னை விட வேறு யார் பலசாலிகள்?...” என்றாள் ஓரி கோபத்துடன்.

“பெருமக... பெருமக...” என்று பெருந்தாய் அழைப்பது இரவின் அமைதியைக் கிழித்தது. காட்டோரத்தில் நடுத்தியை உதறிவிட்டு பெருமகன் ஓடி வந்தான். அவனிடம் கல்வேலை அவள் வழங்கிய போது, அவன் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டான்.

“மான் கூட்டம் நிற்குமிடத்திற்கு ஓரி வழி காட்டுவாள்.”

ஓரி கோபத்துடன் முன் நடந்தாள். பெருமகனும் வேறு சிலரும் தொடர்ந்தனர்.

பிற்சாமவேளையில் கொழுத்த இரு மான்களின் சடலங்களுடன் அவர்கள் திரும்பி வந்த போது, பெருமகனைப் பெருந்தாய் மதிப்புடன் பார்த்தாள்.

5

கொண்டுவானாலாந்தின் ஒரு பகுதியாக இந்தியத்தீபகற்பம் விளங்கிய காலவேளையில் இந்தப் புவியில் மனுக்குலம் உதிக்கவில்லை. இந்தியத்தீபகற்பம் கொண்டு வானாலாந்திலிருந்து பிளவுற்று விலகி வடகிழக்காக நகர்ந்து தெத்தீஸ் கடலின் அடையலை இமாலயமலைத் திணிவாக அமுக்கியிருவாக்கிய வேளையிலும் இந்தப் புவியில் மனிதனின் காலடி படவில்லை. இந்தியத்தீபகற்பத்தின் ஒரு தென் பகுதியாக விளங்கிய இலங்கை பிளவுற்று வடகிழக்காக சற்றுநகர, இவ்விரு நிலத்தினிவையும் இணைக்கின்ற நிலப்பாலமாக இன்றைய ராமேஸ்வரத்திற்கும் (குருசடை) தலைமன்னாருக்குமிடையில் இராமர் அணை நிலைத்தது.

மயோசீன் காலம் முடிந்து பிளைட்டோசீன் காலத்தொடக்கத்தில் மண்ணில் மனிதன் நிமிர்ந்து நடக்கத் தொடங்கி

னான். அதன் பின்னர் பல மில்லியன் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் உருவாகிய சுற்காலமனித குலத்தின் உயிர்ப்பயணத்தின் ஒரு கிளை, தாமிரபரணி ஆற்றின் இடது கரையோர ஆதிச்ச நல்லூரில் ஆரம்பித்து, குருசடைக்கரையில் வந்து நின்றது.

தமேட அல்லது தமிழ் அல்லது தமிழி இனத்துக் கற்கால மக்கள் அவர்கள்.

பொங்கி அலையெறியும் சமுத்திரக்கரை அவர்களுக்குப் புதியதன்று. ஆனால் மரங்களற்ற வெறும் வெங்கனாவெளி அவர்களுக்குப் புதியது. மரம் செடிகொடிகள் எதுவுமற்ற நிலப்பாலத்தில் ஏழு நாட்பயணத்தை அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. முருகைக்கற்களும் கரடுமுரடான பாறை மேற்பரப்புகளும் மணலும் நிலப்பாலத்தில் பரந்து கிடந்தது. புல்பூண்டு எதுவுமில்லை. சூரியனின் தகிப்பிற்கு ஒதுங்க அப்பாதையில் எதுவுமில்லை. வழியில் வேட்டை விலங்குகள் எதுவுமிருக்கப் போவதில்லை.

நிலப்பாதையின் இருபக்கங்களிலும் விரிந்து எல்லையில்லாது ஆர்ப்பரிக்கின்ற நீர்ப்பரப்பில் ஏராளமான உணவுகள் இருக்கின்ற போதிலும் அவற்றினைப் பெற அவர்களால் முடியுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது. உயிர்த்தேவை திறனைக் கொடுக்கலாம்.

சமுத்திரக்கரையில் கிழக்கு வானம் வெளுக்கத்தொடங்கியதும் அவர்கள் கிழக்கு நோக்கி நடக்கத்தொடங்கினர். ராமேஸ்வரத்தீவினைக் கடந்த போது கிழக்கு வானத்தில் சூரியன் எழுந்தான். மஞ்சல் நிற ஒளித்தட்டத்தின் மேல் நோக்கிய எழுச்சி அவர்களுக்கு வியப்பையும் பயத்தை

யும் ஒருங்கே தந்தன. சமுத்திரத் தினுடாக நீண்டு கிடந்த அந்நிலப் பாலம் (பாதை) ஆரம்பத்தில் முந் நூறு யார் வரையில் அகலமானதாக இருந்தது. அதனால் அவர்கள் கடல்நீர் என்றாத தூரத்தில் நடந்து சென்றனர். வானத்தில் வெயில் ஏறிய போது சிரமம் ஏற்பட்டது. வாட்டிய இறைச்சியும் கடலிலிருந்து துள்ளிக் கரையில் விழுந்து கிடந்த மீன்களும் உணவிற்குதவின. ஆனால் நீர்விடாய் அன்றைய மாலைப் பொழுதில் பெரும் பிரச்சினையாக உருவெடுத்தது.

அவர்கள் பக்கத்தில் அதிர்ஷ்டம் இருந்தது. மாலைக்கருக்கலில் பெய்த மழை அவர்களை நனையவைத்தாலும் நீர்விடாயைத் தீர்த்தது. உகைப்பு மழை அவர்களுக்கு பயணத்தின் போது உதவும்.

ஆர்ப்பரிக்கும் சமுத்திரத்தின் இரைச்சலுடன் அவர்கள் அன்றிரவை இடைநடுவில் கழித்தனர். மிக அதிகாலையிலேயே அவர்கள் பயணப்பட்டனர்.

“மாலைப்பொழுதாவதற்குள் நாம் கடந்து விடவேண்டும்...” என்றாள் பெருந்தாய். முதல் நாள் பயணத்துடன் பலர் களைத்திருந்தனர். நடந்து நடந்து வைரமேறிய அவர்களின் பாதங்கள் முருகைக்கற்கள் கீறி வலிகண்டன. சமுத்திரக்காற்றின் குளிர்ச்சி வெற்றுடல்களைத் தழுவி நடுங்கவைத்தன. வயோதிபர்கள், குழந்தைகள் தம் உடலைத் தோல்களால் போர்த்திக் கொண்டாலும் குளிர்ச்சி ஊடுருவி விறைக்கவைத்தது.

“எனக்கு ஏனோ பயமாக வீருக்கிறது...” என்றாள் கவலையுடன் உதி. நிம்மதியாகத் தாயிரபரணி ஆற்றங்கரையில் வாழ்ந்த

வாழ்க்கையை விட்டு இப்படிச் சமுத்திரத்தின் நடுவே நிலப்பாலத்தில் கால்கடுக்கப் பயணப்படுவதை எண்ண அவளுக்குப் பயமாகவிருந்தது மரங்களற்ற வெளியில், பகலில் சூரியனின் வெப்பக் கதிர்களைத் காங்கியும் இரவில் நிலவின் ஒயியிலும் நடப்பது எதற்காக என அவள் எண்ணத் தொடங்கினாள் நீர்த்தாகத்தைத் தீர்க்க மாலைநேர மழைக்காக வானத்தைப் பார்க்க நேர்ந்து விட்டது.

‘நானிருக்கிறேன் உதி’ என்றான் பெருமகன் ஆதரவாக. “பெருந்தாய் பிழை செய்ய மாட்டாள். இன்னமும் ஒருநாள் பொழுது தீவை அடைந்து விடுவோம்.”

அன்று மாலை ஓரிடத்தில் அவர்கள் தங்கினர். அன்றும் வானம் பொய்க்கவில்லை. இந்து மகாசமுத்திரத்தின் மத்தியை ஊடுருவிச் செல்லும் பாக்குத் தொடுகடலின் மத்தி. நிலவின் ஒளியில் சமுத்திரத்தில் இராட்சத விலங்குகள் எழுந்து விழுவது தெரிந்தது. உதி பயத்தில் பெருமகனுடன் ஒட்டிக்கொண்டாள்.

அக்கூட்டத்தில் மூவர் நோய்வாய்ப்பட்டனர் என்பது தெரிந்தது.

மறுநாள் அதிகாலை அவர்கள் பயணப்பட்டனர். வானத்தில் ஆதவன் எழுந்த வேளையில் அவர்கள் பாதையில் கிடந்த நான்கு மனித எலும்புக்கூடுகள் கலக்கத்தைக் கொடுத்தன. அதீவிற்குச் செல்ல முயன்று தோற்றவர்கள். அல்லது அதீவிற்குச் சென்ற குழுவில் நோய்வாய்ப்பட்டுப் பின்தங்கியிருந்தவர்கள். அந்த எலும்புக் கூடுகளைக் கடந்து அப்பால் செல்ல அவர்களால் முடியவில்லை. இறந்தவர்கள் அவ்விடத்தில் பேய்களாக

அலைவதாக ஒருபிரமை. அவர்களின் தயக்கத்தைக்கண்ட பெருமகன் முன்னே வந்து அந்த எலும்புக் கூடுகளைத் தூக்கிக் கடலில் வீசிவிட்டான். அவை சிதைந்து கடலில் கலந்தன.

அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர். மதியவேளையில் அவர்கள் முன், நூறு யார் அகலத்தில் துண்டிக்கப்பட்ட நிலப்பாலம் குறுக்கிட்டது. இக்கரையிலிருந்து பார்க்கும் போது அக்கரை தெரிந்தது.

“இதை எப்படிக்கடப்பது?” என்றாள் பயத்துடன் நடுத்தி.

“நீரால் துண்டித்திருந்தாலும் நிலம் தெரிகிறது. ஆழமில்லைப்போல இருக்கிறது” என்றாள் பெருந்தாய்! “பெருமகன், சென்று பார்... ஓரியும் கூடச் செல்.”

பெருமகன் அவதானமாக நீரில் இறங்கி நடக்க அவனை ஓரி தொடர்ந்தாள். நீர் இடுப்பளவு பாய்ந்தது. ஆனால் வடக்குத் தெற்காக நீரோட்டமாக விரைந்தது. சிலவிடங்களில் ஓரி தவறி விழுந்தாள், நீரோட்டத்தால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்த வேளையில் பெருமகன் அவள் கரத்தைப்பற்றிக் காப்பாற்றினான்.

“என்னிலும் பார்க்க பல சாலிதான்...” என்றாள் ஓரி.

அக்கரையில் பெருமகன் ஏறினான். எதிர்க்கரையில் நிற்பவர்களை வருமாறு சைகைகாட்டினான். அவர்கள் அவதானமாக நீரில் இறங்கிக்கடக்க வெகுநேரம் எடுத்தது. உதி கைகளில் குழந்தையோடு நடந்துவரச் சிரமப்பட்ட போது பெருமகன் நீரில் இறங்கி அவளைக் கரம்பற்றி அழைத்து

வரும் போது தான் அந்தச் சம் பவம் நிகழ்ந்தது. எல்லாருக்கும் பின்னால் இறுதியில் வந்து கொண்டிருந்த நடுத்தி, பெருமகன் முன்னே வந்து உதியைப்பற்றி அழைத்துச் செல்வதைக்கண்டு சினங்கொண்டவேளையில், காலி டறி நீரில் சரிந்தாள். நீரோட்டம் அவளை வடக்கே இழுத்துச் சென்றது. அவள் எவ்வளவோ எதிர்த்து நீந்த முயன்றும் அது அவளை இழுத்தது. அவள் கரங்கள் சோர்ந்து போயின. அபயக் குரல் எழுப்பி அலறினாள். எவராலும் துணிந்து நீரில் பாய முடியவில்லை.

“அவளைக்காப்பாற்றுங்கள்” என்றாள் உதி.

பெருமகன் நீரில் பாய்ந்து அவளை இழுத்து வந்து கரையில் போட்டான். வெகுநேரம் நடுத்தி அவ்விடத்தில் அமர்ந்திருந்து விம்மியழுதாள்.

அவர்கள் தொடர்ந்து பயணப்பட்டனர். நோய் வாய்ப்பட்டவர்களில் இருவர் நடுவழியில் மயக்கமுற்று விழுந்தனர். ஒருவன் மரணமடைந்தான். நான்கு குழந்தைகள் நடுவழியில் இறந்து போயின.

குருசடையையும் மன்னாரையும் இணைக்கின்ற இருபத்தெட்டு மைல் நிலப்பாலத்தைக்கடக்க அவர்களுக்கு நான்கு நாட்கள் எடுத்தன.

கி. மு. 28000 ஆண்டின் இரண்டாம் பெளர்ணமியில் அவர்கள் மன்னாரைக் கதம்பநதிக்கரையில் அடைந்தனர்.

6

கதம்பநதிக்கரையில் (அருவியாறு) அவர்கள் நான்கு நாட்கள் தங்கினர். உண்மையில் அவர்

களுக்கு அச்சுழல் பிடித்துக் கொண்டது. தெளிந்த நீரும் மணற் பரப்பும் காடு நிறைந்த உணவுகளும் மகிழ்ச்சியைத்தந்தன.

“இங்கு தங்குவோமா?” என உதி கேட்டாள்.

“பெருந்தாயின் முடிவைப் பொறுத்தது ..” என்றான் பெருமகன்.

“இவ்விடத்தில் தங்குவது நல்லதல்ல. நாங்கள் இன்னமும் தெற்கே செல்வோம். நமக்கென தனியாக பெரும்பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இவ்விடத்தில் இன்னமும் அங்கிருந்து எங்களைப்போல பலர் வரலாம்.” என்றாள் பெருந்தாய்.

“எங்களுக்கு முன்னரே இத்தீவிற்கு வேறு யாராவது வந்திருப்பார்களா?”

“யாருக்குத் தெரியும். விலங்குகள் எங்களைப்பார்த்து வெருட்சியடையவில்லை. பறவைகள் சலவரமடையவில்லை. மனிதர்கள் இங்கு புதியவர்கள் ..”

“இந்தநிலப்பாலம் அப்படியே இருக்குமா?” என உதி மெதுவாகக்கேட்டாள்.

“நீண்டகாலமிருக்காது என நினைக்கிறேன். நீர் அள்ளிச் சென்றுவிடும். பலவிடங்களில் தகர்ந்து போயிருக்கிறது .. ஏன் கேட்டாய், உதி?”

“தகர்ந்து போனால் இனி வேறெவரும் வரமாட்டார்கள்...”

“சரியான சுயநலம் உனக்கு...”

“நாங்கள் அங்கேயே இருந்திருக்கலாம்...”

“மனிதர்கள் ஓரிடத்தில் இருக்கப்பிறந்தவர்களல்லர்..”

“நீ அங்கு திரும்பிச்செல்வாயா?”

“ஏன் செல்லவேண்டும்? அங்கு யாரிருக்கிறார்கள்; என்ன விருக்கிறது? இங்குதான் நீ இருக்கிறாய்... எங்கள் கூட்டத்தினர் இருக்கிறார்கள்..”

வெண்கொக்குகளும் நீர்க்காகங்களும் தென்திசையில் பறந்து சென்றன. ஓரிடத்தில் அவை திசைதிரும்பி கிழக்காயும் மேற்காயும் பறந்து மறைந்தன.

“இத்தி என்மீது கோபமாக விருக்கிறான் .. உன் மீது நடுத்தி கோபமாக இருப்பது போல..”

பெருமகன் மௌனமாக விருந்தான்.

“இத்தி நல்லவனல்லன். கவனம் பெருமகன்..... அவன் ஓரியுடன் சேர்ந்து எங்களை அடிக்கடி கவனிக்கிறான். இப்பொழுது கூட...”

“வீணாகக்கவலைப்படாதே, உதி, பெருந்தாயின் தலைமையில் அப்படி எதுவும் நடக்க முடியாது..”

பிறைநிலவைக் கருமுகில் மூடிப்படர்ந்தது.

7

உதி பயந்தவாறு நடந்தது.

ஓரியின் தலைமையில் வேட்டைக்குச்சென்றவர்களில் பெருமகனும் இத்தியும் அடங்கினர். கதம்பநதிக்கரையோரமாக அவர்கள் ஒரு மாலைப்பொழுதில்

PUBLIC LIBRARY, JAFFNA. CHINESE BRANCH LIBRARY

நடந்தனர். விலங்குகள் நீருந்த வரும் நிலையொன்றில் மறைந்து தங்கினர். நீண்ட நேரக் காத்திருப்பின் பின்னர் மரைகள் ஒரு மந்தை நீருந்த ஆற்றில் இறங்கியது. குறி தவறாது பெருமகனின் கல்வேல்மரை ஒன்றில் பாய்ந்த அதே கணம் பெருமகனின் மரணஓலி காட்டைக் கலக்கியவாறு எழுந்து மறைந்தது.

இத்தி அவ்விடத்திலிருந்து ஓடிவந்தான்.

“பெருமகனைச் சிறுத்தை ஒன்று தாக்கி இழுத்துச்செல்கிறது...”

ஓரியும் ஏனையோரும் அவனை ஐயத்துடன் பார்த்தனர்.

நடந்ததைக் கேள்விப்பட்ட உதி வீரிட்டு அழுதாள். அவளால் அவர்கள் கூறியதை நம்ப முடியவில்லை. ஏதோ சதி நடந்திருக்கிறது.

“நீ அவனைக்கொன்றுவிட்டாய்?” என்று நடுத்தி குற்றம் சாட்டினாள்: “அவன் விலங்குகளால் வேட்டையாடப்படக் கூடியவனல்லன்.”

பெருந்தாய் இத்தியைச் சந்தேகத்துடன் பார்த்தாள்.

“பெருமகனின் உடலைத் தேடிப்பாருங்கள்.”

குறிப்பு:

‘பழைய வானத்தின் கீழே...’ என்ற இந்த நெடுங்கதையின் நம்பகத் தன்மைக்குரிய ஆதாரங்கள் இரண்டுள்ளன. அவை:-

1. மயோசின் என்ற புவிச்சரிதவியற் காலத்தில் கடலின் கீழிருந்து யாழ்ப்பாணக்

பெருந்தாயின் கட்டளை இத்தியைக்கிலிகொள்ள வைத்தது. அவன் விக்கித்து நின்றான். பெருந்தாயின் கட்டளைப்படி பெருமகனின் சடலத்தைத்தேடிப் போனவர்கள் அவனைக் குற்றுயிராகத் தூக்கி வந்தனர். இத்தி நிலைகுலைந்துபோய் பெருந்தாயின் காலடியில் விழுந்தாள்.

“தாயே, என்னை மன்னித்து விடுங்கள்...”

உதி வீரிட்டபடி ஓடிவந்து பெருமகனைக்கட்டிக்கொண்டாள். விழிகள் நீரைச்சொரிந்தன. அவள் விழிகளில் கனல் பறக்க இத்தியை வெறிகொண்டவள் போலப்பார்த்தாள்.

இத்தியின் உடல் பயத்தால் நடுங்கியது.

“அவனை அடித்துக்கொல்லுங்கள்...” என்று உதி பெருங்குரலில் அலறினாள்.

எல்லாரும் பெருந்தாயைப் பார்த்தார்கள். பெருந்தாய் தன் கூட்டத்தினரை விழிகளால் மேய்ந்தபடி, தன் வலக்கரத்தில் கல்வேலை உயர்த்தியபோது இத்தி, “வேண்டாம் தாயே” என்று அலறினாள்.

எக்கணத்திலும் கல்வேல் இத்தியின் மார்பில் பாயலாம். அவன் விழிகள் தன்கூட்டத்தாரிடம் யாசித்தன.

“துரோகி, இங்கிருந்து ஓடிவிடு...” என்று பெருந்தாய் கட்டளையிட்டாள்.

“தாயே...”

“ஓடிவிடு... இக்கூட்டத்தினரின் ஒற்றுமையைக் குலைத்த பாவி நீ இனியும் எங்களுடன் இருக்க முடியாது. ஓடு... ஓடு...”

இத்திக்கு தமிழிலிக்குழுவின் நடைமுறைச்சட்டங்கள் புரியும். மெதுவாக எழுந்தான். தன்கூட்டத்தினரை நீர் மல்கப்பார்த்தான். பின்னர் வடபுறமாக ஓடத்தொடங்கினான். காட்டு மரங்களிடையே அவன் ஓடிமறையும் வரை பெருந்தாயின் ஓங்கிய கரம் இறங்கவில்லை.

உதியின் விம்மல் எழுந்தது.

“பாவி. உன்னால் இருவரை இழந்தோம்.....” என்றாள் வெறுப்புடன் பெருந்தாய்.

இரண்டு நாட்களின் பின்னர் பெருமகன் இறந்துபோனான். அவன் இறந்ததும் அவர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு வழமை போல நகர்ந்தனர். தென்புறமாக நான்குநாட் பயணப்பட்டுக் கொணர் நதியை (கால ஓயா)க் கடந்தனர். அவ்விடத்தின் சூழல் பெருந்தாய்க்குப்பிடித்துக்கொண்டது.

“நாங்கள் இங்கேயே தங்குவோம், இதுவே தாமிரபரணி” என்றாள் முடிவாக. மாலைக் கதரவன் மேற்கில் சரிந்துகொண்டிருந்தான்.

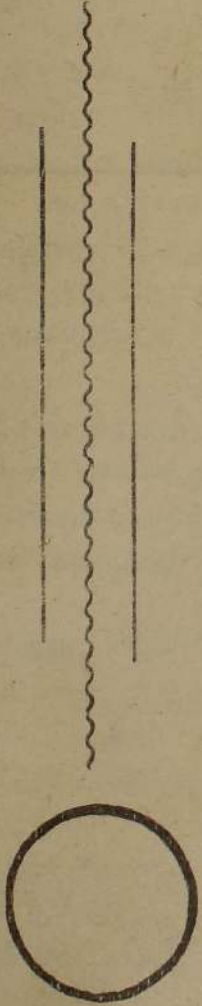
குடா நாடும் தீவுகளும் அடங்கிய சுண்ணாம்புக்கற் பிரதேசம் மேலுயர்ந்தது. பாக்குத் தொடுகடலில் மேலெழுந்த இந்த நிலப்பரப்பு இந்தியப்பெருநிலத்தோடு இணைந்திருந்தது. புவிச்சரிதவியல், கல்லியற் சான்றுகள் இந்த நில இணைப்புக்கு ஆதாரங்களாகவுள்ளன. எனவே, மயோசின் காலத்திலிருந்து ஏறத்தாழ

கி. மு. 28000 ஆண்டுகள் வரை இந்த இயற்கை நிலப்பாலம்நிலைத்திருந்திருக்க வேண்டும். பின்னர் கடற்கோளிறகுள் ளாகியது. உயிரினங்களின் இடப்பெயர் விற்கு இந்த நில இணைப்பு உதவியது.

2. தென்னிந்தியாவின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாயும் தாமிரபரணி நதிக்கரையோரத்தில் ஆதித்திராவிட இனமக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். ஆதிச்சநல்லூரி. வைப்பாறு, குருசடை முதலானவை கீழைக்கரையோர குடியிருப்புகளாக விளங்கி

வெளிச்சம்
போராட்ட இலக்கியத்தை
புதிய எழிலுடன் வழங்க
வாழ்த்துகின்றோம்;

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
யாழ்ப்பாணம்;

யுள்ளன. தென்னிந்தியத் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையோரத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்த மக்களே, ஈழத்தின் தாமிரபரணி மக்கள் என்பது வரலாற்றாசியரீர்களின் முடிவு.

எனவே புவிச்சரிதவியலுண்மையையும், வரலாற்று முடிவுகளையுமிணைத்து இந்த நெடுங்கதை எழுதப்பட்டது. இது நம்மை ஆனங்காண்கின்ற முயற்சி. இக்கதையின் தலைப்பு 'செம்பியன் செல்வனு'க்குரியது. அவர் இதே தலைப்பில் வேறொரு சிறுகதையை ஏற்கனவே எழுதியுள்ளார். □□

வெளிச்சம் மேலும் சிறப்புடன்
பொலிவுற
எங்களின் வாழ்த்துகள்

யோஸ்கோ

மருத்துவமனை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்;

- ஸ்கிரீன் பிறிண்டிங் வேலைகள்
- புத்தக அட்டைகள்
- சுவரொட்டிகள்
- வர்ணப் படங்கள்
- திருமண அழைப்பிதழ்கள்
- பிறந்த நாள் வாழ்த்து மடல்கள்
- பூப்புனித நீராட்டுவிழா அழைப்பிதழ்கள்

என்பனவற்றைச் சிறந்த முறையில்
உங்கள் மனநிறைவுடன் செய்துகொள்ளுங்கள்

○ அந்திவானம் பிறிண்டிங்

அந்திவானம் ஸ்கிரீன் பிறிண்டிங்

நாவலர் வீதி, (ஐந்து சந்தி)
யாழ்ப்பாணம்.

வெளிச்சத்தின் வெள்ளி இதழுக்கு
எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

தேன்சிந்தும் ஐஸ்கிரீம் வகைகளுக்கும்
மற்றும்
கோழிபுரியாணி வகைகளுக்கும்

ஹொட்டேல் ரொலெக்ஸ்

HOTEL ROLEX

340, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சம காலத்தமிழ்ப் புனைகதை

தமிழ்ப்புனைகதைத் துறையில் எண்பதுகளின் பின்னால் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் சில பற்றிய அவதானிப்புக்களும் சிந்தனைகளும்

கார்த்திகேசு . சிவத்தம்பி
முதுதமிழ்ப் பேராசிரியர்

நான்கைந்து ஆண்டுகளின் முன்னர் ரஞ்சகுமாரின் 'மோகவாசல்' சிறுகதைத் தொகுதியை முதலில் வாசித்த பொழுது குறிப்பாக 'கோசலை,' 'கோளறு பதிகம்' என்னும் படைப்புகளை வாசித்தபொழுது புனைக்கதைத்துறையில் ஒரு புதிய "வெளிப்பாட்டு முறைமை" தோன்றி விட்டதை உணர முடிந்தது. அதன் பின்னர் உமா வரதராசனின் உண்மையான தீர்ப்பு என்ற தொகுதியை (அது ஏற்கனவே வெளிவந்திருந்தது) வாசித்த பொழுது அப்புலப்பதிவு சரியென்றே தோன்றியது.

இவையிரண்டுக்கும் பின்னர் தான் காலச்சுவடு மலரை வாசிக்கும் வாய்ப்புக்கிட்டிற்று. (இதவும் முன்னர் வெளிவந்த ஒன்று. எனது கைகளுக்கு மிகக் காலந்தாழ்த்தியே எட்டிற்று)

தொடர்ந்து, தோப்பில் முகம்மது மீராளை வாசித்த பொழுது, முதலில் புலப்பதிவாக இருந்த அப்பிராயம் திட்டவாட்டமான கருத்தாக முகிழ்க்கத் தொடங்கிற்று.

அண்மைக் காலத்தில் தமிழ்ப்புனைகதையுலகில் தம்மை இறுகப் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள படைப்பாளிகள் சிலரை வரிசைப்படுத்திப் பார்ப்போம்.

கோணங்கி
தமிழ்ச்செல்வன்
ஜெயமோகன்

விமலாதித்த மாமல்லன்
சுரேஸ்குமார இந்திரஜித்
ரஞ்சகுமார்
உமா வரதராஜன்
தோப்பில் முகம்மது மீரான்

இவர்களுடைய ஆக்கங்களுடன் பரிச்சயமானவர்களுக்கு ஒரு உண்மை நிச்சயமாகப் பளிச்சிடும். இவர்கள் பார்வை ஏறத்தாழ ஒரேமாதிரியானது. அதே வேளையில் மற்றைய எழுத்தாளர்களினது நோக்கிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டது.

இவர்களது பொதுப் பண்புகளாகப் பின்வருவனவற்றைச் சொல்லலாம்.

- கதைச்சித்திரிப்பின் பொழுது பாத்திரங்களை மிக ஆழமாக - பாத்திரங்களின் மனசை மிக ஆழமாகப் பார்க்கும் தன்மை.
- முற்றிலும் ஆள் நிலைப்பட்ட தனிமனித அநுபவங்களே மேற்கிளம்புகின்றன.
- சிலர் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் சித்திரிப்பர். சிலர் அந்தப் பிரக்ஞையில்லாமல் தனியே பாத்திரத்தின் ஆள் நிலைப்பட்ட உள்மன ஓட்டத்தைச் சித்திரிப்பவர்களாகவுள்ளனர்.

□ இவர்களின் கதை கூறுமுறைமை (Narration) வித்தியாசமானது.

□ இவர்களின் “மொழி” வித்தியாசப்பட்டது.

இந்த மாற்றங்கள் எண்பதுகளின் நடுக்கூற்றிலிருந்து தெரியவந்து தொண்ணூறுகளில் முனைப்படைந்துள்ளன.

இக்கட்டத்தில், புனைகதை என்னும் வடிவத்தின் இயல்புகள் பற்றி நினைவூட்டிக் கொள்ளல் அவசியமாகின்றது.

எழுத்தாளர் தான் பார்த்துக் “கதையை” ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளும் முறைமையில், புனைகதையானது நிஜவாழ்க்கையில் ஒரு மாதிரியமான அமைகின்றது.

இந்த “மாதிரிய” அமைப்புக்கு எழுத்தாளரின் அநுபவம் முக்கியமாகின்றது.

கதையைச் சொல்லுவதற்குத் தீர்மானித்துக் கொண்ட நோக்குமுறைமை இந்த மாதிரியத்தின் தன்மையைத் தீர்மானிக்கும்.

மேற்கூறிய எழுத்தாளர்கள் தீர்மானிக்கும் நிஜவாழ்க்கையின் மாதிரியங்களையும், அவர்கள் “கதைகூற” எடுத்துக் கொள்ளும் கோணத்தையும், அதற்குப் பயன்படுத்தும் மொழியையும் நோக்கும் பொழுது, இந்த எழுத்தாளர்கள், முந்திய எழுத்தாளர்களிலிருந்து வேறுபட்டவர்கள் என்பது தெரியவரும்.

இக்கட்டத்தில் புனைகதை வடிவம் பற்றிய சில வரலாற்றுண்மைகளை மீட்டுக் கொள்ளல் அவசியம்.

புனைகதையின் வருகையுடனும் ஏற்புடனும் யதார்த்தபாணி எழுத்து தவிர்க்க முடியாத ஒன்று ஆகின்றது.

இந்த யதார்த்த முறைமை வந்த பொழுது, எழுத்தாளன் விவரிக்கின்றவனாக மாத்திரமில்லாமல் (காவியங்கள்) பிரதானமாக அவதானிப்பாளனாகவே அமைந்து விடுகிறான். அந்த அவதானிப்பின் மூலம், தனது நோக்குக்கு ஏற்ப சில வற்றை முதன்மைப்படுத்திக் “கதையை” ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்கிறான்.

அவதானிப்பவனாக இருப்பதனால் இவன் டத்து ஒரு புறநிலை நோக்கு அவசியமாக வேண்டப்படும். (புறநிலைநோக்கு என்பதிலும் பார்க்க “விடயநோக்கு” என்பதே பொருத்தம். அதாவது எடுக்கும் பொருளை தனக்கு அப்பாலான ஒரு விடயமாக / பொருளாக (Objectப்பார்த்தல்) அவ்வாறு அவன் நோக்குவது தனது வாழ்க்கையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அதனையும் அவன் “அவதானிக்கிறான்”.

இந்தப் புறநிலை அவதானிப்புக்கான மனநிலையை, நோக்குதிறனை அவனது கருத்து நிலை தருகிறது.

அந்த நிலையில் அவன் அப்பொருளை “எடுத்துக் கூறுகின்ற முறைமை” அல்லது கதை சொல்கின்ற முறைமை அவதானிப்பவரின் தன்மையிலேயே அமையும்.

பெரும்பாலான புனைகதைகளை எழுதும் பொழுது பெரும்பாலான புனைகதையாசிரியர்கள் இம்முறையிலேயே எழுதுகின்றனர்.

இப்படி எழுதும் பொழுது யதார்த்தமும் சில மரபுகளை மேற்கொண்டு விடுகிறது.

இந்தப் புதிய எழுத்தாளர்களோ தாம் எழுதும் வாழ்க்கையை, அவதானிப்பாளராக இல்லாமல் அதாவது தூரப்படுத்தி வைத்துப் பார்த்து மற்றவர்களுக்குச் சொல்பவர்களாக இல்லாமல், தாம் சொல்லுகின்ற விடயத்தினுள் தாமும் நிழ்பவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

இவர்கள் தாம் சித்திரிக்கும் வாழ்க்கையை வெளியே நின்று கொண்டு பார்க்காமல், அதற்குள்ளேயே நின்று கொண்டு, தமது அநுபவங்களினூடாகப் பார்க்கிறார்கள்.

இதன் காரணமாக இவர்களின் “கதை சொல் முறைமை” மாறியுள்ளது. இவர்கள் கதைகளில் யதார்த்தம் புதியவடிவத்தை எடுக்கின்றது.

இது ஒரு ஆள் நிலைப்பட்ட மொழியைக் கொண்டு வந்துள்ளது. (ஜெயமோகனின் “நாகம்” இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம்)

இவர்கள் இவ்வாறு உள் நின்று பேசுவதால் மொழியில் மாற்றம் உண்டாகி விடுகின்றது. முழுமையான வாக்கியங்கள் என்பது முழுமையான

சிந்திப்பின் வெளிப்பாடு. சிந்திப்பில் முறிவுகள், தொடர்பின்மைகள் இருப்பின், அது வாக்கிய அமைப்பிலும் தெரியவரும்.

இந்த எழுத்தாளர்களின் மொழியமைதியைப் பார்க்கும் பொழுது, இவர்கள் அந்தக் கதையின் உள்ளிருந்து கொண்டு அதனை எடுத்துக்கூறுவது தெரியவரும். ('கோசலை' நல்ல உதாரணம்)

இத்தகைய ஒரு நிலையில் மனப்பதிவுகளைச் சுட்டுகின்ற சொற்களின் அமைவு முறைமையே தெரிய நிற்கும்.

இத்தகைய ஒரு மாற்றம் ஓவியத்திலும் ஏற்பட்டது.

இதன் காரணமாக தமிழ்ப் புனைகதையின் மொழிநடை மாறத் தொடங்கியுள்ளது. இந்த மாற்றத்தை முன்னர் நாம், மௌனி, லா. ச. ரா ஆகியோர்களிடத்துக் கண் நள்ளோமெனினும், அது இப்பொழுதே ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கிய நோக்குடன் இணைந்து வருகின்றது. கி. ராஜ நாராயணன் பயன்படுத்தியுள்ள நாட்டார் முறைமைக் கதைசொல் மரபும் இவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளது.

இந்த மொழி படிமங்களை நம்பி நிற்கின்ற ஒன்றாகும். 'கோசலை' என்பது ஒரு நல்ல படிமம். போராளி ராமனாக நிற்கின்றான் என்பது அவன் தாயைக் கோசலை என்பதன் மூலம் முனைப்புடன் தெரிய வருகிறது. ஜெயமோகனின் 'திசைகளின் நடுவே' என்னும் சிறுகதையிலும் இந்தப் படிமப் பொலிவைக் காணலாம்.

மேலும் இந்த எழுத்து முறைமை காரணமாக எழுதப்பட்டிருப்பதற்கு இரு நிலைப்பட்ட கருத்துக்கள் உண்டாகின்றன. வெளிப்படையாக

சொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கருத்து. அதை வாசிக்கும் பொழுது, அதன் உள்ளார்த்தமாக இருக்கும் ஒரு 'தொனி'ப்பொருள் என இரு நிலையில் அர்த்தம் ஏற்படுகின்றது.

இந்த எழுத்து முறைமையின் ஒரு முக்கிய அம்சம் இது சனரஞ்சகச் சஞ்சிகைகளிற் காணப்படா மையாகும்.

இது ஒரு முக்கியமான விடயம். ஏனெனில் நமக்குச் சஞ்சிகைகள் மூலமாகவே புனைகதை வடிவமே வந்தது. புனைகதைத் தளத்திலேயே வளர்ந்தது.

ஆனால் இன்றோ காத்திரமான புனைகதை சனரஞ்சகச் சஞ்சிகைகளிலிருந்து விலகிவிட்ட தென்றே கூறவேண்டும்.

சனரஞ்சக சஞ்சிகைகளில் வரும் பொழுது புனைகதை வாசகமட்டத் தேவைகளுக்காகத் தன்னை இயைபுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு தேவையிருந்தது. இப்பொழுது அந்த 'விட்டுக் கொடுப்பு' அவசியமில்லை. அத்தகைய நெகிழ்ச்சி வாசிப்புக்கான புனைகதைகள் தனியாகவே பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

இந்த நிலையில் புனைகதை அதன் செம்மையுடன் பொலியத் தொடங்குகின்றது.

மேனாடுகளில் இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின் பின்னரும், பின்னர் 1967இல் பின்னரும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இப்பொழுது தமிழினுள்ளும் வந்து விட்டன.

இந்த மாற்றங்கள் சர்வதேசப் புகழ்படைக் கத்தக்க நாவல்களை வெளிக்கொணர வேண்டும்.

□□

உங்களின் சகலவிதமான கேக் தயாரிக்கும் பொருட்களுக்கும் பலசரக்குப் பொருட்களுக்கும் நாட வேண்டிய இடம்

அன்னராஜா களஞ்சியம்

158, மருத்துவமனை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

நாடு திரும்ப முடியல

கவிஞர் காசி, ஆனந்தன்

மாங்கிளியும் மரங்கொத்தியும்
கூடு திரும்பத் தடையில்ல
நாங்க மட்டும் உலகத்தில
நாடு திரும்ப முடியல்ல

சிங்களவன் படை வானில்
நெருப்பை அள்ளிச் சொரியுது!
எங்க உயிர்த் தமிழீழம்
சூடுகாடா எரியுது...

தாய் கதறப் பிள்ளைகளின்
நெஞ்சுகளைக் கிழிக்கிறான் ...
காயாகு முன்ன இளம்
பிஞ்சுகளை அழிக்கிறான் ...

பெத்தவங்க ஊருல
ஏங்குறாங்க பாசத்துல
எத்தனை நாள் காத்திருப்பம்
அடுத்தவன் தேசத்தில

உண்ணவும் முடியுதில்ல
உறங்கவும் முடியுதில்ல ..
எண்ணவும் முடியுதில்ல
இன்னுந்தான் விடியுதில்ல...

மாங்கிளியும் மரங்கொத்தியும்
கூடு திரும்பத் தடையில்ல,
நாங்க மட்டும் உலகத்தில
நாடு திரும்ப முடியல்ல,

நன்றி ராணி (10 - 04 - 94)

“

ஈழத்தின் அரசியல் கட்டுமானம் ஈழத்தின் கலை இலக்கியப் போக்குகளை வழி நடத்துகிறது. விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள யாழ்ப்பாணம் போராட்ட இலக்கியத்தின் தளமாக இருக்கிறது. இதற்கு வெளியே உருவாகின்ற கலை இலக்கியங்கள் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் முரண்படாமல் சிங்கள அரசைப்பற்றிய, தேசிய இனப்பிரச்சனை பற்றிய விமர்சனம் ஏதுமன்றி, நாளாந்த வாழ்விலுள்ள தமது பிரச்சனைகளை வெகு அவதானமாகப் பதிவு செய்கின்றன. இவற்றைப் படிக்கின்ற எவருக்குமே கொந்தளிக்கும் ஈழத்துத் தேசிய இனப்பிரச்சனையை இனங்காண முடியாது.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் கடந்தமூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நவீன வசதிகள் யாவற்றையுமே இழந்து போய் நிற்கின்றது. அங்கு மின்சாரம் சுத்தமாகவே இல்லை ஆனாலும் ஆச்சரியம். இங்கே கனன்றெரியும் கலை இலக்கியம், வேர் கொண்டு முளைத்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. காகிதமே தடை செய்யப்பட்ட மண்ணில் எல்லாப் பிரயத்தனங்களுடனும் பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன.

‘இனிவரும் ஈழத்தமிழ் இலக்கியம்’ கலைகள் என்பனபுடம்போடப்பட்டவையாக இருப்பதோடு இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கியமாகவும், கலைகளாகவும் அடையாளம் காணப்படும்” என்ற தமிழக எழுத்தாளர். விமர்சனர்களின் கூற்றில் உண்மை இருக்கிறது. இன்றைய தமிழ்நாட்டு கலை இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கோடு முற்றிலும் மாறுபட்டு நிற்கின்ற ஈழத்துக் கலை இலக்கியப் பாய்ச்சல் மேற்கூறிய கருத்தை உறுதி செய்வதாகவே உள்ளது. ”

(‘இந்தியர் டூடே இலக்கிய மலர்’ (1994-95) இதழில் எஸ். சுந்தரமூர்த்தி எழுதிய ‘பிரச்சனைகளின் நடுவே’ என்ற கட்டுரையில் இருந்து...)

மனிதனும் வரலாறும்

பிரம்மஞானி

4

இயங்கியல் ஆய்வு முறைமைக்கு இலக்கணமாகத் திகழும் கார்ல் மார்க்ஸின் 'மூலதனம்', முதலாளிய பொருள் உற்பத்தி உலகை ஆழமாக விசாரணைசெய்கிறது. 'தற்கால சமூகத்தின் பொருண்மிய இயங்குவிதிகளை பிட்டுக்காட்டுவதே இந்த ஆய்வுநூலின் இறுதி நோக்கம்' என 'மூலதனத்தின்' முன்னுரையில் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

சமூகக் கட்டமைப்பின் அடித்தளமாக பொருண்மிய அமைப்பு அமைந்திருக்கிறது. பொருண்மிய அமைப்பின் இயங்கு விதிகளே சமூகக் கட்டமைப்பின் அசைவியக்கத்திற்கு பிரதான காரணிகளாக விளங்குகின்றன. ஆகவே, பொருண்மிய அமைப்பின் இயங்குவிதிகளை கண்டுகொண்டால் சமூக இயக்கத்தின் போக்கினை, அதன் வரலாற்று நகர்வினைக் கண்டுகொள்ளலாம். இந்த நோக்கிலேயே முதலாளிய சமூகத்தின் உற்பத்தி வடிவத்தை 'மூலதனம்' அறுவைசெய்து பார்க்கிறது.

இந்த ஆய்வில், முதலாளிய உற்பத்தி முறையில் நிலவும் முரணியங்களை மிகவும் நுட்பமான முறையில் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார் கார்ல் மார்க்ஸ். இந்த முரணியங்கள் முதலாளியத்தை பெரும் நெருக்கடிக்குள் தள்ளிக்கொண்

டிருப்பதாக அவர் சுட்டிக்காட்டினார். இது முதலாளியத்தின் சிதைவுக்கு வழிகோலும் என அவர் நம்பினார்.

உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்ற பேரவாவில், முதலாளியமானது தொழில்நுட்பத்தை விருத்திசெய்து, கட்டுக்கடங்காத வளர்ச்சிப் பாதையில் செல்கிறது. இதன் விளைவுகளில் ஒன்றாக, இலாப விகிதாச்சாரத்தில் தவிர்க்கமுடியாத வீழ்ச்சி ஏற்படும். இது முதலாளியத்தின் உள்-முரண்பாடாக எழுந்து, முதலாளிய உற்பத்தி முறையை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யும். மறுபுறத்தில், முதலாளியத்தின் பெருவளர்ச்சி, முதலாளிய தொழிலாள வர்க்கங்களை இரு துருவமான பிளவில் இட்டுச் செல்லும். பெருமீன்கள் சிறுமீன்களை விழுங்குவதுபோல, பெருமுதலாளிகள் சிறுமுதலாளிகளை ஏப்பம்விட முதலாளிகளின் தொகை சுருங்கும். அதேவேளை, தொழிலாள வர்க்கத்தின் தொகை பெருகும். சுரண்டல் அதிகரிக்கும். தொடர்ச்சியாக வறுமையின் விளிம்பிற்கு பாட்டாளி வர்க்கம் தள்ளப்படும். சகித்துக்கொள்ளமுடியாத துன்பத்தில் உழைக்கும் வர்க்கம் உழலும். இதனால் பாட்டாளி வர்க்கம் புரட்சிவெடிக்கும். இவ்விதம் உள் - முரண்பாடாக எழும் நெருக்கடியால் முதலாளியமானது தனது புதைகுழியைத் தானாகவே தோண்டிக்கொள்ளும். அதன் புதைகுழியிலிருந்து ஒரு புதிய சமூகம் பிறக்கும். புதிய உற்பத்தி உறவுகளைக்கொண்ட ஒரு புதிய உற்பத்தி வடிவம் தோன்றும். இவ்வாறு 'மூலதனத்தில்' தீர்க்கதரிசனம் சொல்கிறார் கார்ல் மார்க்ஸ்.

கார்ல் மார்க்ஸின் தீர்க்கதரிசனம் பலிக்கவில்லை. முதலாளித்துவம் வளர்ச்சிகண்ட நாடுகளான பிரிட்டன் அல்லது ஜெர்மனியில் ஒரு சமூகப் புரட்சி வெடிக்கலாம் என கார்ல்மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தார். அவர் எதிர்பார்த்ததுபோல இந்நாடுகளில் புரட்சி நிகழவில்லை. புரட்சிகள் வேறு எங்கோ நிகழ்ந்தன. அதுவும் முதலாளித்துவம் முதிர்ச்சிகாணாத, நிலமானியத்தில் திளைத்துநின்ற ரஷ்யாவிலும் சீனாவிலும் புரட்சிகள் நிகழ்ந்தன. இந்தப் புரட்சிகளும் இயங்கியலின் தவிர்க்கமுடியாத நியதிகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் நிகழவில்லை. இங்கு புரட்சிகள் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டன. மனித செயற்பாட்டின் திண்ணியமான முனைப்பாக சமூக மாற்றங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

லெனினும் மாவோவும் இயங்கியல் ஆய்வு முறைமையைக் கையாண்டனர். முரணியக்

கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சமூக மெய்யுலகை ஆழமாக ஆராய்ந்தனர். ஆயினும், கோட்பாட்டு விளக்கத்துடன் நின்றுவிடாது செயற்பாட்டிற்கு முதன்மை கொடுத்தனர். கோட்பாட்டுடன் செயற்பாடு கைகோர்த்து நிற்கும் பொழுதுதான் புரட்சி சாத்தியமாகும் என்பதை வலியுறுத்தினர். இந்தக் கோட்பாடும், செயற்பாட்டு அனுபவத்தில் நெறிக்கப்படவேண்டும் என்பதை லெனின் சுட்டிக்காட்டினார். 'வெகுசனப் புரட்சி இயக்கத்தின் நடைமுறைச் செயற்பாட்டுடன் ஒன்றித்து நிற்கும்பொழுதே ஒரு புரட்சிகரக் கோட்பாடு முழுமையான வடிவத்தை எடுக்கிறது' என்கிறார் லெனின். மனித செயற்பாடுதான் மனித உலகில் மாற்றத்தை நிகழ்த்த வல்ல சக்தி என்பதை கார்ல் மார்க்ஸ் உணர்ந்திருக்கத் தவறவில்லை. உலகம்பற்றி விசாரணைகள் செய்வதில் அர்த்தமில்லை; உலகம் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும், என்பதை வலியுறுத்தியவர். அவரது அரசியல் எழுத்துக்கள் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. அப்படியிருந்தும், மூலதனத்தில் முதலாளியத்தின் தன்னியல்பான, தவிர்க்கமுடியாத சிதைவுபற்றி அவர் ஆருடம் கூறியிருக்கிறார்.

'மூலதனத்தில்' முதலாளியத்தின் சாவுபற்றி கார்ல் மார்க்ஸ் தெரிவித்த தீர்க்கதரிசனக் கூற்றுக்கள் சமூகச் சிந்தனையாளர் மத்தியில் பெரும் சர்ச்சையை எழுப்பியது

மார்க்ஸ் எதிர்வுகூறியதுபோல முதலாளித்துவம் செத்துவிடவில்லை. பதிலாக, அது பெரு வளர்ச்சி கண்டுவருகிறது. ஏகபோக முதலாளியமாக, அரசு முதலாளியமாக, ஆக்கநல முதலாளியமாக. காலத்திற்கு காலம், அது வெவ்வேறு வடிவங்களை எடுத்து விஸ்ப்ருபம் பெற்று வருகிறது. அது தேசிய எல்லைகளைக் கடந்து உலகக் கூட்டணி அமைத்து, சர்வதேச சக்தியாக பேயுருவெடுத்து, பூமியின் இரத்தத்தை குடித்துவருகிறது. அதன் பூதகர வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாமல் கம்யூனிச உலகமும் உடைந்து போய்விட்டது. இன்று, உலக முதலாளியத்தின் சிலந்தி வலைக்குள் முழு உலகமுமே சிக்குப்பட்டு நிற்கிறது.

இந்த நிலையில், முதலாளியத்திற்கு சாவு மணி அடித்து, கார்ல் மார்க்ஸ் விடுத்த மரண அறிவிப்பு, சர்ச்சைக்கு இலக்காகியதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

'மூலதனத்தின்' ஆய்வில், முதலாளியத்தின் உண்மை முகம் கண்டுகொள்ளப்படவில்லை; உலகத்தின் வளங்களையும், உழைப்பாற்றலையும் சுரண்டிக்கொழுக்கும் அதன் உற்பத்தி வலு செம்மையாக எடைபோடப்படவில்லை, என்பது சிலரது குற்றச்சாட்டு.

தொழில்நுட்பத்தின் தன்மையை, அதன் பேராற்றலை கார்ல் மார்க்ஸ் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது இன்னொரு சாரரது வாதம். உற்பத்தி சக்தியின் முக்கிய கூறாக விளங்கும் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியானது உற்பத்தி உறவுகளில் முரண்பாட்டையும், நெருக்கடியையும் தோற்றுவிக்கும் எனக் கருதுவது தவறு தொழில்நுட்பமானது மனித தேவையின் நிர்ப்பந்தத்தால் பிறக்கிறது. பொருள் உற்பத்தியை செழுமைப்படுத்துகிறது. அதன் நுண்ணறிவைப்பெற்று தொழிலாள வர்க்கம் வளர்கிறது. இந்த தொழிற்றமைமை முதலாளித்துவம் ஊக்குவிக்கிறது. முழு உலகத்தையுமே, ஒரு புதிய தொழில்நுட்ப யுகத்தை நோக்கி முதலாளித்துவம் நகர்த்திச் செல்கிறது. முதலாளிய உற்பத்தியின் மூச்சாக விளங்கும் இந்த தொழில்நுட்பத்தின் வீச்சை கார்ல் மார்க்ஸ் சரியாக மதிப்பாய்வு செய்யவில்லை என்பது இவர்களது நிலைப்பாடு.

'மூலதனத்தில்' கார்ல் மார்க்ஸின் தீர்க்கதரிசனம் பலிக்காது போனதற்கு மேற்குலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பிற்போக்கான உலகப் பார்வைதான் காரணம் என்பது சிலரது கருத்து. முதலாளியம் தனது வரலாற்றுப் போக்கில் நெருக்கடிகளை சந்திக்கத்தான் செய்தது; அப்பொழுதெல்லாம் புரட்சிக்கான புறநிலை எழுந்தது; ஆனால் பாட்டாளி வர்க்கம் புரட்சிகரப் பிரக்ஞையை பெற்றுக்கொள்ளவில்லை; தொழிலாள சக்தியை புரட்சிப் பாதையில் வழி

நடத்திச் செல்லும் தகைமையும் ஆற்றலும் மேற்குலக இடதுசாரித் தலைமைக்கு இருக்கவில்லை, என்பது இவர்களது வாதம். இன்று மேற்குலகப் பாட்டாளி வர்க்கம் செல்வத்தில் திளைக்கிறது; முதலாளிய அபிவிருத்திகளைப் பெற்று வாழவிருப்புகிறது; இதனால் புரட்சிகர சோசலிசப் போராட்டத்தில் நம்பிக்கையிழந்து நிற்கிறது. என்ற கருத்தையும் இவர்கள் முன்வைக்கிறார்கள்.

கார்ல் மார்க்ஸ், இயங்கியலை ஒரு சமூக ஆய்வுக்கருவியாக மட்டும் கையாளவில்லை; இயங்கியல் விதிகளின் தவிர்க்கமுடியாத நியதியின் அடிப்படையிலேயே சமூக இயக்கமும், சமூக மாற்றமும் நிகழ்வதாக அவர் நம்பினார்; இந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகவே முதலாளியத்தின் தவிர்க்கமுடியாத சிதைவுபற்றி அவர் ஆரூடம் கூறத் துணிந்தார். இப்படியும் அவருக்கு எதிராக ஒரு விமர்சனம் முன்வைக்கப்படுகிறது.

இவ்விதம் மூலதனத்தில் கார்ல் மார்க்ஸ் மேற்கொண்ட ஆய்வும், அவரது சில முடிவுகளும் பெரும் சர்ச்சையை எழுப்பியது. இந்த வாதப் பிரதிவாதங்களின் சாதக பாதக அர்ச்சுகள்பற்றி விளக்குவது இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமல்ல கார்ல் மார்க்ஸின் வரலாற்றுப் பொருளியத்தை ஒரு சமூக வரலாற்று விஞ்ஞானமாகக் கொள்ளமுடியுமா? என்ற பிரச்சனைகளை மட்டும் இங்கு பார்ப்போம்.

மார்க்ஸின் வரலாற்றுப் பொருளியம் ஒரு தத்துவதரிசனம் அல்ல; அது ஒரு சமூக வரலாற்று விஞ்ஞானம் என வாதாடுகிறார் அல்துசர். நவமார்க்சிய சிந்தனைப் பாரம்பரியத்தில் அல்துசரின் தத்துவார்த்த எழுத்துகள் மிகவும் பிரபலம் பெற்றவை. மேற்குலக சோசலிச சிந்தனையில் பெரும் சிலுசிலுப்பை ஏற்படுத்திய அவரது கருத்துக்களை மிகவும் சுருக்கமாக இங்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம்.

வரலாற்றுப் பொருளியத்தை ஒரு சமூக விஞ்ஞானக்காட்பாடாக நிறுவும் நோக்கில், கார்ல் மார்க்ஸ் படைத்த அரசியல், தத்துவார்த்த எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் சித்தாந்தவாதம் என ஒதுக்கிவிடுகிறார் அல்துசர். அதுமட்டுமன்றி, மார்க்சிய மரபுவழி தோன்றிய தத்துவச் சிந்தனையாளர்கள் பலரது எழுத்துக்களையும் அறிவியலுக்குப் புறம்பான கருத்தியல் என அவரால்

நிராகரிக்கப்படுகிறது. 'மூலதனத்தை' மட்டுமே முக்கிய ஆய்வுநூலாக அவர் மதிப்பாய்வு செய்கிறார். 'மூலதனத்தில்' மார்க்ஸ் அறிமுகம் செய்யும் முக்கிய கருத்தாக்கங்களை (உதாரணமாக, உற்பத்தி வடிவம், உற்பத்தி சக்திகள், உற்பத்தி உறவுகள், போன்றன) மையமாக வைத்து வரலாற்றுப் பொருளியத்தை ஒரு விஞ்ஞானக் கோட்பாடாக நிறுவ முனைகிறார் அவர். அல்துசரின் ஆய்வில், மார்க்சியம் ஒரு சமூக அமைப்பியல் கோட்பாடாகக் கொள்ளப்படுகிறது. விஞ்ஞானம் என்பதும் அறிவை உற்பத்திசெய்யும் ஒரு கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பாக விளக்கப்படுகிறது. 'மூலதனத்து' கருத்தாக்கங்களின் அடிப்படையில், மனித சமூகத்திற்கும், சமூக இயக்கத்திற்கும் அவர் கொடுக்கும் விளக்கத்தை இனிப்பார்ப்போம்.

சமூகம் என்பது முழுமையைக்கொண்ட ஒரு வடிவமைப்பு (STRUCTURAL TOTALITY). பல அமைப்புகளின் கூட்டமைப்பாக அது இயங்குகிறது. இந்த சமூக அமைப்புகள் ஒன்றோடு ஒன்று உறவுகொண்டு, ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து ஒரு சிக்கலான ஒருமைப்பாட்டில் செயற்படுகின்றன. இந்த சமூகக் கட்டமைப்பின் பிரதானமான அலகுக்களாக பொருண்மியம், அரசியல், கருத்தியல் ஆகியன இயங்குகின்றன. இந்த மூன்று முக்கிய அமைப்புகளின் ஒன்றியமாக சமூக வடிவமைப்பு அமையப்பெறுகிறது. சமூகத்தின் அமைப்புகள் ஒவ்வொன்றும், தனக்கே உரித்தான செயற்பாட்டைக் கொண்டவை. பொருளுற்பத்திச் செயற்பாடு, அரசியற் செயற்பாடு, கருத்து உற்பத்திச் செயற்பாடு, இப்படியாக. இந்த அமைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் சார்பு நிலையுடைய தனித்துவம்கொண்டவை. (RELATIVELY AUTONOMOUS) தன்னியல்பாக இயங்கியபோதும் ஒன்றோடு ஒன்று சார்ந்து நிற்பவை. இந்த அமைப்புகளின் செயற்பாடுகள், ஒன்றின்மீது ஒன்று தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒன்றின் தாக்கமும் அழுத்தமும் மற்றதைப் பாதிக்கிறது. இந்த சமூக அமைப்புகளின் செயற்பாடுகளும் உறவுகளும், ஒன்றின்மீது ஒன்று விழுத்தும் தாக்கங்களும் அழுத்தங்களும் சமூக இயங்குநிலைக்கும் அசைவியக்கத்திற்கும் காரணியாக இருக்கின்றன. இறுதியில், பொருண்மிய அமைப்பே சமூகக் கட்டமைப்பில் மாற்றத்தை நிகழ்த்த வல்ல நிர்ணய சக்தியாக அமைகிறது. அல்துசரின் சமூக அமைப்பியல் இறுதியில் பொருண்மிய அமைப்பிற்கே முதன்மை கொடுக்கிறது.

சமூக வரலாற்று விஞ்ஞானமாக, அல்தாசர் சித்தரித்துக்காட்டும் மார்க்சிய அமைப்பியலில் முரணிய விதி முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. முரணிய விதியே சமூக அசைவியக்கத்தின் இயக்கு விதியாக அமைகிறது. சமூகத்தின் பல்வேறு கூறுகளிலும், பல்வேறு நிலைகளில், பன்முகப் பட்டதாக முரணியம் செயற்படுகிறது. பன்முகப்பட்ட சமூக முரண்பாடுகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவாக சமூக மாற்றம் நிகழ்கிறது.

அல்தாசர் கற்பிக்கும் மார்க்சிய சமூக விஞ்ஞானம், வரலாற்று இயக்கத்தை ஒரு இயந்திர இயக்கமாக விளக்க முனைகிறது. அமைப்புகளும், அமைப்புகளின் உறவுகளும், அமைப்புகளின் பரஸ்பர அழுத்தங்களும், அந்த அமைப்புகளிலிருந்து தலைதூக்கும் முரண்பாடுகளும், அந்த முரண்பாடுகளின் கூட்டிணைந்த விளைவுகளும், என்ற ரீதியில் சமூக வரலாறு ஒரு இயந்திரக் கட்டமைப்பின் சக்கரமாகச் சூழல்கிறது. இதில், மனித செயலாண்மைக்கு இடமளிக்கப்படவில்லை. மனித உறவுகளுக்கும், மனித செயற்பாடுகளுக்கும் அப்பால் சமூக அமைப்புகளின் நிர்ணய சக்தி மேலாண்மை செலுத்துகிறது.

அமைப்புகளால் கட்டப்பட்ட அல்தாசரின் சமூக உலகில் மனிதர்களின் பங்கு சிறுமைப்படுத்தப்படுகிறது. மனிதர்கள் சமூக அமைப்புகளின் சுமைதாங்கிகளாக (BEARERS OF STRUCTURES) சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். சமூக அமைப்புகளால் வணையப்பட்ட பொம்மைகளாக உருவாக்கப்படுகிறார்கள். இந்த அமைப்பியல் விஞ்ஞானத்தின்படி மனித வரலாற்றை மனிதர்கள் படைப்பதில்லை. அமைப்புகளின் முரணிய இயக்கமே மனிதர்களையும் இயக்கி, மனித வரலாற்றையும் நகர்த்திச் செல்கிறது. ஒட்டுமொத்தத்தில் அல்தாசரின் வியாக்கியானம் மார்க்சியத்தை ஒரு வரண்ட விஞ்ஞானவாதமாக மாற்ற முனைகிறது.

மனித செயற்பாட்டை வலியுறுத்தி, மனித போராட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம்கொடுத்து, சமூக முரண்பாடுகள் பற்றியும் சமூகப் புரட்சி பற்றியும் கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதிய தத்துவார்த்த, அரசியல் நூல்களை அல்தாசர் நிராகரித்தமை மார்க்சிய சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு இழைக்கப்பட்ட பெரும் தவறு எனக் கண்டிக்கிறார் ஆங்கில தத்துவ அறிஞரான ஈ. பி. தொம்சன். மார்க்சியத்தை 'மூலதனத்திற்குள்' மட்டும் முடக்கி

அதற்கு விஞ்ஞான அந்தஸ்தை கொடுக்க முனையும் அல்தாசரின் முயற்சி, மார்க்சியத்தின் கருத்துப் பரப்பையும், செறிவையும், ஆழத்தையும் சிதைத்துவிடுகிறது என்கிறார் அவர். மார்க்சிய வரலாற்றியலுக்கு வரம்புகளைக் கட்டி, அதனை ஒரு அமைப்பியல் நியதிவாதமாக மாற்றியிருக்கிறார் அல்தாசர், என்பது தொம்சனின் குற்றச்சாட்டு. சதா இயங்குநிலையில் உள்ளதும், சதா மாறிக்கொண்டிருப்பதுமான வரலாற்று ஒட்டத்தை விசாரணைசெய்யும் ஆய்வுக் கோட்பாடுகள், காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப, நிகழ்வுப் போக்குகளுக்கு அமைய, மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும்; மிகவும் இறுக்கமான, அசைந்துகொடாத, அமைப்பியல் கோட்பாடுகளால் சமூக இயக்கத்தையும் மாற்றத்தையும் செம்மையாக ஆய்வுசெய்வது சாத்தியமல்ல, என்கிறார் தொம்சன்.

வரலாறு என்பது தொடர்ச்சியாக கட்டவிழ்ந்து செல்லும் மாற்றத்தையும் வளர்ச்சியும் போக்கையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இந்த வரலாற்று இயக்கத்தில் மனித செயலாக்கம் பிரதானமானது. மனிதர்களின் திண்ணியமான செயற்பாட்டின் முனைப்பாகவே சமூக உறவுகளிலும் சமூக உலகத்திலும் மாற்றம் நிகழ்கிறது. இந்த வகையில், மனிதர்களே வரலாற்றின் கதாநாயகர்கள். இந்த மனிதர்களை, தனி மனிதர்களாக அல்லாமல், சமூகப் பிறவிகளாகச் சித்தரித்து, வர்க்கப் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தி, வர்க்க முரண்பாட்டில் மோதும் எதிர்வு சக்திகளாக இணைக்கண்டு, அந்த முரணியப் போரில் கட்டவிழும் சமூக மாற்றத்தை வரலாறாகக் கற்பிக்கிறார் மார்க்ஸ். ஆனால் அல்தாசரின் மார்க்சியம், மனித செயலாக்க சக்தியை அமைப்புகளின் நிர்ணய சக்திக்குள் முடக்கிவிடுகிறது. வரலாற்றுப் பொருளியத்தை விஞ்ஞானமயமாக்கும் அவரது முயற்சி, மார்க்சியத்தை செழுமைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக வறுமைப்படுத்தியுள்ளது, என்றே சொல்லவேண்டும். இந்த உண்மை

மையை சுட்டிக்காட்டும் நோக்கில்தான் ஈ. பி. தொம்சன், அல்தூசாரை விமர்சித்து எழுதிய நூலுக்கு, *POVERTY OF THEORY* எனத் தலைப்பு வைத்திருக்கிறார்.

இன்னொரு கோணத்திலிருந்து, மார்க்சிய வரலாற்றியலை விஞ்ஞானமாகக்கொள்ளமுடியாது என வாதித்து, கார்ல் பொப்பர் (*KARL POPPER*) என்ற தத்துவ அறிஞர் ஒரு நூலை எழுதினார். அத்தந்த *POVERTY OF HISTORICISM* எனத் தலைப்பிட்டிருக்கிறார். கார்ல் பொப்பர் என்ன சொல்கிறார் என்பதை இங்கு சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

பௌதிகவியல், வானியல், உயிரியல் போன்ற இயற்கைசார் விஞ்ஞானங்களை (*NATURAL-SCIENCES*) ஒத்ததாக சமகவியலும், அறிவியல் அந்தஸ்தை எட்டிப்பிடிப்பதற்கு முயற்சிகளை செய்துவருகிறது ஆயினும் இயற்கைசார் விஞ்ஞானங்களைப் போன்று அவதானிப்பிலும், பரிசோதனை ஆய்வுமுறைமையிலும் சமகவியலை நெறிப்படுத்துவது கடினம். அது சாத்தியமும் இல்லை என்கிறார் பொப்பர்.

சமகம் ஒரு வித்தியாசமான உலகம். எண்ணற்ற மனித உறவுகளையும், செயற்பாடுகளையும் கொண்டதான சமக உலகமானது ஒருமையான சீரமைப்பைக் (*UNIFORMITY*) கொண்டதல்ல. அதனை ஒரு முழுமையான ஆய்வுப் பொருளாகக் கொள்ளமுடியாது. அன்றி, அனுபவத்திற்கு அகப்படும் மெய்ப்பொருளாக எடுத்து, பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தவும் முடியாது, என்பது பொப்பரின் நிலைப்பாடு.

அரசியல், சமக நிகழ்வுகளை அவதானித்து, அந்த நிகழ்வுகளை கால வரிசையில் பதிவு செய்து, அந்த வரலாற்றுப் பதிவின் அடிப்படையில் சமகத்தின் போக்குபற்றி பொதுவிதிகளை நிறுவிவிடலாமென சமகவியல் முயற்சிக்கிறது. இந்தப் பொதுவிதிகளின் அடிப்படையில், சமக வரலாற்று ஒட்டம்பற்றியும், எதிர்காலம்பற்றியும் எதிர்வுகூறவும் முயற்சிக்கிறது. இந்த முயற்சி சாத்தியமானதல்ல என்கிறார் பொப்பர். இப்படியாக வரலாற்றுத் தீர்க்கதரிசனம் கூற முனையும் அணுகுமுறையை வரலாற்றியம் (*HISTORICISM*) என அவர் சாடுகிறார். மார்க்சியம் இப்படியான ஒரு சமகத் தத்துவம்; வரலாற்று விஞ்ஞானம் அல்லது விஞ்ஞான சோசலிசம்

என்ற போர்வையில், அது எதிர்காலத்தை எதிர்வுகூற முனைகிறது, என்பது பொப்பரின் குற்றச்சாட்டு.

இயற்கைசார் விஞ்ஞானம் பெருவளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது; ஆயினும், சமகவியல், ஒரு விஞ்ஞானக் கோட்பாடாக இன்னும் தன்னை நிறுவிக்கொள்ளவில்லை என்று பொப்பர் கூறுவது உண்மைதான். இயற்கை வேறு; மனித உலகம் வேறு. இயற்கையின் ஒழுங்கு விதிகளில், நியதிகளில் மனித உலகம் இயங்கவில்லை. எனவே, இயற்கைசார் விஞ்ஞானங்களின் அடிப்படையில், ஆய்வுமுறைமையில் மனித உலகத்தின் மெய்யுண்மைகளை கண்டுகொள்ள முனைவது கடினமானது என்பதும் உண்மை. அப்படியாக, விஞ்ஞான அந்தஸ்தைப் பெறாத சமகவியல், வரலாற்றுத் தீர்க்கதரிசனம் கூறவிழைவதும் சாத்தியமல்ல. விண்வெளி விஞ்ஞானம், ஒரு சூரிய கிரகணத்தை அறுதிப்பிட்டு எதிர்வுகூறுவதுபோல, ஒரு சமகப் புரட்சி எப்பொழுது எந்த நேரத்தில் நிகழுமென சமகவியலால் தீர்க்கதரிசனம் கூறவிடமுடியாது. மார்க்சிய வரலாற்றியலாலும் அது முடியாது.

மார்க்சிய சமகவியல், வரலாற்றுத் தீர்க்கதரிசனம் கூறுவதையே தனது ஆய்வு இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறது எனப் பொப்பர் கூறுவது ஒரு தவறான மதிப்பீடாகும். 'மூலதனத்தில்' கார்ல் மார்க்ஸ் தெரிவித்த ஒரு சில தீர்க்கதரிசனச் கூற்றுக்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு மார்க்சிய சமக சிந்தனையை, ஒட்டுமொத்தமாக 'வரலாற்றியம்' என அவர் நிறுவ முனைவது மிகவும் அபத்தமானது.

சமகம் என்பது மிகவும் சிக்கலான மனித உறவுகளால் பின்னப்பட்ட ஒரு விசித்திரமான உலகம் என்பதால், அதனை ஒரு பௌதிகப் பொருளாக ஆய்வுகூடப் பரிசோதனைக்கு எடுத்துச்செல்ல முடியாதுதான். ஆனால், அதேவேளை சமக உலகத்தை, அறிவியல் ரீதியில் ஆய்வு செய்வது சாத்தியமற்றது எனப் பொப்பர் கூறுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

பௌதிகப் பொருட்களையும் அண்டத்துக் கோள்களையும், தர்வரங்களையும் ஆய்வுசெய்து அறிவதுபோன்று மனித வாழ்நியக்கத்தை அறிந்து கொள்ளமுடியாது. சமக மெய்யுண்மைமானது மனித உறவுகளின் தளத்திலிருந்து தோற்றப்

பாடு கொள்வதாலும், மனித செயற்பாடுகளினால் அது சதா இயங்குநிலையிலுள்ள அசைவியக்கத்தைக் கொண்டதாலும், சமூகத்தை ஆழமாகத் தரிசித்துக்கொள்வதற்கு பிரத்தியேகமான ஆய்வுமுறைமை அவசியம். இந்தத் தேவையை, இயங்கியல் ஆய்வு முறைமை பெருமளவிற்கு பூர்த்திசெய்கிறது எனத் துணிந்து சொல்லலாம். இயங்குநிலையிலுள்ள மெய்மையை விளங்கிக்கொள்வதற்கு இயங்கு விதிகளில் நெறிக்கப்பட்ட ஆய்வு முறைமைதான் பொருத்தமானது. இதனால்தான், கார்ல் மார்க்ஸ் இயங்கியல் ஆய்வுமுறைமையைத் தழுவிக்கொண்டார்.

மார்க்சியத்தை, ஒரு விஞ்ஞானக் கோட்பாடு என்ற நிலைக்கு உயர்த்திக்காட்ட முனைவது தவறு. முன்னைய சோசலிச அரசுகளின் சித்தாந்தவாதிகளும், சில கம்யூனிச தத்துவாசிரியர்களும் இத்தகைய மிகைப்படுத்திய பார்வையைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது உண்மை.

தனது எழுத்துக்களையும், ஆய்வுகளையும் விஞ்ஞானக் கோட்பாடு என கார்ல் மார்க்ஸ் முத்திரை பதிக்க முயலவில்லை. விஞ்ஞானம் என்பது, என்றும் நிலைத்து நிற்கும் அழியாத மெய்யுண்மைகளைக் கொண்டதல்ல; அது சதா மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுவரும் ஒரு அறிவிபக்கம் என்ற கருத்தையே அவர் கொண்டிருந்தார். விஞ்ஞானமும், இயங்கியலுக்கு அமைய, மாற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற பாதையில் முன்னேறிச் செல்லும் என்பதே அவரது நிலைப்பாடு. காலவோட்டத்திற்கமைய, வரலாற்றுச் சூழ்நிலைக் கேற்ப தனது சிந்தனையிலும் சீரமைப்பு செய்யப்படவேண்டும் என்பதை அவர் உணர்ந்திருக்கத் தவறவில்லை. சோசலிச அரசு சித்தாந்தவாதிகள் இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. மார்க்சியத்தை, விஞ்ஞான சோசலிசம் என முத்திரை குத்தி, அதனை காலத்தால் அழியாத மெய்யுண்மையாகப் பூசித்தனர். மாறிவரும் உலகின் மாறிவரும் வரலாற்றுப் போக்கிற்கு இசைந்துகொடுக்காது, மரபுவாதத்தை இறுக்கமாகப் பற்றி நின்றனர். இந்த இறுக்கமான பழமைவாதப் போக்கால், சமூகத்தில் பூகம்பமாக எழுந்த பொருண்மிய, அரசியல் பிரச்சனைகளை அவர்களால் செம்மையாக எடைபோட முடியவில்லை. சோசலிசத்தின் உடைவுக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக அமைந்தது.

சாராம்சத்தில், மார்க்சியம் ஒரு சமூக தத்துவம். அதனை ஒரு வரலாற்று விஞ்ஞானமாகக் கொள்ளமுடியாது. மார்க்சியத்தை ஒரு சிறந்த வரலாற்று ஆய்வு முறைமையாக, ஒரு விசாரணைக் கருவியாகக் கொள்ளலாம். சமகால வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலர் இத்தகைய நிலைப்பாட்டையே கொண்டுள்ளனர்.

பலநூற்றாண்டு காலமாக, பழமைவாதத்தில் புதைந்துநின்று இறங்க காலத்தை மட்டுமே வரலாறாக நோக்கிய வரலாற்றுத் துறையில் மார்க்சியம் ஒரு சிந்தனை மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. நிகழ்ந்தது, நிகழ்வது, நிகழப்போவது என்ற வரிசையில், வரலாற்றுக் காலத்தின் முப்பரிமாண அகற்சியை மார்க்சியம் தரிசித்துக்கொள்ள முனைகிறது. நிகழ்ந்துபோனதும், நிகழ் காலத்தில் விரிந்துசெல்வதுமான நிதர்சனத்திலிருந்து எதிர்காலத்தை படைத்துவிட அது முனைகிறது. இதன் அடிப்படையில் சமூகவியலுக்கு அப்பாலான அரசியற் பரிமாணமும் மார்க்சியத்திற்கு உண்டு. மாணிடத்தின் விடுதலையை இலக்காகக் கொண்ட புரட்சிகர அரசியற் செயற்பாட்டை அது வலியுறுத்தி நிற்கிறது.

மார்க்சியத்தின் சிறப்பம்சம் அதன் சமூக ஆய்வுத்திறனாற்றல் மட்டுமல்ல, அதன் செயற்பாட்டுத் தத்துவமாகும். சிந்தனையுடன் செயலையும் அது வற்புறுத்துகிறது. சமூக அறிவினால் பிறக்கும் விழிப்புடன், மனித செயற்பாடும் இணைந்துகொள்ளும்பொழுதே வரலாறு உயிர் பிக்கப்படுகிறது என்ற உண்மையை மார்க்சியம் எடுத்துரைக்கிறது.

மார்க்சிய சிந்தனையில் பல வீனங்களும் முரண்பாடுகளும் இல்லாமலில்லை. மார்க்சியத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் நிலவும் பல வீனத்தை இனங்கண்டு, காலவோட்டத்தில் கட்டவீழும் வரலாற்றுப் போக்கிற்கு அமைய, அவற்றை சீரமைப்பது இன்றைய சோசலிச சிந்தனையாளரின் முக்கிய கடமையாகும், என்கிறார் பிரபல மார்க்சிய வரலாற்று ஆசிரியரான பெரி அன்டோர் சன். தவறுகளைத் தெரிந்தும் அவற்றை மூடி மறைப்பது மார்க்சிய வரலாற்றியலுக்கு பெரும் தீங்கை விளைவிக்கும் என்பது அவரது கருத்து.

போராளிகளின்
பேனாவிலிருந்து

விதைகள்

அடம்பனூர்

செ. திருமாறன்

1

மரணங்களையே
மரணிக்க வைத்த மனிதர்கள் ...
இல்லை! புனிதர்கள் ...
புரட்சிப் பூவிரிய அதிலிருந்து
புறப்பட்ட நறுமணங்கள்.
புரட்சிகர மனிதர்களை
சிடுஷ்டித்த பிரம்மாக்கள்.
பகைவனின் செவீப்பறைகளை
கிழித்த போர்ப் பறைகள்

போர் முரசறைந்து
புதுவழி காட்டிய ... புதுமைத்
தலைவனின்
இதயக் கலங்கள்.

நேற்றுவரை ... நம்
நிஜமான தோழர்கள்.

மழையும், வெயிலும்
கனக்கும் போதெல்லாம்... நம்
தேச எல்லைகளில்
நெருப்புத் துளிகளாய் நின்று
எரிந்தவர்கள்.

இன்றெல்லாம்... நம்
நீழலான தோழர்கள் ...
எங்கள்

இதயங்களை இயக்கும்
ஆத்மாக்கள்.

'என் பின்னேவா' எங்கிருந்தோ
அழைக்கிறார்கள் ...
வாருங்கள்!

வழியமைத்தவர்களின் வழிகளை
நிறைத்து நடப்போம். □□

2

பின்னிலா சரியும் அதிகாலை
சோளகம் தொடங்குமுன்
வீசும் தென்றல்
மாசிப்பனி முசிப்பெய்கிறது.
காலடி கண்டு மணல்வளை புகும் நண்டுகள்
துவாரநூல் பிடித்து உரத்த கரம்
கட்டியமரத்தை கடலின் மேல் தள்ளும் லாவகம்
உன்னி ஏறும் கரியகால்கள்
இன்றாவது மீன்படவேணும்...

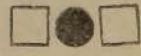
துடுப்பிசைவால் கடல் மேலே...மேலே...
வலைவீச, இழு, அள்ளு பறி நிறைய
புன்னகை பூக்க என்று மனம் உந்தும்
'கரிய பெரியதை' கவனியாது
கிட்டியதும் கண்டு
கடல்மீதே பாய்ந்து
கையைவீசி, காலையடித்து...

எம் கடலை வீட்டு
நீங்கேன்

சி. அமுதசாகரன்

வரவேண்டும் என உன் தரய் ஏங்குவாள்
தெப்பமாய் நீ கரையேற
உடைந்த உன் மரங்களும்...
மீண்டும் எடுத்துக்கட்டி
வலை பொத்தி...

'நாளையும் செல்வேன்,
மீண்டும் வருவேன்,
யார் இவன் எனை தடுக்க?
எம் கடலை வீட்டு நீக்குவேன்' என
உன் வாழ்வு நிகழும்
பெரும் ஆவேசமாய்...

3

சுதந்திரக்காற்றை சுவாசிப்போம்

இ. திருமாறன்

குடாநாட்டில் இறுதிப் போராம்
எதிரி தரப்பில் ஆரவாரம்
உலகம் முழுதும் ஆயுதப்பேரம்
ஆளணி சேர்க்கிறார் அறுபதாயிரம்
ஆயுதப்படையை ஒரு இலட்சமாக்குகிறார்.
இங்கு இருப்பது பயங்கரவாதமாம்
இதற்கு வழி இராணுவத்தீர்வாம்
இப்படிச் சொல்கிறார் டிங்கிரி பண்டா
இறுகவே கட்டுகிறார் கச்சயை நன்றாய்
எல்லாரும் ஏறிச்சறுக்கிய குதிரையில்
இந்தப் பண்டாவும் ஏறநினைக்கிறார்
ஆயுதம் ஆளணி அம்புகள் சேர்த்தே
அகலக் கால்தனை பதிக்க முனைகிறார்.
ஆனி, ஆடி, யுத்த காலம்
ஐப்பசி வரையும் தொடரும் (சீசன்) இப்பருவகாலம்.
எதிரில் படைகள் தயாராய் இருக்கிது
எங்கள் தரப்பில் என்ன நடக்கிது
எங்கள் போக்கில் நாங்கள் வாழ்கிறோம்
எங்கள் பெடியளை நம்பியிருக்கிறோம்
எதிரி தரப்பில் இலட்சம் படைகள்
எம்மவர் தரப்பில் எத்தனை பேர்கள்
என்பதை நாங்கள் சிந்தித்தோமா?
கொல்ல முனைபவன் படை திரட்ட
கொலைக்குள்ளாபவன் பார்த்திருப்பதா?
களத்தில் நிற்கும் இளையோருடனே
கைகள் சேர்த்து முன்னே செல்வோம்.
பிற்காலத்தில் நிறைய வேலை யுண்டு
அதற்கும் நாங்கள் தோள் கொடுப்போம்
படை எடுக்க நினைக்கும் அவர்க்கு
பாடை கட்டி அனுப்பி வைப்போம்
விடிவிற்காய் நாங்கள் இணைவோம்
விரைவில் சுதந்திரக் காற்றை இழுப்போம். (சுவாசிப்போம்)

4

எதிரியின் முழக்கமும்..... அப்பப்ப கேட்கிறது

வடமராட்சி அரசண்ணா

உடன்பிறந்த சோதரர்
அண்ணனும் தம்பியும்...!
தம்பிக்காய் அண்ணனும்,
அண்ணனுக்காய் தம்பியும்-
ஈடிணையற்ற உயர்
பாசப் பகிர்வுடன்
உறவாடி வாழ்ந்தனர்!

திருமணமாகியவர்-
பெருங்குடும்பம் ஆனபின்பும்,
ஒருவருக் கொருவராய்
எப்போதும் போலவே-
அப்போதும் வாழ்ந்தனர்!

சின்னப்பிரச்சனை சீறிடவைத்தது!
பக்க உறவுகளின்,
துடிப்பான தூண்டுதல்கள்!
வசைமாரிப் பொழிவுகள்,
அவமதிப்பு வெள்ளம்-
அலைபுரண் டோடியது!

அண்ணனும் தம்பியும்,
முகம் முறித்துக் கொண்டனர்,
முஸ்டியும் நீட்டினர்.
பாசப் பால முடைத்து,
பகைச் சுவர் எழுப்பினர்!

காலமது நகர, நகர
பாச உதைப்பாலே
நேசக் கீறல்கள்,
பகைச் சுவர்லே
இடைக்கிடை விழும்!
வாதச் சாந்திட்டு
பக்குவமாய் அடைத்திடுவர்
சம்சார பக்கத்தார்.
உறவுத் தூதனை
உள்நுழைய விடாது
உறவுக்காரர்கள்
வாயிற் காப்போராய்,
பார்வை ஈட்டிகளோடு ..!

சாம்பல் பூத்த நீறாக
அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும்
பாச உணர்வுத்தணல்,
உள்ளே கனன்றது-
கள்ளமில்லா உண்மையிது!

தனித்த நிலையினில்
அண்ணனும் தம்பியும்
வீதியில் ஒருநாள்
எதிர் எதிர் வந்தனர்,
கூர்ந்துதான் பார்த்தனர்-
நேருக்கு நேராக...

முதலில் யார் கதைப்பது?
மௌனங்கள் - பேசவில்லை
எண்ணத் தடத்திலே
ஞாபகப் பதிப்புகள்.

அலவாங்கால் எனக்கு
அண்ணன்தான் அடித்தார்!
அலவாங்கைப் பிடுங்கி,
என் பிள்ளைக்கு அடித்தான்!
நினைத்துக் கொண்டதும்
வந்தது ரோசம்
முதலில் யார் கதைப்பது?

மானப் புயல் மனதில்
ஓங்கி அடிக்குப்போது
“புன்னகைப் பயிர்”
முக வயலில் எப்படி வளரும்?
வெறுப்பின் குரோதக்களை
அரும்பத் தொடங்கியது!

உறவுக்கு வேரிடும்
உரையாடல்கள் இல்லை
முறிவுக்கு பசளை இடும்
எரிச்சல் பார்வைகள்.

கைகோர்க்க வகைசெய்யும்
'இப் பாசத் தளம்'
பகைப் பூகம்ப உதைப்பால்
உடைந்து நொருங்கியது.

வன்மத்தின் முக்கல்காற்று
பெருமூச்சாய் வீசிற்று
இனியென்ன என்கிற
எண்ணங்கள் உதித்திட
சோதரர் திரும்பினர், போயினர்.

உயிரான உறவுகள்
தீராத பகை ஆகி
முகம் மறந்து போகின்றன.

சின்னப்பிரச்சனை...
என்ன அது?
காணிப்பங்கீடு சரியாக நடக்கவில்லை.
'ஓரங்குலம் குறையுதாம்-
அண்ணனின் காணியில்'

'ஓரங்குலம் தானே
அண்ணன் விடக்கூடாதா?'

தம்பிதான் கேட்கிறான்...
நூறடி நீளத்தில்
'ஒரு அங்குலம்'
சதுர அடி பார்த்தால்
எட்டடி நாலங்குலம்
அப்பப்பா...
அங்குல நிலமேனும்
ஏன் நான் விடவேணும்?

அண்ணன்தான் சொல்கிறான்;
'எல்லையைப் பிடுங்குவேன்
என்காணி மீட்பேன்'

'எல்லை தொடும் கையை
இல்லை யென்றாக்குவேன்
அண்ணனென்றும் பாரேன்'

இவ்விருவர் கூறும்-
நியாய வாதங்களும்,
கடுப்பான வார்த்தைகளின்-
ஆவேசத் தொடுப்புகளும்,
அடிக்கடி கேட்கும்...!

ஓர் அங்குல நிலமும்
'தமிழர்க்கு விடமாட்டேன்'
எங்கள்
எதிரியின் முழக்கமும்
அப்பப்ப கேட்கிறது!!

□□

இன்னும் யார் வருவீர்கள்?

உதயலட்சுமி

காற்றின் அசைவில்
கனல்பற்றும் நிலையாய்
இதயத்து எரிகின்ற நினைவுகளோடு
துப்பாக்கி வழியே எம்மூச்சுக்கள் வெளியேறும்.

மேற்கிலே கைநீட்டி வாங்கிய
இரவற்பேய்களின் நசிப்பில்
உதிரம் வடிந்து கிழக்கினை நிரப்பும்
அமிழ்ந்து போகும் அங்குலக்கழிவுகளில்
எனது ஆத்மாவின் அணுக்களும்
கரைந்து போவதாய் உணர்கிறேன்.

இன்றைய முன்னேற்றத்துக்காய்
முதுகிலே பூட்டிய கருவியைக்
கரங்கள் ஒருமுறை தடவிக்கொள்ளும்.
முந்தய ஒரு இரவில் முனகலோடு

எனது இனிய தோழியின்
வெம்மையான மூச்சு வெளியேறிக் கொண்டது.
நீரை நிரப்ப முடியாமல்
எனது விழிகள்
சிவப்பினை இறைத்தன.
இன்றும் அந்த நினைவுகள்
என்னை ஒருமுறை உசுப்பிச் சென்றன.
மண்வெட்டிப் பிடியால்
அவள் அடித்த இடமும்
மண் அள்ளிப் போட்டுச்
சிவந்த கண்ணும்
ஒருமுறை வலித்து மீண்டன.
எங்கள் குடிநிலங்களில்
குழிகளைப் பறித்த
குண்டொன்றின்
வெடிப்புச் சிதறலினூடே
அந்த நினைவுள் தகர்ந்து போயின.
தூரத்தே ஒரு
பச்சை வாகனத்தின் உறுமல்கேட்கும்.
'அவர்களின்' எல்லைக்குள் நிற்கும்.
பனையொன்று
என்னைப் பார்த்து அழுவதாயிருக்கும்.
அன்று கலங்காத விழிகள்
இன்று பொசிந்து இதயத்தில் வழியும்.
எனக்கு எதிரே தெரியும்
காட்சிகள் யாவும்
வரண்டு போயிருக்கிறதே
வெற்றிலைக் கொடிபோல
பசுமையும் அங்கு கருகிப் போய்விட்டதா?
அழுகின்ற பனைமரத்தின்
அடியில் போய் நிற்க வேண்டும்.
அருகிலே குவிந்திருக்கும்
மண்மூடைகளைப் பிய்த்து
அதன் அடிவேரில்
போட வேண்டும் போலிருக்கிறது.
நான் தயார்
என்னோடு கரம் கொடுக்க
இன்னும் யார் வருவீர்கள்?

□□

□●□

வெளிச்சத்தின் வெள்ளி இதழை
மகிழ்வுடன் வாழ்த்துகின்றோம்.

யாழ் நகரில் மணிக்கூடு திருத்துவதில்
தேர்ச்சி மிக்கவர்கள்

டானியல் மணிக்கூட்டுத் தொழிலகம்
696, மருத்துவமனை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பொய்யாகிப் போகும் பொழுதுகள்

நா. பாஸ்கரன்

நண்ப,
சந்திகளிலும் தெருக்களிலும்
விழிகள் பிதுங்கி நிற்கும் இராணுவத்தினரை
மிரண்டு மிரண்டு விழித்தபடி
கொழும்பில் நீ திரிவாய்.
மாலையில் 'கோல்பேஸ்' காற்றும்
இரவுச் சினிமாக்களும்
உன்னை சொர்க்க பூரிப்பில் வைத்திருக்கும்.
கனடாவிலிருந்து 'போனும்'; பணமும்
கரிசனையுடன் அனுப்பிவைப்பான் அண்ணன்
பயண ஒழுங்கும் அவன் ஏற்பாட்டில்.
மிகுதி நேரங்களில் கனடாக் 'ஹோலி'ல்
புதிய உறவின் புதிய தொடர்புகளில்
விழிகள் மேற்செருக கனவுகளில் மிதப்பாய்.

எப்போதாவது ஒரு மின்வெட்டாய்
நீ ஓடிக்களித்த பூமியும்
கூடித்திரிந்த நண்பர்களும்
நினைவுகளில் முளைக்கும்.
இன்னும் சிலநாளில் இரவொன்றில்
புன்னகைபூத்த
உன்கனவுகளையும் உன்னையும் சுமந்து
மேற்கு நோக்கி விமானமொன்று விரைந்து போகும்.

முகங்கள் புதிதான அந்தத் தெருக்களில்
வியப்பை மலர்த்தி மலர்த்தி
நீ நடப்பாய்; பின்னாளில் திருமணமும் நிகழ்ந்தேறும்.
என்றாலும் அடிமனத்தின் கீறலாய்
சில கணங்கள் துயர் வடிக்கும்.
இங்கே இந்தப் புண்ணிய மண்ணில்
இதயம் மலர்ந்து உயிர் வைத்திருந்த
உன்னரும் தாய் தந்தையரின்
முகமும் வாழ்வும் கனவில் தெரியும்
'எனக்கு ஆயிரம் வேலைகள் இங்குண்டு
இதயம் நிறைந்த சுதந்திரக் கனவுகளில்
உன்னையும் காணுவேன்
என் செயல் வெல்லும் ஓர்நாளில்
உன்னையும் இணைப்பேன்.

அதுவரை என் இலட்சியத்தில் தலையிடாதே' என்றுசொன்ன
உன் சின்னச் சகோதரனின் வார்த்தைகள் காதிவெழ
திகைத்துறைந்து போவாய்
யாருக்கும் தெரியாமல் விழிதுடைத்து
வேண்டுமென்று புன்னகைப்பாய்
வேதனை பொழியும் கணங்களில் வெறுமைபடர
பொய்யாகி வாழ்வாய்

பொய்யாகிப் பொய்யாகி போகுமுன் பொழுதுகள்
மெய்யாகி மெய்யாகி
வளரும் இங்கு வாழ்க்கை.

□□

□●□

□●□

7

நெஞ்சிலே நெருப்பு முழுதடா!

கி. குட்டி

மண்ணோடு விதையாகினீர்கள் - எங்கள்
மணங்களிலே பதிவாகினீர்கள்
ஊரெங்கும் கவிபாடுகின்றோம்—உங்கள்
கனவோடு நாம் வாழுகின்றோம்

வட்டநீரா போல உங்கள்முகம்
வண்ணமலராக; பாலாக தோன்றுதே!
நீத்தம் மணம் வேகுதடா—எம்
நெஞ்சினிலே நெருப்பு முழுதடா

உங்களது கல்லறையின் ஒளிச்சுடராம்
ஓங்கிமுழும் வீடுதலைத்தீ பெரிது
உங்களது இலட்சியத்தில் எழுந்து நடப்போம்
ஈழத்திலே வென்று கொடி ஏற்றிடுவோம்.

வீழுந்தவீரர் நெஞ்சக் கனல் எம்மில்
வீடுதலையின் மகிமையினை சொல்லுதடா
எழுந்த கரங்கள் ஏற்றிடும் புலிக்கொடியினை
இந்தமண்ணில் அன்றுபறக்கும் வெற்றிக்கொடி. □□

8

என் தேசத்து மக்களுக்கு

அரசன்

காற்றே!
என் தேசத்து மக்களுக்குத்
தெரியப்படுத்து
இங்கு ஒரு வேள்வி நடப்பதனை,
அதில் ஆகுதியாகிப் போன ஆன்மாக்களை,
நேற்று இழந்த என் தோழரின்,
கண் நிறைந்த தோற்றத்தை,
தென்றலுக்கு இணையான
அவர் உள்ளத்தின் அழகை,
அதன் நேசிப்பின் ஆழத்தை,
அத்தனையையும் ஒரு கணத்தில்
இழந்து விட்ட எங்களின் சோகத்தை
என் தேசத்து மக்களுக்குத்
தெரியப்படுத்து.

அவர்கள்

எத்தனை கொள்ளை அழகு...
அறிவுச்சுடர் மின்னுகின்ற கண்களும்
இதழோரம் விரிகின்ற குறும்புச் சிரிப்புமாக...
வேண்டாம்... விபரிக்க முடியவில்லை
என் நெஞ்சு வெடிக்கிறது.

அவர்கள்...

விடுதலையை யாசித்தவர்கள்
இந்தத் தேசத்தின் விடிவிற்காய்
தம்மை அழித்துக் கொண்டவர்கள்.
ஆனால்...

தம் அர்த்தமுள்ள வாழ்வை,
தம்முடைய இருப்பை
வெறுத்தவரல்ல.

ஏங்கும் விழிகளினால்
அவர்கள் வரவைத் தேடுகின்ற
அன்னையை முத்தமிட,
தம் நெஞ்சுப் பாரத்தை
முச்சுக் காற்றில்
புதைத்து விட முயலுகின்ற
தம் தந்தையின் கைபற்ற,
சின்னத் தங்கையின்
கண்ணீர் துடைத்து
அவளை நெஞ்சோடணைத்துக் கொள்ள,

இந்தத் தேசத்தின் தெருக்களில்
காலாற நடக்க,
தம் வாழ்வின் அனுபவத்தை;
அன்பை; மகிழ்ச்சியை
நேயம் நிறைந்த நெஞ்சுகளோடு
பகிர்ந்து கொள்ள
அத்தனைக்கும் மேலாய்
விடுதலையில் இந்த மண்
பூரித்திருப்பதை களி பொங்கப் பார்க்க,
அவருக்குள்ளும் ஆசைகள் இருந்தன.
அத்தனையும் தொலைத்து விட்டு
இந்த மண்ணின் மக்களுக்காய்
என் தோழர் வீழ்ந்தார்!

ஏங்கும் விழிகளினால்
சூனியத்தை வெறிக்கும்
அவர் தாயின் சோகத்தை,
நெஞ்சரிந்து போன அவர்
தந்தையின் வேதனையை,
சின்னவளின் பிஞ்சு இதயத்தில்
வீழ்ந்த பேரிடியை
நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய காற்றே!
இங்கு ஒரு வேள்வி நடப்பதனை
அதில் ஆகுதியாகிப் போன ஆன்மாக்களை
என் தேசத்து மக்களுக்குத்
தெரியப் படுத்து.

தாத்தாவும் பேரனும்

செம்பியன் செல்வன்

வெளியே எழுந்த பேரி ரைச்சலைக் கேட்டு, வீட்டின் பின்னே தோட்டக்காணியில் மிளகாய்ச் செடிகளிடையே நின்றிருந்த சின்ன ராக தெருக் 'கடப்பை'யை நோக்கி ஓடி வந்தான். துரத்தே 'வாகன வரிசை' போல வேகமாக பல விதமான வாகனங்கள் வந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

அவனின் இளநெஞ்சம் ஏனோ படபடத்தது. முன்பும் இப்படித் தான். 'லாண்ட் றோவர்' 'ஜீப்' வாகனங்கள் வந்து போன அன்று வீட்டில் தாத்தா, அப்பா, அம்மா, அண்ணன் எல்லாரும் இறுகிய முகங்களுடன் 'குசுகுசு' த்துக் கொண்டு இரவுச் சாப்பாடு மில்லாமல் படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு திரும்பிப் படுத்தது ஞாப கத்தில் கூர் தீட்டியது.

'பாவம்பா... முருகேசண் ணை!... எவ்வளவு பாடுபட்டு

காட்டையழிச்சு அதுவும் ஆட் கள் போகவே பயப்படுற இடத்தை இப்ப பொன் கொழிக் கிற 'புல'வாக்கி கொஞ்ச நாளாச் சந்தோசமாத் திரிஞ் சார்... அதுவும் கடவுளுக்கே பொறுக்கேல்ல...'

'கடவுள் என்னப்பா. கடவுள் முருகேசண்ணை பயப்படாம காட்டுக்குள்ள போய் கமம் செய்ததாலதான்.. பின்னால் எத்தனையோ பேர் போன வை?'

'முந்தி வெறும் கரடிக்காடு... தேனெடுக்க இராப்பகலெண்டு பாராம அலையும் தேனெடுக் கப் போறவை எத்தன பேர் கரடிகளால காயப்பட்டு வந்தி னம்... உயிரை இழந்தினம்.. அப்படியாப்பட்ட இடத்தில துணிஞ்ச குடிசை போட்டவன் முருகேசு..'

,அப்படிப்பட்ட வனையு மெல்லோ எழும்பெண்டு நிச்சி றார் ஜி. ஏ. யும் டி எல்லோ வும்...'

'முருகேசண்ணையை மட்டுமே எழும்பச் சொல்லினம் அவ ருக்குப் பின்னால் வந்து குடியேறிய பூக்கண்டு, செல்லத் துரை, காளியண்ணன், எண்டு அங்க வாழுற நூறு குடும்பங் களையும் எழும்பச் சொல்லி நிச்சிறார் ஜி ஏ...'

'பாவம்... அதுகள் வாழ எங்க போகும்'

'எங்கட சொந்த நிலத்தில இருந்து போகட்டாம்'

'எங்க போறது போய்க் குடியிருக்கிறது.. வீடு கட்டுறது...'
'இவன் இப்படித் துரத்தத் துரத்த ஓடினா நாங்கள் எல் லாரும் கடலில தான் போய் வீடு கட்ட வேணும்...'

'அதுக்கும் விடுவாங்களே... கடல் எல்லையும் எங்கட பரப் புத்தான் என்பான்கள். மீன் கூடப்பிடிக்க விட மாட்டாங்க ள். நாங்கள் எல்லாம் பட்டினி யால சாக வேண்டியது தான்'

'ஏனாமப்பா.. இப்படித் துரத் துறாங்கள்'

'நாங்கள் கள்ளக்காணியில இருக்கிறமாம். காட்டை 'எங் குறோக்' பண்ணுறமாம்.. அது சட்டவிரோதமாம். அவன் ஜி. ஏ சிங்களவன். அதால சொல்லு றான். ஆனாப் பாரன் அவன் டி எல்லோவை சுத்தத்தமி ழன்.. அவனுமல்ல அவங்க ளோடை சேர்ந்து கொண்டு ஆமாம் போடுறான்... லோப் பேசுறான்... உப்புடியாப்பட்ட இவங்களாலதான் எங்கட

இனமே நாசமாப் போகுது...
'இந்தப்புலவில கற்பூசனி .. கத்
தரி... வெண்டி, வெள்ளரி ..
பூசனி எண்டு பற்றை பற்றிப்
பரந்து கிடக்கு... தோட்டக்
காணியில வெங்காயம் போட்டி
ருக்கிறாங்கள்... எல்லாத்தை
யும் விட்டுட்டுப்போ எண்டா
ல்... சும்மாவே? அவங்களை
வெட்டிப் போட்டிட்டுத்தான்
போகமனம்... வரும்..'

'அப்ப இந்த இடத்தை என்
னப்பா செய்வாங்க...'

'என்ன செய்வாங்கள்... தங்கட
சிங்கள இனத்தை குடியேத்து
வாங்கள்...'

அப்படியே நடந்தது. அதன்
பின் அந்தக் கிராமத்தின் நிம்ம
தியே போனது. ஆத்மாவே அழிந்
தது.

அதுபோல் ஏதாவது மீண்டும்
நடக்கப் போகுதோ?

அவன் 'கடப்பை' குறுக்கு
மேல் தடியில் ஏறி உட்கார்ந்து,
இரு கால் பாதங்களையும் அடுத்த
கீழ் தடியில் வாகாகப் பதித்து,
இரு கைகளாலும் தானிருக்கும்
தடியினைப் பற்றிக் கொண்டு
வாகனங்கள் வரும் திசையையே
நோக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் இதுவரை பார்க்காத
வாகனங்கள்.

தாமே கிளப்பிய செம்மண்
புழுதித்திரை மறைவில் ஓடி ஒளி
வது போல் 'ஆமர்ட் கார்கள் ..'
அந்த புழுதி அடங்குவதற்குள்
தாமும் சென்று விட வேண்டும்
என்பது போல கவச வாகனங்
கள். அவற்றைப்பின் தொடர்ந்து
டாங்கிகள்...

இவை படை எடுப்பிற்கா...
பயப்படுத்துவதற்கா?

அவை அவனைக் கடந்து
போகப் போக மனதிற்குள் எண்
னிநான். —

ஒன்று .. இரண்டு .. மூன்று...

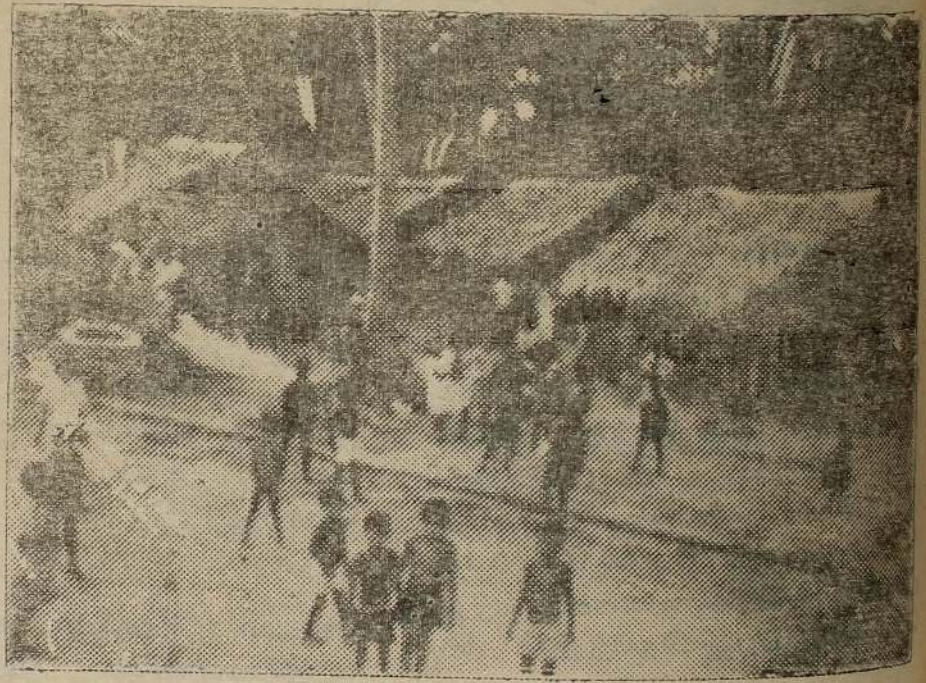
நான்கு எண்ணுவதற்குள்
அவனைக் கடந்த 'டாங்கி' யின்
சுடுகுழல் அவனை நோக்கித்
திரும்ப ..

புச்சக்கரங்களையும் இரும்புச் சக்
கிலி பிணைத்து உருண்டு கொன்
டிருந்தது. அதனால் .. அது
சென்ற பாதையில் குண்டும் குழ
யும் தோன்றி எதனையோ மறை
முகமாக உணர்த்திக் கொண்டி
ருந்தன.

அவனின் குரலைக் கேட்டு
அம்மா ஓடி வந்தாள்.

'சிங்கள ஆமி போறான்..
அவனையே வேடிக்கை பாத்தனீ!

இருப்பிடம் விட்டு ஏகிய போதும் இதயத்தில் உறுதி குலையவில்லை

'வருங்காலம் நமது' என்ற பார்வை

அவன் 'ஐயோ!' - என அலறி
யவாறு கடப்பையினின்றும் உள்
பக்கமாகக் கீழே குதித்தான்.
இரும்புத்தொப்பியும் காக்கிச் சட்
டையும் முறுக்கு மீசையுமாக
நின்ற சிங்களச்சிப்பாயின் ஏளனச்
சிரிப்பு அவன் காதில் விழ திரும்
பிப் பார்த்தான். அது ஆச்சரி
யத்தை அளித்தது.

டாங்கியின் சில்லுகளின் 'ரயர்'
களுக்குப்பதிலாக' இருபக்க இரும்

என்ன அனத்தமெல்லாம் நடக்கப்
போகுதோ' கடவுளே!... போடா
வீட்டுக்குள்ள!' என்று அதட்டிய
வன் .. 'ஐயோ! .. கடவுளே ..
வெளிய்போன ஆம்பிளையனை
யும் காணேல்லியே' - என்றபடி
அரற்றத் தொடங்கினாள். அவன்
அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் கடப்
பையில் ஏறி தலையை வெளியே
நீட்டி அவர்கள் வழக்கமாக வரு
கிற திசையைப் பார்த்தான்.

தூரத்தே பற்றை மறைவு களிலிருந்து சில தலைக்கறுப்புகள் வெளிப்படுவது தெரிந்தது. கொஞ்சம் பொறுமையாக இருந்தான்.

கரையோர பற்றை மறைவி லிருந்து முதலில் வெளிப்பட்டவர் தாத்தா தான்.. அவரைத் தொடர்ந்து அப்பா... அண்ணா..

'அம்மா... அம்மா... அங்கை பார்... எல்லாரும் வருகினம்!...'

'ஆமி.. ரவுணுக்கள்ள வந்து 'காம்பி' போட்டிருக்கிறான். இனி இங்க வசிக்கிறவை பாடு கஷ்டம் தான்.. தமிழ்நாடு பெரிய கரைச்சலாகத்தான் இருக்கப் போகுது.. பெண் புரகுகளை வைச்சுக்காப்பாத்துறதும் பொருள் பண்டங்களைப் பேணுறதும் தான் எங்கட வேலையா இருக்கப் போகுது..' - என்று சொல்லிக் கொண்டு தாத்தா வருவது கண்ணில் தெரிந்தது.

- 'எல்லாருக்கும் தெருவில் என்ன புதினம் கிடக்கு? போங்க எல்லாரும் வீட்டுக்க.. இனி முந்தி மாதிரி கண்டபடி ஆரும் வெளிய போறசங்கதியை வைச்சிருக்கக் கூடாது..' - அப்பா கண்டிப்பது போல் பேசினார்.

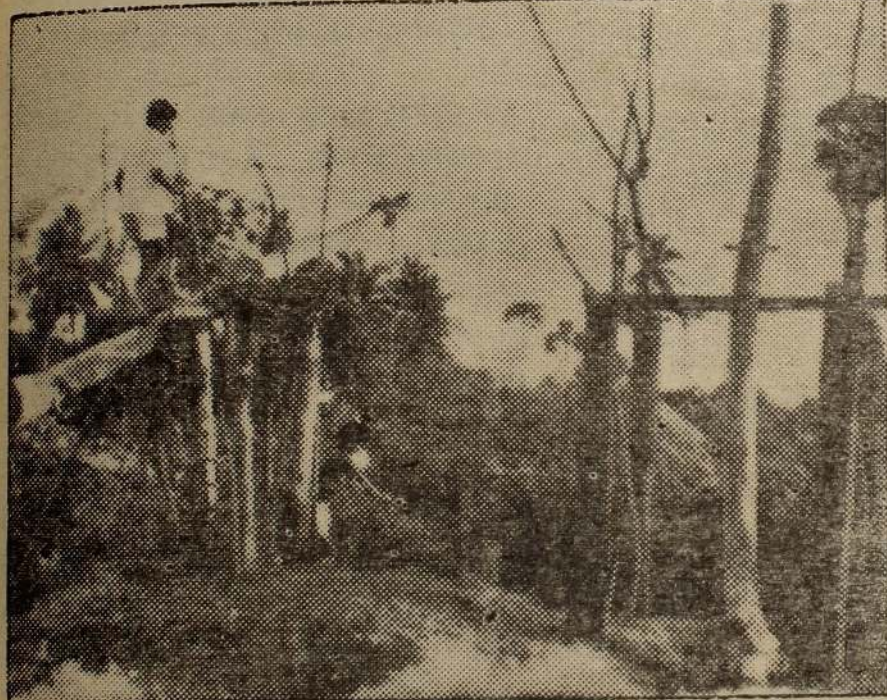
அவனுக்கு மேலும் ஆச்சரிய மாப்போய் விட்டது.

அப்பா.. தாத்தாவுக்கு முன்னால வாயையே திறக்க மாட்டாயே!

எல்லாரும் உள்ளே போனார்கள்.

2

ஆழக்கிணற்றில் நீரெடுத்து இறைப்போம் அஞ்சவும் கெஞ்சவும் மாட்டோம்

வீட்டின் முன்னே, காட்டு மரபென எட்டுத்திசரும் கிளை விரித்து நிழலூட்டிக் கொண்டிருந்த மாமரத்தின் கீழ், தனது 'மலிற்றரி கன்வாஸ்' கட்டிலில் தாத்தா அமர்ந்து தனது பழைய 'லீ அன்ட் ஃபீல்ட்ஸ்' - றைபிள் துப்பாக்கியைக் கழற்றிச் சுத்தம் செய்வதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

'என்ன இண்டைக்கு வேட்டைக்கு வெளிக்கிடப்போறாரோ'

தாத்தாவின் முகமும்... சுத்தம் செய்யும் விரல்களும்... துப்பாக்கியைக் கையாளும் இலாவகமும்... அவனுக்குப் பார்க்கப் பார்க்கத்திகட்டாதவை.

நெஞ்சுரமுண்டு நிமிர்ந்து நிற்போம்

என்று உற்சாகமாகக் கத்திக் கொண்டு வெளியே பாதையில் குதித்து அவர்களை நோக்கி ஓட முனைந்தவனை அம்மா இழுத்துப் பிடித்தாள்.

அவனுக்கு எல்லாமே ஆச்சரியமாக இருந்தது

தாத்தாவும் பயப்படுவார் என்பது அவனால் கற்பனை கூட செய்ய முடியாததொன்று.

விரல்கள் எவ்வளவு உறுதியாக கொஞ்சமேனும் தளர்ச்சியோ... நடுக்கமோ அற்று இயங்குகின்றன. மேனியில் சுருக்கங்கள் விநைந்திருந்தாலும் அவரின் சுட்டிலில் தொய்வனவு காணப்படுவதில்லை. சுறுசுறுப்பில் எறும்பின் வேகம், ஆர்வம். அவனுக்குத்

'பார்!.. அவங்களே பதுங்கிப் பதுங்கி வரேக்க.. இவ்வரை துடியாத் தனத்தை!..' - என்று அவனை அதட்டினாள்.

'எல்லாரும் கடப்பையடியில் என்ன பாக்கிறயள்' - என்று அண்ணி அப்போதுதான் அடுப்படியை விட்டு வந்தாள்.

தாத்தா ஒரு அதிசயம்; அற்புதர். முதுகுகேறிய கை கால்தசைநார்களை வரிந்துகட்டிய முறுக்கேறிய கயிறுகளாக நரம்புகள் புடைத்தும்... கூன் விழாத முதுகு ஆலிவைக்கு குறிசுட்டதுபோன்ற மடிப்புகளுடன் உள்ளடங்கிய நீண்ட கைகள் நெடிதுபர்ந்த தோற்றம்... முறுக்கி விடப்பட்ட வெள்ளையும் கறுப்பும் செம்பழுப்பும் கலந்த மீசை.. மீசைக்கு நிழல் கொடுப்பது போலவோ, போட்டிக்கு அழைப்பது போலவோ விளங்கும் தடித்த புருவம்... இருகாது மடல்களிலும் ஆற்றங்கரை நாணற்புல் போல குத்தென வளர்ந்திருக்கும் நரைமயிர்க் கூட்டம்... கரணை கரணையாக விளங்கும் தொடை, கால்களின் ஆடுதசைகள்.. நிலத்தை உறுதியாகப் பற்றி நிற்கும் அகன்ற பாதங்கள்... பரந்த மார்பு.. விரிந்ததோள்கள்..

அடேயப்பா! இப்படியும் ஒரு ஆண் மகனா? இளமையில் எப்படி இருந்திருப்பார்?

இன்றும் அதிகாலையில் நான்கு மணிக்கு முன்பாக எழுந்து விடுகிறார். இரவு முழுவதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் 'ஹரிக் கேன்' விளக்கை தூண்டி விடுகிறார். பின் பக்கமாக கிணற்றடிக்குப் போகிறார். முகம் கழுவித்துடைத்து திருநீறிட்டு அடுப்படிக்குச் செல்கிறார். அடுப்பை மூட்டி 'கேத்திலை' ஏற்றி விறகினைச் சீராக அடுப்பில் அடுக்கிறார். காய்ந்த காட்டு விறகு.. 'சடசட'த்து மெழுகுதிரி எரிவது போல் சீராக எரிய தேநீர் சில நிமிடங்களில் தயாராகிறது. இங்கிலீசுக்கான் காலத்தைய குண்டுக் கோப்பை ஒன்று அவரிடம் உண்டு. குண்டு போல கனக்கும். அரை லீற்றர் தேநீர் கொள்ளும் கோப்பையின் குடு தாங்காமல் தனது மேல் துண்டில் அதனை

ஏந்திச் சொட்டுச் சொட்டாக சுவைத்து அருந்தி குடிக்கிறார். முகத்தை தனது மேல் துண்டால் ஒரு முறை அழித்தித்துடைத்து விட்டு, அறையின் மூலையில் சாத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த கோடரியைக் கையில் எடுக்கிறார். கோடாலி பேய்க்கனம். எத்தனையோ முறை அதனைத் தூக்கி விறகு பிளக்க இவன் முயன்ற போதெல்லாம் இவன் மூச்சுத் திணறியதே தவிர விறகு ஒரு சிராய் கூட கிட்டியதில்லை. ஆனால் அவரோ அநாயாகமாக மேலுயர்த்தித் தூக்கி கீழிறக்கு வார்.

'டக்... டக்... டமார்.. டக்.. டக்.. பளார்' - என்ற சப்தம் சீராக இடை விடாமல் எழத் தொடங்கும் ஏதோவொரு சப்தலயத்தில் அந்த அதிகாலைப் பொழுதில்.. எழுந்து வீட்டை ஆனந்தமயமான தூக்கத்திலாழ்த்தும். உள்ளே இளந்தாரியான பிள்ளைகளும் பெண்களும் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருப்பர். இந்தச் சப்தம் எழாத நாட்களில் அவர்களது விடிகாலைத் தூக்கம் பறிப்பாய் விடுவது பற்றி அவர்களுக்கே ஒன்றும் புரிபடுவதில்லை.

விடிந்து பார்த்தால் முற்றத்தில் கருங்காலிக் கட்டைகளும்.. முதிரை, வீரை, சூரை, பாலைக் குற்றிகள் எல்லாம் மறைந்து குவியலாக விறகு கிடக்கும். 'மொக்கு' கட்டைகளின் எச்சங்கள் கூடக் காணப்பட மாட்டா. அந்த விறகுக்குவியல் காலை பத்து மணிக்கிடையில் அப்பாதை வழியே செல்லும் மடு யாத்திரிகள் நகர வாகனங்களால் நல்ல விலைக்கு வாக்கிச் செல்லப்பட்டு விடும். நாளாந்த கைச் செலவுக்கு பிரச்சனை விடியமுன்னரே தீர்ந்துவிடும்...

ஆறாக வியர்வை பெருக.. அவர் திண்ணையில் சாறத்தை வழித்து தொடைகளின் மீது மேலேற்றி, இருகால்களிடையே தொங்க விட்டவாறு அமர்ந்திருப்பார். பக்கத்தில் கோடரி பரசு ராமனின் மழு வென கூப்பகுதி பளபளக்கும். காலைச் சூரியனின் கதிர்கள் அவர் வியர்வை மேனியில் விழுந்து மின்னும். காலை படுக்கைப் பாயால் எழும்பி வரும் குடுப்பத்தவர்களுக்கு நாளாந்த திவ்ய காட்சி. அவனோ அவரைப் பார்த்து மெய்மறந்து நிற்பான். உடலிலும் உள்ளத்திலும் புத்தணர்ச்சி அலைகள் பொங்கி அடிக்கும். தாத்தா பிரமாண்டமான விசுவரூபம் எடுத்த மாமனிதனாக வானோங்கி எழுந்து நிற்பார்.

அவனைக் கண்டதும் வாரி அணைப்பார். நேற்றுத் தோய்த்துக் காயப்போட்ட வேட்டி.. துவாய் என்பனவற்றை திரட்டுவார். அவன் ஓடிப் போய் தனது துணிமணிகளை எடுத்து வருவான். இருவரும் குளத்தை நாடிப் போவார்கள். போகும் வழியெல்லாம் எத்தனையோ விதமான கதைகள்.. தனது போர்கால அநுபவங்கள்.. நாடுகள் நாட்டுக்கதைகள் புராண இதிகாசங்கள்.. என்று எத்தனை எத்தனையோ..

குளம் பரந்து காட்டையே வெற்றி கொள்வதென நீரலை எறிந்து காணப்படும்... ஒன்றுக்குப்பத்தாக கரையோரம் முழுவதும் நீர்முழுவதையும் குடித்துவிடுகிறோம் பார் என்பது போல மருதமரங்களின் வேர்களும்.. கிளைகளும் நீரை முத்தமிட்டபடி மௌனம் காத்து நிற்கும்.. தாத்தாவும் பேரனும் நீரில் இறங்குவார்கள். தாத்தா நீச்சல் புலி.. பேரனுக்கு பக்கவாட்டு நீச்சல்.. மல்லாந்த நீர்.. நீருக்கடியில் நீச்சல்.. என்றும்... நீண்ட நேரம்

எப்படி நீருக்கடியில் மூச்செடுத்து நிற்பது என்றெல்லாம் பயிற்சி கொடுப்பார். இருவரும் குளத்தை விட்டு வெளியே வரும் போது வயிறு 'கபகப' வென எரியும்... வீட்டிற்கு விரைவார்கள்.

அம்மாவும் அண்ணியும் அடுப்படியில் இவர்களுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். அப்பாவும் அண்ணாவும் எப்பவோ வயலுக்குப் போயிருப்பார்கள் இவர்கள் இருவரும் சாப்பிடக் 'குந்து'வார்கள்.

காலையில் வசதி போல புட்டோ, தோசையோ, கஞ்சியோ, கனியோ பயிறோ காண்படும். ஆனால் பெரும் அவியல் தான். தாத்தா சாப்பிடுவதே ஒரு கலையாகத் தானிருக்கும். ஒவ்வொன்றையும் சுவைத்துச் சுவைத்து ஆறுதலாக வயிறார உண்பார். 'அவன் சாப்பிடுவது அவருக்குத் திருப்தி' தராது. அருமைப் பேரனல்லவா?

'நான் மத்திய கிழக்கில் இருக்கேக்க. அங்க உன்ர வயதுப் பொடியள் என்ன சாப்பிடுவாங்கள் தெரியுமே... ஒவ்வொருத்தனுக்கும் ஒவ்வொரு முழு ஆட்டுக்குட்டி வேணும்... அப்படியே நோஸ்ட் பண்ணிச் சாப்பிடுவாங்கள். நீ என்னடா எண்டால் சும்மா வெறுவாய்க் கொறிக் கிறது போல... இப்படிச்சாப்பிட்டால் எங்கட வயதுவரை எப்படி இருப்பியள்?'

தன் மகனில் கூட இவ்வளவு கரிசனை காட்டியதில்லை. பேரனில் உயிரையே வைத்திருந்தார். போன வருடம் மனைவி செத்தது விருந்து பேரன் தான் அவரின் துணை; நண்பன்; பொழுது போக்கு...

சாப்பிட்ட பின் பேரனைப் பாட சாலைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போவார். திரும்பும் போது வீட்டிற்குத் தேவையான சாமான் சக்கட்டுக்களை வாங்கி வருவார். தவறாமல் தினசரி வாங்கத் தவறுவதில்லை. பேரன் வரும்வரை தினசரியும் 'கன்வாஸ்' கட்டிலுமாக இருப்பார்.

அவன் அம்மா மடியில் வளர்ந்ததை விட அவர் மடியில் வளர்ந்த நாட்கள் தான் அநேகம் அவன் இரவு பாடங்களைப் படித்து முடிக்கும் வரை குட்டி போட்ட பூனை போல அலைவார். வீட்டின் அலாரமேசை மணிக்கூடு எட்டடித்தால் போதும் பேரனைச் சாப்பிடச் சமைக்கப் போய் விடுவார். சாப்பாடு முடிந்ததும் முற்றத்து கன்வாஸ் கட்டிலில் இருவரும் போய் அமருவார்கள்.

பேச்சு வாக்கில் எவ்வளவோ விசயங்கள் வந்து விடும்.

ஆங்கிலேயன் இலங்கைக்கு வந்தது அவன் இராணுவத்தில் தான் வீட்டுக்குச் சொல்லாமல் போய் சேர்ந்து கொண்டது. உலகம் பூராவும் சுற்றியது. நைஜீரியா.. கானா.. லிபியா.. எகிப்து.. ஈரான்.. பஹ்ரான்.. சிங்கப்பூர்.. கொரியா.. என இராணுவத்தில் அலைந்தது... இறுதியாக இலங்கைக்கு வந்த போது இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் உச்ச நிலையிலிருந்து தாங்கள் திருகோணமலையில் இருந்த போது ஜப்பானிய போர் விமானங்கள் துறைமுகத்தின் மீது குண்டு வீசியது.. இதனால் மிதக்கும் துறைமுகம் (FLOATING DOCK) ஒன்று அப்படியே துறைமுகத்திற்கு அண்மையில் தாழ்ந்து போனது... ஆங்கிலேயன் போன போது தேவையில்லாமல் இந்தியாவை பாகித்தான்... இந்தியா

எனப்பிரித்தவன்... பிரிக்கப்பட வேண்டிய தமிழ் சிங்கள இராச்சிங்களை இணைத்து வைத்து விட்டு போதால் இன்று தமிழர் அநுபவிக்கும் அநர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் கதை போல் கூறுவார்.

தமது பட்டாலியன் ஒரு முறை சகாரார்பாலை வனத்தில் எதிரிகளால் சூழப்பட்ட போது தாம் எப்படி அவர்களிடமிருந்து மீண்டு வந்தோம் போன்ற இராணுவ அநுபவங்களைக் கூறும் போது அவனது மனக்கண்ணிலே போர்க்களமே விரியும்.

ரைபிள்கள்... ஷொட்கன் கள்.. ரிவோல்வர்கள் ரிபீட்டர்கள்.. டாங்கிகள்.. நாசகாரிகள் போர்க்கப்பல்கள்.. எம்டன் நீர் முழுகிக்கப்பல் போன்ற சொற்கள் அவனுக்குப் புரியா விட்டாலும் அவை என்ன என்பது அவனுக்குத் தெரிய வந்தது. உமர்முக்தார் கரிபால்டி தெப்போலியன் வரலாறு..

சுபத்திரை வயிற்று அபிமன்யுவாக அவன்.

கிருஷ்ண பரமாத்மாவாக தாத்தா.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிவடைந்து வெள்ளைக் காரன் தனது படையை கலைத்த போது அவருக்கு வயது எக்கச்சக்கமாக ஏறியிருந்தது. கையில் கொஞ்சம் பணம்.. பொருட்களுடன் தளது கிராமத்தை நோக்கி வந்த போது அவர் பெற்றோர்கள் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை வயது கூடியிருந்த கால் இவருக்கு ஏற்ற பெண் ஏடுப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. பலர் பட்டாளத்துக்காரன். உலகம் முழுவதும் சுற்றியவன். என்னென்ன திருவிளையாடல்களை

நடத்திவிட்டு வந்திருக்கிறானோ என்று பெண் கொடுக்க மறுத்தனர். எல்லாவற்றையும் மீறி அவரை முடித்த பாட்டி மீது அவருக்குப்பெரும் பாசம் மதிப்பு.. இறுதிவரை ஊரே மெச்சக் கூடிய விதமாகவே வாழ்ந்து மறைந்தும் போனாள். இவனுடைய அம்மா. ஒரே மகள். செல்வமகள். எல்லாச் சொத்தையும் அவளுக்கே கொடுத்து விட்டு அவர்களுடனே வாழ்ந்து வந்தார்.

அப்பா இளவயதிலேயே தாய் தந்தையரை இழந்தவர். பிழைப்புக்காக வந்தவருக்கு இடம் கொடுத்த தாத்தா இறுதியில் தனது மருமகனுமாக்கிக் கொண்டார். அப்பா நல்ல உழைப்பாளி.

- ஆழ்ந்த கவனத்துடன் தனது லீ அன்ட் லீ டீ டீ டீ ரைபிளை சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த தாத்தா தலை நிமிர்ந்தார். தன்னையே கண்டுகொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பேரனைப்பார்த்துச் சிரித்தார்.

'என்னடா அப்படிப்பாக்கிறாய்?'

'அப்பு வேட்டைக்கே... நானும் வரட்டே'

'ஓம் குஞ்சு கனநாளாப் போச்சு... இண்டைக்கு நல்ல நிலவு. பகலில நல்ல கோடை வெயில்.. தாகத்துக்கு நீர் குடிக்க மிருகங்கள் 'வேட்டை'க்கு வரும்..'

'அதுகள் வேட்டைக்கு வந்தா எங்களுக்கு நல்லவேட்டை'-என்ற பேரனை உற்றுப்பார்த்தார். இவன் எங்கேபோ போப் போறான்; பெருமிதம் கண்ணில் தெரிந்தது.

தாத்தாவின் வேட்டை ஆசை, அவனுக்கு நன்றாகப்பிரியும். இறைச்சி என்றால் அவர் ஒருவருக்கே தனிய ஒரு கிலோ, வேண்டும் கடையில் வாங்கிக் கட்டுபடியாகாது. அவரிடம் பிரித்தானிய தயாரிப்பான 'ருவெல் போர்' துப்பாக்கி ஒன்றும், லீ அன்ட் லீ டீ டீ டீ ஒன்றும் இருந்தது. வேட்டைக்கு மணியானது.

நிலவு காலங்களில் இரவு வளையில் ஐந்து பற்றி டோர்ச் விளக்கோடும் இராணுவப் பணி பன் போது தன்னிடம் தங்கி விட்ட பெரிய 'வாட்டர்கானு' டனும் புறப்பட்டால், விடிகாலையில் பருத்த பன்றியோ, மானோ, மரையோ, ஏதோவொன்றை இழுத்து வருவார். அன்று கிராமம் முழுவதும் கதை பரவி, இறைச்சிக்காக வந்து சூழ்ந்து விடும் அவனும் அவரது வரவுக்காக ஆவலுடன் காத்திருப்பான்-அவர் கொண்டு வரும் சூட்டு ஈரலுக்காக வேட்டையாடிய மிருகத்தின் உடலைக் கிழித்து குடலை அப்புறப்படுத்தி விட்டு ஈரலைப் பிக்குவதாக பிரித்தெடுப்பார். காட்டு விறகினை அடுக்கி எரியூட்டி அதில் ஈரலைப்பக்குவமாக வாட்டி எடுப்பார். பேரனின் நினைவாகவே இந்த வேலைகள் நிகழும். கந்தேக்கிலையில் வாட்டிய ஈரலை சுருட்டிக்கட்டி எடுத்து வருவார். காடு அவருக்கு அத்து படி.. எந்த மூலையில் என்ன இருக்கிறது... போகும் வழியென்ன? என்று மனம் சிந்திக்கு முன்னரே கால் நடைபோகத் தொடங்கும். பாலை பழுக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் பன்றிகள் கொழுப்பு வைத்திருக்கும்... அந்த பன்றியினை சிறு துண்டுகளாக வெட்டி பாத்திரத்திலிட்டு காட்டு விறகை கொளுத்தி விடுவார். பன்றியின் கொழுப்பிலேயே இறைச்சி பொரியலாகி... கருக்

கல் வடிவம் எடுக்கும். ஆறு மாத மானாலும் பழுதடையாமல் பயன்படுத்தலாம்... தேன்வதைகள்.. பாலை... சூரை.. கிளாத்திப் பழங்கள்.. விளாம்பழம்.. காட்டு மாம்பழம்.. அபூர்வமாக கிட்டும் காட்டு வாழைக்குலை.. என வந்து சேரும்...

- அவன் அவற்றை ஆர்வமாகச் சாப்பிடுவதை ஒரு தாயின் வாட்சல்யத்தோடு பார்த்து நிற்பான். அவனும் வேட்டை வெளியில் ஏரி நீரில் வளரும் மருதமா மென வயதுக்கு மீறிய வளர்ச்சியுடன்.. அண்ணனுக்கும் அன்னுக்குமிடையில் வயது வித்தியாசம் அதிகம். ஆதலால் அவனுக்கும் செல்லம். அண்ணனுக்கு குழந்தைகளில்லாத படியால் அவனுக்கும் அவன் தான் குழந்தை... அவனுக்கு இரண்டு கருக்கலைந்து போயிருக்கிறது. அவளது ஏக்கங்களும்.. இழப்புகளும்.. தவிப்புகளும் அவனாலே தீர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

'என்ன அப்பூ! நானும் வரவேண்டு கேக்கிறேன். நீ பதில் சொல்லாம இருக்கிறாய்..?'

'இந்த முறை வேண்டாம்.. அடுத்த முறை கட்டாயம் கூட்டிக் கொண்டு போறன்...'

- அவன் முகம் களை இழந்தது.

3

தாத்தா தனது வேட்டைத் துப்பாக்கியுடன் காட்டின் நடுப்பகுதிக்கு வந்து விட்டார். ஆனால் மிருகங்கள் ஒன்று கூடச் சந்திக்கவில்லை. இந்த மிருகங்கள் எங்கே போய் ஒழிந்து கொண்டன? தூரத்தில் பற்றை மறைவில் தனது இருப்பை எடுத்துக் கொண்டார். முன்னிலவு கொஞ்சம்

கொஞ்சமாக மங்கத் தொடங்கி யது

இது வென்ன ஏமாற்றம்?

அப்போது, தூரத்தே குளத் திற்கு அப்பால்... ஏதோ சலசலப் புச்சத்தம் கேட்டது. தாத்தா உசாரானார். 'ரோச்சை'க்கை யிலெடுத்தார். 'பளி'ரென்று ஒளிக்கற்றைகள் பாய்ந்தன. யாரது?'

—அவர் திடுக்கிட்டார்.

'வா.. வெளியே'— அவர் இடத்தை நோக்கி ஒளிக்கற்றை கள் வந்து விழுந்தன. அவர் எழுந்தார். அவரை நோக்கி சிலர் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்று வேட்டையிலிருந்து வீடு திரும்பிய தாத்தா வெறும் கையுடன் வந்ததைக்கண்டு அவன் ஆச்சரியம் கொண்டான். அதே வேளையில் தாத்தா உற்சாகம் மிகக் கொண்டவராக இருப்ப தையும் கவனித்தான்.

4

முள்ளிரவில் தெருவில் வாகனம் ஒன்று ஒலிபரப்பிக்கொண்டு போனது.

'நாளை சரியாக எட்டு மணிக்கு ஐம்பதுவயதுக்குட்பட்ட சகல ஆண், பெண், பத்து வயதுக்குமேற்பட்ட பிள்ளைகள் அனைவரும் காட்டு வைரவர் கோயிலடி முன்னுக்கு கூடவேண் டும். எவரும் வீட்டிலிருக்கக் கூடாது. அப்படி இருப்பவர்கள் இராணுவ தண்டனைக்கு ஆளாக நேரிடும்....'

அடுத்த நாள். வைரவர் கோயிலடியில் பெருங்கூட்டம் வீட்டில் இருந்த 'குஞ்சுகளு

வான்களை வயோதிபர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு வந்திருந்து 'அதுகளை ப்பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டு பெண்களும், வேலை வெட்டியை விட்டிட்டுவந்து என்னத்துக்காக இப்படிக் கூட்டி வைச்சிருக்கிறாங்கள்' என்று ஆண்களும் யோசித்துக் கொண்டு இருந்தனர். நாலைந்து கவச வாகனங்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து நின்றன. திடீரென நாலாபுறமும் இருந்து இராணுவ வீரர்கள் அவர்களை நோக்கி வந்தனர். அக்கூட்டத்திடையே அவர்கள் யாரையோ தேடினர்.

காலைச்சாப்பாடும் இல்லா மல் தாகத்துக்குத் தண்ணீரு மில்லாமல்.. உச்சிச்சூரியனின் கத்தரிவெயில் தாக்கத்தால் பலர் மயங்கி விழுந்தனர். சில ஆண்களையும் இளம்பெண்பிள் ளைகளையும் வாகனத்தில் ஏற்றி னர். இவனின் அண்ணாவையும் ஏற்றினர் வாகனங்கள் சென்ற பின் இவர்களை வீடு திரும்ப அனுமதித்தனர்.

அன்று அம்மாவின் அழு குரல் அந்தப் பிரதேசத்தையே நிறைத்தது.

5

திடீர் திடீரென கவசவாகனங் கள் இரவுவேளைகளில் சில வீட்டு வாசல்களில் நிற்பதும், வீட்டி லிருந்து இளவயதுக்காரர்களை ஏற்றிச்செல்வதும் வழக்கமாகி விட்டது.

தாத்தா தனது பழைய மிலிற்றரி அடையாள அட்டையை பழைய பெட்டி..... பெட்டகங் களைக் குடைந்து கண்டுபிடித் தார். பழைய பூட்ஸ் காற் சட்டைகளை மீண்டும் அணிந் தார்.

வீட்டில் எல்லாரும் மறிக்க மறிக்க இராணுவமுகாம் நோக்கி நடந்தார். திரும்பிவரும்பொழுது இவனின் அண்ணாவுடன்வந்தார்'

ஆனால் அவர்முகம் சிந்தனை வயப்பட்டிருந்தது. அம்மா கன நாட்களுக்குப்பின் அன்று தான் சாப்பிட வந்தாள்.

'இனி... இரவில் ஆம்பிளை யள். முக்கியமாக இளந்தாரி யள் தங்கக்கூடாது..... இரவில் தான் இந்தக்கைது நடக்குது. பகலில் குறைவு.. ஆமிவராத இடமாகப் போகவேணும்..'

—என்று கிராமத்தில் முடிவு எடுத்தார்கள்.

அன்று தாத்தா அண்ண னையும் அப்பாவையும் அழைத் துக் கொண்டு காட்டில் நுழைந் தார் இருவருக்கும் ஆமிவராத பாதுகாப்பான ஒரு இடத்தைக் காட்டினார். ஒரு காலத்தில் கொழும்புக்கும் யாழ்ப்பாணத் துக்கும் 'கோச்' ஓடிய போது கட்டி விடப்பட்ட குதிரை லாயம். இன்று சிதைவுக்குள்ளா னாலும் கொஞ்சம் பாடுபட்டால் பயன்படுத்தலாம்... எல்லா ஒழுங் குகளையும் செய்து கொடுத்து விட்டு தாத்தா திரும்பினார்.

6

வயல்களில் கதிர்கள் சாய்ந்தி ருந்தன.

கதிரறுக்க வேண்டிய காலம் ஆனால் அறுவடைசெய்ய ஆட் களில்லை. தலைமறைவும் பயமும் வயலில் வேலை செய்வதைத் தடைசெய்தன. சிங்களகுடியேற் றவாசிகளுக்கு கொண்டாட்ட மான கொண்டாட்டம். இரவு வேளையில் தமிழர்களின் வயல்

களில் திருட்டுத்தனமாக அறுவடை செய்யத்தொடங்கினர். 'ஆமி' அவர்களுக்குத் துணையிருந்தது.

ஒரு நாள். பிற்பகல் வேளை.

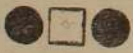
'அண்ணை .. உங்கட வயலில அறுவடை செய்யிறாங்கள்...!' — என்று ஓடி வந்தான் முருகேசு.

'என்ன ஆரடா அவன்... இண்டைக்கு அவங்களை ஒரு கை பாக்கிறம் குட்டக் குட்ட குனியிறவன் மடையன்...' — என்றவாறு அண்ணனும் அப்பாவும் கையிலகப்பட்ட வெட்டுக் கத்தியையும் கொடுவாக்கத்தியும் எடுத்துக்கொண்டு வயலை நோக்கி ஓடினர். அப்போது வீட்டில் தாத்தா இருக்கவில்லை. இவன் தாத்தாவைத் தேடி ஓடினான்.

7

அண்ணனுக்கும், அப்பாவுக்கும் பின்னால் ஒரு கூட்டமே ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

சிங்களக் காடையர்கள் அறுவடை செய்து கொண்டிருந்தனர். எந்தத்துணிச்சலில்...?

வெளிச்சத்தின் வெள்ளி இதழுக்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

புதிய வீட்டு அணைகலங்களுக்கு

மு. அ. த. இ. மே

அணைகல வீற்பனை நிலையம்
87, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்;

வயலைப் பார்க்கும் போது வயிறு பற்றி எரிந்தது. முக்கால் வாசிவயல் அறுவடையாகி விட்டன.

'டேய்!.. ஆரடா... எங்கட வயலில இறங்கினவன்!'

—என்று அப்பா கத்தினார். அவர்கள் அலட்சியமாக அறுவடை செய்துகொண்டிருந்தனர்.

'டேய்!...' என்று சப்தமிட்டுக்கொண்டு இறங்கிய மறுவிநாடி வயல் வரப்புமறைவில் இருந்து 'டூயில் டூயில்..' என்று வெடிச்சத்தத்துடன் இராணுவம் எழுந்தது. பின்னால் வந்த கூட்டம் கலைந்து கதறி ஓடியது.

அப்பாவும் அண்ணாவும் வயலுக்கு சென்றீர்பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தனர்.

8

தாத்தாவும் அவனும், அம்மாவும், அண்ணியும் ஓடி வந்து பார்த்தபொழுது வயல் எரிந்து கொண்டிருந்தது. அதன் நடுவில் அவர்கள் கருகிக் கொண்டிருந்தனர்.

அண்ணி மயக்கம் போட்டு விழுந்தாள்.

அம்மா அலறினாள். 'அப்பா... என்ற இந்தக்குஞ்சையாவது காப்பாத்துங்க .. எங்கட நிலத்திலிருந்து எங்களை எழுப்பப்பாக்கும் இவங்களோட எங்களுக்கு என்ன உறவு... எங்கட மண்ணை உடைமையை..... உயிரைப்பறிக்கும் இந்த ராக்ஷசவாதியிடமிருந்து எங்களைக்காக்கவேணும்... அப்பா போங்க .. எங்க இனத்தைக் காக்கிறவங்கவடக்கே இருக்கிறாங்களாம் .. போங்க .. எங்கட மண்ணைக் காருங்க .. இனத்தைக்காருங்கள்...'

அம்மா மயங்கி விழுகிறாள்.

9

ஓரிரவு. தாத்தா தனது பேரனைக் கையில் பற்றியவாறு, மறுசையில் தனது துப்பாக்கியுடன் முன்பு தான் காட்டில் சந்தித்தவர்களைக் காணச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்.

விடியலின் இராகங்கள் கேட்கும் அந்தத்திசையை நோக்கி.

கோபால் 94

இலங்கை இனப்பிரச்சினையில் மகாவம்சத்தின் பங்கு-ஒரு பார்வை

செல்வி, யசோதா பத்மநாதன்

சிங்களமக்கள் இன்றுவரை முழுமையான தெனவும் பூரணமான முறையில் எழுதப்பட்டதெனவும் கொள்ளும் வரலாற்று நூல்கள் இலங்கை சிங்களப் பெளத்த மக்களுக்கே உரிய தென வலியுறுத்துகின்றன. இது சிங்களப் பெளத்த மக்கள் மத்தியில் மரபு ரீதியாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு மனதில் பதிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதற்கு மாறாக இது உண்மையில் பல்லின மக்கள் வாழும் பூமி. இங்கு சிங்களவர், தமிழர் ஆகியோர் நாகரிகத்தின் ஆரம்பகாலம் தொட்டு இந்நாட்டு மக்களால் வாழ்கின்றனர் என்பது அண்மைக்கால ஆய்வுகளின் முடிவாகும். இதனால் இனமுரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன.

அதற்கான அடிப்படையை இட்டுக்கொடுத்த தென்ற வகையில் இலங்கையின் வரலாற்று நூல்களுக்கு மிகப் பெரிய பங்குண்டு. பல நூற்றாண்டுகள் பின்னால் இருந்து கொண்டு இறந்த காலத்

தைத்தம் இன, மத நோக்கில் அணுகி எதிர் காலத்தைத் தீர்மானித்துக் கொண்ட இந்த வரலாற்று நூல்களின் ஆசிரியர்கள் தான் இன்றைய இனப் பிரச்சினையின் உண்மையான பாத்திர வாளிகள். ஆனால் இவர்கள் அமைதி வழியையும் அகிம்சா தர்மத்தையும் கடைப்பிடிக்கும் பௌத்த பிக்குகளாக இருந்தார்கள் என்பது ஒரு முரண்பாடான உண்மை. இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட வரலாற்று நூல்கள் இன்று வரை நாட்டின் அரசியலில் கொண்டிருக்கும் பங்கை யாரும் குறைவாக மதிப்பிட்டுவிட முடியாது. அந்த வகையில் அதன் வரலாற்றைப் பின் நோக்கிப் பார்க்கின்ற போது இவ் அடிப்படை எவ்வாறு இந்நாட்டுக்குரிய சாபக்கேடாக உருவாகிற்று என்ற உண்மையை அறியலாம்.

இலங்கைக்கு பெளத்தம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் மகிந்த தேரரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இலங்கைக்கு பெளத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் நிலையாக நிலவி வந்த கலாசாரம், பெளத்த மதத்தினைச் சார்ந்தோர் சாராதோர் என்ற இரு பெரும் பிரிவுகளாக வளர்ச்சி பெற்றது. அதற்கு முன் இலங்கையில் இந்து சாராம்சங்களை உள்ளடக்கிய பெருமளவுக்கு நிறுவனமயப் படுத்தப்படாத வழிபாட்டு நெறிகளே மேலோங்கிக் காணப்பட்டன. பெளத்தத்தின் வருகையோடு இணைந்து வந்த வட இந்தியப் பேச்சு மொழியாகிய பாளிப் பிராகிருதம் இலங்கையில் வழக்கிலிருந்த சிங்கள மொழியின் மூதாதை மொழியாகிய எலு மொழியுடன் இணைந்து ஆதிச் சிங்கள மொழி பென்றை உருவாக்கியது. பெளத்த மதத்தினைப் பின் பற்றுகின்ற பெரும்பாலான மக்கள் அதனோடு இணைந்த வகையிலான மொழி வடிவத்தினைப் பயன்படுத்திப் பெளத்த மதத்தினைச் சாராத ஏனையோர் தமிழ் வடிவத்தைப் பயன்படுத்தினர். எனவே பெளத்தம் ஒன்றுடன் இணைந்து கொண்ட மொழி உருவாக்கமானது பெளத்தர்-பெளத்தரல்லாதோர் ஆகியோரை மொழி அடிப்படையிலும் வகைப்படுத்தியது.

மதமும் மொழியும் இணைந்து சிங்களப் பெளத்தரை உருவாக்கிய வேளையில் இலங்கை அரசியலில் வெளிநாட்டுக் காரணிகள் பல ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படுவதனைக் காணலாம். பல்லவர் காலத்தில் (கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டளவில்)

ளவில்) தென் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட இந்து சமய மறுமலர்ச்சியின் தாக்கம் இலங்கையிலும் ஏற்பட்டது. இதனால் இலங்கையில் பௌத்தர்-பௌத்தரல்லாதோர் ஆகியோருக்கிடையே இருந்து வந்த இடைவெளி மேலும் அதிகரித்தது. இலங்கை அரசின் இறைமைக் கெதிரான தென்னிந்திய அரசியல் அச்சுறுத்தல்களும்; பௌத்தரல்லாதோரான தமிழ் இந்துக்களின் தொகை வட இலங்கை-தென்னிந்திய கலாசார, வர்த்தக, வாணிபத் தொடர்புகளால் இலங்கையில் அதிகரித்துக் காணப்பட்டமையும் அவ் இடைவெளியை மேலும் அகலப் படுத்தியது. அத்துடன் தென்னிந்தியாவில் செல்வாக்குற்றிருந்த பௌத்தம் சீரழிய அவ்விடத்தில் மீண்டும் இந்து மதம் மேன்நிலை பெற்றது. இவ் வரலாற்று நிகழ்வுகள் இலங்கையின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்க வேண்டிய பொறுப்பை பிக்குகளின் கையில் ஒப்புவித்தது. இதனால் பௌத்தர் அல்லாதோரான-பெருமளவு வலிமையைக் கொண்டிருந்த தென்னிந்திய இலங்கைத் தமிழ் இந்துக்களிடமிருந்தது சிங்கள மொழியையும் பௌத்த மதத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவைக்கு பௌத்த சங்கத்தினர் தள்ளப்பட்டனர். எனவே இம் மதமும் மொழியும் தென்னிந்தியப் பின்னணியும் இணைந்து பௌத்தர்-பௌத்தரல்லாதோர் வேறுபாட்டை வளர்த்ததோடு சிங்கள பௌத்த இனமொன்றையும் தமிழ் இந்துக்கள் என்ற ஓர் இனத்தையும் உருவாக்கிற்று. அத்துடன் அவை இருவேறு முனைப்பில் சென்று கொண்டிருந்தது.

இவ்விடத்தில் மொழியையும் மதத்தையும் ஆழுகின்ற நிறுவனம் என்ற வகையில் அரசு முக்கியம் பெற்றது. இக் காலத்தில் தென்னிந்தியச் சவால்களிலிருந்து பௌத்த மதத்தினையும் மொழியையும் காக்கின்ற அரசனுக்கு முக்கியமாக பௌத்த சங்கத்தினர் ஆதரவு கொடுத்தனர். இதே வேளை தன் அரச அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்துவதற்குப் பெரும் பான்மை மதத்தையும் மொழியையும் முதன்மைப் படுத்தி ஆதரவைப் பெறவேண்டிய நிலை அரசனுக்கிருந்தது. எனவே அரசன் பௌத்த மதத்திற்குப் பெருமளவு ஆதரவளித்தான். பௌத்த குருமாரும் தம் மதத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் அரசர்கள் தம் சிங்கள-பௌத்த இனத்திற்கு ஆதரவளிக்கின்றார்கள் என்ற வகையில் மன்னனுக்குத் தம் ஆதரவையளித்தனர். இவ்வாறு மதமும் அரசும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய பிணைப்பைக் கொண்டிருந்தது. இதனால் மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு

மொழி, இனம், அரசு என்பன இணைக்கப்பட்டன.

இவ்வேளையில் இன்னொரு விடயத்தையும் நாம் நோக்க வேண்டும். அது வட இந்தியாவிலிருந்து தென் இந்தியாவுடாகப் பரப்பப்பட்ட பௌத்த மதத்தோடு வந்த வரலாற்றைக் கோவைப் படுத்தி வைக்கும் மரபாகும். இம் மரபு வட இந்தியாவில் மகத இராச்சியத்தில் வளர்க்கப்பட்டு மகிந்த தேரருடைய தூதின் போது இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அது ஆரம்பத்தில் பிக்குப் பரம்பரையினரின் செய்திகளையும், அவர்களின் மத நடவடிக்கைகளையும் எழுதி வைக்கும் முறைகளை மரபாகக் கொண்டிருந்தது. இதனால் பௌத்தத் தோடு தொடர்புடைய நூல்களை அவர்கள் எழுதினர். ஆரம்பத்தில் பௌத்த போதனைகளும் அத்துடன் புத்தரின் வரலாற்றுச் செய்திகளும், மத ஆசாரியபரம்பரையினது செய்திகளும் இவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. இவற்றுக்குக் கால அடிப்படையைக் கொடுக்கும் நோக்குடன் அவ்அவ் காலத்தில் அரசாண்ட மன்னர்களின் விபரங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. மன்னர் ஒவ்வொருவரது ஆட்சிக் காலச் சம்பவங்கள், விகாரைகளுக்கு அவர்கள் அளித்த ஆதரவு போன்ற விடயங்கள் அவற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றன.

இம் மரபு காலப் போக்கில் புதிய பாதையில் வளரத்தொடங்கியது. அரசு ஆதரவும், நேர் அவகாசமும், கல்விபயிலும் வாய்ப்பும், நூல்களை எழுதும் நாட்டமும், பௌத்த மதம் சமூகத்தில் செல்வாக்குள்ள நிறுவனமாக எழுச்சி பெற்றதும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமூகத்தை வழிநடத்தும் முன்னெடுப்பு பிக்குகளின் கைக்கு மாற்றப்பட்டதும் அது புதிய பாதையில் வளர முக்கிய காரணமாகும். இதனால் பௌத்த மதம் தொடர்பான செய்திகளோடு தமக்கு ஆதரவளித்த அரசர்களின் செய்திகளையும் அவர்களின் மத நடவடிக்கைகளையும் விரிவாக எழுதிப் பேணி வைக்க ஆரம்பித்தனர். அவை விரிவாக இடம் பெற்ற காரணத்தினால் காலப் போக்கில் அரசியல் வரலாற்றுப் பகுதி தனிப் பகுதியாக வளரத் தொடங்கியது. இலங்கையைத் "தர்மதுவீபம்" எனப் போற்றிய பௌத்தர் சங்கத்தினர் அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினைக் காட்டும் நோக்குடன் அவ் அரசியல் பகுதியைத் தனி

நூலாக எழுதிப் போற்றத்தொடங்கினர். இதனால் தம் மதத்திற்கு ஆதரவளித்த அரசுக்கு ஆதரவும் அவர்களின் நடவடிக்கைகளுக்கான பதிவுகள் அதிகமாகவும் சுயசார்புத்தன்மையுடையவையாகவும் அமைய, அதற்கு மாறாக அவர்களுக்கு ஆதரவளிக்காத அரசுகளின் நிகழ்ச்சிகள் புறக்கணிக்கப் பட்டும் அவை உருவாகின. இத்தகைய பதிவுத் தொகுதி "சீஹன அட்டஹதா மகாவங்ஸ" என அழைக்கப்பட்டது. இதில் அரச அதிகாரமும் பௌத்தமும் இணைந்திருந்தது இவ்விபரத் தொகுதியிலிருந்து பெறப்பட்ட நேரடிவினை பொருளே மிக முக்கியமான வரலாற்று நூலாகக் கருதப்படும் மகாவம்சமாகும்.

இந் நூலில் முக்கியமானது மகிந்ததேரரின் வரவுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பகுதியாகும். இப் பகுதிக்குரிய வரலாறு பற்றிய தகவல்கள் பல செவி வழி மரபுகளாகப் பொது மக்களால் பேணப்பட்டு வந்தன. இவை பெருமளவுக்குப் புனைகதை வடிவைப் பெற்றிருந்தன. கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டளவில் எதுவித ஒழுங்குமின்றி இக்கதைகள் காணப்பட்டன இப்பகுதியை மூன்று முக்கிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது பிரிவில் இங்கு வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் ஆகிய பழங்குடிகள் பற்றியும் இயக்க, நாக இராச்சியங்களுக்குப் புத்த பிரான் மும்முறை வந்தமை பற்றியும் கூறப்படுகின்றது. பௌத்த மதம் பரப்பப்படவிருந்த ஈழநாடானது புத்தபகவானாலே புனிதமாக்கப்பட்ட தென்றும் பௌத்தத்தைப் பாதுகாக்க ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்களான சிங்கள மக்கள் இங்கு குடியேறுவதற்காக புத்தரே இங்கு வந்து பழங்குடிகள் பலரை அகற்றிச் சிங்கள மக்களுக்கு வழி வகுத்துக் கொடுத்தார் என்றும் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இக்கதைகள் பயன் படுத்தப் பட்டன. இரண்டாவது பிரிவில் ஈழத்தில் விஜயகுமாரன் கதை வடிவில் ஆரியர் குடியேற்றம் முதன் முதலாக ஏற்பட்டதெனக் கூறப்பட்டது. ஈழத்தில் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஆரியர் குடியேற்றம் பற்றிய கதை பௌத்த பிக்குகளால் பௌத்த மத ஜாதகக் கதைகளை மையமாக வைத்து இணைக்கப் பட்டவையாகும். மூன்றாவது பிரிவில் விஜய மன்னனுக்குப் பின் தேவநம்பியதீஸ மன்னன் வரைப்பட்ட வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு மரபு வழியாகப் பேணப்பட்டுவந்த ஜாதகக் கதைகள் அதிகார பூர்வ மன்னனின் வரலாறோடு இணைக்கப்பட்டதுடன் சிங்கள

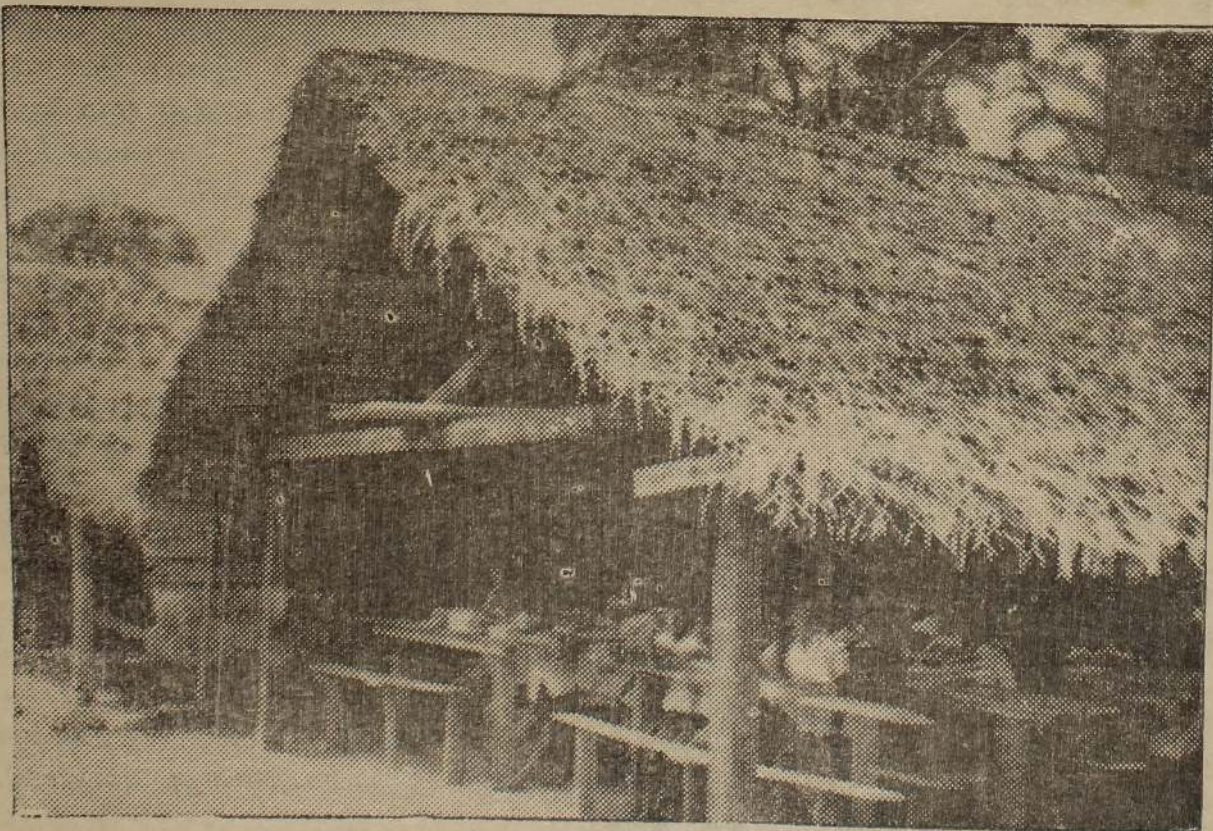
பௌத்தருக்குரிய முழுமையான வரலாறு தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்டு முழுமைப்படுத்தப்பட்ட நூலில் முக்கியமானது மகாவம்சமாகும். பௌத்த பிக்குகளால் தனியாக எழுதப்பட்ட அதிகாரபூர்வ மன்னர்களுடைய வரலாற்றோடு செவிவழி மரபாகப் பேணப்பட்டுவந்த கட்டுக்கதைப்பண்பைக் கொண்டிருந்த வடிவங்கள் இதில் இணைக்கப்பட்டதுடன் இலங்கைக்கான பூரணமான வரலாற்று நூலாக மகாவம்சம் 'மகாநாம தேரர்' என்ற பௌத்த பிக்குவால் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் பூரணப்படுத்தப்பட்டது. இதில் அவதானிக்க வேண்டிய அம்சம் என்னவென்றால் இந்நூல் எழுதப்பட்டபோது இங்கு இரு வேறுபட்ட இன, மத, மொழிப்பண்புகளைக் கொண்ட மக்கள் காணப்பட்டனர் என்பதாகும். ஆனால் இதிலிருந்து முரண்பட்ட வகையில் இலங்கையின் தேசிய வரலாறு பௌத்தத்துடனும் சிங்கள இனத்துடனும் இணைந்த வகையில் ஐதீக அம்சங்களை உள்ளடக்கிப் புனிதத்துவ நோக்குடனும் எழுதப்பட்டது. இதில் ஏனைய இனத்தின் இறைமை மறைக்கப்பட்டதோடு இப்பூமி சிங்கள பௌத்தருக்கே சொந்தமானது என்ற குரலும் உரம் பெற்றுள்ளது. இதன் உச்சக்கட்ட வெளிப்பாட்டை எல்லாளன்-துட்டகைமுனு போர் சித்திரிப்பில் காணலாம். அது உண்மையில் அரசியல் ஆதிக்கப் போராட்டமாக இருந்தும் கூட மகாவம்ச ஆசிரியர் அதனை ஒரு இனப் போராட்டமாகக் கூறிச் செல்கிறார். முப்பத்து ஏழு அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ள மகாவம்சத்தில் 21-32 வரையான அத்தியாயங்களில் துட்டகைமுனுவின் வீர வரலாறு கூறப்பட்டுகின்றது. இது இந் நூலின் மூன்றிலொரு பகுதியாகும். இதில் துட்டகைமுனு தன் இனத்தையும் மதத்தையும் காப்பாற்றிய ஒரு தேசிய விடுதலை வீரனாகச் சித்திரிக்கப் படுகிறான். இந்நூல் இந்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அவர்கள் தவறான நெறியினை அனுஷ்டிப்பவர்கள் என்றே சுட்டப்படுகின்றனர். இந்நூலில் எந்தவொரு இடத்தில் தானும் தமிழ் இந்துக்களும் இந்நாட்டுக்குரியவர்கள் என்ற குறிப்புக் காணப்படவில்லை. தமிழர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் இடங்களில் எல்லாம் அவர்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவும் படையெடுப்பாளர்களாகவும் இந்நாட்டுக்கு வந்த அன்னியர்களாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளது அவதானிக்கத் தக்கது.

ஆனால் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் சமூகவிபல் மானிடவியல் தரவுகளும் இவற்றுக்கு முரணான வகையில் முடிவுகளைத் தந்துள்ளன. அவை இலங்கையும் தென்னிந்தியாவை ஒத்த வரலாற்றுசய காலக் கலாசாரப் பண்பாடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்ததென்றும்; படிப்படியான அரசின் வளர்ச்சி, பண்பாட்டுப் பரவல் பற்றியும் தெளிவான சான்றாதாரங்களைத் தந்துள்ளன. மானிடவியல் ஆய்வு முடிவுகள் தென்னிந்திய-இலங்கை மக்கள் கூட்டம் ஒரே வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த தென்பதையும் அது திராவிட அடிப்படை இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளதென்பதையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. சமூகவிபல் ரீதியானதும் மொழியியல் ரீதியானதுமான ஒற்றுமைகள் பல இன்று வரை மத்தியதரை - தக்கிணதென்னிந்திய - ஈழப் பிராந்தியங்களின் தொடர்புகளைப் பற்றிய தெளிவான விளக்கங்களைத் தருகின்றன. இம் முரண்பாடான இலங்கையத் - தொல்லியல் நிலை பற்றிப் பல சிங்கள புத்திஜீவிகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். எனினும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அவை செல்வாக்குள்ள கருத்தாக மேற்கிளம்பவில்லை. இதற்கு இம்மக்கள் தம் வரலாறு எனக் கொள்ளும் தீபவம்சம், மகாவம்சம் போன்ற நூல்களில் கொண்டிருக்கும் இறுக்கமான ஈடுபாடும்; தென்னிந்தியாவோடு இவர்கள் கொண்டிருக்கும் அநிருப்தியீனமும்; முக்கியமாகத் தென் பகுதி அரசியல் வாதிடிகள் உண்மையான சமாதானத்தை

விரும்பி மக்களிடம் அதனைத் தெளிவு படுத்த விரும்பாமையும் முக்கியமான காரணங்களாகும்.

இன்று இலங்கை அரசியலில் பௌத்தமதம் கொண்டுள்ள நெருக்கமான பிணைப்பு மகாவம்சம் இட்டுக் கொடுத்த அடிப்படையாகும். அசாங்கக் கூட்டங்களிலும், பிரதான நிகழ்ச்சிகளிலும் பௌத்த பிக்குகள் கலந்து கொள்வதும், பிக்கு ஒதுவதும், தானம் பெறுவதும், ஆசீர்வாதம் பெறப்படுவதும் அரசியல் பாரம்பரியத்தில் நீக்கமுடியாத ஓர்மசமாகியுள்ளது. அத்துடன் இலங்கையின் முக்கிய இரு அரசியல் கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆகிய இரண்டுக்கும் ஒரு பிரதான பௌத்த பீடங்களாகிய மல்வத்தைபீடம், அஸ்கிரியபீடம் ஆகியவற்றின் ஆதரவுகள் பகிரப்பட்டுள்ளன. ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா ஒரு கிறிஸ்தவ பரம்பரையைச் சேர்ந்தவராக இருந்தபோதும் பௌத்த நிகழ்வுகளுக்கும், பௌத்த மேன்மைக்கும் ஆதரவளித்த தூய பௌத்தனாகவே தன்னை இனம் காட்டிக்கொண்டார். இவை பௌத்தத்தின் பிடியை மீறி இலங்கை அரசியலில் தம்மை நிலை நிறுத்த முடியாத அரசியல் தன்மையைத் தெளிவு படுத்துகின்றன. இதனால் இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கான சமாதான முயற்சிகளில் இலங்கை அரசாங்கம் பிக்குகளின் 'மேலான அபிலாசைகளை'

எந்த இடர்
வந்தாலும் கல்வி
தொடரும்

கல்வித் தாகம்
கொண்ட
மாணவர்கள்

வேண்டி நிற்கின்றது. ஆனால் பிக்குகளின் மகா சங்கம், மகாவம்சம் போதித்த வரலாற்றுப்பதிவை இயுகப் பற்றி நிற்கின்றது.

இம்முரண்பட்ட போக்குகளின் ஆணியேரைப் பார்க்கையில் அது மகாவம்சம் கொண்டுள்ள வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தில் போய் முடிவடைந்த காலமாகும். அதில் காணப்படும் தவறான பதிவுகளும் வரலாற்று முரண்பாடுகளும் சிங்கள மக்களின் மனதில் நன்றாகப் பதிய வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் தான் இராணுவத்தளபதியான ரென்னில் கொப்பேகடுவவின மரணம் ஒரு துட்டகைமுனுவின் மீது இறப்பாக சிங்கள மக்களால் துக்கத்தோடு அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. அத்துடன் இலங்கையில் சுய அரசியல் இலாபத்திற்கு இலகு வாக மக்களை மனம் மாற்றத்தக்க மார்க்கமாக

வும் இலங்கை இனப்பிரச்சினை அரசியல் வாதிகளால் நன்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது இன்றைய இலங்கையின் நிலைப்பாடாகும்.

இதனால் இந்திலைமை பற்றி சகல தரப்பினரும் சகல தரத்தினரும் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகி உள்ளது. இத்தன்மைகளின் பரிமாணங்களையும், பரிணமிப்புக்களையும், விளைவுகளையும் சரியாக விளங்கிக்கொள்வதன் மூலம் ஒரு தெளிவான கருத்து நிலையைப் பெறுவது சாத்தியமாகும்.

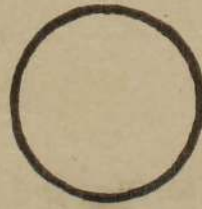
இதற்கு முதலில் உணர்ச்சி நிலையிலிருந்து மாறி அறிவு நிலையில் இப்பிரச்சினையை அணுக வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். □□

புதிய டிசைன்களை லிங்கம் பட்டு அகம் வழங்குகிறது

- முகூர்த்தப் பட்டுப் புடவைகள்
- கூரைச் சேலைகள்
- பட்டுவேட்டிகள்

மற்றும் பலவிதமான புடவைத்தினுசுகளையும் தெரிவுசெய்ய

லிங்கம் பட்டு அகம்
Lingams Silk House

21, மேல்மாடி நவீனசந்தை
18, மின்சார நிலைய வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

ஒரு புதிய அழைப்பும் ஆதரவும் உங்களுக்கு
ராஜி சைக்கிள் பலஸ்
இன்றைய வாழ்வுக்குத் துணை செய்கிறது.

புதிய சைக்கிள்கள்
சைக்கிள் உதிரிப்பாகங்கள் வீற்பனையுடன்
சைக்கிள் திருத்த வேலைகளையும்
மனநிறைவாகச் செய்துகொள்ளுங்கள்

ஒரே இடத்தில் நிறைந்த சேவை

ராஜி சைக்கிள் பலஸ்

பலாலி வீதி, கோண்டாவில் சந்தி,
கோண்டாவில்.

குணம் வீடியோ சென்ரர்
புதியபடங்களை உடனுக்குடன் வழங்குகிறது

தமிழ் - ஆங்கில
பழைய, புதிய சினிமாப்படங்களைத்தரமான பிரதியில்
குணம் வீடியோவில் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

குணம் வீடியோ சென்ரர்

மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விடுதலை வேள்வியின் நடுகல் வரிசைகள்
விடுதலைப் போரைத் தொடர விரை என-
விடுதலை - என அவை வேகம் கொடுத்தன.
மடுவில் தஞ்சம் அடைந்த மக்களைப்
படுகொலை செய்யவும் பணிய வைக்கவும்
மன்னார் மக்களைக் கொன்று குவிக்கவும்
மட்டக் களப்பு மண்டூர் தோப்பூர்
வெட்டுக் கொத்தால் வீரம் அடக்கவும்
திட்டம் போட்ட சிங்கள அரசே!

‘சுதந்திரத்தை நேசித்தல் தேசத்துரோகம்’
வதம் செய்வோம் என்று வரிந்து கட்டி நின்ற, உன்
மதம்பிடிச்ச கூட்டமேன் மலைத்துப்போய் நிற்கிறது.
சுதந்திரச் சூரியனே ஈழத்தைச் சுற்றும்
பதத்தை உனக்குப் பரிசாய்த் தருவோம்
பதுங்காதே என்றெங்கள் பாலர் சவால் விட்டார்
ஓதுங்காதே என்றிந்த ஊரே எடுத்துரைக்கும்
பூக்களே வேர் பறிக்கும் புயலாய்ப் புறப்பட்டார்
தாக்குப் பிடிக்கத் தகுதியற்று தார்மீக
நாக்கை வளைத்தேன் கடைவாயை நக்குகிறாய்!

அக்கினிக்கே மூச்சுத் திணறும் படிக்கு நம்
மக்கள் தயாராய் மனமுவந்து ஒன்றானார்
குண்டு மழைபொழிய குடல்சிதறி நாம்ஓட
நிண்டு பிடித்தாரை நெஞ்சருகிப் பாடுகிறார்
திண்டு புரண்டுருண்டு சிலபேர் கிடக்கையிலே
ஒண்டொண்டு பாதியாய் எதிரி வராதபடி
கண்ணுறங்காத் துப்பாக்கிக் கண்விழிக்க வைத்திருந்த
அண்ணல் இளம்புலிகள் அருமைகளைப் பாடுகிறார்.

வாமும் இளமை சுக வாளிப்பைக் கன்னியர் கண்
குழ துரத்தும் வயதில் அவை துறந்து
வாழத் தமிழீழ வாழ்வுக்காய் வாழ்ந்து வரும்
ஈழப்புலிகள் எழுச்சிகளைப் பாடுகிறார்.
தேச விடுதலைக்காய்த் தினவெடுத்த வேங்கைகளின்
பாசமிகு தாய் நாட்டுப் பற்றுதலைப் பாடுகிறார்.

கைச்சமையும் கண்ணீர்ச் சமையும் கவலைகளும்
அச்சுறுத்திப் பிச்செடுத்தும் பின்வாங்கா ஆற்றலுள
மன்னர், முன்னாலே தமிழ்ஈழம் எழுந்துவர
முன் உயிரைவைத்த பெரு மாவீரர் முன்னாலே
அன்னை தமிழீழ அடியிணைகள் முன்னாலே
இன்றும் எமக்காய் இயங்கும் இளவேங்கை
முன்னால் பணிந்தே முறையாகக் கும்பிட்டே

ஒரு சீறு அறிவுறுத்தல்

கல்வயல்
வே. குமாரசாமி

இன்றுரைக்கும் வாக்கும் எழுச்சிபெற வேண்டுகிறார்.
மண்ணில் விதையான மாவீரர் ஆருயிர்கள்
எண்ணங்கள் ஈடேற, இங்கே புதுப்பிறப்பாய்
மீண்டும் பிறப்பர், மிடுக்காகப் போர்புரிவர்.
பூண்டோடழிந்து பொசுங்கிப்போம் உன் நா
ஆகையினால்;
ஈழத்தை வாழ விடு இல்லையேல் எம்மவர்கள்
வாழ விடார்கள்; ஓ... இந்து சமுத்திரத்தின்
ஆழத்தைக் காட்டி விடுவார் அதன்பின்னர்
ஊழென் றுரையா துலகு.

□□

□●□

□●□

□●□

இந்திய இலக்கிய நூல்கள் ஈழத்தின்
இலக்கியப் படைப்புகள்

பாடநூல்கள் அலுவலக உபகரணங்
கள் நூலகங்களுக்கான முழுமை
யான புதிய நூல்கள்
எல்லாவற்றையும் வழங்குகிறது

ஸ்ரீ காந்தா புத்தகசாலை
(பழைய பஸ் நிலையம் முன்பாக)
மீன்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

போட்டோஸ்ரற் பிரதிகள் செய்து
கொள்ளவும்
மற்றும் பாடசாலை உபகரணங்கள்,
இலக்கிய நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்
ளவும்

ஸ்ரீ காந்தா புத்தகசாலை
பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர்.

நல்ல நூல்களை பெறுவதற்கும்

காகிதாதிகள் + அலுவலக, பாடசாலை உபகரணங்கள் + எல்லாவற்றுக்கும்

மக்பிலன் புத்தகசாலை

ஆஸ்பத்தரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வளநாடன் கவிதைகள்

மீறல்

இறுகப் பூட்டி
கொடு முள் ஏற்றும்
உனது சிறையினுள்ளும்
எனது ஆன்மா
இசைக்கின்றது விடுதலைப் பாடலை
'நான்கு சுவர்களும்
கம்பிகளும் தடுத்ததுள்ளது'
என நீ நினைப்பதை விடவும்
இச்சிறு வெளியும், முனைப்புறு மனமும்
எனது விடுதலை உலகே.

துயிலும் வீரர்

வரிசையாய்,
நீள நீளமாய், அடுக்குகளாய்,
வெண்மையாய் சீராய்
துயிலும் மனிதர்
துயில்கையிலும் நெறி பிறழா ஒழுங்கு
மெய்சிலிர்க்கும்

போராட்டம்

இருள் கவிந்து மூட
வைத்த பொருள் எங்கென்று
தெரியவில்லை.
ஒரு துண்டு ஒளிபெறின்
அப்பொருள் கைவசப்படும்
ஒளிபெறல் நம்பணி.

துளிர்ப்பு

சூழவும் நிமிருதலின்றி
இறுக்கம்
துளிர்க்கவும் முடியா
வளரவும் இயலா
புல்லின் நசிவு
நீளும் துயர்.
உடைக்க ஒரு கருவி
நம்பிக்கை
மனங்கொண்டால்
வெடிப்பில் துளிர்க்கும்
பூக்கும் யாவும்.

திசையும் வழியும் தெரியும் நமக்கு

நெற்றிரவும்
நான்குபேரைச் சுட்டுக்கொன்றாய்
அவர்கள் நிராயுதபாணிகள்
என்று தெரிந்தும்
இப்படிச் செய்தாய்
அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதைத்தவிர
வேறு காரணம் உடைக்குத் தெரியாது
எங்களின் கையிலிருக்கும்
துப்பாக்கிகள்
நியாயமற்றவுன்னை
அகற்றுவதற்காக என்பதறிவேரம்

மாவீரர் வழி

கனவுகளைக் கைபிடித்துத் தந்தீர்
நண்ப;
வழிதொடருதலில் நிறைவேரம்

**ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு
ஒரு குறிக்கோள் உண்டு
ஒரு இலட்சியம் இருக்கிறது**

தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் சுபமங்களா சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதன் மிக முக்கியமான நாடகாசிரியருமாவார். நீண்டகாலமாகத் திரைப்படத்துறையில் ஈடுபட்டுவரும் இவர் தண்ணீர் தண்ணீர், ஒரு இந்தியக்கனவு, அனல் காற்று என்ற படங்களுக்கான திரைக்கதைகளை எழுதியவர். இலக்கியப் பயணமொன்றை மேற்கொண்டு தமிழீழம் வந்திருந்த போது அவரை வெளிச்சத்தின் சார்பில் சந்தித்துச் சில விடயங்களைப் பேசிக்கொண்டோம்.

●● பரந்துபட்ட வாசகதளத்தைகொண்ட சுபமங்களா சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் என்றவகையில் ஒரு சஞ்சிகையின் தன்மை பொதுவில் எத்தகையாக இருத்தல் அவசியம் என் நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

□□ பத்திரிகைக்கென்றொரு குறிக்கோள் இருக்கவேண்டும். அந்தக் குறிக்கோளின் அடிப்படையில், அது செல்லவேண்டிய மக்களுக்கு ஏற்றவிதத்தில் பத்திரிகையை; சஞ்சிகையைக் கொண்டுவருவது அவசியம். இவ்வாறு ஒரு ஒழுங்கில் தொடர்ச்சியாக வெளியிடும்போது அது மக்களின் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுவிடுகிறது. சுபமங்களா இந்த ரீதியில்தான் கொண்டுவரப்படுவதை நீங்கள் அவதானிக்கமுடியும். வணிகத்தன்மையற்றும், சிற்றிலக்கியம் என்ற இறுக்கமான-புரியாத - நிலையிலிருந்து விடுபட்டும் சுபமங்களா வருகிறது.

●● உங்கள் சஞ்சிகையில் பிரதிபலித்து வருகின்ற புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் அடிப்படையில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கின்றோம். நீங்கள் இதுவரை அறிந்து வந்துள்ள புலம்பெயர் இலக்கியம் தந்த உணர்வு அடிப்படைக்கும், இங்குவந்தபின் நேரில் கண்டுள்ள நிலைமைகள், தன்மைகளுக்குமான வேறுபாடுகள் எவை?

□□ சில முரண்பாடுகள் உண்டு; சில வித்தியாசங்களுமுண்டு. அவை சொல்கிறமாதிரி, இங்கு நிலைமை இல்லை என்பது உண்மை. இங்கே சில அனுபவங்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. உண்மையைக் கண்டுகொள்ளமுடிகிறது.

●● தமிழகத்தில், ஈழத்தின் இன்றைய எழுத்துக்களை, கலை முயற்சிகளை அறியும் ஆவல் எந்தளவில் உண்டு?

□□ பெரிய அளவில் பரிச்சயம் என்று சொல்லமுடியாது. ஒரு இலக்கிய இயக்கமாக இந்த ஈடுபாட்டில் செயற்படுகிறார்கள்

என்றும் கருதமுடியவில்லை.
தனித்தனியாக சிலர்
ஈடுபடலாம். இனி இந்த
அக்கறையும் ஈடுபாடும் கட்டாயம்
வேண்டும்; நிச்சயம் வரும்.

●● எஸ். பொ, டானியல், மு. தளைய
சிங்கம் போன்ற எழுத்தாளர்களை அறிந்த
அளவுக்கு இங்குள்ள புதிய எழுத்தாளர்
களைப்பற்றி, போராளிப்படைப்பாளர்
பற்றி, புதிய முயற்சிகள் பற்றி அங்கு
எந்தமட்டில் அறிமுகம் இருக்கிறது?

□□ முதல் சொன்ன பதிலில் இதற்கும்
விசயமுண்டு. தொடர்புகள்
பரிமாற்றங்கள் சரியாக இல்லாததனால்
இந்த அறிமுகத்திற்கு வாய்ப்பில்லை.
ஆனால் இப்போது இங்கே நான்
கேட்டுக்கொண்ட விசயங்களும்
நேரடியாகப் பார்த்தவைகளும்
புதியவர்களைப்பற்றி, புதியவைகளைப்பற்றி
அங்கே பேச உதவும்.

●● இங்கே போராளிகளும், போராளி
களல்லாத இந்த மண்ணில் வாழும்
ஏனைய படைப்பாளிகளும் எழுதுகிறார்
கள். இந்தப் படைப்புகளின் சாரம், தனித்
துவப்பற்றி உங்கள் எண்ணம் என்ன?

□□ இன்றைய இந்தச் சூழலில் கள
அநுபவங்களைப் போராளிகள்
எழுதும்போது வித்தியாசமான உணர்வுகள் நிறைய
இருக்கும் ஏனெனில் அவர்கள்
நேரடியாக அந்த அநுபவங்களைப்
பெறுகிறார்கள். மற்றவர்களைவிட
போராளிகளுக்கு இந்தச்
சிறப்பு இருக்கிறது.
ஏனையவர்களிடம் இது
இரண்டாம் பட்சம்தான்.

□●□

□●□

□●□

வீடியோ பிரதிகள், ரீ. வி. டெக் என்பன
வாடகைக்கு வழங்கப்படும்.

சதீஸ் வீடியோ

அர்ச்சுனா வீதி, (இராசாவின் தோட்டம் சந்தி)
யாழ்ப்பாணம்.

●● புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இந்த மண்
ணைப் பற்றி - இன்றைய கால நிர்ண
யத்தை வைத்து - எழுதும்போதும் இந்த
இரண்டாம் பட்சமான, தகவல் தன்மை
இன்னும் அதிகம் இருக்குமல்லவா?

□ இருக்கும். நிறைய அதற்கு
வாய்ப்பிருக்கிறது. அது உண்மை தான்.
புலம்பெயர்ந்தவர்கள், தாங்கள்
வாழ்கின்ற அந்நியச் சூழலை,
அங்குபெறும் அனுபவங்களை
எழுதட்டும். அவர்களில் பாதிக்கிற
கலாச்சார அதிர்ச்சிகளை
அவர்கள் வெளிக்காட்டட்டும்.
அதுதான் தேவை.

●● ஈழத்தின் இன்றைய கலை முயற்சி
கள் பற்றிய உங்கள் உணர்வு என்ன?

□□ நல்ல அடிப்படை தோன்றுகிறது.
எதிர்காலத்தில் நல்ல படைப்புகளை
எதிர்பார்க்கலாம். இங்குவரும்
இந்த எழுத்துக்கு ஒரு
குறிக்கோள் உண்டு. ஒரு இலட்சியம்
இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் போலல்ல
இந்த முயற்சிகள்.

●● ஈழத்தின் நாடக வளர்ச்சி தொடர்
பாக உங்கள் கருத்து என்ன?

□□ சில நாடகங்கள் மட்டும்
பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு ஆரோக்கியமான
வளர்ச்சியின் சாயல் தென்படுகிறது.
மொத்தத்தில் கலையோ,
இலக்கியமோ இங்கு நல்ல
இடத்தைப் பெறக்கூடிய
வாய்ப்பு அதிகம் இருக்கிறது.

□□

“சுலோ!...” - சொன்னவன், இரண்டு எட்டு முன்னால் வைத்துத்திரும்பிப் பார்த்தான்.

சிங்கர் கிருஸ்ணனைப் பார்த்தார். கிருஸ்ணன் சிங்கரைப் பார்த்தான். முன்னே போங்கள் என்பதுபோல ஆளுக்காள் தலையாட்டினார்கள். அது பயத்தாலல்ல, மரியாதைக்காக என்பது இருவருக்குமே தெரியும். ஒரு கணத்தயக்கத்துக்குப் பிறகு—வயதுக்கு கிருஸ்ணன் கொடுக்கிற-

இந்த-மற்றவர்களைப் போல, நீயும் நிண்டிருக்கேலாதா?, —என்று அவர்கள் நினைப்பது அவனுக்குக் கேட்டது. ‘போய் மினைக்கெடாமல் பத்திரமாய் வந்துவிடு, என்று அந்தப் பார்வைகள் சொல்லின. கிருஸ்ணன் ‘இதுக்கென்ன பயம்?’ என்பதாக—அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவது போல— ஒரு மெல்லிய முறுவலுடன் தலையசைத்தான்.

“சுலோ...” —சிப்பாய் திரும்பவும் சொன்னபடி தெருவிலிறங்

சிரித்தான். நெய்யும் கடலையெண்ணையும் கலந்த வாடை மூக்கிலடித்தது. அவர்களைப் பார்க்காமல் தாண்டிப்போனார்கள்.

மெல்லத்தான் நடக்கவேண்டியிருந்தது. முன்னால் போகிறவன் ஆறுதலாய்ப்போகிறான் போலும். திரும்பி, தாங்களிருந்த வீட்டின் விறாந்தையில் நிற்பவர்களைத் தெரிகிறதா என்று பார்க்க நினைத்தான் கிருஸ்ணன். வேண்டாம், இவங்கள் ஏதாவது நினைக்கக்கூடும். அதோடு, இங்கிருந்து

அசோகவனம் அல்லது வேலிகளின் கதை

சாந்தன்

கிற மரியாதையை ஒப்புக்கொண்டவராக-சிங்கர் முன்னால் வந்து அந்தச் சிப்பாய்க்கருகில் போய் நின்றார். அவருக்குப் பின்னால் கிருஸ்ணன் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டான்.

திரும்பிப்பார்த்தார்கள். அந்தப்பெரிய விறாந்தை முழுவதும் சனமாய் நின்றது. அம்மா, வேணி அக்கா, பிள்ளைகள்—எல்லோருக்கும் முன்னால். கிருஸ்ணனையே பார்த்தபடி நின்றார்கள். உனக்கேன் இந்த இருக்கேலாத வேலை? சாப்பாடெதுக்கு? இங்கே இருக்க-

கினான். சிங்கரும் அவரைத் தொடர்ந்து கிருஸ்ணனும் இறங்கினார்கள். படலைக்கு வெளியே நின்ற நாலு ஆட்கள் இரண்டிரண்டு பேராய் முன்னும் பின்னும் சேர்ந்து கொள்ள ஒரு வரிசை உருவானது.

இந்த வீட்டிற்கு முன்வீட்டில் சிப்பாய்கள் நிறையப் பேர் நின்றார்கள். அநேகமாக எல்லோருமே மதிலின் மேலால் இங்கு எட்டிப் பார்த்தபடி. முன்னாலிருந்த காவற்கூட்டுக்குள் நின்றவன் ஏதோ உரத்துச் சொல்லிவிட்டுச்

பார்த்தால்- மதிலுக்கு மேலால் நிற்கிற- மரங்கள் மறைக்கும்.

சிங்கரின் நெடிய உருவம், முன்னால் கையெட்டும் தூரத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வேட்டியின் கீழ்- அவரது ஒவ்வொரு அடியெடுப்புக்கும்- அந்தக் கறுத்தத் தோல் செருப்புக்கள் டக்டக்டுக் கென்று சீரான ஒலி கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறன. சிங்கர் வழமையான கோலத்தில்தான் இருக்கிறார். வெள்ளை வேட்டி, நஷனல், வெள்ளைச் சால்வை அது கழுத்தைச் சுற்றிப் போடப் பட்டிருந்தது. நரை மயிரடர்ந்த

2

தலை. வழமையாகத் திருநீறும் சந்தணமுந்துலங்குகிற நெற்றியில் இன்று திருநீற்றை மட்டும் பார்த்த ரூபகம் .. எப்படியோ ஆள் தொண்ணூறு வீதமாவது வழமையான கோலத்தில்!

கிருஸ்ணன் தன்னைப் பார்த்தான் மண்ணிற பிஜாமா சாரம். ரப்பர்ச் செருப்பு. வெளியே விட்ட வெள்ளை அரைக்கைச் சட்டை. வீட்டிலிருக்கிற கோலம். நேற்று மத்தியானம் குளித்து விட்டுப் போட்ட உடுப்பு ..

பரவாயில்லை, போய் இந்தச் சாப்பாட்டு விஷயத்தை ஒழுங்கு பண்ணிவிட்டு வந்து மத்தியானம் குளித்து மாற்றிவிட்டால் சரி. ஆனால் முகாமிலிருக்கிற சனத்தைப் பார்த்தால் மத்தியானமாவது குளிக்கமுடியுமோ, தெரியவில்லை. வந்து பார்க்கலாம். எப்படிகும் இவ்வளவு பேருக்கும் இந்த மூன்று நாலு நாளைக்கும் சாப்பாட்டை ஒழுங்கு பண்ணிக் கொள்ளத்தான் வேணும் .. எத்தனை பேர், எத்தனை குஞ்சு குருமன்... நாங்கள் போய்க் கதையாமல் சரிவராதாம்.

தெருக்கரையில் அங்கங்கே தேங்கிநிற்கிற வெள்ளத்தை விலக்கி நடக்க வேண்டியிருந்தது. கழுவி விட்ட நிலத்தில் காலை வெய்யில் அழகாய் விழுந்தது. நீண்டு நகரும் நிழல்கள். தடம் படாத தெருக்கரை மண். மழை பெய்தது முந்தநாளிரவு.

எங்கே போகிறோம்? எங்கே யிருக்கிறது செஞ்சிலுவை அலுவலகம்? போனால் உடனே கவனித்து அனுப்பி விடுவார்களென்று பி.கே.சிங் சென்னான். வேளைக்குத் திரும்பி விட்டால் நல்லது. அநேகமாக அம்மன் கோவிலடிப்பக்கம் இருக்கலாம்.

சீரிதான், முன்னால் போகிறவன் இடதுபக்கமாகத்தான் திரும்பப் போகிறான்.

திரும்பினார்கள்.

என்ன, இது?

கிருஸ்ணன் திகைத்தான்.

தெருவின் இருபுறத்து வேலிகளும் எரிந்து, கதிகால்கள் கருகி... மதில்கள் உடைந்து, கதிரேசு கடைப் பலகைகள் கூட.

இதென்ன?

உயிரசைவே இல்லாத வெறுமை உறைத்தது. எங்கோ, ஒருதனிக்காகம் இரண்டுதரம் கத்தியது. ஆட்களை அமுக்குவது போலிருந்த அமைதி, இந்தக் கத்தலில் இன்னமும் பெரிதாய்க் கனத்தது...

சிங்கரை நிமிர்ந்துபார்த்தான். அவருக்கும் உறைத்திருக்க வேண்டும் -பார்த்துப் பார்த்து நடப்பதில் புரிகிறது. கதைக்க முடியாதா? இயந்திரங்கள் போல முன்னும் பின்னும் கூட வருகிற படை ஆட்கள்.....

—இவர்கள் ஏனிப்படி எங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள், ஏதோ கைதிகளைக் கொண்டு செல்வது போல? இரண்டு சிவிலியன்களைக் கூட்டிப் போக ஏன் இவ்வளவு பாதுகாப்பு?...முன்னால் ஒருதன் துவக்கோடு - அதை நீட்டிப் பிடிக்கிற விதமும் நடக்கிற நடையும் எச்சரிக்கை எச்சரிக்கையாக அடிவைக்கிறன் - அங்குமிங்கும் பார்த்தபடி .. அடுத்தவர்களும் அதே மாதிரி! பின்னால் வருகிறவர்கள் - அவர்களைத் திரும்பிப் பார்க்க முடியாது - அவர்களும் அப்படித்தான் வருவார்கள்!

எங்கே போகிறோம்? என்னத்துக்கு இப்படி? முட்டாள்தனமாக வந்து மாட்டிக்கொண்டோமா? வேலியாயிருந்தவற்றின் விளிம்போடு படர்ந்திருந்த பச்சைப்புல் வரிசைக்கும், வாரடித்த வெள்ளைமணற் கரைகளுக்கு மிடையில் கரைந்துங் கலைந்துங் கிடக்கிற கரித்திட்டுக்கள் தெருவின் தாரிலும் குறுணிக் கற்களிலும் அவர்களின் முரட்டுச் சப்பாத்துக்கள் நறுநறுக்கிற நடையொலி அதுமட்டுமே கேட்கிற அமைதி இந்த வெறுமை, இந்தப் பயங்கரம் .. எங்கள் ஊர்தானா இது?...இல்லை. இது கனவில்லை.

நடந்தபடியிருந்தார்கள் பொன்னையர் வீட்டுப் போட்டிகோ கூரையின் மேல் அவர் வளவின் முன்மதில் கல்லெல்லாம் ஏறி, அது ஒரு கொத்தளமாகி ஓட்டையிலிருந்து ஒரு துவக்கு நீட்டிக்கொண்டிருந்தது.

துரைலிங்கம் வீட்டு வேலி வெட்டி, அடிவளவு வரை தெரிகிறது. கார்க்கொட்டிலில் துரையரின் மொறிஸ் மைனர் எரிந்து கருகி வெறுங் கோதாய் .. இந்தப் பக்கத்துச் சனங்களையெல்லாம் எங்கே கொண்டுபோய் விட்டிருப்பான்கள்? அம்மன் கோவிலிலா?- எங்களைப் போல இந்தக் குறிச்சியும் இவர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டதா, இல்லை, சுற்றி வளைப்பிற்கு முன்பே மாறிவிட்டதா?

மணத்தது. மணம்நெருங்கி வந்தது. இங்கே எங்கோ கிட்டத்தில்தான்.

அந்தா, குணம் வீட்டு மதிலின்பின், இரண்டு இடங்களில், ஓட்டைகளுக்கூடாக நீட்டிய துவக்குகள். காவற் கூடுகள் குணம் வீட்டுக்கு அந்தப்பக்கமும் அதேபோல் இரண்டு. பாக்கிய மக்கா வீடு, பரஞ்சோதியர் வீட்டு

மதில்களின் கற்கள்! செல்வத்தின்
சைக்கிள் கடையின் முன்னா
லிருந்த பத்தியின் தகரங்களையுங்
காணவில்லை. அவைதான் போ
லும், மேலே! முழு இடமும்
புயலடித்து ஒய்ந்த மாதிரி! இல்
லை, இனித்தான் புயலோ?

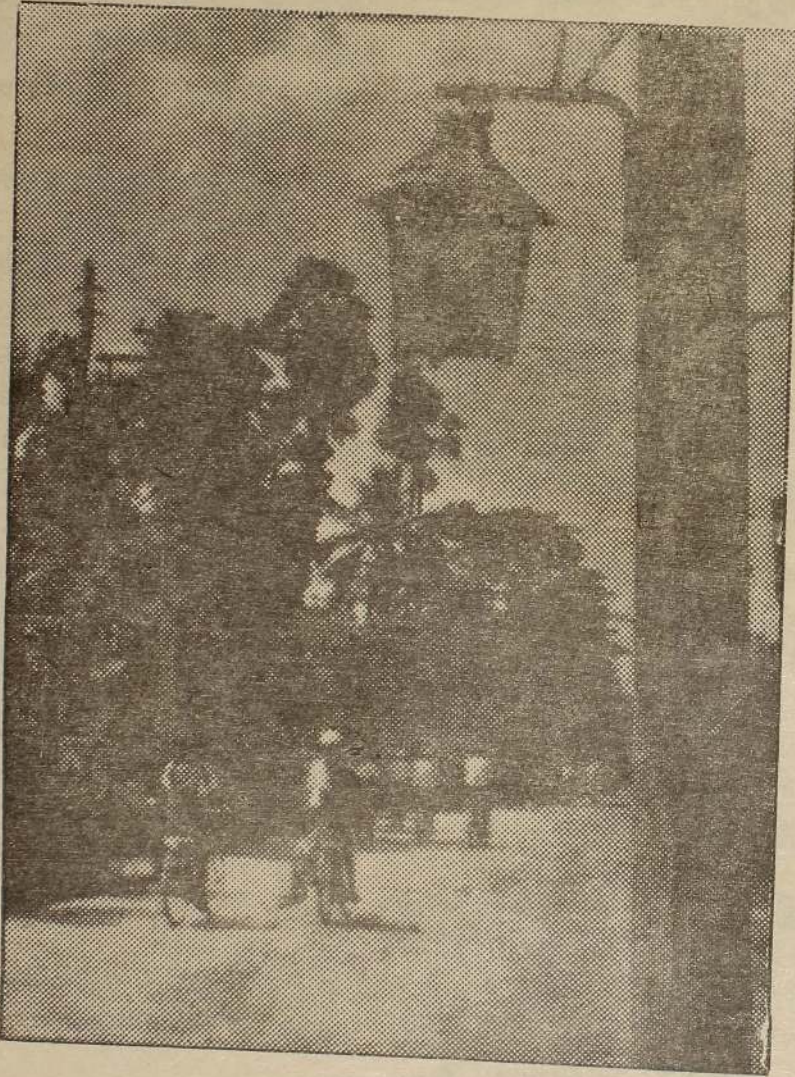
முன்னால் போனவன்,
வலதுபுறம் சட்டெனத் திரும்

சிலிர்த்தது.

இதுவுங் கனவில்லை.

இங்கே ஏன் வந்திருக்கிறோம்?
இதற்குள் எப்படி நாங்கள் தேடி
வந்த இடம் இருக்க முடியும்?...
இத்தனை பேரிடந்தும் எவ்வளவு
அமைதி! இந்த முடக்கினுள்
இத்தனை சிப்பாய்கள் இருப்பார்

மின்சாரமில்லைத்தான்; இருளேறிற்றா வீதி?
பின்தங்கிப் போகவில்லை நாம்

வீதியில் வழிகாட்டும் புதுவிளக்கு

பினான். பரமசிவம் வீட்டுக்குப்
போகிற வண்டில் பாதை! திரும்
பினர்கள்.

3

இதென்ன? மயிர்க்
மொய்த்தது போல?
பேர்களா?

கொட்டி
இத்தனை

கள் என்று யார் நினைப்பார்
கள்?...

வேலிக்கரைகளோடு- வரிசை...
வரிசையாய் - கந்தியும் சப்பாணி
கட்டியும்... பீடிகளை உறிஞ்சிய
படி நெய் மணத்தையும் மீறி
எங்கும் அது மணத்தது.

கிருஷ்ணனுக்கு வயிற்றைப்
பிசைந்தது. எங்களுரில் இப்படி
கூர்க்காக்கள் மொய்ப்பார்க்
ளென்று எவராவது எப்போது
வது நினைத்திருக்க முடியுமா?

இவர்களின் வரிசை நடுவால்
நடந்தது. இங்கொன்று அங்
கொன்றாக, ஆங்கார உறுமல்
கள், முணுமுணுப்புக்கள் இருந்
தாற்போல் ஒரு சீழ்க்கை! எல்லா
முகங்களும் ஒரே மாதிரி மரத்
துக்கிடந்தன பார்க்காமல் நடந்
தார்கள். திடீரென ஒருவன்
தலையை உயர்த்திக் கடிவினான்.
கத்தியசத்தம் திடுக்கிட வைத்
தது. எல்லரிட என்ற மாதிரிக்
சேட்டது சிரித்தால் என்ன
நடக்கும்? - இந்த நேரத்திலும்
வருகிற சிரிப்பை கிருஷ்ணன்
மறைத்துக் கொண்டான்.

பரமசிவம் வீட்டுக்குத்தான்
நேரே போனார்கள். கேற்றில்
நுழைந்து திரும்பியதும், சிவத்
தார் வளவு விரிந்து கிடந்தது.
மேலே அடர்ந்த தென்னைகளும்,
கீழே அடர்ந்த புற்றரையும்.
இந்த இடத்தில் சந்தடியில்லை.
ஆனால், நேரே முன்னால், சந்
றுத் தொலைவில், வீட்டின்
போர்ட்டிகோ பரபரத்துக்
கொண்டிருந்தது.

கொஞ்சத்தூரம் போனார்
கள். ஒரு தென்னையருகில் வந்த
தும் அழைத்து வந்தவன் இவர்
களை நிற்கச் சொல்லிக் கை
காட்டினான். நின்றார்கள். அவன்
மட்டும் நேரே போனான்.

இது இவர்களின் இடம்.
அலுவலகமோ முகாமோ, எது
வோ. அதிலும் இந்த அமளியைப்
பார்த்தால் பரமசிவத்தாரின்
பழைய மோட்டார் சைக்கிள்
எண்ணெய் சொட்ட நிழ்கிற
இந்தப் போர்ட்டிகோ தான்

அவர்களின் கட்டளை மையமாகத் தெரிகிறது...

முப்பதடிக்கு முன்னால் அந்தப் போர்ட்டின்கோ. அங்கு நடக்கிறதெல்லாவற்றையும் நன்றாகப் பார்க்க முடிகிறது. நடுவில் சோலப்பாக் கதிரையில் ஒருவன். அதிகாரி போலும். அவனும் கூர்க்கா. சற்றுத்தள்ளி, ஒரு மேசையின்மேல் தொலை தொடர்புக் கருவிகள். அவற்றின் முன்னால் யூன்றுபே கதிரைகளில் உட்கார்ந்து மாறிக் கத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் - வெவ்வேறு இடங்களுக்கு இங்கிருந்து கட்டளைகள் போவது மாதிரி இருந்தது. வயர்லெஸ் காரர்களின் பின்னால், அவர்களின் கதிரைகளில் கையை ஊன்றி வளைந்து ஒரு நெட்டை மனிதன்; கட்டளைகள் இட்டபடி. அவன் கூர்க்கா அல்ல. நல்ல சிவலை. கறுத்தச்சீருடை. முழு மொட்டையாக மழித்திருந்த தலை.

இவர்களைக் கூட்டிப் போனவன், கூர்க்காவின் முன்னால் போய் நின்று சல்யூட் அடிக்கிறான். ஏதோ சொல்வது தெரிகிறது. திரும்புகிறான்.

அவன் வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அருகில் வந்ததும், "ஆவ்!..." என்றான்.

முகாமிலிருந்து புறப்பட்ட போது 'சலோ' வுக்குப் பிறகு அவன் வாயிலிருந்து வருகிற அடுத்த வார்த்தை இதுதான்.

4

கூலுக்குமேல் காலைப்போட்டுக் கொண்டிருந்த அதிகாரி, இவர்களையே உறுத்துப் பார்த்த

தபடி இருந்தான். தொப்பி மடியிலிருந்தது. அங்குமிங்கும் நரையோடிய தலை. ஐம்பது வயதிருக்கலாம். அருகில் போன பிறகு தான் அங்கே வேறு கதிரைகளில் லாதது கண்ணில் பட்டது.

கூர்க்கா ஒன்றுமே பேசவில்லை இவர்களையே இன்னமும் உற்றுப்பார்த்தபடி இருந்தான்.

"குட் மோனிங்..." என்றார், சிங்கர்.

அவன் முறைத்தான்.

'வெயிட். தேர்!...' - உறுக்கியபடி தூணைக்காட்டினான்.

"விக்ரம்சிங்!"

அழைத்து வந்தவன் அவசரமாக முன்னால் வந்தான். அதிகாரி சொன்னதை அட்டென்ஷனில் நின்று கேட்டான். சல்யூட் அடித்துத் திரும்பி நடந்தபோது, அந்த விக்ரம்சிங்கின் பின்னால், அவனோடு கூடவந்த நாலுபேரும் போனார்கள்...

கிருஷ்ணன் திடுக்கிட்டான்! நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கவே கூடாது! சாப்பாடாவது, ஒன்றாவது... போகிறவர்கள், பி. கே சிங்கின் ஆட்கள். இவர்களைக் கொண்டு வந்து விட்டு விட்டுப் போகிறார்கள்! இனித் திரும்புவது?... இந்தச் சூழலில் தனியே இவ்வளவு தூரமும்-அரைமைல் தானென்றாலும் - போக முடியுமா? இவர்கள் யாராவது கொண்டுபோய் விடுவார்களா?... நடக்கிற நடப்பைப் பார்த்தால், போகத்தான் முடியுமா என்பதே சந்தேகமாயிருக்கிறது ..

—கிருஷ்ணன், புறங்கையால் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டான்.

பி.கே சிங்கின் முகத்தில் - பொய்யோ, மெய்யோ - புன்சிரிப்பாவது தெரிந்தது. கதிரையிலிருக்கிற இந்தக் கூர்க்கா முகத்தில், அதன் சாயலையே காணவில்லை. பிடித்துத்தின்று விடுகிறவன் மாதிரி... நெஞ்சு படபடத்தது.

வீட்டுக்குள்ளிருந்து ஒருவன் வந்தான். வெள்ளித்தட்டு. அது நிறைய, வெள்ளையாய்ப் பூக்குவியல் போல... தேங்காய்ச்சொட்டு!

வந்தவன் கூர்க்காவின் அருகே போய்த் தட்டை நீட்டினான். அவன் கையை மட்டும் நீட்டிப் பிடியாக அள்ளிக்கொண்டதும், தட்டுக்காரன் மொட்டைநதலை ஆளின் முன் போய் நின்றான். கிருஷ்ணன் இப்போது தான் கவனித்தான்-அந்த ஆளின் தலை முழு மொட்டையில்லை; உச்சிச் சுழியருகில் மட்டும், விரல் தடிப்பில் நீளமாய் -எலிவால் போல -ஒரு குடுமி. அம்புலிமா மாப் படங்களில் வருகிற சில ஆட்களின் தலை மாதிரி ..

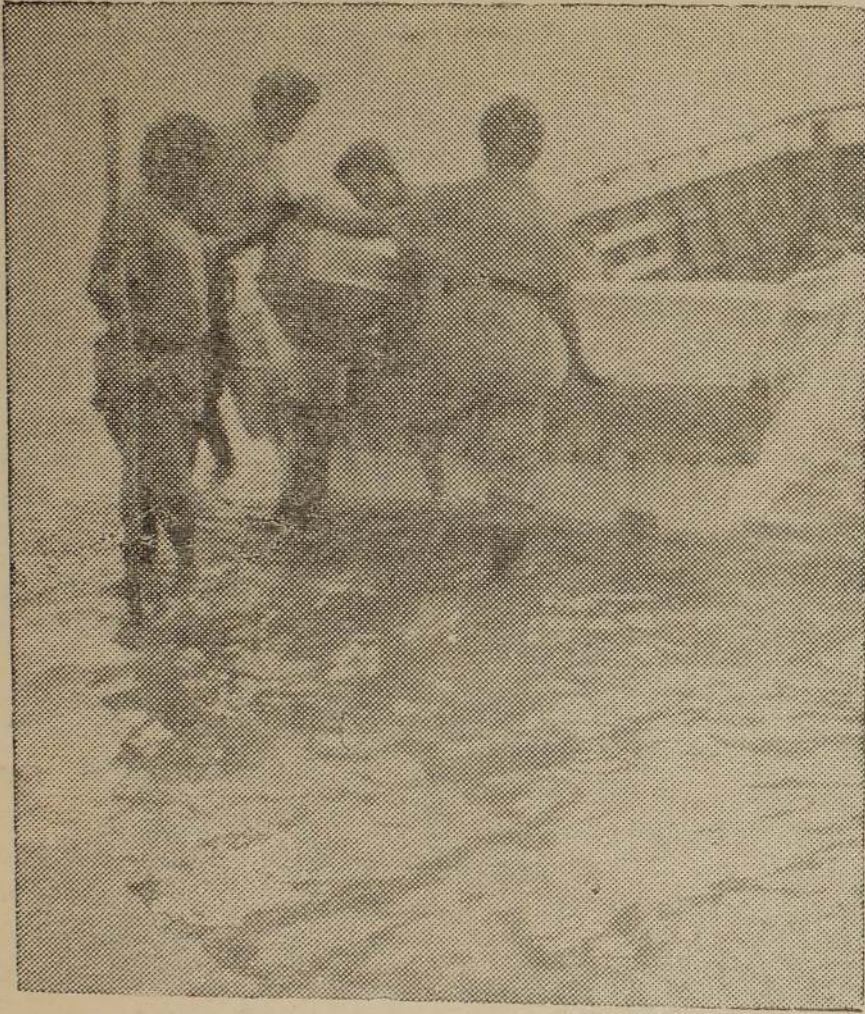
அந்த ஆள், கதிரையில் கிடந்த வெள்ளைத் துவாய் ஒன்றை எடுத்தான். ஒற்றைக்கையால் முகத்தை அமுந்தத் துடைத்தபடி, மற்றக்கையால் சொட்டுகளை எடுத்தான். தட்டுக்காரன் கூர்க்காவின் அருகிலிருந்த சிறிய முக்காலியில் தட்டை வைத்து விட்டு உள்ளே போனான்.

எதிரே இவர்கள் நிற்கிற உணர்வேயில்லாமல் இருவரும் சப்புகிறார்கள்...! கிருஷ்ணனுக்கு எரிச்சல் மண்டியது. - இருக்கக் கூடஇடந்தராமல்!... சிங்கரைப் பார்க்கவேண்டும் போலிருந்தது அவர், பக்கத்தில் - தோளோடு தோள்முட்ட-நிற்கிறார். ஆனால்

எப்படித் திரும்புவது?...

கதிரையில் இருக்கிறவனின் பெயர்ப்பட்டி இப்போது வடிவாகத் தெரிகிறது. மேஜர்!... பெயரைப் படிப்பதற்குள் கூர்க்காகையை அசைத்து விட்டான்... இப்போ தெரிகிறது. பதாவோ, பாதாவோ. எப்படி உச்சரிப்பது?

வீட்டில் முடங்கிய காலம் முடிந்தது - புலி
வீராங்கனைகளால் காலை வீடிந்தது

புலர்வு நோக்கிய பெண் புலிகள்

கறுப்புச் சட்டைக்காரனின் பெயரையும் பார்க்கவேண்டும்போலிருந்தது. அவன், நின்ற நிலையிலேயே வயர்லெஸ்காரர்களை அதட்டியபடி, வலதுகையால் வாய்க்குள் சொட்டுக்களை எறிந்தபடியிருக்கிறான். கப்டன். வன்பர். அதைக்கூட சிலவேளை வான்

பர் என்றோ வன்பார் என்றோ உச்சரிக்கவேண்டுமோ?

5

புதா, கிருஸ்ணனைக் கூப்பிட்டான். “கம் ஹியர்!”

கதிரையில் காலுக்குமேல்

—என்னதான் செய்துவிட முடியும்? கையாலாகாத கோபம்.

இரண்டடி எடுத்து வைத்தான்.

“நீ இங்லீஸ் பேசுவாயா?”

அது பேசப் போய்த்தானே பி-கே-சிங்- இங்கே அனுப்பியிருக்கிறான்!

“ஓரளவு...”- தெரிந்ததாக இவர்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது எவ்வளவு பிரச்சனையாகப் போயிற்று!

“என்னுடைய கேள்விகளுக்கு ஒழுங்காகப் பதில் சொல்ல வேண்டும்... பொய் சொல்லித் தப்ப நினைக்கக் கூடாது...”

உறுத்து மிரட்டும் கண்களால் தன் உளஉறுதியைச் சிதறடிக்க முயல்கிறானா இந்த இராணுவத்தான்?

இதுதான் உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்கிற வள்ளல்!

“நீ ஒரு எல்ரிரியா?”

“இல்லை”

“பொய் சொல்லாதே! சொன்னால்...”

கிருஸ்ணன் விறைப்பாகச் சொன்னான்.

“இல்லை, நான் ஒரு ஆசிரியன் ... குடும்பகாரன்...”

“ஆசிரியன் என்கிற முறையில் உண்மையைக் சொல்லு. எல்ரிரிசுக்காரர்கள் எங்கே? இங்கே யார் எல்ரிரிசு?... ”

கால் போட்டபடி இருந்து கூப்பிடுகிறான்!

இதுகாலவரை இப்படி எவருந் தன்னைக் கூப்பிட்டதில்லை.

வந்த எரிச்சலுக்கு...

“இங்கு ஒருதரும் இல்லை...”

“நீ ஒரு இளம் ஆள். உனக்குக் கட்டாயம் தொடர்பு இருந்திருக்கும் ...”

“எனக்கு அவர்களோடு எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது”

“ஷட் அப்! ...”-அவன் கதிரையிலிருந்து துள்ளி நிமிர்ந்தான். கன்னத்துத் தசைகள்

என்கிறாய்! எப்படி நம்புவது? ”
-அடிக்காத குறையாகக் கையை நீட்டி இரைந்தான் மேஜர்.

“இருந்திருக்கலாம்... ஆனால் எனக்குத் தெரியாது ...”

“அதெப்படி? ...” — பதா, கோபமாய் உறுமி நக்கல், சிரிப்புச் சிரித்தான்.

“என்னை முட்டாளாக்கப் பார்க்கிறாயா?”

டாலும் எங்களால் சொல்லமுடியும்! ..’

—முடித்தபோது பதற்றமாயிருந்தது. அதிகம் பேசி விட்டேனா?

பதா, உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். வளைந்த புருவங்களின் கீழ் அந்த இடுங்கிய மொங்கோல் கண்கள் இன்னும் சிறிதாகி அவை கிருஸ்ணனைத் துளைக்க முயன்றன.

ஆழக்கடலெங்கள் காலில் அடங்கும் ஆடும் களத்திலெல்லாம் வெற்றி துலங்கும்

படகேறிப் பெண்புலிகள் பயணம்

துடிப்பது வடிவாகத் தெரிந்தது. இமை கொட்டாமல் இவனையே முறைத்தான்.

“எனக்குப் படிப்பிக்க நினை யாதே! கன்னத்துத் தசைகள் இன்னமுந் துடித்தன.

இதற்கு என்ன சொல்வது? கிருஸ்ணன் பேசாமல் நின்றான்.

“சரி இந்த ஊர் புலிகளின் கோட்டை என்று சொல்லப் படுகிற இடம். நீ இந்த ஊரவன். உனக்கு அவர்களைத் தெரியாது

“என்னைச் சொல்ல விடுங்கள்...”-வருவது வரட்டும் என்று கிருஸ்ணன் சொன்னான்:

“இப்போது இங்கே நீங்கள் இவ்வளவுபேர் இருக்கிறீர்கள். உங்களை யார், எவர்? யார் அதிகாரி, யார் சிப்பாய்? எங்கிருந்து வந்தீர்கள், இனி எங்கே இருப்பீர்கள்?-இது ஒன்றுமே எங்களுக்குத் தெரியாது. எங்களைப் பொறுத்தளவில் நீங்கள் இங்கே இருந்தீர்கள்- இதைத்தான் நீங்கள் போனபிறகு யாராவது கேட்

மார்பின்மேல் கட்டிக் கொண்டிருந்த கைகளைவிலக்கி முகத்தைத் துடைத்தான் கிருஸ்ணன்.

அரை நிமிஷமிருக்குமா?

பதா சொன்னான்!

“இங்கே பார்! ”

கிருஸ்ணன் பார்த்தான்.

“...இப்போ நான் உன்னை ஒடும்படி சொல்ல முடியும்... ஆனால் நீ எவ்வளவு தூரம் ஓடிவிடுவாயென்றும் நான் பார்த்து விடுவேன்...”

அவன் சொன்னது விளங்கச் சில விநாடிகள் பிடித்தன! கிருஸ்ணனுக்கு வியர்த்தது. 'உண்ணைச் சுடுவேன்' என்பதை இதை விட வடிவாக வேறெப்படிச் சொல்லமுடியும்?

6

என்ன செய்ய நினைக்கிறான், இவன்?— கிருஸ்ணனுக்கு நெஞ்சி சிடித்தது. சிங்கர் பின்னால் நிற்கிறரா?...

அந்த மொட்டந்தலை மனிதன்-கழுத்திலொன்றும் கைகளில் இரண்டுமாய்— தொலைபேசிகளுடன் மல்லாடியபடியே இங்குமங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்...

“பின்னால் போ! ”—கூர்க்கா கத்தினான்.

என்ன சொல்கிறான். இவன்? ...சற்றுமுன் சொன்னதுபோல் சுடப்போகிறனா? கடவுளே .. அசையவே முடியாதிருந்தது.

“ பின்னால் போய்நில்!” —மேஜர், மீண்டுங் கூவினான்.

“யூ கம் ஹியர்!” -என்றான் சிங்கரைப் பார்த்து.

கிருஸ்ணனுக்கு நம்பமுடியவில்லை; இப்போதைக்கு விட்டிருக்கிறனோ?... தன்னையறியாமலே பின்னால் நகர்ந்தான்.

சிங்கர் முன்னால் போனார். தோளில் கிடந்த சால்வையைச் சரியாக இழுத்துவிட்டபடி நின்றார்.

“இப்போது நீ சொல்லலாம்!... - ”பதா உறுமினான்.

“நான் என்ன சொல்ல வேண்டுமென்கிறீர்கள்?...”

—அந்தக் குரலும் ஆங்கிலத்தின் சுத்தமும் அவனை ஒரு கணம் அசைத்திருக்க வேண்டும்.

“உண்மையை!... உண்மையைச் சொல்லு ..”

“நாங்கள் இந்தியாவை எங்கள் தாய்நாடாக மதிப்பவர்கள்...”

—அவரை அவன் முடிக்க விடவில்லை,

“உன்னுடைய புலுடாவை நிறுத்து!...” கத்தினான்:

“...இந்தியாவுக்கெதிரானவர்கள் இந்தியாவுக்குள்ளேகூட இருக்கிறீர்கள்!”

—அந்தப் பெரியவரைத் தன் முன்னால் நிற்கவிட்டு, இவன் கதிரையில் கால்மேற்கால் போட்டபடி உட்கார்ந்து கதைக்கிற விதம்! அவருடைய படிப் பென்ன, பழக்கவழக்கமென்ன, வயதென்ன, மதிப்பென்ன...

இன்று? எங்களை இவர்கள் ஏதோ அடிமைகள் மாதிரி ..

இராணுவம் என்கிற திமிர்! ஆயுதங்களும் ஆட்களுமிருக்கிற அகம்பாவம்!

“ஸோ, உனக்கும் ஒருவரை யுந் தெரியாது?”

“தெரியாது”

“போய் நில்! .. ”— பதா, கத்தினான்.

“எக்ஸ்கியூஸ் மி ..” சிங்கர், நிதானமாகச் சொன்னார்:

“... நீங்கள் எங்களைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு விட்டீர்கள். காலையில் எங்கள் முகாமைப் பார்க்க வந்த உங்கள் கப்டன் பி.கே.சிங், வீடுகளுக்குப்

போக நீங்கள் அநுமதிக்கும் வரை ஊரவர் எல்லோரும் முகாமில் தானிருக்க வேண்டுமென்றார். அதுவரை எங்களுக்காவசாப்பாட்டு ஏற்பாடுகள் பற்றி ..”

“ஷட் அப்!.....” — மேஜர், உச்சக்குரலில் இடைமறித்தான். முகம், இரத்தமாய்ச் சிவந்து, வியர்வையில் பளபளத்தது.

“இரண்டு பேரும்...” — அவன் காட்டினான்:

“... அந்தா அந்த மதிலோடு போய் நில்! ”

7

மதிற்கரையோடு மாரிப்புல் மெத்தையாகச் சணைத்திருந்தது. சிவத்தார் வீட்டுப் பூமரங்கள் இந்த மழைக்கு வஞ்சகமில்லாமல் மதாளித்து நின்றன. அவன் கனகாலம் தேடித்திருந்த சரக்கொன்றைக் கன்றுகள், இந்தா — இதில் — கைக்கெட்டும் தூரத்தில் — முளைத்து நிற்கின்றன! என்ன வேடிக்கை! ... யார் செய்கிற வேடிக்கை இது?

சிங்கர் அருகோடு நிற்கிறார். ஆளை ஆள் பார்த்துக்கொண்டார்கள். அவரின் முகமெல்லாம் வியர்த்திருந்தது. கண்ணாடியைக் கழற்றிவிட்டுச் சால்வையால் ஒற்றிக்கொண்டார். கதைக்கவே பயமாயிருக்கிறது.

‘ என்ன நினைப்பான்களோ...! இப்பிடி வெருட்டினால் — ? எங்களுக்கென்ன தெரியும்? ..’

கிருஷ்ணன் திரும்பிப்பார்த்தான்.

எதிரே போர்டிகோ. இங்கே கதைத்தால் கேளாதுதான்.

என்றாலும் பதாவை இப்போது காணவில்லை.

அம்புலிமாமா ஆள் தொலைபேசியுடன் இன்னமும் அமளியாக இருக்கிறான் அவனோடு மட்டும் ஐந்தாறு ஆமிக்காறர். வீட்டின் கோடிப்பக்கத்தில் — சமையல் வேலை நடக்கிறதா? — கிடாரங்கள் வாளிகளின் சத்தங் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது

இவர்களின் இடதுபக்கம், கேற்புடக்கின் மறைவில் — அந்தக் கையொழுங்கையில்-மொய்த்துக் கொண்டிருந்த ஆட்கள் இன்னமும் அங்கேதானிருக்க வேண்டும்.

பீடிப்புகை, காற்றெல்லாம் கலந்திருந்தது. இங்கிருந்து ஒன்றுமே தெரியவில்லை...

களைப்பாக இருந்தது. பசியில்லை, ஆனால் தண்ணீர் விடாய்த்தது. காலையில் எழுந்ததற்கு பச்சைத்தண்ணீர் கூடக் குடிக்கவில்லை!

'இந்தா, பத்து நிமிஷத்தில் பேசிவிட்டு வந்துவிடலாமென்று கூட்டி வந்து...! என்ன நயவஞ்சகம்!...'

-கோபமா, கவலையா, பயமா, ஏமாற்றமா - எதுவென்றல்லாமல் - எல்லாம் கலந்து—மனதை அழுத்தின.

"இதிலை இருப்பம்" என்று சிங்கரைப் பார்த்தான்.

"ம்ம்? " என்றவர், உடனே,

"...ஏதும் சொல்லுவாங்களோ?" என்றார்.

"இருந்து பாப்பம்..." —காலால் புற்பரப்பை மெல்லத் தடவிவிட்டுக் குந்தினான். சப்பாணி கட்டிக்கொண்டபோது, காலுக்கு இதமாக இருந்தது.

சிங்கரும் பக்கத்தில் சால்வையைப் போட்டுவிட்டு அமர்ந்தார்.

யாராவது பார்க்கிறார்களா? இல்லை, ஒருவரும் இதைக்கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை —புல்லின் பூக்காம்பொன்றைக்கிள்ளி, கிருஷ்ணன் தன்னை யறியாமலே பற்களால் நன்னலானான். என்ன நடக்கும்?

8

புட்படவென்று முறியும் சத்தங்கேட்டுத்திரும்பினார்கள். வளவின் மேற்கு வேலி விழுந்து கொண்டிருந்தது பென்னாம்பெரிய லொறியொன்று, முக்கியபடி, உள்ளேவர முயன்று கொண்டிருந்தது. உச்சக்கியரில் அதன் உறுமல்

ஒவ்வொரு கதிகாலாக முறிந்து. அந்த மூரி வேலி—முடியாமல் - வழிவிட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஒரேயொரு வாகநாராயணிமட்டும், கொஞ்சம் மொத்தமாக, தாக்குப்பிடித்தது காட்டுக்கத்தியும் கையுமாய், ஒரு சிப்பாய் ஓடி வந்து—

அதை அடியோடு தறிக்கலானான் ..

வெட்டிய வேலிக்கப்பால், அடுத்த வளவு. அதுவுந்தென்னங்காணி. முருகேசருடையது. அதையுந் தாண்டி, மதவடி நோட்டுத் தெரிந்தது! முருகேசர் வளவின் நோட்டு வேலி வெட்டித்தான் லொறி இங்கு வந்திருக்கிறது... இந்த வளவுக்கு வருகிற கையொழுங்கையால் பெரிய வாகனங்கள் வரமுடியாதென்று இந்த வேலை பார்க்கிறார்கள்! இப்போது மதவடி நோட்டிலிருந்து வலுசுக்கமாக வந்துவிடலாம்...

லொறி, தென்னைகளைத் தாண்டி — வளைந்து வளைந்து

வந்து கொண்டிருந்தது. சென்னைத் தெருக்களை நினைவுபடுத்துகிற அந்தப் புகைமணம் ..

இவர்களின் இந்த வேலைகளைப் பார்த்தால், — வாகனங்களும் ஆட்களுமாய் — இப்போதைக்கு விட்டுப் போகிற நோக்கம் இருப்பதாய்த் தெரியவில்லை...

குறுக்குப் பாதையை ஆட்கள் சீர்ப்படுத்துகிறார்கள் இந்த வளவுக்கு இவ்வளவு கிட்டவா, மதவடித்தெரு இருக்கிறது! தெருவுக்கு அந்தப் பக்கம் பனங்காணி. அதற்கப்பால் பள்ளிக்கூடத்தின் பழைய விளையாட்டு மைதானம் ..

தண்ணீர்தான் நன்றாக விடாய்த்தது. எங்கே குடிக்கலாம்? அந்தா அந்தத் தகரமறைப்பின் பின்னால் சிவத்தார் வீட்டுக் கிணற்றடி. வெட்டிய வேலிக்கப்பால் முருகேசர் வளவுத்துலா தெரிகிறது. முழுத்திற்கொன்றாய்க் கிணறுகள், மாரிக்கு முட்டி வழிந்தபடி! ஆனால்?... நினைக்க நினைக்க...

இப்படியே இந்தப் புல்லில் படுத்துவிட வேண்டும் போல் அசதியாயிருந்தது. தங்களைக்காணாமல் முகாமில் என்ன பாடுபடுகிறார்களோ .. இதெல்லாவற்றையும் அநுபவிக்கட்டுமென்று தான் இப்படித்தடுத்து வைத்திருக்கிறான்கள்!...

என்ஜினை ஒரு தடவை ஓங்கி ஒலித்துவிட்டு, லொறி, மாவின் கீழ் வந்து மௌனமாய் நின்றது.

ஷக்திமான். சாணிநிற உடம்பில் தூசி-இந்த மாரியிலும். சில்லுகளில் சேறு. ட்றைவர் குதித்தான். வேறெவரும் வந்ததாயில்லை. குதித்தவன், தொப்பி

யைக் கழற்றியபடியே, முன்னால் நின்ற ஆளிடம் ஏதோ உரத்துச்சொன்னான். பாணி, பாணி என்று கேட்டது. மற்றவன் பதில் பேசாமல் வீட்டின் பின்னால் போகிறான் ட்றைவர், முகத்தைத் துடைத்தவாறே இவர்கள் பக்கம் பார்ப்பது தெரிந்தது — கிருஷ்ணன், பார்வையைத் திருப்பிக்கொண்டான்.

வெய்யில் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. முகாமைவிட்டுப் புறப்பட்டு இரண்டரை மணித்தியாலம்.

9

வீட்டின் பின்னாலிருந்து ஒருவன் வருகிறான்... ட்றைவருடன் பேசிவிட்டுப் போன அதே ஆள். கையில் பெரிய வெள்ளிச்செம்பு — சிவத்தார் வீட்டுச் செம்போ? — ட்றைவரிடம் போய் நீட்டுகிறான்... ட்றைவர் அண்ணாந்து மடமடவென்று குடிப்பதைப் பார்க்க, கிருஷ்ணனுக்கு இன்னும் விடாய்த்தது.

சிங்கர், காலை நீட்டி நெட்டி முறித்தார்.

“எழும்புவமா? ”

“ம்ம் ..” — கிருஷ்ணனும் எழும்பினான்.

எவருமே பார்க்கவில்லை.

தண்ணீர் குடித்தவன் புறங்கையால் வாயைத் துடைத்தவாறே செம்பைக் கொடுக்கிறான். அவன் தங்களைப் பார்க்கிறானோ?... இங்கேதான் வருகிறானோ?....

இரண்டடி முன்னால் வைத்த ட்றைவர், மீண்டும் மற்றவனைக் கூப்பிட்டுச் செம்பை வாங்குவது தெரிகிறது. இவர்களை நோக்கி வருகிறான்...

“ தண்ணி குடிக்கிறீங்களா? ..” — அருகில் வந்ததும் செம்பை நீட்டினான். தமிழனா?

என்ன செய்யலாம்? — சிங்கர் தயங்கியபடி வாங்கினார்.

“நீங்க தமிழ் ஆளா?...”

“குடியுங்க...”

“எங்களை ஏன் இப்பிடி நிக்கச் சொல்லியிருக்கு?...” — குமுறலுடன் கேட்டான், கிருஷ்ணன்.

“என்னா ஆச்சு?”

சொன்னார்கள்.

“விட்டுரு வாங்க...” என்னான், கேட்டுவிட்டு.

“...விசாரிக்கறாங்க நோப்ராப்ளம்!... குடியுங்க ..”

“நீங்கதான் ஒரு ஆள், இவ்வளவு நேரத்துக்கு, இப்பிடி வந்து மனுசத்தன்மையாய்க் கதைச்சிருக்கிறியள் ... தண்ணியும் தந்து ..”

“என்னதா இருந்தாலும் நாம ஒரே ஆளுங்க இல்லியா?”

“உங்கட பேரென்ன? ” — சிங்கர் கேட்டார்.

“கோபாலன் ..”

குடித்துவிட்டு செம்பைக் கிருஷ்ணனிடம் நீட்டினார். தண்ணீர், நாக்கு, தொண்டை, நெஞ்செல்லாம் நனைத்து சில்லென்று இறங்கியது.

“... நான் மலையாளத்துக்காரன்... வர்றேன் சார்...”

— அவன் அவசரமாகச் செம்பை வாங்கிக்கொண்டு திரும்புவதாகப்பட்டது. லொறியைநோக்கி நடந்தான், சிங்கரும் கிருஷ்ணனும் ஆளை ஆள் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

என்ன நடந்தது இவனுக்கு? எங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்ததை யாராவது பார்த்துவிட்டார்களா? அல்லது, பார்த்துவிட்டால் என்ற பயமா? தான் தமிழன் என்று ஒப்புக்கொள்ள இவனைத் தடுப்பது எது?

— எல்லாமே புதிராக இருந்தன.

“இருப்பம் ..”

மீண்டும் புல் சணைப்பில் குந்தினார்கள். புல் மணத்தது.

10

எவ்வளவு நேரம் இருக்கவேண்டும், இன்னும்? என்ன நடக்கப் போகிறது? .. உடலே ஓய்ந்த மாதிரி ..

இடது புறம் - ஒழுங்கை மறவில் - அத்தனை பேர் இருக்கிறார்களென்றே படுகிறது. போர்ட்டிகோவில் அதே ஐந்தாறு பேர்தான். ஆனால், வீட்டினுள்ளும் பின்னாலும் எத்தனை பேரென்றே தெரியவில்லை.

ஒருவர் கூட இவர்களிடம் வரவே இல்லை — அந்த கோபாலனைத் தவிர. அவன் எங்கே? வேலி வெட்டிய ஆட்களெங்கே? பீடிப்புகை, நெய்மணம், சமையல் புகை, வாகனங்களின் அருகாமையில் கிளம்புற புழுதியும் பெற்றோலும் கலந்த நெடி, பச்சைப் புல் வாசம் — என்று ஒவ்வொன்றையும் சுமந்து அலைந்த காற்று இருந்தாற் போல இரைந்து கட்டத்தது. தென்னோலைகள் அலையாய் அசைந்தன. திட்டுத் திட்டாய் விழுந்து கிடந்த வெய்யில் ஓடிஓடி, உருமாறி .. இந்த மாரியிலும் நல்லவெக்கை.

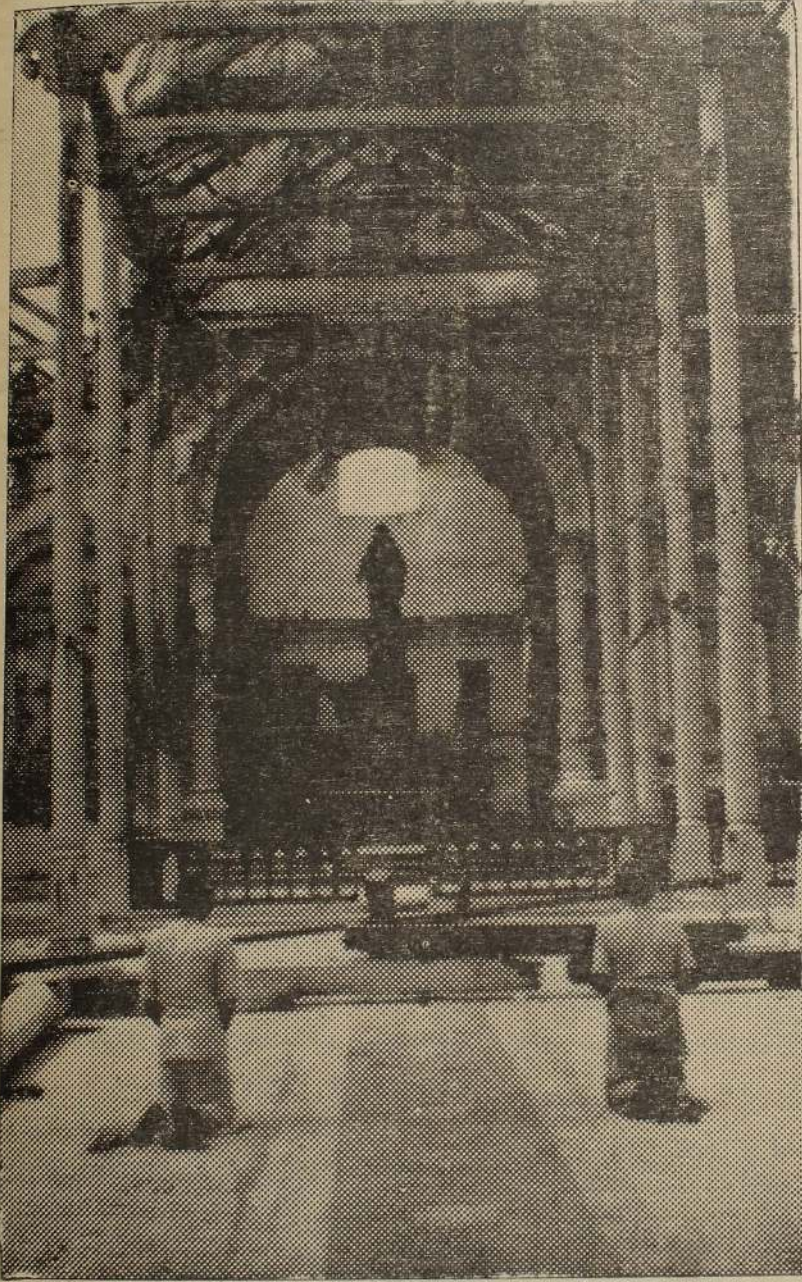
சிங்கர், கந்தர்சஷ்டிகை சத்தை முடித்து விட்டு, தேவர...

மொன்றை வாய்க்குள் மெல்ல—
மிகமெல்ல— சொல்லிக் கொண்
டிருக்கிறார்:

மாறிற்று — தோன்றித்தோன்றி
மறைகிற புள்ளிகளில் தெரியும்
அதன் உயிர்த் துடிப்பு ..

இந்தப் பிரச்சினை மட்டும்
“.. நாமார்க்குங் குடிய இல்லையென்றால், இந்த நேரம்,

“கர்த்தரே! சுன்னி மரியாயே!!
கயவர் செயல் காணீரோ!!!”

மன்றாடும் மக்கள் இவர்

லேம் .. நமனை அஞ்சோம் ..”
நேரம், பன்னிரண்டு இரண்டு.
கிருஷ்ணன் மணிக்கட்டைப்
பார்க்கும் போதே, அந்தக் கறுத்
தப் பிளாஸ்டிக் டிஜிற்றல் கடி
காரத்தில், இரண்டு மூன்றாக

உச்சி வேளைப் பூசைக்காக ஒலிக்
கிற கோவில் மணிகள் எல்லாப்
பக்கமும் கேட்கத் தொடங்கியி
ருக்கும்...

இருந்தாற் போல சடசட
வென்று. சூட்டுச்சத்தந்தான்.

கிழக்கே கேட்டது. கிருஷ்ணன்,
சிங்கரைப் பார்த்தான். துப்பாக்கிகள்
ஆக்ரோஷமாய்க் குரைக்கத்
தொடங்கின. கிழக்கேதான். கிட்டவு
மில்லை, தூரவுமில்லை.

“சண்டைதான்...”

எங்கள் பாடு? முகாமிலிருக்
கிறவர்கள் பாடு?

வேட்டொலிகள் விடாமல்
சேட்டன. இருபுறமும் மாறி
மாறி. கூடியும் குறைந்தும் ...
ஒன்றுக்குள் ஒன்றாய், ஒன்றை
மீறி மற்றதாய்...

இனி...?— கிருஷ்ணன் முழங்
கால்களில் கைகளைக் கட்டிய
படி குனிந்துகொண்டான். மயிர்
கலைந்த தலையின் நிழல் முன்
னால் விழுந்தது.

வீட்டுப்பக்கம் ஏதோ அசைவு
தெரிந்ததில் திரும்பினார்கள்.
சிப்பாய்கள், வரிசையாக-பெரிய
தொரு பாம்பு போல், சரசர
வென்று அந்த வரிசை. சந்தடி
யில்லாத அந்த வேகம் பயமா
யிருந்தது. உரு மறைப்புச் சீருடை
கள். இரும்புத் தொப்பிகளை
மறைத்த பச்சை மிலாறுகள்.
ஹோல்ஸ்ரரும், தயாராய்ப்
பிடித்த துவக்குகளுமாய் முழங்
கால்களருகில் உப்பியிருக்கிற
பைகளில் கைக்குண்டுகளோ?...
நிதானமாய்ப் பதியும் கனத்த
காலணிகள்...

வரிசை இப்படித்தான் வருகி
றது. முன்னே வந்தவன் நெருங்
குகிறான்.

எழும்பலாமா?— வேண்
டாம், இப்போ எழும்பினால்
பிரச்சனை. கைகால்களை அசைக்
முடியாத மாதிரியும் இருந்தது.
சிங்கரும் எழும்பவில்லை. எழும்
பாமலேயிருந்தார்கள்.

—வந்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, இவர்கள் கண்ணிலேயே படவில்லைப் போலும். தம்பாட்டில் போனார்கள். இவர்களைக் கடந்து, கேற்றில் திரும்பி.. அங்கு ஒழுங்கையில் ஏற்கெனவே இருந்தவர்கள்—?...

வரிசை, வந்தபடியேயிருந்தது. எத்தனை ஆட்கள்!

உயரமான ஒரு மெல்லிய சிப்பாய், தும்புக்கட்டு மீசையும் ஆளுமாய், வரிசையில் சேராது அருகோடு வந்தான். முதுகில் வயர் லெஸ், ஓடாக்குறையாகத் தாண்டிப்போனான். ஏரியல், உயரமாய், தென்னங்கீற்றுப்போல். அவன் நடைக்கேற்பத் துடித்த சைந்தது.

.. இப்போது வருகிறவர்கள், இடைக்கிடை இவர்களையும் கவனிக்கிறார்கள். ஒருவன் ஏதோ சொல்லிவிட்டும் போகிறான்

—இருநூறு பேராவது தாண்டியிருப்பார்களா? இன்னமும் வருகிறார்கள் அடுத்த பக்கத்து வளவுகளுக்குள்ளும் ஆட்களிருக்க வேண்டும்.

அந்த அம்புலிமாமா ஆள்-அவன் பெயர் அதற்குள் மறந்து விட்டது- போர்ட்டிகோவிலிருந்து வெளியே வருகிறான். அதே கறுப்புச் சீருடை. இப்போ, தொப்பி அணிந்து கொள்கிறான். அவன் முதுகிலும் ஒரு வயர்லெஸ்.

பின்னால் இரண்டு பேர் தொடர வேகமாக வருகிறான்.

ஆளைப்பார்த்தால் கம்மீர

மாய்த்தானிருக்கிறது- இந்திப்பட நடிகளாய்ப் போயிருக்க வேண்டியவன் இல்லை, நடிப்பென்று பார்த்தால். அந்தப் பி. கே. சிங்கை யாரும் மிஞ்ச முடியாது! என்ன மாதிரிப் பேசி இங்கே அனுப்பினான்!...

கப்டன், நெருங்கித்தாண்டிய போது இவர்களைப் பார்த்தான். போகிற போக்கில் சொன்னான்.

“நீங்கள் போகலாம்!”

சொல்லி விட்டுப் போனான்.

||

ஒன்றுமே விளங்கவில்லை.

இப்போது போகச் சொன்னால்—? போகலாமா?..... சில வேளை

—நினைத்ததும் மீண்டும் நெஞ்சடித்தது—போகச் சொல்லி விட்டு...?

“இப்ப போ எண்டா, இதென்ன? ..”— சிங்கரும் சூழும் புவது வெரிகிறது.

“போவம்? ..”— கிருஷ்ணன் திரும்பிப்பார்த்தான்.

கப்டனைக் காணவில்லை.

“பாப்பம், இவங்கள் போய் முடியட்டும்... இப்ப எழும்பினாலும் பிழை...”

சரிதான், போகட்டும். வரிசை வந்து கொண்டேயிருந்தது...

இவர்களுக்குள் — எங்களால்

ஆளை ஆள் வித்தியாசங்கண்டு பிடிக்க முடியுமா? ஒரே சாயல்.. ஒரே நிறம் . ஒரே உயரம்...

—தன்னையறியாமலே தான் அவர்களைக் கவனிப்பதைக் கிருஷ்ணன் உணர்ந்தான். வேண்டாம், ஏதாவது நினைத்தாலும்... அங்கே பார்க்கக்கூடாது..

வலப்பக்கம், யாரோ ஓடி வருவது மாதிரி.....

திரும்பினான்—

ஐந்நூறு பேருக்கப்பால் வருகிற ஒருவன், வரிசையை விட்டு விலகித் தங்களை நோக்கிக் கத்தியபடி ஓடி வருவது தெரிகிறது! நீட்டிய துவக்கு ..

—என்ன இது? ஏன் மற்றவர்கள் பிடிக்கவில்லை? ஆவேசங்கொண்டு அவன் கத்துவது இந்தியிலா என்று கூடத் தெரியவில்லை....

கடைசிச் சொல் மட்டும் புரிந்தது. “...எல்ரிரி!” -அவன் உறுமிய போது, நெற்றியை மறைத்த மயிரும், கொலைவெறி துள்ளும் கண்களுமாய், அவன் முகம், மூன்றடிக்கு முன்னாலிருந்தது. ஏறிட்டுப் பார்த்த கிருஷ்ணனின் நெஞ்சில் துப்பாக்கி இடித்தது. கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

12

தூனும் அப்போது மூடிக்கொண்டதாகச் சிங்கர் பிறகு சொன்னார்.

□

“நிதர்சனம்”
தயாரிப்பான

“காற்று வெளி”

வீடியோத் திரைப்படம்
பற்றிய

ரசனைக்குறிப்பு

ராஜராகுலன்

காற்று வெளி

(வீடியோத்திரைப்படம்)

தயாரிப்பு : நிதர்சனம்

இசை : முரளி

கதைவசனம்
நெறியாள்கை : ஞானரதன்

சூரலை எழுப்பாமல் தன்னை யும், தான் சார்ந்த சமூகத்தின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக நிலையையும் இனங்காட்டிச் செல்லும் ‘எழுத்து’ எப்பொழுதுமே செம்மைசார் இலக்கியமாக உயர் நிலையில் வைத்துப் பேசப்படுவது

மரபு வழக்கு. அதே போன்ற தொரு சாதனையை அல்லது பரீட்சார்த்த வெற்றியை ‘வீடியோ திரைப்படம்’ ஒன்று சாதிக்க முடியும் என்பதனை ‘காற்று வெளி’ நிரூபித்துள்ளது என்பது நிதர்சன உண்மை.

படத்தின் ஒவ்வொரு ‘ப்ரேமும்’ தமிழீழ சமுதாயத்தின் இயக்கவியலின் ‘உரத்த முணு முணுப்பாகப்பார்வையாளருடன் உரையாடுகின்றன. அவர்களின் நெஞ்சங்களும் நெட்டுயிர்ப்பு விடுகின்றன. மௌன அங்கீகாரமான தலையசைப்பும் நிகழ்கிறது. இதற்குக்காரணம் ‘காற்று வெளி’, சினிமாத்தனமான கதையையோ, போலித்தனமான சம்பவக் கோவைகளையோ, அசட்டுத்தனமான உணர்ச்சிக் கட்டங்களையோ, உரையாடலையோ கொண்டிராது, சமகாலத்தமிழர் வாழ்வின் நாளாந்த நடப்புக்களையும் அவர்கள் தம் அபிலாசைகளையும், உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளையும் உண்மையும் உயிரோட்டமும் நிறைந்த கூட்டுச்சேர்க்கையின் தொகுப்பாக வெளிவந்திருப்பதேயாகும்.

படத்தின் குறைகள் நாமே உணர்வன; நாளைதிருத்தப்பட இருப்பவை. காற்று வெளி - தரத்திலும், காலத்தின் தேவையிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது. □□

ஒன்று

சுடுநிழல்

காலை நெகிழவும்
இரண்டு ஹெலிகொப்ரர்கள் மிக அவசரமாய்
எங்கள் கிராமத்தைச் சுற்றின
கீழ்க்கே பறக்கும் பறவைகள்
சிதைந்து திசை மாறின
முற்றத்தில் கிடந்தநாய் எழுந்து ஓடி
மரத்தின் கீழ் பதுங்கியது.
பைத்தியக்காரத் தனமாய்
இரண்டு ஹெலிகளும் இடைவிடாது சுட்டுத்தள்ளின.

கருணாகரனின்

மூன்று கவிதைகள்

ஒரு கனவு போல
அல்லது விற்றுவிற்றுப்பான ஆங்கிலப்பட வர்ணனை போலவும்
இவை உமக்குத் தோன்றும்
ஆனால் அது நடந்தது
எங்களின் தலைகளின் மேல் ஹெலிகள் சுற்றவும்
இரண்டிரண்டாக அணிவகுத்து
குண்டுவிச்சு விமானங்கள்
பீதியூட்டும் கீரிடலுடன் வட்டமிட்டன.
விம்மலுறும் இதயத்துடன்
விழிகள் பிதுங்க
வீட்டிலிருந்தும் வெளியே ஓடினோம்
நிலத்தில் முகம் மோதிப் படுக்கவும்
நெஞ்சுமுறியக் குண்டுகள் வீழ்ந்தன
நினைவழியக் கனவெரியத் திக்கிடிந்தன.
கூடத்துள் அடைகிடந்த கூட்டம் புறாக்கள்
சிறகடித்து அலறின;
சில தென்னையில் மோதிச் சிறகறுந்து
மல்லாந்தன.
உயிரறுந்தது எங்கும் ஓர் கணம்

ஓய்வென்று வீட்டிலிருந்த
அவர்களின் பெரஹகரா நாளில்
எந்தச் சிறு நிம்மதியுமின்றி,
எங்கள் வம்சமறியாக் காலம் முதல்
இருந்த இடம் வீட்டோடினோம்

மழைபொழிந்த அந்த மதியச் சமையில்
உயிர் சுமந்து
வதையும் நெஞ்சுடன் வழிநடந்தோம்
பெளர்ணமி நிலவில்
'எங்கள் ஊர் வெறும் நினைவே'
என்றபடி நாம் ஒரு மரத்தடியில்
அடுப்பை மூட்டுவதாயிற்று.

இரண்டு

முள்ளின் முகம்

வார்த்தைகளின் பின்னால்
ஒரு கவிதையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும்
உயிர்வாதை எனக்கு
செயலற்ற நண்பனின் விவாதங்களும் புலம்பலும்
சலிப்புற்றுப்போக வெறுப்பு வளர்கிறது.
புல்வெளி நிறைந்த மந்தைகள் யாவையும்
கொல்லெனச் சொன்னவன்;
புல்வெளி மீதில் மந்தையைத் தின்பவன்
பல்லினைத் துலக்கிடும் பணியில் பூரிக்கும்
விவாதக்காரனே!
என்றும் வீட்டுடன் கன்றும் பசுவும்
தின்ற மந்திரகாரர் தீயுடன் வருகிறார்
உயிர் தின்னும் பேய்கள் உன் வாசலிலும்
இன்னுமுன் பல்லி மந்திரம் பகலிரவும் நிகழ்கிறது
உன்னையுந் தின்று தின்று.....

மூன்று

ஞானம் கூடும் காலம்

விமானங்கள் இரையும்போது
கைகால்கள் நடுங்குகின்றன
ஆத்மாவின் வேர்களும் பதைக்கின்றன
முகத்தில் நரம்புகள் சில்லிட

சுவடற்றுப் போன புன்னகையை
 இனி எங்கு தேடுவது?
 இடியுண்ட வீட்டினுள்ளும்
 சிதறுண்ட உடல்களினூடும்
 எனது புன்னகை எங்கே ஒழிந்திருக்கிறது
 என்னுடைய காலமே!
 எனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லித்தா
 நான் உன்னுடைய குழந்தை
 எந்தப் பேதங்களும்ற்ற ஒருபிறவி
 'தமிழ்' என்ற நான் பேசும் மொழிக்காக
 இப்படிப் பழிவாங்கப்படுகிறேன்
 என்பதில் எவ்வளவு நாகரீகக் கேடு?
 எல்லா இடமும் ஏன் மௌமைருக்கிறது?
 எனது குரலுக்கு ஏன்
 எந்தப் பதிலுமற்றிருக்கிறார்கள்?
 காலமே! எனக்கும் பேதங்களையும்
 நீளும் மௌமைத்தின் பொருளையும்
 என்னையும் சொல்லித்தருகிறாயா?

வெளிச்சம் வெள்ளி இதழுக்கு
நல்வாழ்த்துக்கள்

ஹைக்ரர் உதிரிப்பாகங்களுக்கும்
 திருத்த வேலைகளுக்கும்
 ஒரு மையம்

MF

ஹைக்ரர் என்ஜினியர்ஸ்

சிவன் கோவிலடி, கே; கே; எஸ், வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,

பார்வையாளர்களின் கண்கள் கூர்மையடை
கின்றன. அரங்கில் முதன்மையான அந்த
நடிகன் அந்த கதாபாத்திரமாக மாறி தன்
கலையை தன்னைக் கொண்டே வெளிப்படுத்து
கின்றான். ஆம். அது ஒரு அரங்க இயக்கம். அது
ஒரு கட்டிலக்கலை - பல மூலகங்களைக் கொண்டு
இயங்குகின்ற ஒரு கூட்டுக்கலை ஆயினும் தன்
உள், உடல் இயக்கத்தைக் கொண்டு பல வித
படிமங்களை வெளிப்படுத்தும் நடிகனும் பார்வை
யாளனும் இருந்து விட்டால் அங்கு அந்த அரங்க
இயக்கம், நாடகம் நிச்சயமாக நிகழ்த்தப்பட
முடியும் ஆயினும் நடிகனை பாத்திர நிலைப்படுத்த
துவதற்கும் பாத்திரத்தின் காலகட்டம், சூழல்
என்பவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கும் ஒப்பான,
வேட உடுப்புக்கள் என்பவற்றுடன் காட்சி
அமைப்பு, ஒலி, ஒளி, இசை போன்ற பல்வேறு
மூலகங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே
தான் அரங்கக்கலை என்பது ஒரு பண்பாட்டு
வெளிப்பாட்டின் அழகியல் அம்சம் எனக்குறிப்
பிடப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக நோக்கும் பார்வையாளனின்
கருத்தை கவரும் சிறந்த ஒரு அழகியல் அம்சமாக
வும் பாத்திரத்தின் தன்மையினை வரையறுக்கும்
ஊடகமாகவும் அரங்கக் காட்சி அமைப்பு என்
பதனைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் இது ஒரு நாட
கத்தின் இயக்கத்திற்கான ஒரு பின்னணி மூலமாக
மட்டும் அமையாது, அரங்கத்தில் நடிகனின் நிகழ்த்
தலுக்கு உதவுகின்ற அடிப்படையான ஒரு காட்சிக்
கலையை சிருஷ்டிப்பதாகவும் பார்வையாளர்களின்
புலன்களை நாடக நிகழ்வுடன் ஒன்றிணைக்கும்
திறன் கொண்டதாகவும் வெளியினை வரையறுப்ப
தாகவும் உள்ளது. அத்துடன் நாடக கதாபாத்
திரத்தின் மன நிலையை நன்கு உணர்த்தக் கூடிய
தாகவும் சூழலை சிருஷ்டிக்கின்ற அரங்கச் செயற்
பாடாகவும் உள்ளது.

பொதுவாக ஒரு நாடகம் யதார்த்த வாழ்
வினைப் புலப்படுத்தும் யதார்த்த பூர்வமான நடிக்பு
முறையினைக் கொண்ட நாடகமாகவோ, அல்லது
உடல் மொழி என்ற வகையில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற
உடல் சார்ந்த வெளிப்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம்
கொண்ட கருத்துருவ நாடகமாகவோ அமைய
லாம். இத்தகைய நாடகத்தின் தன்மைக்கு ஏற்
பவே காட்சி அமைப்புகளும் யதார்த்த பூர்வ
மான இயற்பண்பு சார்ந்தவையாகவோ அல்லது
சிந்தனையை தூண்டக்கூடிய கருத்துருவ காட்சி

நிலைகளாகவோ அமைகின்றன; பயன்படுத்தப்
படுகின்றன.

இத்தகைய இருவகையான நாடக நிகழ்வு
களிலும் காட்சியமைப்பானது ஒரு பிரதான
இணைச்செயற்பாடாக அமைகின்றது—

—கொடிய வனத்தின் நடுவில் இளவரசன்
ஒருவன் வேட்டையாட வருவதாக நாடகம் ஒன்றில்
ஒரு நிலை வருவதாக இருந்தால் கொடிய
வனத்தை பின்னணியாக சீனறிகளாகவோ அல்லது
மரம் போன்ற பொருட்களாகவோ உருவாக்காது
விட்டால் பார்வையாளர் அந்தக் காட்சியுடன்
இணைந்து ஒன்றிச்செல்லவும், கதாபாத்திரத்தின்

அரங்கில் காட்சியமைப்பு ஒரு நோக்கு

மு. இராதாகிருஷ்ணன்

மனநிலையை புரிந்து கொள்ளவும் மாட்டாத
வர்களாக போகக்கூடும். இதனாலேயே காட்சி
யமைப்பு ஒரு நாடகத்தின் இன்றியமையாத
அம்சமாயிற்று எனக் கூறலாம்.

காட்சியமைப்பில் பல்வேறு தேவைகளுக்கும்
பலவிதமான பொருட்கள், வர்ணங்கள், துணி
கள், சீனறிகள் அல்லது நிலக்காட்சிப் படங்கள்

என்பவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் நாடகப்பாத்திரத்தின் மனநிலைக்கு இசைவானதாகவும், பார்வையாளனிடம் அதே மனநிலையை உருவாக்குபவையாகவும் அமைகின்றன. உதாரணமாக கோபம், அவலம் போன்ற மனநிலை வெளிப்பாட்டின் போது சிவப்பு, கறுப்பு, கபிலம் போன்ற வர்ணங்களின் பயன்பாடு கூடுதலாகவும். மகிழ்ச்சி, சிறப்பு போன்றவிடயங்களில் பசுமையான வர்ணங்களும் எழுச்சி, வீரம் போன்ற உணர்வுகள் கொப்பளிக்கின்ற இடங்களில் மஞ்சள், சிவப்பு வர்ணங்களும் பயன்படுத்தப்படுவதன் மூலம் அவ்வுணர்வுகளை கதாபாத்திரத்தின் மூலம் சிறப்பாக வெளிக்கொணரமுடிவதுடன் பார்வையாளர்கள் அதனை அடையக்கூடியதாகவும் அமைகின்றது.

அரங்க வரலாற்றினை தோக்கினால் அங்கு காட்சி அமைப்பு என்பது ஆரம்பத்தில் 'உள்ளக அரங்கு'களின் வளர்ச்சியுடன் தொடர்புபட்டதாகவே உள்ளது. உள்ளக அரங்குகளின் தோற்றத்தின் பின்னரே அது சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி அடைந்தது என்பர்.

மறுமலர்ச்சிக் காலத்திற்குப் பின் ஏற்பட்ட அரங்க வளர்ச்சி மேடையில் காட்சி அமைப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கத் தொடங்கியது எனலாம். 18ம் நூற்றாண்டில் இருந்து அரங்கில் காட்சி அமைப்பின் மூலம் பொய்த்தோற்றத்தைக் காட்டும் பண்பு பிரதானமாகியது. இதற்கு அக்காலத்தில் காணப்பட்ட மனோரதிய நாடகங்களுக்குப் பின் உருவான சரித்திர யதார்த்தவாதம் பெரும் பங்கினை வகித்தது. இந்நாடகங்களில் சரித்திரப் பின்னணியில் அச்சரித்திரகாலக் காட்சிகளை மேடையில் பெருமளவில் பயன்படுத்தினர். மாடமாளிகைகள், கோபுரங்கள், கோட்டைகள் என்பனவும் அரசவைச் காட்சிகளும் மாயத்தோற்றங்களாக மேடையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன.

பிற்காலத்தில் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்துக்கு ஏற்ப இவை அசையக்கூடியதாகவும் திடர் என தோன்றக்கூடியதாகவும் பல விதங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இன்றும் இத்தகைய மாயக்காட்சிகள் மேடைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய மாயக்காட்சிகளை உருவாக்குவதில் தமிழ் நாட்டில் மனோகர் பிரபலமானவராகவே உள்ளார்.

இவ்வாறாக நோக்கும் போது காட்சி அமைப்புக்கள் நாடகத்தின் பாத்திரப் பண்புகளை வெளிப்படுத்தவும் பாத்திரத்தின் சூழலை கதைக் காலகட்டத்தை நிர்ணயிக்கின்ற ஊடகமாகவும் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். அத்துடன் குறித்த ஒரு பாத்திரத்தின் சமூக பொருளாதார அந்தஸ்தை வெளிப்படுத்துவதுடன் அப்பாத்திரத்தின் தொழில், அதன் மனநிலை போன்றவற்றையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய காரணங்களினாலும் ஓரளவு சினிமாவின் தாக்கத்தினாலும் காட்சிபமைப்புகள் பெரும் எடுப்பிலானதாகவும் இயன்றளவு தொழில் நுட்பம் புகுத்தப்பட்டதாகவும் 'மாயத்தன்மை' பொருந்தியதாகவும் மாற்றமுறத் தொடங்கியது.

கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக அரங்கியல் முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காட்சியமைப்பிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. இயற்பியல், நடப்பியல் குறியீட்டியல், வெளிப்பாட்டியல், ஆக்கவியல், மிகை நடப்பியல், அருமம் போன்ற பல்வேறு இயக்கங்களினால் வழிநடத்தப்பட்ட அரங்கவியல், அவ்வியக்கப்பண்புகளினால் காட்சியமைப்புக்களிலும் மாற்றங்களைப் பெற்றுக் கொண்டன.

நாடகங்களில் இயற்பியல் பண்பு மேலோங்கத்தொடங்க காட்சியமைப்புக்களும் யதார்த்தமானதாக பார்வையாளரின் கற்பனைக்கு எட்டாத ஒன்றாக, வாய்ப்பளிக்கக்கூடியதாக இல்லாமல் நடைமுறை வாழ்வில் பார்த்துவிடக்கூடியதோற்றங்களால் நிரப்பப்பட்டன. மக்களின் வாழ்வியல் மேடையில் புலப்பட்டது. ஒரு கடற்கரைக் கிராமத்தில் நடக்கும் கதையாக நாடகம் இருந்தால் பின்னணியில் கடற்கரைக் கிராமச் சூழல் சீனறிகளால் காட்டப்பட மேடையில் குடிசை முப்பரிமாண முறையில் உருவாக்கப்பட்டு அதன் முன்றலில் நாடகப் பாத்திரங்கள் இயங்குவர். யதார்த்தவாத மோடிகளில் இத்தகைய முறையிலேயே காட்சி அமைப்பு காணப்படுகின்றது.

ஆயினும் இயற்பண்பு சாராத யதார்த்த விரோதமோடி நாடகங்களில் காட்சியமைப்பு, வெறுபட்ட தன்மை கொண்டதாக உள்ளது அங்கு கருத்துருவப் பண்பை காட்சிப்படுத்தவில்; காட்சியமைப்பில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. அத்துடன் அவ்வவ் இயக்கப்பண்புகள் வெளிப்படுத்தும் கருத்துருவங்களாகவும் அவை அமைகின்றன.

இன்று நவீன நாடகங்கள் என்றழைக்கப்படுகின்ற இவ் யதார்த்த விரோத நாடகங்களில் காட்சி அமைப்பு என்பதன் முக்கியத்துவம் சற்றுக்குறைந்து நடிக்காளின் பொறிமுறையிலான அசைவியக்கம் காட்சியமைப்பாக பரிமளிக்கின்றது. கருத்துருவக் காட்சிகளாக ஆங்காங்கே சில பொருட்கள் மேடையில் வைக்கப்பட கதாபாத்திரங்களின் உறைநிலை, நடிக்காளின் பிணைந்த அல்லது இணைந்த உறைநிலை அசைவு என்பன ஓவியப்படிமங்கள் போல்தோற்ற மளித்து காட்சியமைப்பை சிருஷ்டிக்கின்றன. இதன்மூலம் வெறுமனே பார்வையாளராக இருந்து பொழுதைப் போக்குவதாக இல்லாது சிந்தனையை கிளறி ஓர் அனுபவத்தைப் பெற வைப்பதாக அமைகின்றது. இன்று எமது மண்ணில் இத்தகைய நாடகங்கள் பல நிகழ்த்தப்படுகின்றதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அண்மையில் யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட மாணவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட "பொய்கால்" நாடகத்தில் இத்தகைய ஓவியக்காட்சி நிலைகள் பல காணப்பட்டன. அன்னியோன்னி பமாய் வாழ்ந்த முன்னைய யாழ்ப்பாண மக்கள் இணைந்து ஒருவனைத் தூக்கும் காட்சி கணநேர உறைநிலையில் சிறந்த ஒரு ஓவியக்காட்சி நிலையாகவே அமைந்தது.

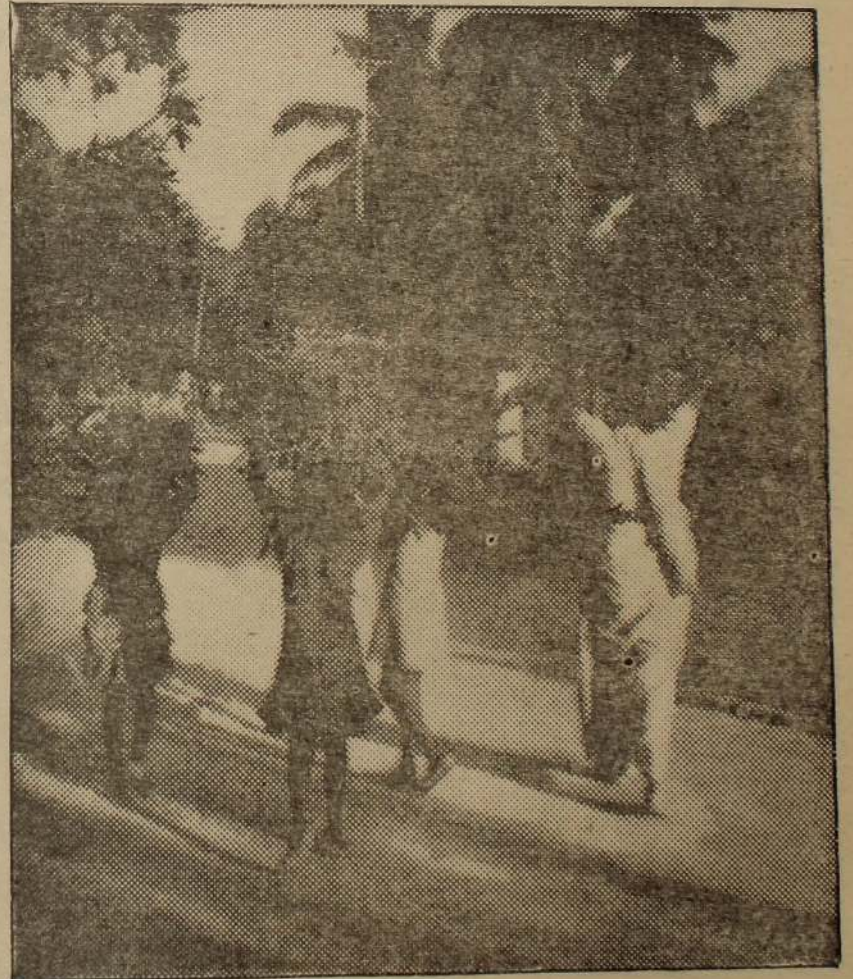
இதே நாடகத்தில் மேற்கத்தேய வருகையின் பின்னர் பசுமையான யாழ்ப்பாண சீனறி வீழ்த்தப்பட்ட பின்னணியில் காசுக்காக அலையும் சமுதாயம் வெளிப்படும் காட்சியும் மிகச்சிறந்த ஒரு ஓவியக்காட்சி நிலையாக பலராலும் குறிப்பிடப்பட்டது. அத்துடன் காசுக்காக அலையும் அச்சமுதாயத்தின் மொத்த ஆளுகைக்குள்ளும் மேடை வந்தபின்னர் அது ஒரு பழைய சாமான் கள் போடப்படுகின்ற ஒரு அறை அல்லது எலி வளை போன்ற காட்சியமைப்பு எமது சிந்தனையில் தோன்றுவதையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

இதே போன்று அண்மைக் காலத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட "உயிர்த்த மனிதர் கூத்து" என்ற அரங்க நிகழ்விலும் காட்சியமைப்பு என்பது நாடக நடிக்காளின் உடலியக்கத்தினால் உருவகப்படுத்தப்பட்டதை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இத்தகைய நடிக்காளினால் அவர்களது அசைவியக்கத்தினால் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற ஓவியக்காட்சி நிலைகள் புதிய ஒரு பரிமா

ணத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன இதற்கு பல விதமான முகமுடிகள், வேட உடைகள், அணிகலங்கள் என்பனவும் துணையாக அமைந்திருக்கின்றன.

இன்று அரங்க நிகழ்வானது வெறும் பொழுது போக்கு அம்ஸமாகவோ அல்லது அனுபவத்தை வழங்குகின்ற அம்ஸமாகவோ இருந்த நிலையில் இருந்து மாறி மூன்றாம் உலக நாடுகளின் மக்களின் உணர்வுப்பரிமாற்ற ஊடகமாகவும் பண்பாட்டு பரிமாற்றத்துக்குரிய ஒரு போர்க்கருவியாகவும் பயன்படுத்தப்படும் இவ்வேளையில், அத்தகைய மாற்றங்களுக்கு இயைந்து கொடுக்கக் கூடிய வகையில் காட்சி அமைப்பு என்பதும் மாறி வருவதைக் காணலாம். □□

வாழ்க்கை போட்ட
கோல மல்லவா - இது
வாழவேண்டுமென்ற
தாகமல்லவோ

விறகு சுமந்து செல்லும்
மனிதர்

மண் காக்கும் பெரும் பணி

புது வருடம்!

இந்த எதிர்பார்ப்போடு போனேன்.

அங்கு வள்ளுவரைக் காணவில்லை.

'ஐயா' என்று கூப்பிட்டேன்.

'ஐயா' என்றது என் குரல் மீண்டும்!

நான் கடவுளைக் கேட்டுக் கதறுகிறேன் என்றனர் சிலர்!

ஆனால் நான் என் ஐயனைக் காணவில்லை. திருவிளக்கின்
சுடரொன்று உள்ளே தெரிந்தது.

வானையும் கடலையும் தொட்ட கதிர்கள் தரையிலும்
பரந்து கொண்டிருந்தன!

தேடும் வழியில் தூரத்து வெறும் காணி ஒன்று தெரிந்தது.

அங்கு மழையுடன் எழுந்த புல்லும் பூண்டும் தெரிந்தன
அவற்றிடையே வெள்ளையும் நிறமாய் வண்ணப் பூச்சிகள்
பறந்து மகிழ்வது தெரிந்தது!

'ஐயா!' என்று கூவினேன்.

நில அணங்கு தன் பச்சை வடிவத்தை வானுக்கு அளிப்பது
தெரிந்தது!

கண்கள் மெளனம் ஆகின.

தரைகள் வயல்வடிவம் பெற்று நெல் விளைந்தமை தெரிந்
தது.

எனினும் -

ஒரு கணம் அயர்ந்து எழுந்த போது என்ன?

ஒரு முழுப்பகல் போய் விட்டதா?

மொட்டுக்கள் வாடும் மலராகத் தெரிந்தன!

மீண்டும் ஒரு கண்ணயர்வு, உறக்கம்...

விழித்த போது-

கால வேகத்தைக் கண்டேன்; வரலாற்றின் பாடத்தைக்
கண்டேன்!

நான்கு - நீண்ட - நூற்றாண்டுகளின் கழிவு!

எம் வயல்களில் எதிரியின் முகாம்கள் மாறி மாறித் தெரிந்
தன.

உரிமைக்கு மட்டுமின்றி, உயிர் வாழ்வுக்கும் எம் குழந்தை
கள் போராட வேண்டிய பெரு நிலை! மண் காக்கும் பெரும்
பணி!

உருவகம்

நாக, பத்மநாதன்

என் ஐயனின் குரல் அங்கு உரத்துக் கேட்டது -
போர்!
போர்!
போர் தரும் அழிவு! பகைவனின் பிணத்தின் மேல் புது
வாழ்வு!

அஞ்சாமை-

துணிவு-

ஆற்றல் - இடையளு ஈகம்-

எம் வள நாடு எமதாக நின்றது!

வரலாறு வரவேற்க நின்றது!

தூக்க இருளல்ல, விறலுடன் கூடிய வெளிச்சமே எங்கும்!

இந்த விடிவு நீக்கமற வாழ்க!

நீடுழி, நீடுழி வாழ்க!

□□

□●□

□●□

□●□

புதிய படங்களை விரைவில் வழங்குகிறது

மாருதி

Master பிரதிகளில் வீடியோப்படங்களை
பதிவு செய்து வழங்குகிறது

மாருதி

Compect டிஸ்கில் பழைய புதிய பாடல்களை
இசைத்தென்றலாகத் தந்து மனம் நிறைக்கிறது.

மாருதி

போட்டோஸ்ரற் பிரதிகளை தெளிவாகவும் விரைவாகவும்
வழங்குகிறது.

மாருதி

மாருதியுடன் உங்கள் தொடர்பு என்றுமீருக்கட்டும்
மகிழ்வின் சிறப்பிடமாகியுள்ளது.
மாருதி வீடியோ விஷன்

மாருதி வீடியோ விஷன்

பரமேஸ்வராச் சந்தி, திருநெல்வேலி.

என்னுடையதும் அம்மாவினுடையதும்

இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

இருள் இன்னமும் அசைய
மறுத்திருந்தது. தூரத்தே
இரண்டொரு சேவல்கள்
மாத்திரம் கூவிக் களைத்திருந்
தன.

நிலவைத்தொலைத்த வானம்
பயம்காட்டிற்று. ஏக்கத்துடன்
நட்சத்திரங்கள் தயங்கின. பல
காலம் தாரைக்காணாத தெரு
வில் குட்டை பிடித்தாற்
போல கிடங்குகள். ஒவ்வொரு
கிடங்காக சைக்கிள் விழுந்து
எழும்பும் போது அடிவயிற்றைக்
கலக்கியது.

தட்டுப்பாடான பொருட்
களில் தெருவுக்கு ஊற்றும் தாரும்
சேர்ந்த பின்னர் தெருக்களின்
நிலைமை இப்படித்தான், என்
றாலும் கிடங்குகளைத் துப்பர
வாக்கி ஈரமண் போட்டு இறுக்கி
தெருவை சில இடங்களில் செப்
பனிட்டு வருகின்றார்கள்தான்.

எதிரில் சந்தி முகம் காட்டி
யது. வைரவர் கோவில் வாசலில்
மாட்டு வண்டில் ஒன்று சோம்
பியபடி நின்றது. அதன் அடி வயி
ற்றில் அசைந்தாடியபடி விளக்கு
ஒன்று.

வைரவர் கோயில் கிணற்றடி
யில் யாரோ தண்ணீர் அள்ளி
சளார் சளார் என வார்ப்பது
கேட்டது. இந்த நேரத்தில் தண்
ணீர் அபிசேகம் செய்வது நிட்ச
யம், பொன்னையாண்ணராகத்
தான் இருக்க முடியும்.

கோயிலார்

பொருண்மியத் தடைவந்து
பெற்றோலும், மண்ணெண்ணைப்
போத்தல்களில் ஏறி பெட்டிக்
கடைகளின் அரசர்களான
பின்னர் பொன்னையாண்ணை
வேலை செய்த பெற்றோல்
செட்கண்காட்சிப் பொருளாகி
விட்டது. பொன்னையாண்ணைக்
கும் சந்தைக்குள் தேங்காய்
வியாபாரம்.

கோயில் வாசலில் சைக்கிளை
நிறுத்திய போது புகை கக்கிய
படி வந்து நின்றது லொறி
ஒன்று. மண்ணெண்ணையும்
மரக்கறி எண்ணையும் கலந்த
மணம் மூக்கைப் பதம் பார்த்
தது.

“என்னடாப்பா சைக்கிளை
ஏத்தன் நானும் சாவகச்சேரிக்கு

தான் போறன். அங்கை இறங்கி
அங்கால போகலாம் தானே”.

லொறியில் இருந்து குதித்த
கந்தசாமி அண்ணர் கேட்டார்.

“அதுக்கென்ன” என்றேன்
நான், மனத்தில் சந்தோஷம்
பரவ. லொறியில் போனால்
வேளைக்குப் போகலாம்.
வேளைக்கே கொள் முதல் செய்து
கொண்டு திரும்பி விடலாம்.

“வாவன் தேத்தண்ணி
குடிப்பம்.” என்றார் அவர்.

வைரவர் கோவிலுக்கு எதிரே
இருந்த துரை அண்ணரின் தேத்
தண்ணிக் கடை காற்றில் சதி
ராடிய விளக்கொளியில் விழித்
திருந்தது.

“அல்லையண்ணை நான்
இப்ப வீட்டால வெளிக்கிடைக்க
தான் குடிச்சிட்டு வந்தனான்”
என்றேன் நான்.

“சரி அப்ப நில்லு நான்
குடிச்சிட்டு வாறன்” என்ற படி
அவர் போனார்.

□□

உடம்பு வலித்தது. என்றா
லும் எழும்பாமல் இருக்கமுடி
யாது. அதிகாலை மூன்றரை மணி
இருக்கும்.

குசினிக்குள் குப்பி விளக்கு
மூச்சுவிடுவது உக்கிய தென்

னோலைத் தட்டியூடாகத் தெரிந்
ததி.

இத்தனை வயது வந்தும் இவ்வளவு கஸ்டங்கள், வேதனைகள், துன்பதுயரங்களுக்கு இடையிலும், நோயின் விசாரிப்புகளுக்கு மத்தியிலும் இந்த அம்மாவால் எப்படி இந்த நேரம் எழும்ப முடிகிறது. தப்பாமல் தவறாமல் எழும்பி கேற்றில் கழுவி, தண்ணீர் வார்த்து நெருப்பு மூட்டி-பச்சை விறகென்றாலும் காயப் பண்ணி அதை எரியச் செய்ய தானும் வதங்கி-

காய்ச்சலாகட்டும், தலையிடியாகட்டும், மழைபெய்யட்டும், குளிராக இருந்தால் என்ன-எப்போதும் எதுவுமே தவறாமல் எப்படி முடிகிறது அம்மாவால். நினைத்துப் பார்க்க வியப்புத் தான் மிஞ்சும்

இன்னும் சற்று நேரத்தில் சுருங்கிய இமைகளுக்கு இடையே மிதக்கும் பிரகாசமான விழிகளுடன்

“தம்பி, ராசா” என்றபடி அம்மா வந்து விடுவாள்.

அதுக்கு மறுமொழி கொடுக்காவிட்டால் “என்னடாமோனை உடம்புசரியில்லையே. ஒவ்வொரு நாளும் சைக்கிள் அடிச்சால் உப்பிடித்தானெடா. இண்டைக்கு பேசாமல் படுத்திரடா. என்னெண்டாலும் பாப்பம்—” என்று சொல்லுவதைக் கேட்க முடியும்.

வீட்டில் கஞ்சி காச்சக்கூட அரிசி இல்லாவிடினும் அம்மாவில் எந்த விதமான மாற்றத்தையும் காணமுடியாது.

இருந்தால் என்ன இல்லாவிட்டால் என்ன எல்லாமே ஒன்றே. எதையும் ஏற்றுக் கொண்டு சமாளிக்கும் இந்த மாண்பு இந்த மண் தந்த வரமா?

உடம்பு வருத்தத்தை உகறித்தள்ளிவிட்டு எழும்பினேன். அறைக்குள் நித்திரை கொண்ட அக்காவும் தங்கைகளும் இன்னமும் எழும்பவில்லை.

வழக்கமாக சைக்கிள் விடும் இடத்தில் தம்பியின் சைக்கிள் இல்லை. எப்போதாவது தானே வீட்டில் இரவில் அவன் நிற்பது உண்டு. இரவும் அவன் வீடு திரும்பவில்லை.

இருள் கனத்திருந்த ஒழுங்கையில் தெரு நாய்கள் கிளித்தட்டு விளையாடிக் கடிபட்டுக் கொண்டிருந்தன. பாயைச் சுருட்டி விறாந்தை மூலையில் வைத்து விட்டு முதுகுக்குப் போட்ட அம்மாவின் சேலையைத் தூக்கிக்கொடியில் போட்டுவிட்டு முற்றத்தில் இறங்க-

“தம்பியோ—” என்றாள் அம்மா.

“ஓமோம்—”

“கிணற்றடிக்குப் போற தெண்டால் போத்தில் விளக்கைக் கொண்டு போ...”

குசினிக்குள் போய் வால் ரியூப்கட்டையில், பேப்பர்திரியில் எரியும் போத்தல் விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு அடிவளவுக்குப் போய்வர அம்மா தேத்தண்ணி ஆத்தி முடித்திருந்தாள்.

தேனீர் நிறைந்த கைபிடிக்கோப்பையும் அதனை வார்த்துக் குடிக்க வட்டக் கோப்பையுமாக அம்மா என்னைப் பார்த்தாள்.

கறுத்துப்போன பழைய நெஸ்டமோல்ட் ரின்னின் மூடியில் இரண்டு பனங்கட்டித்துண்டுகள் பக்கத்தே திறந்திருந்த ரின்...

“குடியடா மோனை”

பனங்கட்டியைக் கையில் எடுத்து தேனீரைச் சுவைக்கத் தொடங்க சோர்வு பாய்ந்தோடியது.

□□

லொறி புறப்பட்ட போது அதிகாலை ஐந்துமணியாகி விட்டது. வைரவர் கோயில் மணி அதைச் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தது. திரையில் அசையும் உருவங்களாக ஆட்கள் மெல்லிய இருளில் அசைந்தார்கள்.

கரும்புகையை விசிறியபடி லொறி பயணித்தபோது தலைகளிலும், சைக்கிள்களும் சுமைகளுடன் சந்தைக்கு ஆட்கள் வரத் தொடங்கியிருந்தனர்.

“இப்ப நல்லாய் மரக்கறி மலிஞ்சிட்டுது” என்றார் கந்தசாமி அண்ணர்.

“ம்”

“முந்தி சிங்களப் பகுதியில் இருந்து வந்த கோவா, லீக்ஸ், கரட், போஞ்சி எல்லாம் இப்ப என்ன மாதிரி இஞ்சை விளையுது தெரியுமே” என்னும் போதே அவரின் குரலில் பெருமை தெரிந்தது.

தெருவின் கிடங்குகளைத் தவிர்த்துக் கொண்டு ஓடுவதற்கு அவர் எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டாலும் தெருச் சண்டியன் வலியக் கொழுவுவது போல கிடங்குகளுக்குள் விழத்தான் வேண்டி இருந்தது.

மின்சாரமும், மின்சார இணைப்புக்கம்பிகளும் இல்லாத மின்சாரக் கம்பங்கள் - தொலை பேசி என்ன என்பதையே மறந்து போன தந்திக் கம்பங்கள் விரைந்து கொண்டிருக்க, தோட்டங்களுக்கு அப்பால் எங்கள் மண்ணில் வாழும் மக்களின் குறியீடாய் பனைகள் நிமிர்ந்து நின்றன.

காற்றோடு வந்த குளிர் முகத்தில் ஓங்கியடித்தது; நட்பை உறுதிப்படுத்தியது. பிளாட் பாரத்தைத் தவறவிட்ட புகையிரத நிலையக் கட்டிடத்தில் இடம்பெயர்ந்து குடியிருந்த ஆட்கள் அமளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

“என்னடாப்பாயோசினை” என்றார் கந்தசாமி அண்ணர்.

“என்னத்தை யோசிக்கிறது”

“அந்தக் காலம் எண்டால் இந்தப் பாதையால எக்கச்சக்கமான லொறியள் வரும். கொழும்

பாலசாமான் ஏத்திக் கொண்டு வாற லொறி எல்லாத்துக்கும் இது தான் பாதை” என்று சொன்ன அவரின் மனத்தில் அந்தக்காட்சி விரிந்திருக்கவேணும்.

“சில சில பிரச்சினை எண்டாலுமடாப்பா இப்பதான் சந்தோஷமாய் இருக்கிறம்” என்றார் அவர். அம்மாவும் இப்படித்தான் சொல்லுவாள்

மீண்டும் அம்மாவின் நினைவு தவிப்புடன் எழுந்தது. இப்போது அம்மா என்ன செய்து கொண்டு இருப்பாள்?

□□

எங்கள் குடியிருப்பு புறம் போக்கானது. அன்றைக்கே உழைத்து அன்றைக்கு சாப்பிட்டு நாளைக்கு என்று தேடி வைக்க முடியாத தன்மை கொண்டவர்கள் தான் பெரும்பாலும்.

குடியிருப்புக்கும் கடைகளுக்கும் ஏன் சங்கக்கடைக்கும்.

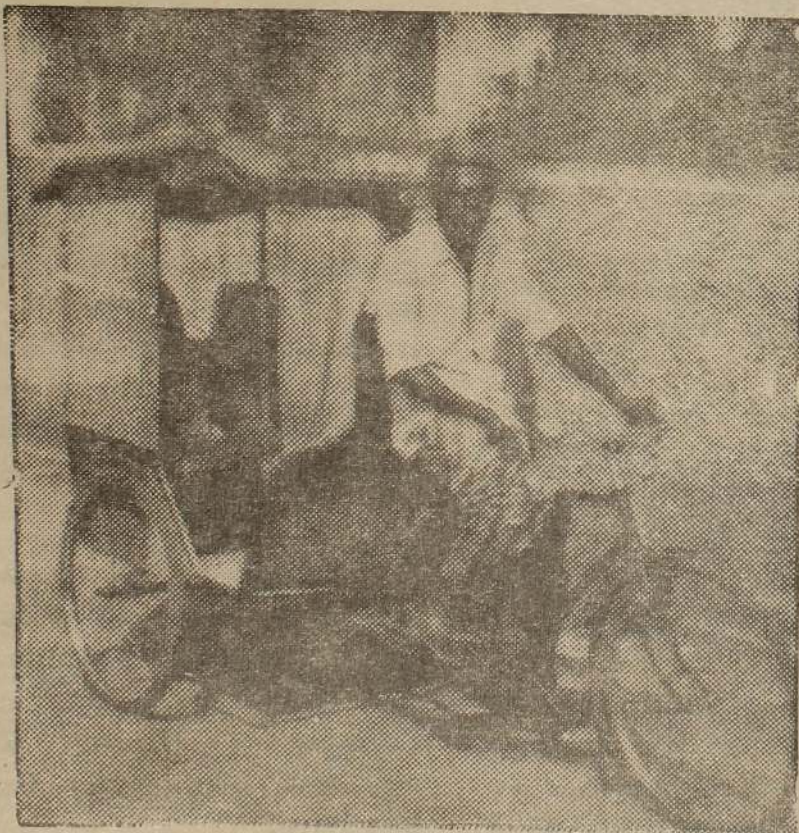
சந்தைக்கும் கூட ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு மேல் நடக்கவேண்டும். அம்மாதான் அந்த அலுவலுக்கும் காலை, மத்தியானம், பின்னேரம் என்று மருந்து குடிப்பது போல அலைந்து திரிவாள்.

தலையில் கடகம் - கையில் கைபிடி அறுந்த பழைய துணிப்பை சகிதம் அம்மா அசைந்து கொண்டிருப்பாள்.

எப்போதும் தலைச் சமையும், கைச்சமையும் இருக்கும் பனம் பழம் பொறுக்குவாள். தொய்யில் கீரை பிடுங்குவாள், சுள்ளி சுள்ளியாக விறகு பொறுக்குவாள்.

எதைச் செய்தாலும் அதில் நிதானம் இருக்கும். அம்மா எங்கும் அத்துமீற மாட்டாள். ஒழுங்காக பண்பாகத்தான் செய்வாள். அவளது நடையில் கூட சீரான ஒரு வேகம் இருக்கும்.

தலைச்சமை சில வேளைகளில் அதிகமாக அழுத்தும்.

எதிரி திணிக்கும்
எரிபொருள் தடையை
உடைத்து நிமிரும் உழைப்பாளி

சைக்கில் ரிக்ஷாவில்
சளைக்காத பயணம்

கைச்சமை ஒரு பச்சமாக இழுக்கும். என்றாலும் அம்மா தளம்புவதில்லை.

பசுமை வெளிறி வாடிய வெற்றிலை போல முகம் வெளிறி வாடிய சுத்தரிக்காயாக தோலும் சுருங்கி இருந்தாலும் அம்மாவின் மலர்ச்சி குன்றுவதில்லை.

பிறக்கும் போதே அவளோடு சேர்ந்து பிறந்தது போல அந்த ஒற்றைக்கல் சிவப்புத்தோடு கூட அவளுக்கு சோபையைக் கொடுக்கிறது.

□□

சாவகச்சேரிக்கு போய்ச் சேர்ந்தபோது பயம் காட்ட இருள் கனத்திருக்கவில்லை வெளிர் நீலமாய் வானம் பிரகாசிக்க கிழக்கு கோடி செம்மஞ்சள் குழம்பாய் மின்னியது.

லொறியை விட்டு சைக்கிளை இறக்கி மேலும் பயணத்தைத் தொடர, விறகுச் சுமைகளுடன், தேங்காய் சாக்குகளுமாக பல சைக்கிள்கள் கொள்முதலை செய்து கொண்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்தன.

உடம்பில் இருந்த சோர்வை உதறிக் கொண்டு சைக்கிளை உழக்கத் தொடங்கினேன். தெருவில் மோட்டார் சைக்கிள் ஒன்று என்னை விலத்தியபடி போனது.

என்னைப் போல ஒருவன் அதனை ஓடிக்கொண்டு செல்ல அவன் முகத்தை ஒத்த முகத்துடன் அவன் அம்மாவாக இருக்க வேண்டும், பயணப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

கிட்டத்தட்ட எங்கள் அம்மாவின் வயதுதான் இருக்கும்

என்றாலும் தளர்ச்சியில்லை. பெரு வட்டமாய் பிரகாசிக்கும் குங்குமம். பளிர் என்ற தோடுகள், வட்டமாய் கழுத்தில் நகைகள், சிவப்பும் பச்சையுமாய் வரம்பு கட்டிய பளபளக்கும் உயர்ந்த ரக சாறி

அந்தப் பெண்மணியைப் பார்க்க பிரயிப்பாக இருந்தது. கையில் அர்ச்சனைத் தட்டத்துடன் கோயிலுக்குப் போய்க் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

அந்த அம்மாவை அம்மாவின் மகன் என்ன மாதிரி பக்குவமாய் அழைத்துக் கொண்டு போகின்றான். எவ்வளவு சந்தோஷமாக, கம்பீரமாக அந்தப் பெண்மணி, பார்க்கச் சந்தோஷமாக இருந்தது

மனத்தில் வெடித்த சந்தோஷம் உடலெங்கும் பரவி திக்கு முக்காடச் செய்தது.

அம்மா எவ்வளவு காலமாக நடக்கிறாள். எப்போதாவது அவள் சைக்கிளிலாவது ஏறியிருப்பாளா? புதுப்பெண்ணாக தனிக் குடித்தனம் வந்த போது? எனக்கு ஞாபகம் உள்ள காலம் வரை? கிடையவே கிடையாது.

சதா குடித்துக் குடித்து தன்னையும் தொலைத்து எங்கள் எதிர்காலத்தையும் அழித்துவிட்ட ஐயாவாவது அம்மாவுக்கு உதவியாக இருந்திருப்பாரா?

மோட்டார் சைக்கிள் வெகு தூரம் சென்று மறைந்துவிட்டது. மஞ்சள் பூக்கள் முகிழ்த்திருந்த தெருவோரத்து பற்றைக்காடுகள் சின்னஞ்சிறுகளாய் சிரித்தபடி இருந்தன.

அம்மாவின் கஸ்டங்களைக் குறைக்க - வேண்டும். அவளைச்

சந்தோஷமாக வைத்திருக்க வேண்டும். அவள் நல்ல உடுப்பு உடுத்து முகம் சிலிரிக்க புன்னகை பூப்பதைப் பார்த்து - திருப்திப் படவேண்டும் என்ற வெறி என்னுள் வியாபித்துத்தான் உள்ளது. ஆனால் உழைக்கின்ற காசு சாப்பாட்டுக்குக் கூட காணாமல் உள்ளது.

□□

அரிசி இடிக்க, மிளகாய், இடிக்க, நெல்லுக்குத்த என அம்மா போன காலத்தில் சின்ன வயதில் அம்மாவுடன் துணைக்குப் போய் இருக்கின்றேன். அப்போதும் அம்மாவின் தலையில் கடகம் இருக்கும். அது சில வேளைகளில் இரண்டு கடகங்களாக இருக்கும். சுமைபோடு பெரிய கடகம். அதன் மேலே சிறிய கடகம்.

அப்போதும் அம்மாதான் சுரப்பாள். காத்துப்போல பாரமில்லாத எதையாவதைத்தான் என்னிடம் தருவாள்.

மூச்சிழுக்க, மூச்சிழுக்க அவள் தன்னைபே உலக்கையாக்கி இடித்து இடித்து உள்ளங்கைகள் காய்த்துக்கன்றி அவை வரலாறாய் போய்விட்டன.

அப்போது கூட அம்மாவுக்கு உதவமுடியாமல் போய் விட்டது. இப்போதும் அப்படித்தான். வீட்டின் சுமையை அவள் தானே சுமக்கின்றாள். அவளின் சுமையைக் குறைத்து அவளைச் சந்தோஷமாய் வைத்திருப்பது எப்போது...

சூரியன் நடு வானத்தை விட்டு சரிந்திருப்பதால் தெருவோரத்து மரங்கள் நிழல் பரப்பிருந்தன. சுமையில்லாத சைக்

கிள் ஓட கால்களுக்கு இதமாக இருந்தது.

ஒரு சோடி அப்பமும் ஒரு பிளேன் ரீயும் வயிற்றுக்கொதியை இடைக்காலத் தீர்வாக அடக்கி இருந்தன.

நேரம் மூன்று மணி இருக்கும் போலத் தோன்றியது. அம்மா குசினிக்கு முன்னால் உள்ள திண்ணையில் இப்போது சரிந்துபடுத்திருப்பாள், நிச்சயமாக சாப்பிட்டு இருக்க மாட்டாள்.

கடைசி நாலரை மணிக் காவது அம்மாவை இன்று சாப்பிட வைக்கலாம் என்ற நினைப்பு சுகத்தைக் கொடுத்தது.

அரை வழியிலேயே கொள்முதல் செய்து வந்த தேங்காய்களை நல்ல விலைக்கு விற்றது சந்தோஷமான காரியமாகிவிட்டது. முழுசாய் நூற்றி ஐம்பது கையில் மிஞ்சும் அதை அம்மா விடம் கொடுக்க அவளுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும்.

சங்கக்கடையடிக்கு வந்த போது சனக்கூட்டம் அதிகம் இல்லை. வாசிகசாலையில் பேப்பர் பார்த்துக்கொண்டு நாலைந்து பேர். கலப்பையை தோளில் சுமந்து கொண்டு நடேசண்ணையும் உழவு மாடுகளுடன் பொன்னம்பலக் குஞ்சியப்புவும் போனார்கள்.

சட்டென்று தங்கராசரின் தேத்தண்ணிக் கடையில் கண்ணாடி அலுவாரியும் அதனுள் வெள்ளையாய் மின்னிய மோதகங்களும் தெரிந்தன.

அம்மாவுக்கு மோதகம் என்றால் விருப்பம். விருப்பமான பொருட்களைக்கூட அம்மா பாதிக்கு மேல் சாப்பிடமாட்டாள். அவள் சபாவம் அப்படி.

நாலைந்து மோதகங்கள் வாங்கினால் என்ன என்ற எண்ணம் துளிர்ந்தது. சைக்கிள் ஓட்டத்தைக் குறைத்து காலை ஊன்றி இறங்கிக் கொண்டு திரும்ப, சங்கக்கடையடிக்கு எதிரே இருந்த கருங்கல்லின்மேல் அம்மா பக்கத்தே கடகம்.

“அம்மா” என்ற போதே தொண்டையை அடைத்தது, சட்டென்று தலை நிமிர்ந்த அம்மா என்னைப்பார்த்தாள். பார்வையில் பீறிட்ட உணர்வுகளை, பொங்கிச்சரிந்த பாசத்தை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

“என்னை செய்றாய்-”

“கொஞ்சம் களைப்பாய் இருந்ததெடாதம்பி. அது தான்.”

- என்றாள் தளர்ச்சியுடன்.

“வாங்கோவன் தேத்தண்ணி குடிப்பம்...”

“சா” என்றாள். அதில் இழையோடியது வெட்கமா? தயக்கமா என்று புரியவில்லை.

“இல்லை வாங்கோ...”

“வீட்டை போவம்” என்றாள் சலிப்புடன்.

“வாங்கோ...”

மனமின்றி எழும்பினாள்.

“கடகம் கிடக்கட்டும் கடையுக்க இருந்து பார்க்கத் தெரியும்.” என்றேன் நான்.

தங்கராசா அண்ணை கடையில் ஆட்கள் இல்லை, பலகாரத்தட்டு எங்களின் நடுவே வந்த போது அம்மா பதறிப்போனாள்.

கஸ்டப்பட்டு மோதகம் சாப்பிடச் செய்து பிளேன் குடித்து வெளியே வரமனம் கனவில் மூழ்கியிருந்தது. இனம் தெரியாத, விபரிக்க முடியாத சந்தோஷம் எல்லை மீறியது.

அம்மாவின் கடகத்தினையும் பையையும் சைக்கிள் பின்புறம் கட்டிக் கொண்டு அம்மாவையும் சைக்கிளின் முன்புறம் ஏற்றிய போது வாழ்க்கையில் கிடைக்காத பேறு கிடைத்தது போல இருந்தது.

“ஏன்டா மோனை ஏலாத காலோடை” என்னும் போதே அம்மாவின் கவலை புரிந்தது.

“நீங்கள் என்ன பாரமே...” என்னும் போதே விசில் அடிக்க வேணும் போல இருந்தது.

எங்கள் ஒழுங்கைக்குள் இறங்கியபோது இடிந்து போன பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் தெரிந்தது.

அம்மா எனது வலதுபக்க ஜெய்ப்பூர் காலையும், இடிந்து போன பள்ளிக்கூடத்தையும் பார்த்தாள். இரண்டையும் தாக்கியது ஒரே “செல்” தானே.

வெள்ளி இதழில்

புதிய மணம் வீசும் வெளிச்சத்துக்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்,

புதியபடங்களை உடனுக்குடன் வருவித்துத் தருகின்றோம்
தரமான முறையில் வீடியோப்படப் பிரதிகளை
எம்மிடம் பிரதிசெய்துகொள்ளவும்
சிறந்த பிரதியில் நல்லபடங்களை
வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளவும்

Vedio Vimal

வீடியோ விமல்

ஐந்து சந்தி,

யாழ்ப்பாணம்,

அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்
அழகுசானப் பொருட்கள்
மற்றும் உங்களுக்குத் தேவையான
அனைத்துப் பொருட்களையும் பெற்றுக்கொள்ள

கலா பல்பொருள் விற்பனை நிலையம்
பலாலி வீதி,
திருநெல்வேலி,

சண் றெக்கோடிங் பார்

மக்களின் மனதில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றது.
இசையின் பிறப்பிடமாக என்றுமிருப்பது
சண் றெக்கோடிங் பார்

நவீன ஒலிப்பதிவு சாதனங்கள் மூலம்
சிறந்த முறையில் பாடல்களைப் பதிவு செய்து தருபவர்கள்
பழைய, புதிய பாடல்கள், விடுதலைப் பாடல்கள்
எல்லாவற்றுக்கும் நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

சண் றெக்கோடிங் பார்

165, நவீன சந்தை உட்புறம்
யாழ்ப்பாணம்,

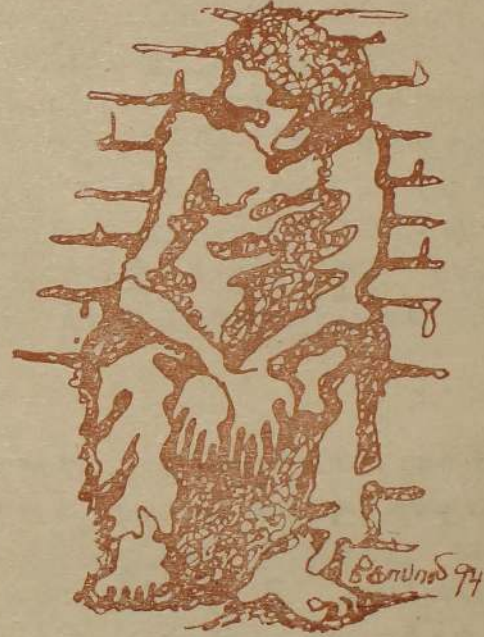
இலங்கையிலே தமிழ்க் குடிகளின் பெருக்கம் 10ஆம் 11ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அதிகரித்தமைக்குச் சோழரது 77 ஆண்டு கால ஆட்சியை ஒரு முக்கிய காரணமாக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் முதன்மைப்படுத்திக் கூறியுள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் ஆட்சிக்கு முன்னரே தமிழர்கள் செறிவாக வாழ்ந்ததற்கும், தமிழ் மன்னர்கள் பலர் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்ததற்கும், தமிழ் மக்கள் ஆட்சியாளரைத் தெரிவு செய்வதிலும் அரசைப் பாதுகாப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர் என்பதற்கும் பல ஆதாரங்கள் உள. கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிலே தென்னிலங்கையில் இருந்த காசியப்பன் அநுராதபுரத்திலே தமிழ் மக்களின் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தத் தன் தந்தை

கண்டு கொள்ளலாம். இது சோழருக்கு முன்னரே நீண்டகாலம் தமிழ் மன்னர்கள் இலங்கையில் ஆட்சி செய்துள்ளனர் என்பதற்குச் சான்றாகும். ஆயினும் சோழரது ஆட்சிக்காலம் இலங்கைத் தமிழ் மக்களது வரலாற்றிலே முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்படக் காரணம் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. இவர்களது நீண்ட கால ஆட்சியிலே தமிழ் குடிகளது பெருக்கம் ஏற்பட்டதென்பதற்கு மேலாக இனம், மொழி, பண்பாடு என்பனவற்றால் வேறுபட்டு வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் தமது தனித்துவம், பண்பாடு, தாயகம் என்பனவற்றை மேலும் பாதுகாக்க இவர்கள் ஆட்சிக்காலம் வாய்ப்பாக இருந்த உதனக்கூறலாம்.

**கல்முனை தொட்டு
அரசபுரம் வரையிலான**

புராதன தமிழ்க் குடியிருப்புக்கள்

ப. புஸ்பரட்ணம்
வரலாற்றுத்துறை,
யாழ் | பல்கலைக்கழகம்.

யாகிய தப்புவனை அரசனாக்கினான். ஆனால் இவன் அரசனாக இருப்பதை விரும்பாத தமிழ் மக்கள் தலைநகரைக் கைப்பற்றி தமிழ்நாட்டில் அரசியல் அடைக்கலம் பெற்றிருந்த ஹத்த நாட்டனை அரசனாக்கினார் எனச் சூளவம்சம் கூறுகிறது. கி. மு. 2ஆம் நூற்றாண்டிலே துட்ட காமினிக்கும் எல்லாளனுக்கும் இடையே நடந்த போராட்டத்தை இனப் போராட்டமாகக் கூறும் மகாவம்சம் 44 ஆண்டுகள் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்த எல்லாளன் என்ற தமிழ் மன்னனைத் துட்டகாமினி வெல்வதற்கு முன்னால் அநுராத புரத்திற்குத் தெற்கேயிருந்த 32 தமிழ்ச் சிற்றரசர்களை வெற்றி கொள்ள நேரிட்டதாக கூறுகிறது. இக்கூற்றானது தென்னிலங்கையிலே செறிவான தமிழர் குடியேற்றம் இக்காலப் பகுதியிலிருந்ததற்கு ஒரு சான்றாகும். கி. மு 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட அநுராதபுர கால அரசியல் வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் இக்காலப் பகுதியில் ஆட்சி புரிந்த 22 மன்னர்களுள் பத்து தமிழ் மன்னர்கள் 82 வருடங்களுக்கு மேல் ஆட்சி புரிந்ததினைக்

ஆயினும் சோழர் ஆட்சி ஏற்பட முன்னரே செறிவான தமிழர் குடியேற்றம் இருந்ததை அண்மைக் கால ஆய்வுகள் கோடு காட்டுகின்றன. இதற்கு கல்முனைதொட்டு அரசபுரம் வரையிலான பூநகரிப்பிராந்தியத்தில் கிடைத்த தொல்லியற் சின்னங்கள் சிறந்த சான்றாகும்.

பூநகரியும் ஆதிக்குடியிருப்புக்களும்:

பூநகரியிலே சோழர் காலக் குடியேற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் நீண்ட கால வரலாற்றைக் கொண்ட தமிழ் மக்கள் இங்கு வாழ்ந்ததற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள. இலங்கையில் இதுவரை அறியப்பட்டுள்ள தொல்லியற் சான்றுகளின் அடிப்படையில் இங்கு வாழ்ந்த, காலத்தால் முந்திய மக்கள் இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டிற்கு (Mesolithic Culture) உரியவர்கள் என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் இப்பண்பாட்டின் தோற்றகாலம் கி.மு. 28,000

வருடங்கள் எனவும் தமிழ் நாட்டிலே கி மு 30000 வருடங்கள் எனவும் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது வரை யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தவிர்ந்த அநுரா தபுரம், பலாங்கொடை, மாங்குளம், மாந்தை போன்ற இடங்களில் இப்பண்பாடு நிலவியதற்கான தடயங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. பூநகரியிலும் எமது ஆய்வின் போது இப்பண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய குவாட்ஸ் கல்லாயுதங்கள் சிலவும் குவாட்ஸ் கற்கள் பலவும் மண்ணித்தலை கல்முனை வெட்டுக்காடு ஆகிய இடங்களிலே கிடைத்துள்ளன. இதனாற்பூநகரியின் ஆதிக்குடிகள் இடைக்கற்காலப்பண்பாட்டிற்குரிய மக்கள் எனக் கூறலாம். இலங்கையில் நிலவிய இப்பண்பாட்டிற்கும் தமிழ்நாடு திருநெல்வேலி மாவட்ட இடைக்கற்காலப்பண்பாட்டிற்குமிடையே அதிக ஒற்றுமை காணப்படுவதால் அங்கிருந்தே இப்பண்பாட்டு மக்கள் இலங்கையில் குடியேறிப் பிடுக்க வேண்டும் என அறிஞர் கருதுகின்றனர். இதிலே பூநகரியின் அமைவிடம் தமிழ் நாட்டிற்கு மிக அருகே அமைந்திருப்பதினால் முதலில் இங்கு குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டு பின்னர் இங்கிருந்தும் இலங்கையின் பிறபாகங்களுக்கு சென்றிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

இடைக்கற்காலப்பண்பாட்டு மக்களைத் தொடர்ந்து பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரிய திராவிட மக்கள் பூநகரியில் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் பல்வேறு இடங்களிற் கிடைத்துள்ளன. பெருங்கற்காலப் பண்பாடு (Megalithic Culture) என்பது திராவிட மக்கள் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதற் பின்பற்றிய ஒரு பண்பாட்டு அம்சத்தைக் குறிப்பதாகும். இவ்வடக்க முறைகள் நாட்டின் பௌதிகத் தன்மைக்கு ஏற்பப் பெரிய கற்களைப் பயன்படுத்தியும் தாழிகளைப் பயன்படுத்தியும் பல வடிவங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய அடக்க முறையில் இறந்தவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திற் பயன்படுத்திய பல பொருட்களையும் சேர்த்து அடக்கம் செய்வதனால் இவை பற்றிய ஆய்வானது அக்கால மக்களது பண்பாடு பற்றிய ஆய்வாக அமைகிறது. இப்பண்பாட்டுடன்தான் தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் கி.மு.1000 இல் இருந்து அரசு தோற்றம், நீர் பாசன விவசாயத் துறப்பு சிவப்பு நிற மட்பாண்ட உபயோகம், இரும்பின் பயன்பாடு என்பன தோன்றியது. சங்ககால நாகரிகம் இப்பண்பாட்டுடன் தோன்றியதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள. இலங்கையில் அநுராதபுரம் பொம்பரிப்பு வவுனியா, கதிரவெளி மாந்தை

ஆகிய இடங்களில் இப்பண்பாட்டு மக்கள் செறிவாக வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இதனால் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் வடஇந்தி பாவி லிருந்து வந்த ஆரியரின் வழித்தோன்றல்கள் என்ற பாரம்பரிய கருத்துக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் நிலவிய இப்பண்பாடு தென்னிந்தியாவுடன் சிறப்பாக தமிழ் நாட்டின் நெருங்கிய ஒற்றுமை கொண்டு காணப்படுவதனால் இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டைப் போல் இதுவும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பரவிபதாக அறிஞர் கருதுகின்றனர். குடாநாட்டில் இப்பண்பாடு நிலவியதை கந்தரோடை, ஆலங்கோட்டை, காநர நகர், வல்லிபுரம் ஆகிய இடங்களிற் கிடைத்த சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆபிலும் பிவிடங்களில் இதற்கு முந்திய இடைக்கற்காலப் பண்பாடு நிலவியதற்கான தடயங்கள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. இதற்குச் சுண்ணாம்புக்கற் பிராந்திபத்தில் இம் மக்கள் பயன்படுத்திய குவாட்ஸ் கல்லின் வகைகள் இல்லாதிருந்ததே காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது. பூநகரியைப் பொறுத்தவரை இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக பெருங்கற்காலப்பண்பாடு காணப்படுவது தமிழ்ப் பிராந்திய வரலாற்றாய்வில் முக்கிய நிகழ்வாக கருதத்தக்கது.

இப்பிராந்தியத்திலுள்ள மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு, பரமன்கிராய், பன்றிக்குடா, பல்லவராயன் சுழலூர், பாலாவி, வீரபாண்டியன் முதலான ஆகிய இடங்களில் இதுவரை இப்பண்பாட்டிற்குரிய சான்றுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விடங்களில் இருந்துதான் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்கேயுரிய கறுப்பு சிவப்பு நிற மட்பாண்டம் கறுப்பு, சிவப்பு நரை நிற மட்பாண்டங்கள், தாழிகளின் உடைந்த பாகங்கள் இரும்பாயுதங்கள் கருவிகள், மணிகள், எலும்பினால் செய்யப்பட்ட அலங்காரப் பொருட்கள், காற்சலங்கைகள், அகல் விளக்குகள் சுடுமண் பாவைகள், ஓவியந்தீட்டப்பட்ட மட்பாண்டம் தாழியிலே புதைக்கப்பட்ட எலும்புகள் ஆகியவை கிடைத்துள்ளன. இச்சான்றுகள் 2300 வருடங்களுக்கு முன்னர் செறிவான திராவிடர் குடியேற்றம் இங்கிருந்ததைச் சான்று பகர்கின்றன. இதற்கு இப்பிராந்தியத்தின் இயற்கையமைப்புவரண்ட காலநிலை, மழை காலத்திற் பெருகுவரும் வெள்ள வாய்க்கால்கள், இரும்பாயுதங்களினால் இலகுவாக அழிக்கப்படக் கூடிய பற்றைக் காடுகள், மந்தை மேற்பதத்திரிய தரவைகள் கடலுணவை ஆபத்திற்றிப் பெறக்கூடிய

பரவைகடல், சிறு குளங்களை இலகுவாக அமைக்கக்கூடிய நிலங்கள் ஆகியவை காரணமாக இருந்ததெனக் கூறலாம்.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் பின்னணியில் சங்ககால நாகரிகம் தோன்றியதெனக் கூறும் அறிஞர் இப்பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையிலே ஆதித்திராவிட அடிப்படையிலிருந்து தமிழ் மொழி செம்மைப்படுத்தப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்ததெனக் கூறுவர். இக்கூற்று பூநகரிக்கும் பொருந்தும் என்பதைப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்பட்ட ஒருசில இடங்களில் இருந்து கிடைத்த தமிழ்ப்பிராமிச் சாசனங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன குறிப்பாக மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு, பரமன்கிராய் போன்ற இடங்களில் இருந்து கி. மு. 3 ஆம் 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ஒரு சில சாசனங்களும் ஓரிரு வரிவடிவங்கள் கொண்ட பல மட்பாண்டச் சாசனங்களின் உடைந்த பாகங்களும் கிடைத்துள்ளன. இவ்வளவு பெருந்தொகையான மட்பாண்ட வரிவடிவங்கள் இதுவரை இலங்கையில் அதுவும் தொல்லியல் மேலாய்வின் போது கிடைத்ததாக தெரியவில்லை. இவை தமிழ் நாட்டில் அரிக்க மேடு என்ற இடத்திலே கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டச் சாசனங்களை நினைவுபடுத்துபவனையாக உள்ளது. இச்சாசனங்களில் இலங்கையில் இதுவரை கண்டு பிடிக்கப்படாத தமிழுக்கே உரிய தனிவரிவடிவங்கள் காணப்படுவதுடன் சாசனங்கள் தமிழ் மொழியில் அமைந்துள்ளன. இக்கருத்தை தமிழ்நாட்டுச் சாசனவிபலாளரான போசிரியர் ஐராவதம் மகாமேவனும் ஒத்துள்ளார். சாதாரண மக்களின் அன்றாடப்பாவனைப் பொருட்களான மட்பாண்டங்களில் இத்தகைய வரிவடிவங்கள் காணப்படுவது எழுத்துவாசனையுடைய மக்கள் ஆதியில் இங்கு வாழ்ந்ததையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதன் மூலம் 2300 வருடங்களுக்க முன்னர் தொன்மையான தமிழர் நாகரிகம் இப்பிராந்தியத்திலிருந்ததற்கு உறுதியான எடுத்துக்காட்டாகும்.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் பூநகரியில் நகரமயமாக்கம் தோன்றியதை அயல் நாடுகளுடன் இப்பிராந்திய மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட வர்த்தக கலாசாரத் தொடர்புகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இங்கு கிடைத்த புராணாங் (கி. மு 5ம் நூற்றாண்டு)

லஷ்மி (கி மு. 1 - கி. பி. 5) உரோம (கி. பி. 1 - கி. பி. 5) நாணயங்கள் கிரேக்க உரோம அரேபிய (கி. பி. 5) சீன (கி. பி. 8ம்) மட்பாண்டங்கள் கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பன ஆதியிலே தென்னிந்திய உரோம, கிரேக்க அரேபிய சீன நாடுகளுடன் இப்பிராந்திய மக்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்ததை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதனாலே குடித்தொகைப் பெருக்கம் ஏற்பட்டதுடன் கலாசாரப் பரிவர்த்தனையும் இங்கு இடம் பெற்றதெனக் கூறலாம்.

கி. பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தமிழ் நாட்டிலே பல்லவ, பாண்டிய மன்னர் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட பக்தியியக்கம் இலங்கை வரலாற்றிலே பல மாறுதல்கள் ஏற்படக்காரணமாகியது. போசிரியர் கே. எம். டி. சில்வா அவர்கள், இப்பக்தியியக்கமே இலங்கையில் பொலத்த இந்து என்ற சமய வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தி இனம் பண்பாடு என்ற வேறுபாடு தமிழ் சிங்களமக்களிடையே வளரக் காரணம் என்றார். பக்தியியக்கத்தின் செல்வாக்கே தமிழ் நாட்டைப் போல் இலங்கையிலும் தமிழ் மக்கள் செறிவான வாழ்ந்த அனுராதபுரம் தெவிநுவரை, நாளந்தா, மாதோட்டம் திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் திராவிடக் கலை மரபில் இந்துக் கோயில்கள் கட்டப்படக் காரணமாயின. ஆபினும் தமிழ்நாட்டில் பக்தியியக்கத்தை தலைமைபெற்று நடுத்திய நாயன்மார்கள் இலங்கையிலுள்ள திருக்கோணஸ்வரத்தையும் திருக்கேதீஸ்வரத்தையும் போற்றிப்பாடு மளவிற்த இவ்வாலயங்கள் அக்காலத்திற் சிறப்புப் பெற்றிருந்தன. இதற்கு இந்துப்பண்பாட்டைப் பேணிப்பாதுகாக்குமளவிற்த தமிழ் மக்கள் இப்பிராந்தியங்களிற் செறிவாக வாழ்ந்தமையும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். திருக்கேதீஸ்வரத்திற்கு வடக்கேயமைந்த பூநகரியிலே கி. பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் செறிவான தமிழர் குடியேற்றம் இருந்திருப்பினும் பல்லவ, பாண்டிய அரசுகள் இப்பிராந்தியத்துடன் ஏற்படுத்திய அரசியல் வர்த்தகத் தொடர்புகளும், பக்தியியக்கத்தின் செல்வாக்கும் தமிழர் குடியேற்றத்திலும் பண்பாட்டிலும் அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும் எனக்கருத இடமுண்டு. இங்கு பல்லவரை நினைவுபடுத்தும் பல்லாய், காஞ்சிபுலவு, காஞ்சி மீனாட்கி போன்ற இடப்பெயர்களும் பாண்டிய மன்னர் கால நாணயங்களும் மேற்குறித்த கருத்திற்குச் சார்பாக அமைகின்றன. வெட்டுக்காட்டிலே கிடைத்த பல்லவ கிரந்த எழுத்துக்களுடன் கூடிய தெய்வச் சிலையின்

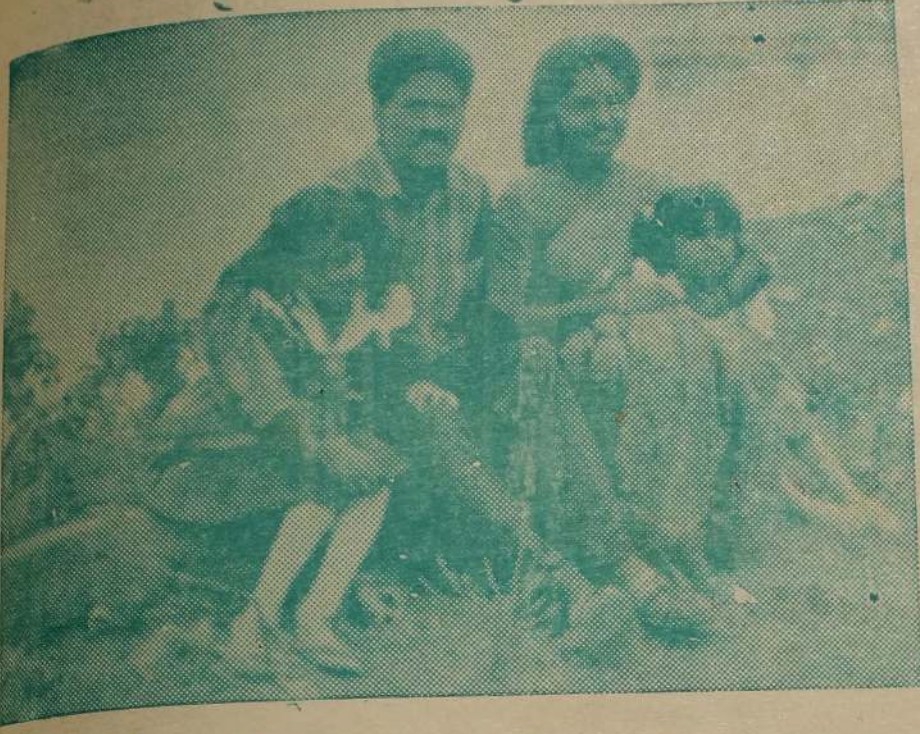
எதிரி பறித்தனன் இவர்களின் மகிழ்வை
இருந்தும் பெற்றிடுவர் நாளை தம்வாழ்வை

இடம்பெயர்ந்த மக்கள்

உடைந்த பாகமும் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட பக்தியியக்கம் இங்கு பாதித்துள்ளதென்பதற்கு ஆதாரமாக அமைகிறது. பல்லவர் பாண்டியர், ஆட்சியைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற சோழர் காலம் இலங்கையில் தமிழ் குடிகளின் பெருக்கத்திற்கும் இந்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் மேலும் காரணமாக அமைந்தது. வர்த்தக மேலாதிக்கத்தை அடிப்படையடையாகக் கொண்டு இலங்கையை இவர்கள் தமது ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்தியதனால் முக்கிய நகரங்கள், துறைமுகங்கள், வர்த்தக மையங்கள் என்பனவற்றில் தமிழ்க்குடிகள் செறிந்து வாழ்ந்தனர். இதற்குச் சோழ வர்த்தகர்கள் அதிகாரிகள், படைவீரர்கள் எனப் பல பிரிவினர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறியதும் ஒரு காரணமாகும். அவ்வாறு குடியேறிய இடங்களில் புதிய நகரங்களை வணிக பட்டினங்களை சோழர் தமது நாட்டுக்குரிய பெயர்களைக் கொண்டு அழைத்தனர். இதில் பதவியா ஐயம்பொழில் பட்டினம் எனவும், வாகல்கட

நானாதேசிய வீரபட்டினம் எனவும் மாதோட்டம் ராஜராஜபுரம் எனவும் சோழர் காலத்தில் அழைக்கப்பட்டதை இங்கு கிடைத்த கல்வெட்டுகள் உறுதி செய்கின்றன. அத்துடன் தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களை அண்டிப் பிராமணக் குடியேற்றங்களைச் சோழர் ஏற்படுத்தியதைப் போல் இலங்கையிலும் ஏற்படுத்தினர் என்பதைக் கந்தளாயிற் கிடைத்த சாசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. இச்சாசனம் ராஜராஜ சதுர்வேசி மங்கலம் என்ற பெயரில் பிராமணர் குடியேற்றம் இங்கு இருந்ததற்குச் சான்றாகும். இதே போலப் பூநகரியிற் கிடைத்து வரும் சான்றுகள் சோழருக்கு முன்னரே செறிவான தமிழர் குடியேற்றம் இருந்ததென்பதை எடுத்துக் காட்டினாலும் சோழர் காலத்திலிருந்து மேலும் அதிகரித்திருக்கலாமென்பதை சோழர் ஆட்சி, சோழநிர்வாகம், சோழர்காலப் பண்பாடு என்பன தொடர்பாக பூநகரியிற் கிடைத்த சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

விடுதலைப் புலிகள்
கலை, பண்பாட்டுக்கழகமும்
நிதர்சனமும்
இணைந்து உருவாக்கிய

‘மண்ணுக்காக’

வீடியோ திரைப்படம்
தொடர்பான
குறிப்புகள்
நம்பியா ரூரன்

- மண்ணுக்காக
வீடியோத்திரைப்படம்
- இசை: முரளி
- ஒளிப்பதிவு படத்தொகுப்பு
றியோ (நிதர்சனம்)
- மூலக்கதை: வல்வையூரான்
- கதைவசனம், பாடல்கள்
நெறியாள்கை:
பொ. கணேசமூர்த்தி

கிறார். சோகம், பயம், மகிழ்ச்சி, பாசம் எனப் பல உணர்ச்சிகளை வெளியிடுகிறார். கதாநாயகியாக நடிக்கும் பெண் சில காட்சிகளில் தோன்றினாலும் நெஞ்சில் நிற்கிறார். தலையைப் பின்னே சாய்த்து அவர் சிரிக்கும் அழகே அழகு!

சிங்களக் கப்டனாக வரும் கணேசமூர்த்தி அசல்வில்லன்.

படத்தின் இசையமைப்பைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். “அடுத்து என்ன? அடுத்து என்ன?” என மனம் ஆவற்படுகையில் இசை அந்த உணர்ச்சிக் கேற்ப இழைகிறது. முரளிக்கு நல்ல எதிர் காலம் உண்டு. ஆயுதம் ஏந்தாதவன் போராட்டத்துக்கு என்ன செய்யலாம் என்பது வழமையாக எழும்கேள்வி. அதற்கு விடை தருகிறது ‘மண்ணுக்காக’. □□

வல்வையூரானின் மூலக்கதையை திரைக்காக அமைத்து இயக்கியுள்ளவர் பொன். கணேசமூர்த்தி. குறும்படங்களைத் தயாரித்துவந்த கலை, பண்பாட்டுக்கழகம் முழுநீளத்திரைப்படம் தயாரிக்கும் அளவுக்கு வளர்ந்துள்ளதை நிரூபிப்பது இம் ‘மண்ணுக்காக’ கமராவைக் கையாளுவதில் நம்மவர் அடைந்துள்ள தேர்ச்சிக்கு இப்படம் நல்லதொர் உதாரணம். தலைப்புகள், எழுத்தமைப்பு, காட்சிகள், கடற்பயணம் - எல்லாவற்றிலும் ஒரு மெருகு தெரிகிறது. நடிப்பைப் பொறுத்தவரையில் சிறுமியர் இருவரையும் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளலாம். தேவர் மிக இயல்பாக நடித்திருக்

வெள்ளி இதழாக விரியும்

வெளிச்சம் - கலை, இலக்கிய இதழுக்கு
எமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

தனம் வீடியோ

நவீன மிக்ஸர் சாதனங்கள் மூலம்
உங்கள் வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை
வீடியோவில் படமாக்கித் தருகின்றோம்

தேர்ச்சிமிக்க படப்பிடிப்பாளர்களும்
அனுபவம் நிறைந்த படத்தொகுப்பாளரும்
இணைந்து உங்கள் வாழ்வை
ரம்மியமானதாக ஆக்கித்தருகிறார்கள்.

எல்லா மங்கள நிகழ்வுகளிலும்
தனம் வீடியோ பங்கு கொள்கிறது

தமிழ், ஆங்கில சினிமாப் படங்களின்
வீடியோ பிரதிகளை
எம்மிடம் வாடகைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தனம் வீடியோ

காங்கேசன்துறை வீதி,
கொக்குவில்.

கடைச்சல் வேலைகள்
காண்டபம் பொருத்துதல்கள்
நல்லமுறையில் செய்துதரப்படும்
குழாய்க்கிணற்றுக்கான புடவால்புகளையும்
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

தவம் இயந்திரவியல் தொழிலகம்
பலாலி வீதி, கோண்டாவில்.

மூப்பது வருடங்களாக
மொறாயஸ்
மூக்குக் கண்ணாடிகளை வழங்குகிறது.
கண்பரிசோதித்து
அழகான பிரேம்களில் உங்கள் விருப்பத்திற்கமைய
மூக்குக் கண்ணாடிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்
வெண்மையாக ஒளிரும்
முத்துப்பற்களையும் எம்மிடம் கட்டிக்கொள்ளுங்கள்

மொறாயஸ்
50, வெலிங்டன் சந்தி,
யாழ்ப்பாணம்.

ராஜு ஸ்ரோர்ஸ்
அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
மின்சார உபகரணங்கள்
அழகுசாதனப் பொருட்கள்
அனைத்தையும் எங்களிடம்
நியாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ராஜு ஸ்ரோர்ஸ்
கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

PUBLIC LIBRARY, JAFFNA,
CHINDIKULI BRANCH LIBRARY

வீடியோ எக்கணோமி

- பாண்டி பொருட்களை நிதான விலையில் பெற்றிடவும்
- புதிய பழைய வீடியோ திரைப்படப் பிரதிகளை வாடகைக்கு பெறவும் ஆடருக்குப் பதிவு செய்து கொள்ளவும்
- மங்கள வைபவங்களுக்குத் தேவையான வெளிநாட்டுச் சோடனைகளை வாடகைக்குப் பெற்றிடவும்.
- ரீவி, டெக், ஜெனரேற்றர் என்பவற்றை வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.
- இசைப் பிரியர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய பாடல் ஒலிப்பதிவாளர் சந்திரனின் தொழில் நுட்பத்தில் ஸ்ரீறியோ முறையில் பாடல்களை பதிவு செய்து பெற்றிடவும் இன்றே நடுங்கள்

வீடியோ எக்கணோமி

303, பலாலி வீதி. திருநெல்வேலி.

எம்மீடம் அலு ரீனியம், எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் சீங்கான் கோப்பைகள் அழகுசாதனப் பொருட்கள் சிறுவர் சைக்கிள்கள் மற்றும்

தற்கால நவநாகரீகத்திற்கேற்ற வகையில் தயாரிக்கப்பெற்ற நாகரீகப் பொருட்கள், விளையாட்டுப்பொருட்கள் அன்பளிப்புப் பொருட்கள் யாவும் நிதான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பெஷன் ஹவுஸ்

65, கே. கே. எஸ். ரோட் — யாழ்ப்பாணம்.

கலை, இலக்கியத்தில்

ஒரு புது அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தி வரும் வெளிச்சம் இதழின் வெள்ளிச் சிறப்பிதழை வாழ்த்துகின்றோம்.

சுப்பஸோ ஓடியோ & வீடியோ சென்ரர் யாழ்நகரின் முன்னணி வீடியோ ஸ்தாபனம்

தரமான வீடியோப் படப்பிடிப்புகள் நடாத்துபவர்கள் புதிய படங்களை உடனுக்குடன் தருவித்துத்தருபவர்கள் மனதை மயக்கும் பழைய, புதிய பாடல்களை ஒலிப்பதிவு செய்து தருபவர்கள்

சுப்பஸோ வீடியோ & ஓடியோ சென்ரர்
128 / 5 நாகரீக வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இன்றைய அறிமுகம்!

நாளைய நாகரீகம்!!

ஆதரவாளர்களின் ஆவல் அறிந்த சேவை
மங்கள வைபவங்களுக்கான பட்டுப்புடவைகள்
இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆடைத்தினுசுகள்
எல்லாவற்றுக்கும் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்.

மதுரா பட்டு மகால்

75, பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

குறிப்பு: மதுரா ஆதரவாளர்களின் சிட்டை இலக்கங்கள் அனைத்தும் பரிசுத்திட்ட குலுக்
கலில் 1995 சித்திரையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட இருப்பதால் சிட்டைகளை பத்திரப்
படுத்துங்கள்.

முகூர்த்தப்பட்டுப்புடவைகளை உங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப
தெரிவுசெய்ய ஒரே ஸ்தாபனம்
இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சகலவிதமான ஆடைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்.

சு.சு.சு.

சோபனா ஆடை அகம்

16, பெரியகடை - யாழ்ப்பாணம்.

PUSPA & CO

GENERAL MERCHANT &
TRANSPORT AGENT

பெய்னர் வகைகள்
காக்காக்கள்
அலுவலக உபகரணங்கள்
ஆங்கில மருந்து வகைகள்
இன்னும் பல....

PUBLIC LIBRARY
CHUNDRAPUR LIBRARY

மொத்தமாக பெற்றுக்கொள்ள

புஸ்பா & கோ

மொத்த வியாபாரிகள்

293, மானிப்பா

யாழ்ப்பாணம்